BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BT 2009

# PAVLVS SILENTIARIVS

## DESCRIPTIO SANCTAE SOPHIAE
## DESCRIPTIO AMBONIS

EDIDIT
CLAVDIO DE STEFANI

DE GRUYTER

ISBN 978-3-11-022126-8
e-ISBN 978-3-11-023907-2
ISSN 1864-399X

*Library of Congress Cataloging-in-Publication Data*

Paul, the Silentiary, 6th cent.
[Ekphrasis tou naou tes Hagias Sophias]
Descriptio Sanctae Sophiae ; Descriptio ambonis / Paulus Silentiarius ; edidit Claudio De Stefani.
p. cm. -- (Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana, ISSN 1864-399X)
Ancient Greek text edition with introduction in Latin.
Critical edition.
Includes bibliographical references.
ISBN 978-3-11-022126-8 (hardcover : alk. paper)
I. De Stefani, Claudio. II. Paul, the Silentiary, 6th cent. Ekphrasis tou ambonos. III. Title. IV. Title: Descriptio ambonis.
PA4263.P7E37 2011
881'.02--dc22
2010037619

*Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek*

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über http://dnb.d-nb.de abrufbar.



Druck: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen
∞ Gedruckt auf säurefreiem Papier

Printed in Germany

www.degruyter.com

# HOC VOLVMINE CONTINENTVR

# PRAEFATIO

Cum inlustris S. Sophiae ecclesia, a Constantino Magno vel ab eius filio Constantio instituta, a Theodosio II denuo aedificata (415), in seditione quae Nika appellatur incendio deleta esset (532), novum ecclesiae aedificium Justinianus princeps a fundamentis excitari iussit. cum etiam haec nova splendidaque aedes terrae motibus mensium Octobris et Decembris anno 557 infirmata esset, pars orientalis tholi concidit unaque sacram mensam, ciborium et ambonem contrivit (die 7 mensis Maii anno 558). quattuor fere annis post aedes restituta novoque elatiore tholo ornata sollemniter consecrata est (die 24 mensis Decembris anno 562).

tunc et Paulus Silentiarius carmen suum ad templum restitutum concelebrandum coram imperatore patriarca aulicis perlegit; quod non ipsis encaeniis, verum die Epiphaniorum factum esse veri simile videtur (die 6 mensis Januarii anno 563)[1]. ut ex lemmatibus codicis P constat, versus 80 priores in principis sede recitati sunt; qui secuntur versus 81–1029 in aedibus patriarchae Eutychii perlegit poeta intermissa paulisper declamatione (inter versus 410 et 411). quod ad Ambonis Descriptionem attinet, alterum carmen Silentiarii dico, paulo post recitatum esse videtur quam novus ambo confectus est.

## DE CODICE P ET SCRIBAE J MARGINALIBVS DE VERSIBVS SILENTIARII ΕΚΦΡΑΣΕΩΝ APVD SVIDAM LAVDATIS

Pauli Silentiarii descriptiones ecclesiae Sophianae **Heidelbergensi Palatino Graeco 23** (X saec. med.)[2], celeberrimo codice, traditae

[1] P. Friedländer, Johannes von Gaza und Paulus Silentiarius. Kunstbeschreibungen Justinianischer Zeit, Leipzig-Berlin 1912, 110.

[2] cf. Maria Luisa Agati, Note paleografiche all'*Antologia Palatina*, «BollClass» 5, 1984, 43–59.

sunt. Silentiarii autem poemata exaravit scriba ille J, quem, ut inter omnes constat, Alanus Cameron in luculento libro de Anthologia Graeca Constantinum Rhodium fuisse coniectat[3].

cuius autem opinioni nuper Paschalis Orsini paleographicis argumentis nisus adversatus est[4]; ego in re incerta firmum iudicium proferre quidem nequeo, dixerim tamen argumenta, quae Cameron congessit, mihi maximi ponderis esse videri. unum tantum ex Alani Cameron argumentis afferre et pertractare libet: ex Byzantinis poetis qui procul dubio Silentiarii ἐκφράσεις imitati sunt tantum Pisidam et Constantinum Rhodium commemorare possumus: Pisidam, quia tunc etiam, cum scribebat, Nonnianae, quam vocant, scholae scribendi genus et placebat et in exemplum sumebatur; Constantinum autem Rhodium, quia Descriptione ecclesiae Sanctorum Apostolorum confecta idem fere genus poematis edidit atque Silentiarius eumque haud raro iuncturis verbis imaginibus imitatus est[5]. haec, ut vides, magno argumento sunt eundem fuisse qui, unus inter poetas Byzantinos serioris aetatis, in suo carmine Silentiarii descriptiones imitatus sit, et qui eius poemata in codice P exaraverit.

Ex indice antiquissimo codicis Palatini comperimus, eum quondam ex Nonni Paraphrasi Evangelii Johannei initium sumpsisse; secutam esse Descriptionem Ecclesiae Sophianae, quae

---

3 A, Cameron, *The Greek Anthology from Meleager to Planudes*, Oxford 1993, 306.

4 P. Orsini, «Lo scriba J dell'Antologia Palatina e Costantino Rodio», *Boll. Grott*. LIV (2000), 425–435.

5 Nicetas Eugenianus Silentiarii epigrammata imitatus est quidem, non autem eius ἐκφράσεις. Constantini Manassis carmina nonnullis locis Silentiarium redolere videntur: nullum autem versum Manassis legi, qui satis ostendat eum a Silentiario certe pendere. iis scriptoribus inspectis qui prosa oratione utuntur, suspicari possumus Philagathum Cerameum bina Silentiarii poemata cognovisse; quae quidem poemata in homilia vicesima tertia quodammodo expressisse. verisimile namque est Siculum auctorem S. Soph. versus 785 memoriam tenuisse cum scriberet νήματα … σηρῶν (vide ad loc.). alia quidem in eadem homilia invenire potes quae cum poeta nostro similitudinem quandam prae se ferant, sed haec locis communibus potius quam Silentiarii certa imitatione inniti videntur.

nunc, postquam in P Nonni Paraphrasis deperdita est, agmen ducit carminum quae in codice continentur.

quod in omnibus libris fieri solet, ut folia, quibus incipiant, cuiusvis generis damnis afficiantur, id in codice P factum est: folia 1–2, quae exordium descriptionis ecclesiae Sophianae continent, nonnusquam perterebrata sunt; propter madorem folia 13–17 alia aliis saeculorum decursu conglutinata sunt. quo factum est ut, cum deinde alia ab aliis seiuncta essent, atramentum partis adversae, quae pagina dextera est, tergo praecedentis paginae adhaereret (quae codicem legentibus laeva est). itemque factum est ut atramentum tergi, videlicet paginae laevae seu praecedentis, paginae dexterae adhaereret, parti dico adversae subsequentis paginae. nil igitur mirum si, cum lacunae nunc extent multaque vix legi possint, collatio per speculum efficienda est. huic rei iam dudum operam egregie navavit Friedländer; operae tamen pretium fuit codicem denuo inspicere: animadverti enim interpretationes nonnullorum locorum in melius mutari posse[6].

versibus J saepenumero asteriscum una cum lineola (⁎) vel lineolis (⁎) praemisit, ea videlicet ratione, ut versus, qui sibi tamquam capitulorum initia esse viderentur, notaret; interdum tantummodo signum paragraphi appinxit; partes metro solutas simili ratione asterisco cum lineolis ⁎ notavit (e. g. post S. Soph. 80). initia et exitus carminum asterisco lineola transfixo designavit (⁎). correctiones in margine exaravit, plerumque praemisso γρ, interdum signo ÷, raro nullo signo addito. saepe autem correxit et in versu et supra lineam. Ambonis autem iambos 1–29 binos singulis lineis scripsit, quod non fecerat in altero carmine. illic quoque ductus litterarum differt: iis enim litteris, quibus scriba titulos carminum scripsit, in Ambonis iambis exarandis etiam usus est[7].

pluris vero refert, quo modo scribae J correctiones existimandae sint, quodnam eis pondus tribuendum. haec autem marginalia in tres fere partes dividuntur: quaedam textum mendosum corrigunt vel versus addunt quorum ipse in textu conscribendo oblitus est; alia correctiones in margine iterant, quae iam in versu ipso vel supra lineam factae

[6] cf. S. Soph. 472.
[7] nonnumquam etiam extrema linea folii grandibus litteris exaratur.

sunt; alia sunt denique prorsus falsa. duo priora correctionum genera facile intelleguntur: probabile est enim scribam J exacto opere textum suum cum antigrapho denuo contulisse, ut menda tolleret. quod autem ad marginalia tertiae notae attinet, quorum exempla habes:

302 ἵλαος εἴη; 333 πέλων, τελῶν; S. Soph. 348 ἐσεβόησε; 617 σελίδεσσιν Ὁμήρου; 740 πέζαν ἐφ᾽ ἑρπύζει; 770 διπλοῒς; 1000 κατ᾽ ἠπιόωντι; Amb. 118 κατ᾽ αἰρινοῖο; 128 ἐρείδει; 196 πάρος ἄνθος

temperare mihi non possum quin ea pro falsis emendationibus scribae J habeam: negaverim varias lectiones fuisse alterius codicis (vel aliorum codicum) qui eadem carmina contineret. haec enim marginalia intuentibus hoc, puto, satis patet: nusquam disquirere licet, utrum vera sint, an falsa. omnia enim vel falsa vel inutilia esse videntur. considera enim: S. Soph. 348 ἐσεβόησε contra rem metricam peccat – J videlicet conatus est formam, quae sibi magis familiaris erat, in versu interpolare; S. Soph. 740 πέζαν ἐφ᾽ ἑρπύζει et S. Soph. 1000 κατ᾽ ἠπιόωντι soloecismos efficiunt; S. Soph. 770 διπλοῒς et Amb. 118 κατ᾽ αἰρινοῖο vocabula infrequentia corrumpunt; Amb. 196 πάρος ἄνθος iuncturam raram et elegantem pessum dat; S. Soph. 302 ἵλαος εἴη, quod Arthuro Ludwich placuit, ex 738 interpolatum esse censeo, neque probandum videtur, quia sententiam ineleganter, ut puto, concidit; S. Soph. 617 σελίδεσσιν Ὁμήρου primo obtutu speciosum videtur, at si animo magis attento consideraveris, aeque ac priora, deterius quam altera lectio esse videbitur: inlustris enim locus Homericus, quem Silentiarius imitatus est, στόματεσσιν tueri videtur. Amb. 128 ἐγείρει propter effictum expressumque Callimachi locum servandus est, ἐρείδει autem reiciendus. S. Soph. 333 corruptum λαων in χέων mutandum esse et sensus flagitat et loci ad loc. allati demonstrant: lectionibus autem γρ πέλων | γρ τελῶν κελάδημα in margine appositis, nihil, mea quidem sententia, J spectavit nisi ut quemlibet sensum vel fallacem e corrupto λαων erueret[8].

[8] vide quae scripsi *RFIC* CXXXVI (2008), 399–404. apud S. Soph. 757 γρ λάων correctio mendosae vocis λάαν, quam J perperam scripsit, potius quam varia lectio est.

Desunt itaque omnino lectiones quae, quamquam falsae sunt, sententiae tamen aeque aptae, quod ad sensum, videntur, quales in variis lectionibus codicum una cum mendis offendere consuevimus.

quod autem J tam temere coniecturas facit mirari nequeo: erat enim eruditus librarius, ut omnibus constat, nitebaturque versus, quantum poterat, intellegere. quod quidem comprobat adnotatio ad S. Soph. 933 ζτ τὴν ἔννοιαν τοῦ στίχου, ubi insolens verborum ordo ei negotium facessivit – divini nempe ingenii expers erat.

Itaque mihi satis verisimile videtur scribae J non plus quam unum exemplar praesto fuisse, quod carmen Silentiarii contineret[9]; nam poemata quae huic generi, panegyrico scilicet poetico, adscribebantur[10], paulo post elapsam laudandi occasionem oblivioni dabantur neque a lectoribus legi neque a librariis exscribi solebant, orientali saltem in parte imperii[11]. ideo asseverare licet Silentiarii ἐκφράσεις nullam ob aliam causam ad nos pervenisse, nisi quia pulcherrimam descriptionem ecclesiae Sophianae continerent: alioquin et ipsas sane interituras fuisse non a probabilitate absonum est.

priusquam autem ad aliam rem transeamus, de computationibus versuum quae in codice P leguntur breviter dicendum est. in marginibus enim codicis versus carminum, centesimo fere quoque versu, dinumerati sunt; qua autem ratione numeri versibus additi sint, iam Paulus Friedländer in nota editionis explanavit[12]. post enim prooemiorum iambos novus numerorum ordo incipit, qui usque ad finem carminis maioris continuatur[13] et iambos quoque 411–416 complectitur. hoc est cur, ut exempli loco ponam, in margine versus 232 numerus ρ̄(= 100) inveniatur, cum prologorum 134 iambi a computatione exclusi sint; et rursus,

---

[9] erat autem, ut paulo infra videbimus, exemplar Cephalae Anthologiae.

[10] cf. T. Viljamaa, *Studies in Greek Encomiastic Poetry of the Early Byzantine Period*, Helsinki-Helsingfors 1968, 60–2.

[11] A. Cameron, «Wandering Poets: A Literary Movement in Byzantine Egypt», *Historia* XIV (1965), 483–4.

[12] op. laud., 109 n. 1.

[13] vel potius usque ad finem Ambonis, etiamsi in hoc carmine numeri paulo rarius inveniuntur.

cur in margine v. 531 numerus ῡ (= 400) exaratus sit: 531 (525 hexametr. + 6 iamb.) – 134 (proemiorum iamb.) = 397; et ita cetera – quibus exemplis patet computationem parum subtilem esse, immo summatim factam[14]. neque tamen dubitare licet quin scriba J numeros in exemplari suo, a quo carmen descripsit, invenerit eosque interdum huc et illuc neglegenter addiderit: quod satis comprobat, exempli gratia, numerus ρ̄, quo versus 98 perperam denotatus est – oportebat enim versui 100 apponeretur. quod explicare videtur qua re iuxta Amb. 97 numerus ᾱ (i. e. ͵α = 1000) inveniatur, licet versus sint hucusque 992, et iuxta 194 ρ̄ (i. e. ‹αρ› = 1100), licet sint reapse 1089.

nunc de Silentiarii ἐκφράσεων versibus apud Suidam commemoratis breviter dicendum est[15]. duobus enim lemmatibus Suidas Silentiarii versus sine nomine auctoris affert:

κ 2578 Adl. Κυαμοτρώξ· ὁ δικαστής, τρεφόμενος ὑπὸ κυάμων· πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφιζόντων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων, τοὺς διδόντας πλέον. καὶ αὖθις· κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμοτρὼξ Ἀττικός [Ἀττικῶς V] (= S. Soph. 125).

ο 950 Οὐρίαχος. πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι (Antip. Sid. A.P. 6, 111, 4 = HE 479). καὶ αὖθις· ὄφρα κεν ἐξ ὑάλοιο πυρικμήτοιο ταθέντας οὐριάχους δέξαιντο (= S. Soph. 824 sq.). τὰ οὐραῖα τῶν κανδηλῶν.

---

14 vix aliter explicari posse puto notam marg. v. 304 Ambonis: στίχ(οι) ὁμοῦ ας̅ (= 1200) ἡρωικ(οὶ) καὶ ἰαμβικοὶ ρν̅ (= 150), cum re vera summa hexametrorum carminum 1164 efficiat, summa autem iamborum 169.

15 lemmata ex Pauli carminibus deprompta in aliis Byzantinis lexicis passim inveniri verisimile est, quod quidem coniectari potest ex lemmate ad S. Soph. 254 laudato; cui exemplo addi potest Synag. α 134 Cunn. ἀδόνητον· ἀσάλευτον, quia nempe adiectivus ἀδόνητος apud Silentiarium casu accusativo occurrit (S. Soph. 275); at hoc lemma e Cyrillo (Os.-Mal. 1, 478, 11 Pusey) pendere verisimilius puto (Cunningham autem Nonnum in exemplum adducit, quod mihi quidem longe minus probabile videtur).

quo autem fonte Suidas heic usus sit, veri similiter conici potest. cum enim apud Suidae alterum lemma optativus in versu S. Soph. 825 recte traditus sit, in P autem codice indicativus δέξαντο, nisi forte quis putet Suidam optativum ingenio restituisse, quod quidem haud impossibile, parum autem veri simile esse videatur, necessario colligendum est hunc versum lexici auctores in alio fonte atque ipso Palatino invenisse, id est, ni fallimur, in exemplari Constantini Cephalae Anthologiae, ex qua Palatinum quoque pendere omnibus notum est; haec enim fere iam Adae Adler opinio fuit[16]. quin immo Alanus quoque Cameron Suidam epigrammata quae laudanda essent non ex Palatino deprompsisse verum ex alio exemplari eius fontis, i.e. Cephalae, optimo iure contendit[17].

ex quo coniectari potest Silentiarii ἐκφράσεις iam in Cephalae Anthologia traditas et in Agathiae Κύκλῳ una cum epigrammatibus poetarum qui ad id corpus pertinerent coniunctas fuisse. Nam descriptiones Pauli habentur ab Agathia in Historiis Justiniani aetatis litterarum opus potissimum, ut mox videbimus[18]; inde ex Κύκλου exemplaribus descriptas et in serioris aetatis anthologias receptas esse satis probabile videtur. haec autem cum certis argumentis probare nequeam, manum de tabula!

---

16 R.E. s.v. Suidas (Lexikograph), coll. 713–14: «Die Bücher V–VII [scil. Cephalae Anthologiae] werden überhaus häufig zitiert; von den Büchern I und IX finden sich nur zwölf Zitate, wovon jedenfalls fünf aus lexikalischen und ähnlichen Quellen stammen; die anderen Bücher sind nicht benutzt. Dies ist eine starke Stütze für die Annahme, nur V–VII und IX gehören der Sammlung des Konstantinos an […]. Ein Paar Zitate aus der Ekphrasis des Paulus Silentiarius stammen wohl auch derselben Epigrammensammlung, worin das Gedicht uns überliefert worden ist». quocirca cum Ada Adler fontem Suidae Anthologiam Cephalae fuisse, non ipsum Palatinum recte coniecerit, (namque tantummodo libros V–VII et IX laudatos esse docuit, quos solos in Cephalae Anthologiam receptos esse inde conclusit), dubitari non potest quin etiam in Silentiarii descriptionibus Suida a Cephala, non autem a Palatino codice, pendeat.

17 «it must surely be presumed an independent copy of Cephalas» (op. laud., 281).

18 infra, XXV.

## DE APOGRAPHIS CODICIS P, EDITIONIBVS, CRITICIS

Cum Claudius Salmasius iuvenis mirae eruditionis Heidelbergae versaretur (1606–1609)[19] ibique libros manu scriptos Bibliothecae Palatinae admonitu Jani Gruteri, qui tunc temporis bibliothecae praeerat, inspiceret, etiam codicem P examinare et inde Silentiarii ἐκφράσεις lectitare coepit. hoc loco argumenta viri doctissimi Roberti Aubreton, qui de his rebus luculenter scripsit[20], breviter commemoranda sunt.

Salmasium Silentiarii carminibus studuisse testimonio sunt potissimum duo codices et non ignota epistula Josephi Scaligeri: **Par. gr. 1777** (ff. 1–32) et **Par. Suppl. gr. 565** (ff. 240r–274v) Descriptionem Ecclesiae Sophianae continent; uterque Ambonis Descriptionem omittit. in hoc codice et aliorum auctorum opuscula continentur; ille Silentiarii carmen tantum praebet. utrique eadem dies adscripta, uterque a Salmasio exaratus esse videtur: «Claudius Salmasius descripsi Kalendis Junii 1607» (Par. gr. 1777, f. 32v; Par. Suppl. gr. 565, f. 274v). at in colophone quidem Parisini gr. 1777 Salmasii manus agnoscitur; in Parisino autem Suppl. gr. 565 prorsus diversa esse videtur[21].

quae autem cognatio inter hos duo libros intersit, facile deprehenditur. in codice enim Par. Suppl. gr. 565 lacunae interdum inveniuntur, pro quibus in codicis Par. gr. 1777 respondentibus partibus folia adrosa offendimus, velut: in versu S. Soph. 52 trunca dictio … ῶν δὲ δρῶμεν quae in Par. Suppl. gr. 565 f. 241v invenitur, respondet in Par. gr. 1777 f. 2r dictioni ]ώ̓ν δὲ δρῶμεν, utpote folii margine adroso; praeterea S. Soph. 117 in Par. Suppl. gr. 565 f. 243v δημιούργει, cui respondet in Par. gr. 1777 f. 4r ]δημιούργει, folii margine adroso. nec desunt in Par. Suppl. gr. 565 corrupti loci, quorum originem a codicis Par. gr. 1777 scribendi

[19] cf. *Cl. Salmasii viri maximi Epistolarum liber primus*, Lugduni Batavorum 1656, XXII; Aubreton 1980, op. laud. infra n. 20, 39.

[20] R. Aubreton, «La tradition de l'Anthologie Palatine du XVI au XVIII siècle», *RHT* X (1980), 1–53 (I. La tradition germano-néerlandaise); 11, 1981, 1–46 (II. La tradition française).

[21] Aubreton 1980, op. laud., n. 7 (p. 42).

ratione repetere licet[22]. itaque Par. Suppl. gr. 565 pro apographo codicis Par. gr. 1777 habendus est[23].

aliud quoque documentum exstat Salmasium Silentiarii carmina non solum perlegisse, sed etiam divulgavisse. Scaliger enim in epistula scripta Lugduni Bat. XII Kalend. decembr. (= 20 novembr.) 1607 testatur se a Salmasio, quo ob officia ab Jano Grutero collata familiariter utebatur, Descriptionem Ecclesiae Sophianae accepisse:

«Auli [sic] Silentiarii ἔκφρασιν, καὶ στέφανον Meleagri, accepi […]. huius Musaei aut aequalis aut non multo posterior Silentiarius, vitio saeculi sui, quae tum virtus erat, usus est. strepitus verborum, ambitus sententiarum, compositio Dithyrambis audacior. eiusmodi est ἔκφρασις ista. quod uno verbo exponere poterat, maluit binis, trinis versiculis producere […] iuvat tamen nos, quod templi illius augustissimi adyta omnia reseravit; ut illi gratias, non tamquam poetae, sed tamquam historico agamus. iambus autem, quem operi praeposuit, adeo infans, jeiunus, hiulcus, ἀσύστατος est, ut tyronem potius, quam maturum poëtam agnoscas»[24].

Scaliger autem ex epigrammatibus aliisque operibus, quae ei Salmasius e codice P descripta miserat, codicem confecit **Leidensem B.P.G. 34 B.**, qui Descriptionem Ecclesiae Sophianae etiam continet (ff. 59v–74r)[25]; huius codicis ad carmen Silentiarii

---

22 velut Par. Suppl. gr. 565 f. 242r ὀράσαι mg. φράσαι (S. Soph. 69) a male exarato Par. gr. 1777 f. 2r φράσαι; Suppl. gr. 565 f. 267v δίσκοις (S. Soph. 829) a parum perspicue scripto Par. gr. 1777 f. 26v δίσκοιο ortum; Suppl. gr. f. 269v ἄλλῳ propter male scriptum ἄλλος (S. Soph. 893) in Par. gr. 1777 f. 28v (Scaliger quoque in apographo suo, de quo mox dicturus sum, ἄλλο falso scripsit); Suppl. gr. 565 f. 274r ἀποσκιῆξαι ab ἀποσμῆξαι Par. gr. 1777 f. 32v littera μ ambigue exarata (S. Soph. 1024), etc.

23 cf. ceterum Aubreton 1980, op. laud., 24 n. 4 «le *Parisinus gr.* 1777 et sa copie le *Parisinus Suppl. gr.* 565».

24 *Illustriss. viri Iosephi Scaligeri* […] *Epistolae omnes quae reperiri potuerunt*, nunc primum collectae ac editae, Lugduni Batavorum 1627, 530–31.

25 Aubreton 1980, op. laud., 22.

describendum Par. gr. 1777 exemplar fuisse, non Par. Suppl. gr. 565, clare, ut mihi quidem videtur, apparet[26]. Leidensis autem codex testis est luculentus Scaligerum se accurate ad Silentiarii carmen examinandum et emendandum contulisse. multa enim menda apographi Salmasiani vir magnus sustulit ingenio, cum tacite textum corrigeret vel margines coniecturis suis adnotaret[27]; neque tantum ea, quae Ducangius in editione principe correcturus erat, sed etiam difficiliora quaedam, quae Fridericus Graefe atque etiam Paulus Friedländer multo post emendaverunt. quin etiam in versu S. Soph. 333, quem in hac editione emendavi, eam

---

[26] etiam enim in Scaligeri codice, sicut in Suppl. gr. 565, in versu S. Soph. 52 praepositio ἐξ deest: …… ων δὲ δρῶμεν κτλ. (f. 60r); quod mendum eo ortum esse, quia in Par. gr. 1777 margo folii adrosus esset, supra dixi (XIV) – in versu autem S. Soph. 117 Scaliger ἐ]δημιούργει ingenio supplevit (cf. supra, XIV). quominus autem arbitremur, eum ad Leidensem conficiendum Parisino Suppl. gr. 565 usum esse, aliquot menda huius libri, quibus Leidensis caret, vel dissimiles lectiones obstant, velut: S. Soph. 144 ἔργου Leidensis] ἔργον Suppl. gr. 565 (in Par. gr. 1777 duplex lectio, sicut in Palatino, invenitur); S. Soph. 210 σίζεν Leid.] σίξεν Suppl. gr. 565 (in Par. gr. 1777, ut videtur, σίζεν e σίξεν ita correctus est, quasi scriba festinabundus neglegenter correxisse videatur); S. Soph. 300 τοῖος ἀειφρούρητος Leid.: Suppl. gr. 565 τοῖος ἀειφρουρητὸν (in Par. gr. 1777 τοῖος ἀειφρουρητος$^{\nu}$ invenitur; de Palatini lectione vide app.); S. Soph. 589 ταῖς ἑτέρῃσιν Leid.] τοῖς ἑτέροισιν Suppl. gr. 565; S. Soph. 647 ψηφῖδος Leid.] ψιφίδος Suppl. gr. 565; S. Soph. 717 ἀπαγγέλλουσα Leid.] ἀπεγγέλλουσα Suppl. gr. 565; S. Soph. 829 δίσκοιο Leid.] δίσκοις Suppl. gr. 565; S. Soph. 888 ἔκχυτον Leid.] εκχυθεν Suppl. gr. 565; S. Soph. 892 ἄλλος Leid.] ἄλλα Suppl. gr. 565; S. Soph. 951 θεράποντος Leid.] θεράποντες Suppl. gr. 565; S. Soph. 1024 ἀποσμῆξαι Leid.] ἀποσκιῆξαι Suppl. gr. 565 (quamvis non infitias eam, Scaligerum aliqua ex parte ista menda corrigere potuisse). ut par est, Scaliger ipse nonnumquam scribendo peccavit, velut S. Soph. 4 ἐσμὲν; 208 ἐκκεχυμένη; 245 ὤϊξεν (nisi forte falsa coniectura sit); 295 ἁλιβρέκτῃσιν; 399 omissus est; 410 φαιὸν (vel potius mira coniectura est, quae eius fortasse animum subiit propter caeli tempestates quibus Europa septentrionalis saepe vexatur); 510 θυρέτρον; 514 εὐτέχνοισι; 630 Ἰασίδος; 681 ἀνωΐχθαν; 685 ἐθρίγγωσεν; 700 ἥλκησε; 805 αἴγλη; 893 μονάμπηκα (quas autem falsas coniecturas potius quam menda esse putabam, non commemoravi).

[27] marginalia carminis Silentiarii mihi eadem manu exarata esse videntur qua et textus ipse: hoc dico quia interdum notae alius correctoris Leidensi appictae sunt, quas Aubreton dubitanter Danieli Heinsio tribuere maluit.

coniecturam Scaliger protulit, quae, quamvis falsa sit, ceterorum philologorum coniecturis longe praestare videtur.

a Leidensi autem descripti sunt aliquot codices, quos Aubreton recognovit quique ἔκφρασιν Silentiarii continent: **Lipsiensis Rep. I. 4. 55** (XVII s.) (ff. 63r–80r), **Petropolitanus 148** (6 decemb. 1637), **Bodleianus Auct. F. 3.22** (**8817**, olim Misc. 96) (ff. 57r-73v)[28]. alii denique codices recentiores Silentiarii descriptiones continent et partim e Scaligeri Leidensi pendere videntur («codices mixtes»: Aubreton): **Traiectinus 20** (XVIII s.) (ff. 193–242), **Leidensis B. P. G. 88.**, **Hagensis 76 H 14**. horum autem omnium recentiorum codicum collatione supersedi.

Anno 1626 Lucas Holstenius ecclesiae et ambonis ἐκφράσεις apographo Salmasiano usus Lutetiae descripsit[29]. is autem cum Romae vitam degeret apographum suum cum codice ipso P, qui ab anno 1622 ibi asservabatur, contulit et aliquot menda ope archetypi Palatini anno 1629 correxit: est autem Holstenii apographum **Vat. Barb. gr. 185** (Descriptio Ecclesiae: 1r–26v; Descriptio Ambonis: 27r–34v). tum primum utramque ἔκφρασιν codice descriptam invenimus, nec tantum longiorem. Holstenius videlicet apographum Descriptionis Ambonis a Salmasio exaratum haurire potuit, quod ad Scaligerum numquam pervenisse colligitur[30]. Nunc demum ad Salmasii codicem Par. gr. 1777 reverti licet[31].

Carolus Du Fresne Du Cange anno 1670 Pauli Silentiarii Descriptionem Aedis Sophianae in lucem protulit, quam editioni

---

28 a quo cod. **Gottingensis phil. 5** descriptus est: Aubreton 1980, 32.

29 «eam [scil. Ecphrasin ecclesiae S. Sophiae] … ex Palatino codice transcripserat Cl. Salmasius unde ego mihi Lutetiae descripsi» (epistula ad Peirescium, Romae 11 febr. 1628), *Lucae Holstenii epistolae ad diversos, quas ex editis et ineditis codicibus* collegit atque illustravit J. F. Boissonade, Parisiis 1817, 72. cf. Aubreton 1981, op. laud., 2–3; *Codices Barberiniani Graeci*. Tomus II. *Codices 164–281*. recensuit I. Mogenet, in Bibliotheca Vaticana 1989, 23–5.

30 Holstenius quidem in epistula de qua supra diximus tantummodo Descriptionem Ecclesiae Lutetiae se descripsisse docet: de Ambonis autem descriptione aliud lemma epistulae agit. qua re haud veri simile videtur, ni fallor, eum brevius carmen Romae a Palatino descripsisse.

31 vd. supra, XIV.

Johannis Cinnami Historiarum et commentationibus in alios auctores Byzantinos uno volumine adiunxit. scribit in praefatione se a de la Mare apographum Salmasianum (scilicet Par. gr. 1777) accepisse, eoque ad editionem conficiendam usum esse[32]. post mortem enim Salmasii (1653) Par. gr. 1777 una cum aliis eius manu scriptis in bibliotheca Philiberti de la Mare asservabatur; anno autem 1719 libri, quos de la Mare possederat, a rege Galliae empti sunt: quo factum est ut hic codex Salmasii in bibliothecam Regiam perveniret.

hic autem codex, Par. gr. 1777 dico, aliquam utilitatem affert: clare enim inde intelligi potest, quae coniecturae Salmasio, quae autem editori principi tribuendae sint; priores enim editores emendationes vel coniecturas omnes, quas in editione Ducangii invenissent, ei protinus tribuere solebant. coniectare possumus ex codice Salmasium textum correxisse cum exscriberet[33]; haud autem raro notae eius in margine inveniuntur. Salmasii marginalia a Ducangio in editionem recepta sunt, non vero omnia: quaedam repudiata sunt, interdum non recte[34].

quaerebatur porro, cur Ducangius prius tantum carmen edidisset, Ambonem autem ineditum reliquisset[35]. cum vero nunc sciamus, codicem, qui ei ad editionem conficiendam praesto esset, solam Descriptionem Ecclesiae continuisse, intellegi potest, cur Descriptionem Ambonis non ediderit. unde autem versus 50–56 Ambonis, quos in commentario laudat, deprompsit? fugit viros doctos eos iam a Salmasio, Plinian. Exercit. 704c laudatos esse:

---

[32] Ch. Du Fresne Du Cange, *Johannis Cinnami imperatorii grammatici Historiarum libri sex* […] *adiungitur Pauli Silentiarii Descriptio Sanctae Sophiae*, Parisiis 1670, 497.

[33] velut S. Soph. 7 νομοθετῶν, κτίζων πόλεις, quam coniecturam Ducangio tribuerunt.

[34] ut S. Soph. 104 εὐσθενεῖ; S. Soph. 111 τούτου, quod deinceps Wilamowitzio in mentem venit.

[35] «tres vv. 21. 22. 23 [scil. Descriptionis Ambonis] affert [scil. Ducangius], ne verbo quidem addito, cur Ambonem Silentiarii non ediderit totum» (F. Graefe, *Pauli Silentiarii Descriptio Magnae Ecclesiae et Ambonis et Johannis Gazaei Descriptio Tabulae Mundi*. Ex apographo Anthologiae Graecae Gothano, Lipsiae 1822, ad Amb. 51).

«eum [scil. ambonem] ita describit Paulus Silentiarius: ἔστι τις εὐρυπόροιο – περιηγέϊ κύκλῳ. poemati illi titulus est, Ἔκφρασις τοῦ Ἄμβωνος. sed de hoc Ambone alibi».

ubi etiam coniectura ὀρθάδιος v. 53 invenitur, quam omnes Ducangio tribuere, nunc autem Salmasio tribuendam esse comperimus. adde quod Ducangius in praefatione editionis haec duo opera Salmasii, Plinianas Exercitationes et editionem Scriptorum Historiae Augustae, commemorat, quae igitur procul dubio et noverat et legerat.

Editioni carminis Ducangius commentarium subnexit, ea ratione confectum, ut aedem Sophianam versibus Silentiarii aliorumque locis fretus describeret, potius quam ipsum carmen enuclearet: haec autem pars operis interdum nimia eruditione laborat lectuque difficilis est. Ducangii commentarium et translatio carminis una cum Bekkeri editione Descriptionis Ambonis, de qua mox dicturus sum, in Corpore Scriptorum Historiae Byzantinae denuo typis excusa fuit (Bonnae 1837), nec non et in Patrologiae Graecae volumine 86, 2113–2263.

Silentiarii ἐκφράσεις subsequenti tempore haud multum enotuerunt, cum raro a criticis commemorarentur, excepto magno illo Johanne Jacobo Reiske, qui in commentario ad Constantini Porphyrogeniti librum de cerimoniiis aulae Byzantinae versus eius interdum laudavit et interpretatus est[36].

Anno 1815 Berolini Immanuel Bekker Descriptionem Ambonis e codice Palatino edidit[37]. hic autem libellus, nulla praefatione instructus, carmen continet cum notis perpaucis, ubi plerumque variae lectiones codicis afferuntur; raro vir doctissimus textum emendavit[38]; itacismi tacite correcti sunt.

---

[36] *Constantini Porphyrogenneti imperatoris Constantinopolitani libri duo de Cerimoniis Aulae Byzantinae*, II, Lipsiae 1754, 25; 34; 59.

[37] quando autem Bekker Silentiarii carmen descripserit, priore (1810–1814), an altero (1815) Parisiensi itinere, cum ei Academia Borussica mandaverit, ut codices, quos Galli e Germania praedati essent, inspiceret, suspicari nequeo.

[38] mendum sustulit Amb. 235.

Anno 1822 Fridericus Graefe Silentiarii carmina una cum Johannis Gazaei Descriptione Tabulae Mundi collatione nisus apographi codicis P Gothani (**Forschungsbibliothek Gotha, Chart. A. 779**) Lipsiae edidit[39]. nemo in Silentiarii carminibus castigandis tantum profecit quantum Graefe: quod vix miraberis, cum consideraveris quam bene ille de Nonni Dionysiacis meritus sit. Salmasius enim, Ducangius, Bekker ac vel etiam Scaliger menda plerumque leviora, orthographica vel syntactica, sine magno negotio sustulerunt; Friedländer ipse rem interdum male gessit[40]; Graefe autem ad nodos et aenigmata solvenda se feliciter contulit. quin etiam quaedam ex eius coniecturis, quae usque adhuc in apparatu editionis Lipsiensis neglecta iacebant, dignae sunt quae in textum recipiantur, cum locos emendatione egentes pulchre expediant[41].

Anno 1854 Berolini Carolus Guilelmus Christianus Kortüm translationem hexametris Germanicis aliquot versuum descriptionum S. Sophiae et Ambonis publici iuris fecit; ea autem translatio, adnotationibus exegeticis praedita, sumptuoso operi quod architectus Salzemberg de monumentis Constantinopolis composuit, addita est. Caroli Kortüm translatio heic commemoranda est, quia notae aliquot, ab Augusto Meineke confectae, coniecturas in textum carminum continent[42].

---

[39] hoc Palatini apographum abbas Josephus Spalletti Romae 1776 confecerat; cum vero anno 1796 ab Ernesto Saxoniae-Gothae Altemburg emptum esset, in huius principis bibliothecam pervenit. hoc autem codice etiam Fridericum Jacobs in altera Anthologiae Graecae editione usum esse (*Anthologia Graeca ad fidem codicis olim Palatini nunc Parisini ex apographo Gothano edita*, I–IV, Lipsiae 1813–1817), inter omnes constat. Jacobs ipse I, p. LII n. 52 nuntiavit Fridericum Graefe carmina Silentiarii et Johannis Gazaei ex apographo Gothano editurum esse.

[40] vd. adnotationem criticam ad S. Soph. 258; et S. Soph. 333 coniectura Πλάτων, quam omnes receperunt, Pauli stilo parum consentanea est.

[41] cf. S. Soph. 657; Amb. 53 et quae scripsi *RFIC* CXXXVI (2008), 406–411.

[42] verisimile est Carolum Kortüm, praenomine omisso, Augustum Meineke illum significasse qui has coniecturas excogitasset. oblivisci enim non possumus a Kortüm in praefatione eum praesidem appellatum esse («Herrn Director Dr. Meineke»). attamen hae coniecturae Augusti solita ingenii felicitate carere videntur.

multum in carminibus emendandis et enarrandis profecit Paulus Friedländer, qui Silentiarii et Johannis Gazaei carmina anno 1912 Lipsiae et Berolini edidit. primus enim post Holstenium in S. Sophiae descriptione fontem ipsum, id est codicem P, haurire, quam rivulos apographorum consectari maluit: ita et multa verba multaque hemistichia, quae in Ducangii et Frederici Graefi editionibus, cum lacunosis apographis penderent, omissa erant, vestigia codicis P scrutatus restituere potuit[43]. commentarii eius adnotationes perutiles sunt; non dubitandum est quin si locos quoque similes congessisset (quod in solo Gazaeo fecit), munere suo optime perfuncturus fuerit: heic autem lectores ad modicam dissertationem, quam Merian-Genast confecerat, reicere maluit[44].

quamquam hoc loco de editionibus agitur, Arthuri Ludwich praestantem dissertationem praeterire nolo, qua critici deinceps numquam fere usi sunt, quamvis silvam coniecturarum et utilium commentationum contineat[45].

omnes denique, qui a saeculo XX ineunte usque ad hanc aetatem Silentiarii carmina vertere studuerunt, editionem a Paulo Friedländer confectam pro uno fundamento habuerunt.

## DE PAVLI SILENTIARII AETATE

Poetam nostrum commemorat Agathias in Historiarum loco, qui praecipuum testimonium de vita et fama Silentiarii est:

εἰ δέ τις ἐθέλοι πόρρω που τυχὸν τῆς πόλεως ἀπῳκισμένος ἔπειτα γιγνώσκειν σαφῶς ἅπαντα, καθάπερ παρὼν καὶ θεώμενος, ἀναλεγέσθω τὰ Παύλῳ τῷ Κύρου τοῦ Φλώρου ἐν ἑξαμέτροις πεπονημένα, ὃς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάταις γένους τε κοσμούμενος δόξῃ καὶ πλοῦτον ἄφθονον ἐκ προγόνων διαδεξάμενος, ὅμως παιδεία γε αὐτῷ καὶ

43 cf. supra, IX.

44 J. Merian-Genast, *De Paulo Silentiario Byzantino Nonni sectatore*, diss. Lipsiae 1889.

45 *Textkritische Noten zu Paulus Silentiarius*, Königsberg 1913.

λόγων ἄσκησις διεσπούδαστο, καὶ ἐπὶ τοῖσδε μᾶλλον ηὔχει καὶ ἐσεμνύνετο. καὶ τοίνυν πεποίηταί οἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἄξια καὶ ἐπαίνου, δοκεῖ δέ μοι τὰ ἐπὶ τῷ νεῷ εἰρημένα μείζονός τε πόνου καὶ ἐπιστήμης ἀνάπλεα καθεστάναι, ὅσῳ καὶ ἡ ὑπόθεσις θαυμασιωτέρα. εὑρήσεις γὰρ ἂν ἐν αὐτοῖς τὴν ὅλην τῆς θέσεως εὐκοσμίαν καὶ τὰς τῶν μετάλλων φύσεις λεπτότατα κατεξητασμένας τῶν τε προτεμενισμάτων τὸ εὐπρεπὲς ἅμα καὶ ἀναγκαῖον μεγέθη τε καὶ ὑψώματα καὶ ὅσα ἰθύγραμμα σχήματα καὶ ὅσα κυκλικὰ καὶ ὅσα ἐκκρεμῆ καὶ προτεταμένα. γνοίης δὲ ἂν ἐκ τῶν ἐπῶν καὶ ὅπως ἀργύρῳ τε καὶ χρυσῷ τὸ ἱερώτερον χωρίον καὶ τοῖς ἀπορρήτοις ἀποκεκριμένον πολυτελέστατα καταπεποίκιλται, καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι μέγα ἢ ἐλάχιστον γνώρισμα, οὐ μεῖον ἢ οἱ θαμὰ ἐν αὐτῷ περιπάτους ποιούμενοι καὶ ἅπαντα διασκοποῦντες (Hist. 5, 9, 7–8).

ceterae Silentiarii mentiones non tam valent quam Agathiae commemoratio. quaedam enim parum accuratae[46], aliae autem diversimode accipi possunt[47].

[46] Suid. α 112 Adl. (᾿Αγαθίας) συνήκμασε δὲ Παύλῳ τῷ Σελεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ καὶ Τριβουνιανῷ ἐπὶ τῶν ᾿Ιουστινιανοῦ χρόνων. hoc testimonium ante decem fere annos a Johanne Madden (*Macedonius Consul. The Epigrams*. Edited with Introduction, Translation and Commentary by J. A. M., Hildesheim-Zürich-New York 1995, 8) accurate excussum est: e viri doctissimi disputatione colligitur Suidae συνήκμασε non ad verbum intelligendum esse, cum hoc lemma Agathiam regnante Justiniano floruisse doceat – eum autem satis constat anno 565, cum Justinianus mortuus sit, non maiorem fuisse quam triginta annos natum.

[47] Lemma scribae C ad Paul. Sil. Ant. Pal. 7, 604, quod quidem opus obitum puellae cuiusdam Μακηδονίης (v. 5) luget, certiores nos facit Macedoniam filiam auctoris fuisse: ἦν δὲ θυγάτηρ τοῦ αὐτοῦ Παύλου ἡ Μακηδονία. si res ita se habet, quod quidem comprobari nequit, verisimile est Silentiarium filiam suam ab amico poeta Macedonio nuncupavisse. sin autem lemma falsum est, puellam a patre Macedonio nomen suum accepisse eamque Paulum Macedonii amicum deflevisse satis probabile videtur, ut Averilia et Alanus Cameron, «The *Cycle* of Agathias», *JHS* LXXXVI (1966), 17, rati sunt. utcumque se res habet, epigramma quod mortem Macedoniae maeret nihil ad Macedonium poetam pertinere parum veri simile videtur, quandoquidem et aliis de causis eum Silentiario familiariter uti conicere possumus (Madden, op. laud., 9 n. 19; et vide infra).

e verbis Agathiae Silentiarium tunc temporis iam mortuum esse conclusit McCail[48], cuius sententiam ego quoque complector. cum autem Historiae probabiliter inde ab anno 570 condi coeptae sint[49], facile colligere possumus poetam nostrum vix diu post hunc annum vixisse, immo vero fortasse paulo ante mortuum esse.

sub initio enim regni Justini II Paulus Silentiarius etiamtunc vivebat, ut ex eius epigrammate A.P. 9, 658 patet, quod scripsit ut Domnini cuiusdam opera refectas aedes Praetorii laudibus extolleret. hoc enim epigramma Justino II regnante conscriptum esse dilucide Averilia et Alanus Cameron demonstraverunt, ut omnibus notum[50]. cum enim pateat Domninum hoc munus suscepturum vix fuisse, nisi prius praefectus urbi evasisset, et cum constet hoc honore usque ad annum 566 Julianum perfunctum esse[51], verisimile est Domninum non ante annum 567 Praetorium sartum tectum tradidisse. itaque conicere possumus A.P. 9, 658 sub fine vitae Silentiarii compositum esse.

quod autem Averilia et Alanus Cameron opinati sunt, Paulum Silentiarium vel aequalem Agathiae vel etiam minorem natu fuisse, probare nequeo. primum enim fatendum est eorum argumentum dubia coniectura fulciri: auctorem nempe epigrammatis statuam augustae Sophiae uxoris Justini II ante Praetorii aedes positam concelebrantis (A.P. 9, 813) quod codex Palatinus sine nomine tradit, Planudes autem cuidam Cyro tribuit, eundem esse ac Cyrum patrem Pauli Silentiarii contenderunt (quem Agathias in loco Historiarum supra laudato commemorat) – patrem igitur Silentiarii adhuc initio regni Justini II vivum fuisse putaverunt[52]. deinde, quod fortasse maioris ponderis est, Macedonius poeta,

---

[48] R.C. McCail, «The Cycle of Agathias: New Identifications Scrutinised», *JHS* LXXXIX (1969), 94.

[49] Averil Cameron, *Agathias*, Oxford 1970, 9.

[50] Cameron-Cameron, op. laud., 21.

[51] Cameron-Cameron, op. laud., 22.

[52] Cameron-Cameron, op. laud., 18–9. vide McCail, op. laud., 94; Madden, op. laud., 7 n. 12. cum praeterea constet A.P. 9, 658, quod aedes Praetorii laudibus prosequitur, a Paulo conditum esse, parum verisimile ducimus A.P. 9, 813, quod idem aedificium illustrat, patri eius tribuendum.

quem Madden circiter 490–565 vixisse e testimoniis collegit[53], interdum Silentiarium imitari videtur. fateor: res est haec incerta, et quae magis in animi opinione quam in rationis acie consistat; at quid philologis committittur, nisi ut textus ipsos excutiant et inde interpretationi fundamenta aliquatenus firma subdant? nam Johannes Madden argumentis nisus firmis demonstravit satis probabile esse Macedonium in epigrammatibus A. P. 5, 223 = 1 Madden et A. P. 5, 225 = 3 M. Pauli epigrammata A. P. 5, 283 et A. P. 5, 291 imitatum esse: econtra Silentiarii epigramma A. P. 11, 60 imagines Macedonii poematis A. P. 11, 59 = 33 Madden divulgare et quodam modo uberius evolvere videtur, cum manifestum sit Macedonium heic e duobus Nonni locis in imaginibus et iuncturis totum pendere[54].

Johannis Madden subtili investigationi et alium locum addere possumus, Silentiarii A. P. 5, 255, 16 ὑγρὰ περιπλέγδην ἅψεα δησαμένους, qui versus similitudinem loci Macedonii prae se fert, scilicet A. P. 5, 227, 4 = 4 Madden ὑγρὸν ἐνιπλέξας ἅμματι δεσμὸν ἔχω: cum autem Silentiarius Opp. Hal. 2, 376 ὑγρὸς ὄφις χαλεποῖσι περιπλέγδην ὑπὸ δεσμοῖς / ἴσχει imitari satis perspicue videatur, probabile puto eum versum suum ante Macedonium panxisse. heic igitur Macedonius collegae vestigiis insistere videtur[55], quamquam concedo haud absurdum esse eum quoque ex Oppiano potius quam ex Silentiario iuncturam suam deprompsisse.

his omnibus rebus perpensis Macedonium aequalem Silentiario fuisse probabile duco – si non aequalem, at non multo maiorem; Agathiam autem aetate proxime subsequenti vixisse.

---

53 Madden, op. laud., p. 9.

54 Paul. Sil. A. P. 11, 60, 8 οἷς Ἀίδης φίλτερος ἠελίου et Amb. 41 sq. οἷς πλέον ἠελίοιο μόρον ζείδωρος ἀνάγκη / … ἐφήνδανεν inter se coniuncta esse nemo, puto, infitias ibit: sed quod a quo pendeat, dicere nequeo.

55 vide C. De Stefani, «ἀλώφητος ἔρως: Anatomy of a Late Greek Poem», *Papers on Ancient Literatures: Greece, Rome and the Near East*. Proceedings of the «Advanced Seminar in the Humanities» Venice International University 2004–2005. edited by E. Cingano and L. Milano, Padova 2008, 209–210.

Neque praetermittendum quod iure McCail animadvertit: ab Agathia ἔκφρασιν Silentiarii potissimum poetae opus haberi, minimeque idem McCail assentitur Averiliae et Alano Cameron contendentibus, Silentiarium nondum tricesimum aetatis annum egressum tam exculta carmina composuisse. an princeps Justinianus tirunculum ad aedem concelebrandam deligeret?[56]

His et alia animadversio adnectitur. interdum vocabula, queis Silentiarius in suis ἐκφράσεσιν utitur, praeter haec duo carmina tantummodo in epigrammatibus (a Meleagri Corona usque ad Cyclum Agathiae) occurrunt, quantum ad poetas attinet: ut, puta, S. Soph. 518 εὐόροφος, quod praeter hunc locum in versibus solum apud Antip. Thess. GPh 321 invenitur (quod procul dubio exemplo Silentiario fuit); Amb. 90 ἠελιῶτις, quae forma heic solum et apud Jul. Aeg. A. P. 7, 601, 3 occurrit, et cetera. at maioris momenti haec fortasse res est: interdum fit ut haec perrara vocabula etiam in Pauli epigrammatibus inveniantur. huius rei exemplum habes compositum ἁλιανθής, quod praeter Orph. Arg. 586[57] tantum in S. Soph. 771 et Amb. 215 ἁλιανθέϊ κόχλῳ, (Silentiarii) A. P. 5, 228, 3 ἁλιανθέϊ … κόχλῳ et Antip. Thess. GPh 347 occurrit. an temeritate peccare videbimur, si existimabimus poetam nostrum vocabulum insolens in Antipatro invenisse, eoque primum in epigrammate usum esse, deinde in ἐκφράσεσιν adhibuisse? minime, inquam, peccabimus. quod si quis secum reputabit, Silentiarium in epigrammatibus epigrammatistas imitatum esse, tum deinde (vel si mavis eodem fere tempore) in descriptione ecclesiae et ambonis rursus eorum vocabulis usum esse, sat facile rem totam explicabit. neque aliter res se habet de adiectivo ἐΰγραφος, quod, nisi fallor, tantum apud S. Soph. 605 et Amb. 97 occurrit: huius exemplar habes, puto, Paul. Sil. A. P. 6, 65, 10 et A. P. 6, 66, 6 εὐγραφής, quod e Leon. HE 2299 pendere videtur; et similia.

patet quo tendam: eiusmodi exemplis mihi persuasum habeo Silentiarium primum epigrammatis pangendis Nonnum praecipue et

---

[56] McCail, op. laud., 94.

[57] ubi ἁλιανθέα est Toupii verissima emendatio (aliter quidem sentiunt Gow-Page ad Antip. Thess. GPh 347).

auctores epigrammatum, sicut mos erat, versavisse et paulatim stilum suum mirifice excoluisse; deinde, cum eum ἐκφράσεις componere Justinianus iusserit (vel poposcerit), eodem fere dicendi genere usum esse – adiectis scilicet didacticorum quos vocant auctorum et vocabulis et iuncturis. itaque mihi satis probabile videtur poetam nostrum, prius quam duo descriptiones componeret, iam clarum auctorem epigrammatum evasisse: ex quo facile intellegitur, qua re eum princeps ad aedem celebrandam delegerit. quibus argumentis coniectare possumus eum anno 562 aetate provectiorem fuisse quam Averilia et Alanus Cameron contendunt. his omnibus rebus perpensis censeo Silentiarium vel aequalem Macedonio vel fortasse paulo minorem natu fuisse; ante quam Agathias quintum librum Historiarum composuerit iam mortuum esse.

## DE SILENTIARII IN ΕΚΦΡΑΣΕΣΙΝ ENARRANDI RATIONE

Iampridem commentarium in Silentiarii carmina conscribere incubui; quem librum mox me editurum spero. quapropter mitto hoc loco singillatim de poetae stilo edisserere: quae verba elocutionesque de quibus auctoribus deprompserit; quo modo iuncturas ab Homero vel Alexandrinis vel Nonno receptas immutaverit, et similia. liceat mihi heic tantum eius rationem enarrandi et auctores, quos imitatus sit, breviter perstringere.

ut ex apparatu fontium patet, Silentiarii dicendi genus potissimum imitatione Nonni duorum carminum, Dionysiacorum et Paraphraseos Evangelii Johannaei, innititur; interdum tamen Nonnum non exprimit[58]. praeter Nonnum (et eos qui a Nonno profecti sunt, Musaeum dico, Pamprepium, etc.), praecipue poetas didacticos, Dionysium Periegetam, Oppianum, Ps.-Oppianum, imitatur; saepe ex epigrammatibus verba et iuncturas acceptas versibus inserit, ut supra vidimus; nec desunt loci ubi Gregorii Nazianzeni Carminum imagines elocutionesque exprimat; poetas

[58] ut S. Soph. 552 (hic quidem ex coniectura), Amb. 33, 75, ubi coniunctionem ἠδέ, qua Nonnus numquam utitur, versibus suis inseruit.

Alexandrinos eum studiose lectitavisse manifestum est, praesertim Apollonium Rhodium – uno tantum versu Nicandrum, qui Nonno tantum placuit, Silentiarius luculenter imitari videtur[59]. si in universum Silentiarii doctrinam cum Nonni comparamus, Panopolitanus plusculum doctior esse videtur: desunt enim, ni fallor, aliquot auctores quos Nonnus imitatur, velut Theocritus[60], Lycophron, Euphorion, sed hoc fortuito accidisse puto. porro, sicut Nonnus ad Paraphrasin Evangelii conficiendam commentario Cyrilli Alexandrini sedule studuerat, ita Silentiarius Procopii descriptione ecclesiae Sophianae (Aed. 1, 1, 23–38) naviter usus est; quin immo alias partes illius operis ut suos versus pangeret et legit et imitatus est, mea quidem sententia.

qua indole et quo ingenio Silentiarius in ecclesia describenda usus esset pulchre Friedländer disseruit, cum eius imaginum copiam facultatemque dicendi laudaret[61]; poetae enim versibus ecclesia, tamquam arbor animata, sua mole agitatur movetur crescit; conchas minores tamquam brachia vel ramos tendit, humeris tholum sustinet; sub eius pedibus labuntur marmorum undae.

oratio autem mea didacticorum quos vocant poetarum artificiis definietur, ut pateat has ἐκφράσεις inter encomia numerandas quidem[62], iisdem tamen quaedam inesse quae ad poesin didacticam pertineant. Amb. 57 sqq. ambonis descriptionem orditur:

ἐνθάδε γὰρ κύκλῳ μὲν ἐοικότα χῶρον ἑλίσσει
λᾶας ἕεις· οὐ μὴν περιηγέϊ πάντοσε τόρνῳ
ἶσος ἔφυ, βαιὸν δὲ συνέρχεται, εἰσόκε πέτρου
ἄντυγα μηκύνειε.

hoc loco poeta quae a se parum recte ante dicta esse videbantur, corrigit et magis aptam definitionem profert. ceterum haud dissimilem correctionem offendimus et apud S. Soph. 371 sq.

59 vd. ad Amb. 153.
60 si v. ft. S. Soph. 875 excipias.
61 Friedländer, op. laud., 124–126.
62 vide supra, XI.

σχήμασιν οὐ σφαίρης ἐναλίγκιος, ἀλλὰ κυλίνδρου
ἄνδιχα τεμνομένοιο

et potissimum apud S. Soph. 725 sq.

ὑψόθι δ' ἁψίδων ἀνατείνεται οἷά τε κώνου
εἴκελον, ἀλλ' οὐ πάμπαν ὁμοΐιον· οὐ γάρ ἑλίσσει κτλ.

apud Amb. 259 sqq.

περιηγέσιν οὔτι κυλίνδροις
εἰδόμενος· φαίη τις ἀνὴρ γραμμῇσι μεμηλώς
σχῆμα κύβου μεθέπειν περιμήκεος οὐκ ἰσοπλεύρου

nec non et apud Amb. 50 sq.

κατ' ἔνδια μέσσα μελάθρου
… καὶ μᾶλλον ἐς ἀντολίην τι νενευκώς

haec omnia, ni fallor, didacticorum sermonem sapiunt, ut ex talibus exemplis intelligere datur:

Eratosth. 16, 10 sqq. Powell

αἰεὶ κρυμαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι νοτέουσαι·
οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κρύσταλλος
κεῖτο

Dion. Per. 5 sqq.

οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς
ὀξυτέρη βεβαυῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθους
σφενδόνῃ εἰοικυῖα

[Opp.] Cyn. 3, 314 sqq.

ἔστι δέ τις …
οὐ λύκος, ἀλλὰ λύκου προφερέστερος αἰπύτατος θήρ

et ex ceteris huiuscemodi[63]. sunt denique etiam alia signa didactici sermonis adhibiti, velut secunda persona verbi δήω eo consilio a poeta usurpata, ut ecclesiae observatori vel potius carminis lectori aliquam partem aedis describat: quod a didacticis poetis usurpari solet[64]; et aeque sermo ναὶ μήν (S. Soph. 862; Amb. 76; 232), quo didactici usitantur[65].

Itaque Paulus Silentiarius in descriptione S. Sophiae duo genera scriptionis coniunxisse videtur, didacticum scilicet carmen et laudationem: hac carmen incipit et desinit; illud medium locum tenet. quod ad Ambonem attinet, quodam modo hymnum cleticum (versus 30–49) cum poemate didactico coniungere videtur.

## DE PAVLI SILENTIARII ARTE METRICA

In Pauli Silentiarii descriptionibus duo genera metrorum usurpantur, hexametri et trimetri iambici. pars magna versuum ex hexametris constat; iambis ob eam causam utitur poeta, ut prooemiorum vice fungantur.

**iambi**. primae igitur carminis parti[66] duo prooemia iambis confecta praemittuntur (1–80; 81–134); alteram sex iambi praecedunt (411–416); Ambonis Descriptioni eodem modo iambicum prooemium praemittitur (1–29).

saeculis IV–VI p. Chr. morem prorsus invaluisse, ut hexametricis carminibus iambica prooemia praemitterentur, iam dudum probaverunt Toivo Viljamaa et Alanus Cameron, qui haud pauca exempla huius consuetudinis protulerunt, velut Pamprepii, Johannis Gazaei, Agathiae, Dioscori aliorumque

63 vd. D. P. 154 sq.; 174 sq.; Orph. Lith. 296 sqq., etc.

64 Arat. 191; Nic. Ther. 211; 661; 714; 786; D. P. 782; 1017; Orph. Lith. 593; 613. significanter schol. Nic. Ther. 100 a 1 (71, 6 Crugnola) δήεις· μάθε. εὑρήσεις.

65 vide Jacques ad Nic. 51 (*Nicandre. Œuvres*. Tome II. *Les Thériaques*. Fragments iologiques antérieurs à Nicandre, Paris 2002, 6), cuius exemplis addas Maneth. 6, 160; 276; 638.

66 vd. supra, VII.

auctorum versus iambicos, quorum aliqui a III saeculo exeunte repetuntur[67]; exempla insuper addidit Johannes Lucas Fournet[68]. hanc enim consuetudinem iam III saeculo exeunte etiam apud Latinos exstitisse fidem faciunt duo carmina Prudentii, Hamartigenia et Psychomachia, quibus iambicae praefationes ab auctore praemissae sunt[69]. neque a serioris Byzantinae aetatis poetis mos omnino omissus esse videtur[70].

quod ad stilum eiusmodi prooemiorum attinet, rem optime definierunt Viljamaa et Cameron: V–VI saeculorum poetas ut iambica prooemia conficerent eo dicendi genere atque arte metrica usos esse, quibus Atticorum comoediae auctores saeculorum V–IV a. Chr. poetati esse viderentur[71]; quo factum esse ut versibus vocabula a prisca Attica comoedia deprompta aspergerentur; ut pronomina in iota δεικτικόν haud raro caderent[72]; ut denique Porsoni lex neglegeretur, atque anapaesti vel paribus sedibus admitterentur.

---

[67] Viljamaa, op. laud. 68, A. Cameron, «*Pap. Ant.* III. 115 and the Iambic Prologue in Late Greek Poetry», *CQ* XX (1970), 119–129 (et iam Friedländer, op. laud., 119–120). adde epigramma SGO 16/03/03 (Akmonia, I–II p. Chr. [?]), in quo duo trimetri hexametros et pentametros secuntur; SGO 20/05/06 (Apamea, I-II saec. in. p. Chr.) quod a trimetro iambico incipit, quem decem excipiunt hexametri, de quo cf. potissimum D. Feissel, «Deux épigrammes d'Apamène et l'éloge de l'endogamie dans une famille syrienne du VI[e] siècle», in: ΑΕΤΟΣ. *Studies in honour of Cyril Mango presented on April 14, 1998*. Edited by Ihor Ševčenko and Irmgard Hutter, Stuttgart-Leipzig 1998, 116–136. hoc schema etiam alibi invenitur, neque quidem apud Graecos tantum: CIL IX 60 = CLE 1533 (Brundisii, I–II p. Chr.).

[68] J.-L. Fournet, *Hellénisme dans l'Égypte du VI[e] siècle. La bibliothèque et l'œuvre de Dioscore d'Aphrodité*, Le Caire 1999, 278 n. 231.

[69] Friedländer, op. laud., 120.

[70] confer exempli gratia versus a Tzetze (quantum nobis conicere datur) compositos qui in libris ante [Opp.] Cynegeticorum paraphrasin leguntur (171 Papathomopoulos).

[71] Viljamaa, op. laud., 84–97 (passim); Cameron, op. laud., 122: «Perhaps the most noteworthy common feature of these iambic prefaces is that they were written in what their authors at least believed to be the style, metre, and idiom of Attic comedy».

[72] Cameron, op. laud., 123–124. iota δεικτικῷ (una cum aliis flosculis) utitur rhetor Lucill. A.P. 9, 142, 3, ut oratio sua Atticam sapiat.

ordiamur igitur a Porsoni lege, quam Silentiarius haud raro violat. huius enim rei affatim sunt exempla, velut S. Soph. 17, 36, 79, 80, 82, 92, 125, 411, Amb. 11, 13[73].

anapaestos sedibus paribus, 25 versibus, poeta admisit, quod numerum 14,7 % fere efficit. paulo frequentius inveniuntur in prooemio Κύκλου Agathiae (A. P. 4, 3a): 14,8 %[74]. Johannes autem Gazaeus in duobus prooemiis (29 versibus) uno tantum versu peccavit (v. 19), quamquam et ipse quidem suum θέατρον … ἠττικισμένον hortatus est (v. 20). cum praeterea apud Silentiarium eiusmodi anapaesti aliquanto plures sint, quam qui in imparibus sedibus inveniuntur, affirmari potest poetam non aliam ob causam ita scripsisse, quam quia versus suos comicorum Atticorum sonoribus fucare vellet.

interdum anapaestus duobus verbis dividitur, sicut in v. 72 τοσοῦτος ἔρως vel v. 63 ἐπεὶ δὲ μετῆλθε, παρέσχε τοῖς ὑπηκόοις ubi brevium divisio et male continuati anapaesti insuave perquam sonant[75]; haec autem licentia in eiusmodi prooemiis et alibi plus minusve usitata est[76]. pessimus autem omnium iamborum est v. 97 τὸν ἥλιον μὲν ἀνατέλλειν ἐν ἡμέρᾳ, ubi octavam syllabam produxit, quasi quandam comicorum licentiam inepte imitaretur.

Atticam quam vocant correptionem inconstanter admisit poeta: saepe enim epicam prosodiam imitatus est, more aequalium poetarum[77].

hucusque Silentiarius veteres comoediae Atticae poetas, inscite nonnumquam, imitatus esse videtur. insunt tamen in eius iambis haud pauca, quae seriorem aetatem sapiunt.

versum enim proparoxytono verbo desinere non frequenter passus est (19 vv. = 11,2 %). oxytono desinunt 13 versus (= 7,6 %)[78].

---

[73] et plura fortasse sunt, siquidem S. Soph. 8 κινῶν εἰ δέοι, 74 ἑορτὴν ὡς ἔδει, 83 ποητοῦ τῶν ὅλων (at cf. M. L. West, *Greek Metre*, Oxford 1982, 85), 91 ὦ τᾶν, ὡς πάνυ, 99 εἶναι τὸν τρόπον huc cadere possunt (at eadem de causa aliter censendus exitus S. Soph. 1 τῆς νῦν ἡμέρας, et similia).

[74] qui tamen eo processit ut eodem versu duo anapaestos paribus sedibus admitteret: οὗτος παρέθηκεν τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

[75] Friedländer, op. laud., 119.

[76] Cameron, op. laud., 123.

[77] Cameron, ibid. cf. exempli gratia v. 11 οὐχὶ πρὸς, 15 τόδε π'ροσλαμβάνεις, 17 διαδιδράσκεις.

[78] voculas quales sunt μέν et δέ nec non encliticam ποτε non neglego.

quod si Silentiarii artem metricam in iambis faciendis cum Pisidae in carminibus historicis condendis contuleris, haud longe dissimiles numeros invenies. quin immo Pisida heic paulo plures versus, qui in proparoxytonis desinunt, quam Silentiarius admisit (= 17,2 %)[79].

quantum autem ad caesuras pertinet, haud multum inter Silentiarium et serioris aetatis Byzantinae poetas interesse videtur. excepto enim S. Soph. 102, qui, cum caesura prorsus careat, Atticorum comoediae trimetrum imitari videtur, ceteri versus plus minusve Byzantinorum consuetudinem secuntur. ante enim B7 nonnisi proparoxytona vel (paucioribus quidem locis) paroxytona admittuntur: excipias S. Soph. 6, qui proparoxytono in exitu versus posito excusatur[80]. ante B5 proparoxytona quinquies vicies admittuntur, quod numerum 14,7 % efficit: Pisida in universum strictior (6 %)[81], in carminibus autem historicis paulo minus poeta nostro distare videtur (8,1 %)[82].

itaque in Silentiarii iambis non secus ac in eius aequalium iambis quaedam insunt, quae Byzantinorum versus, qui ex duodecim syllabis constat, propria sunt, quaeque in Pisidae carminibus subinde plenius exhibita sunt; siquidem locis quibusdam eae licentiae inveniuntur, quae a vetustioribus poetis admitti solebant, veluti crebrae solutiones[83] vel anapaesti, non dubitandum est quin iisdem locis eo consilio poeta ductus sit, ut versus iambicos comoediam redolentes conderet.

---

[79] P. Maas, «Der byzantinische Zwölfsilber», *BZ* XII (1903), 289 (= *Kleine Schriften*. Herausgegeben von W. Buchwald, München 1973, 253) ⟨in universum cf. West, op. cit., 184⟩; vd. numeros ab I. Hilberg allatos, «Über die Accentuation der Versausgänge in den iambischen Trimetern des Georgios Pisides», *Festschrift Johannes Vahlen zum siebenzigsten Geburtstag gewidmet von seinen Schülern*, Berlin 1900, 157, nec non et R. Romano, «Teoria e prassi della versificazione: il dodecasillabo nei *Pangirici Epici* di Giorgio di Pisidia», *BZ* LXXVIII (1985), 6. ut omnibus notum, Pisida in sero carmine, quod Hexameron inscribitur, longe severior est: versus in proparoxytonis exitum habentes numerum 4 %, in oxytonis 0,1 % efficiunt.

[80] Maas, op. laud., 292–293 (= 256–257 hic autem v. etiam caesura B5 inciditur).

[81] Maas, op. laud., 293–294 (= 258).

[82] Romano, op. laud., 3.

[83] cf. Viljamaa, op. laud., 85.

**hexametri.** de Silentiarii hexametris iam dudum Merian-Genast distincte dixit[84]; rem recens nulla satis certa ratione retractavit Carola Caiazzo[85]. heic quaestionem breviter perstringam, ea fere ratione, qua Rudolphus Keydell ad rem metricam Nonni pertractandam egregie usus est[86].

**1.** hexameter nullus caesura caret: omnes enim versus aut penthemimere aut caesura κατὰ τρίτον τροχαῖον inciduntur. penthemimeres longe rarior quam caesura trochaica est atque numerum efficit 13,6 %[87]. **2.** numquam penthemimeres cum alia caesura coniuncta non est, vel post longum quartum vel post biceps quartum vel (quod quidem rarius fit) post utrumque. **3.** incisiones post quartum simul et quintum longum cum caesura trochaica non coniunguntur, exceptis S. Soph. 791[88], Amb. 111 et 161[89]. **4.** numquam post primam brevem quarti bicipitis finitur vocabulum[90]. **5.** post quartum biceps, si syllaba longa efficitur, non finitur vocabulum, excepto S. Soph. 402[91]. **6.** post secundum biceps, si syllaba longa efficitur, non finitur vocabulum, excepto Amb. 210[92]. **7.** vocabulum ab altera brevi primi bicipitis incipiens

---

84 Merian-Genast, op. laud., 41–86.

85 «L'esametro di Paolo Silenziario», *JÖB* XXXII/XXXIII (1982), 335–343.

86 Keydell, *Nonni Panopolitani* Dionysiaca, I–II, Berolini 1959, 35*–42*.

87 S. Soph. 13,8 %; Amb. 13 %. versus, qui penthemimere incisi sunt, nonnumquam quodam modo congregari videntur, velut S. Soph. 339–340–343–344; 387–388–389–392–393; 467–469–471–473; 654–656–658–660–661; Amb. 92–93–94; 245–247–248–250–251–253.

88 nisi χρυσέης ἐπὶ ῥάβδῳ unius verbi instar sit (quod quidem parum probabile videtur); in versibus S. Soph. 560 et 701 haereo.

89 ubi autem verbum post caesuram femininam positum cum sequentibus, quod ad sensum, congruit.

90 ii versus qui legi non parerent S. Soph. 729 ὀξὺ κόρυμβον ἀνέρπει et 854 ὀψὲ δύοντα Βοώτην (ita enim et P et Ducangius) a Godofredo Hermann (729: *Orphica*, Lipsiae 1805, XXVI) et Graefe (854, qui quidem locus ratione habita Homericae imitationis etiam excusari potest: cf. Merian-Genast, op. laud., 46) correcti sunt. cetera huiusmodi non inveniuntur (versus velut Amb. 110 etc. ad hoc non pertinent).

91 cf. Friedländer, op. laud., 118.

92 τόνδ' οὕτω γὰρ χῶρον (I. Hilberg, *Das Prinzip der Silbenwaegung und die daraus entspringenden Gesetze der Endsilben in der griechischen Poesie*, Wien 1879, 162) propter illicitam elisionem probari nequit.

non finitur post primam vel alteram brevem secundi bicipitis, excepto S. Soph. 846[93]. vocabula, quae post primam brevem secundi bicipitis finiuntur, omnino respuit poeta[94]. **8.** vocabulum a prima brevi primi bicipitis incipiens ad penthemimeren vel caesuram trochaicam usque pertinens non invenitur, excepto Amb. 101[95]. **9.** raro vocabulum iambicum ante penthemimeren collocatur, his exceptis: S. Soph. 256, 339, 563, 778, 956[96]. **10.** tertium et quintum biceps numquam syllaba longa efficiuntur. **11.** nullo versu plus quam duo spondaei in quinque prioribus pedibus admittuntur, qui praeterea nusquam continuantur[97]. **12.** bisyllaba spondiaca statim post penthemimeren non ponuntur (cf. ceterum **10.**). **13.** bisyllaba spondiaca, quorum prima syllaba in thesi ponitur, praeter primum pedem ita in versu collocantur, ut ea semper vel interpuncta verborum vel praepositivae particulae praecedant[98]. **14.** vocabula una ex syllaba longa constantia tantummodo in longis secundo et quinto admittuntur; in longo primo tolerantur quidem, si ante vel post longum secundum incisio sit; in exitu autem versus, si diaeresis bucolica praecedat (cf. **15.**)[99]. **15.** monosyllaba, aeque brevia ac longa, in exitu versus semper praecedit diaeresis bucolica: sunt autem haec δέ, γάρ, μέν et nomina quae anteit epitheton coriambicum. **16.** oxytona ante caesuram trochaicam non collocantur nisi praecedente trithemimere. exceptiones inveniuntur quattuor[100]. **17.** oxytona et perispomena ante penthemimeren

---

93 quae exceptio, Homerica imitatione prae mentis oculis habita, excusatur: cf. W. Meyer, «Zur Geschichte des griechischen und des lateinischen Hexameters», *SBBA*, phil.-hist. Klasse (1884), 1006.

94 praeter ipsum S. Soph. 846 (cf. etiam Amb. 121 ὀκριόεν δὲ μέτωπον). cf. A. Ludwich, «Hexametrische Untersuchungen III», *Jahrb. f. class. Philol*. (1874), 456.

95 P. Maas, «Zur Verskunst des Nonnos», *BZ* 27 (1927), 17 (= *Kl. Schr.* 169).

96 Meyer, op. laud., 1006.

97 vd. numeros ap. Caiazzo, op. laud., 335.

98 vd. A. Scheindler, «Zu Nonnos von Panopolis», *WSt* III (1881), 77–78, qui locos Silentiarii laudavit, cui addas S. Soph. 500 φαίης.

99 Silentiarii exceptiones congessit A. Wifstrand, *Von Kallimachos zu Nonnos. Metrisch-stilistische Untersuchungen zur späteren griechischen Epik und zu verwandten Gedichtgattungen*, Lund 1933, 63, quibus addendus est versus Amb. 101 πῇ δ᾽ ὑπολεπτυνθεῖσα (de quo vd. supra, **8.**) qui contra hanc legem facit.

100 Wifstrand, op. laud., 20.

admittuntur, contra Nonni usum. **18.** proparoxytona ante penthemimeren nonnumquam inveniuntur, contra Nonni artem metricam[101]. properispomena ante penthemimeren raro ponuntur. **19.** proparoxytona ante hephthemimeren non ponuntur nisi sequente diaeresi bucolica. exceptiones nonnullae inveniuntur[102]. **20.** in exitu hexametri proparoxytona non collocantur[103]. **21.** bisyllaba oxytona trochaica in exitu versus raro ponuntur[104]. **22.** ante vocabulum duobus consonantibus incipiens syllaba brevis vocali terminata in bicipite posita ter producitur (S. Soph. 269; 386; 599), quibus locis Silentiarius a Nonni consuetudine discessit[105]. in longo posita, si biceps quod praecedit una syllaba efficiatur, nusquam producitur. sin autem biceps duobus brevibus efficiatur, in vocabulis trium syllabarum haec productio haud tam raro offenditur quam in Nonni carminibus[106]. bisyllaba pyrrhichia producuntur et in secundo et in quarto longo[107]. monosyllaborum brevi vocali terminatorum quae producuntur,

---

[101] H. Tiedke, «Quaestionum Nonnianarum specimen alterum», *Hermes* XIII (1878), 274–275 exempla Silentiarii congessit.

[102] Wifstrand, op. laud., 24–25.

[103] A. Ludwich, «Hexametrische Untersuchungen II», cf. n. 94, 451–452. exceptiones de quibus Ludwich ibid. disseruit iam in editione Pauli Friedländer sublatae sunt.

[104] omnino frequentius quam apud Nonnum inveniuntur: praeter ter admissum αὐτός offendimus S. Soph. 490 φαιδρός, 598 λαός, Amb. 109 νυκτός, 245 ἀνδρός.

[105] remedia, quibus Hilberg (op. laud. n. 92, 38) vitium sanare sibi videbatur, non placent: apud S. Soph. 386 γλυπτά, χρυσεότευκτα, παραπλάζοντα μερίμνας post γλυπτά addendum esse ⟨τε⟩ censuit, quae quidem particula non apte adiungitur: adde quod enclitica τε interiecta tricolum minus elegans efficitur; apud S. Soph. 598 ὁππότε λαός / μηνί χρυσοχίτωνι verba sic transposuit: μηνί / λαὸς χρυσοχίτωνι, quam medelam propter illepidum verborum ordinem probare nequeo. praeterea, coniectura quam Ludwich, op. laud. (n. 45) 21, protulit apud S. Soph. 887: ἄλλα [δὲ] πρὸς inutilis est (vd. ad loc.). parum accurate de eiusmodi productionibus Caiazzo, op. laud., 338: «Paolo evita l'allungamento per posizione nei tempi deboli».

[106] producuntur autem in secundo vel quarto longo: S. Soph. 478 στυφελά, 661 ἀκίδα, 688 ἔβαλε.

[107] S. Soph. 173 ἐπί; 177 ἀνά; 276 ἐπί; 317 παρά; 365 ἐπί; 406 μία; 417 ἐπί; 428 ὅδε; 440 ἐπί; 441 ἐπί; 459 ἐπί; 461 ἐπί; 573 ποτί; 603 ἐπί; 612 περί; 638 πολύ; 649 μετά; 717 διά; 746 ἐπί; 753 κατά; 761 ἐπί; 774 διά; 779 ὅσα; 780 ἐπί; 816 κατά; 855 βαθύ; 952 πολύ; 973 ὅτε; 980 ὑπό; Amb. 63 ἐπί; 109

particulas τε, δέ, pronomen ὁ deprehendimus: omnia autem vel in secundo vel in quarto longo producuntur, excepto S. Soph. 945 ὁ, quod quinto longo producitur. quod ad syllabas breves consonanti terminatas attinet, si in bicipite positae sint, nonnisi in primo bicipite producuntur, sicut in Nonni carminibus (Amb. 93). monosyllaba autem brevia consonanti terminata in bicipite, ni fallor, numquam producuntur. syllaba brevis consonanti terminata praecedente bicipite una syllaba expresso nonnisi in vocabulis quae sub initio versus collocantur (S. Soph. 376 καὶ τὰς μέν; 572 ἀρκτῷον; 704 οἷς κύρτος; S. Soph 834, Amb. 163 et 221 οὕτω μέν) producitur; excipiuntur S. Soph. 195 Τελχῖνας, Amb. 59 βαιόν et 290 ὄλβον ἐπανθίζον[108]. trisyllaba tribrachyn explentia consonanti terminata ante penthemimeren nusquam ponuntur; in longo quarto reperiuntur quidem, ea autem ratione, ut plerumque post biceps quartum diaeresis sit, sicut Nonni usus praecipit. exceptiones autem inveniuntur haud paucae: S. Soph. 450, 542, 740[109], 794, Amb. 168. monosyllaba brevia consonanti terminata eisdem legum vinculis adstringuntur quibus monosyllaba longa (**14**): quater tamen in quarto longo deprehenduntur: S. Soph. 614, 918 et Amb. 108 et 204. **23.** ante mutam cum liquida in initio verbi coniunctam ultimam syllabam praecedentis verbi non produxit Silentiarius in prima brevi primi, tertii et quinti bicipitis, Nonni usum secutus[110]; in altera brevi quarti bicipitis liberius quam Nonnus se gessit[111]; nonnumquam post alteram brevem primi et secundi bicipitis contra Nonni usum non produxit[112]; in verbis ipsis omnino correptionem Atticam vitavit, bis admisit: Amb. 261 ἰσοπλεύρου[113], 274

δύο; 138 ἀνά; 145 μίγα; ibid. διά; 148 ὑπό; 153 περί; 154 ὑπό; 189 ἴσα; 264 ἀπό; 286 περί.

108 quae quidem productio coniectura Rudolfi Keydell efficitur: hanc autem emendationem verissimam duco. cf. ceterum Hilberg, op. laud. n. 92, 127–128.

109 nam in versu πέζα διερπύζει νέατον περὶ πυθμένα κώνου diaeresin post περί cave ponas.

110 Silentiarius correptionem Atticam adeo non effugit, ut in S. Soph. 227 bis in eodem versu non produceret.

111 in Nonno nonnisi ante nomina propria productio neglecta est, in Silentiario etiam ante nomina communia correptio admittitur.

112 S. Soph. 164; 424; 653; 805; 878; 887; 1004; Amb. 108; 109; 284.

113 quod, ratione habita verbi pedestris ad artem pertinentis, excusatur.

ἀλλοπρόσαλλα[114]. **24.** diphthongi vel longae vocales multo rarius in prima brevi dactyli quam in ultima ante vocales corripiuntur, ea scilicet ratione, ut in prima brevi correptiones inveniantur in primo pede, quod quidem legitimum est; in ultima brevi dactyli corripiuntur diphthongi vel longae vocales in pedibus primo, quarto, quinto. correptionem autem admittunt pronominum formae μοι et σοι, verborum -μαι, -εαι et -ται (hoc saepissime), nominativi -οι, raro adverbia. tantum semel corripitur -ει (S. Soph. 662 περιστέφει) quod in Nonni re metrica raro fit, et ter nominativi pluralis primae declinationis -αι (S. Soph. 467 ἀπονεύμεναι; 816 ἀθρόαι, Amb. 55 ἐναντίαι)[115], cuius rei exemplum apud Nonnum unum tantum invenias[116]. quod ad coniunctionem καί attinet, frequenter corripitur in altera brevi bicipitis primi, tertii, quinti; paulo rarius in prima brevi secundi bicipitis. formula ἔνθα καὶ ἔνθα, qua Silentiarius crebro utitur, tam in secundo pede invenitur (quam sedem Nonnus ei adscripsit) quam in quinto, immo heic vel frequentius: quod apud Nonnum fit quidem, at raro[117]. ἤ in altera brevi tertii bicipitis corripitur, sicut apud Nonnum mos est. **25.** hiatus in longo nisi in iuncturis, quibus et Nonnus utitur, quales sunt ᾧ ὕπο[118], ᾧ ἔνι, admissus est. Amb. 160 ἐϋξέστῳ ἐπὶ βωμῷ imitatione Christod. 1 excusatur[119]. hiatus in brevi semel tantum invenitur, Amb. 299, ubi imitatione loci Nonniani excusari videtur – accedit quod haec licentia caesura trochaica attenuatur[120]. **26.** nomina pronomina

---

[114] cf. A. Scheindler, *Quaestionum Nonnianarum pars I*, Brunae 1878, 66.

[115] falso Caiazzo, ut solet: «l'abbreviamento in iato … è evitato dopo la desinenza -αι- [sic] dei sostantivi appartenenti alla prima declinazione» (op. laud., 338–9).

[116] K. Lehrs, *Quaestiones epicae*, Regimontii Prussorum 1837, 266. diphthongus ου cum rarissime corripiatur, ⟨οὗ⟩, quod a Ludwichio illatum est (S. Soph. 222), a nostrorum poetarum arte metrica alienum esse videtur.

[117] Lehrs, op. laud., 284.

[118] ᾧ ὕπο ipsum in Nonno non reperitur quidem, at eius similia ᾧ ἔπι, ᾧ ἔνι, etc.

[119] Friedländer, op. laud., 118.

[120] cf. e.g. (de antiquioribus quidem poetis) H.L. Ahrens, *De hiatu apud elegiacos Graecorum poetas antquiores*, *Kleine Schriften*. Erster Band. *Zur Sprachwissenschaft*. Besorgt von C. Haeberlin mit einem Vorwort von O. Crusius, Hannover 1891, 147.

verba numquam eliduntur. praepositionum et particularum formae pyrrhichiae saepe eliduntur: post caesuram trochaicam plerumque ponuntur, interdum post primam brevem primi bicipitis (apud Amb. 159 κατά post quartum longum eliditur). praepositionum autem et particularum formae trochaicae post primum, secundum et quintum longum collocantur. monosyllaba elisa magis libere, ut videntur, in versu ponuntur, praesertim δέ[121]. duae particulae in Silentiario elisae inveniuntur, quae in Nonni carminibus aut omnino desunt aut, si inveniantur, non eliduntur: ἠδέ (Amb. 33, 75), ῥά (Amb. 252)[122]. **27.** sententiae saepissime post caesuram trochaicam vel post biceps quartum distinguuntur; interdum post longum secundum vel post longum quartum interpungitur, ibique ita ut more Nonniano versus trithemimere et caesura trochaica simul incisus sit[123]. rarissime post biceps una syllaba effectum interpungitur; quindecies post primam brevem primi bicipitis, quod Nonnus vitare studet; haud raro post primum biceps. minime assentior iis qui contendunt Silentiarium bis post quintum biceps interpunxisse (S. Soph. 152, 350): quapropter distinctionem, quae in Friderici Graefe et Pauli Friedländer editionibus invenitur (non autem in Ducangii), tollere malui. apud S. Soph. 472 interpunctionem post longum primum, quae coniectura mea efficitur, duriusculam esse non infitias eo: alia autem ratione lacunam suppleri parum probabile puto.

## DE HAC EDITIONE

Ne adnotatio critica nugis oneraretur nimiis, exemplum potissimum Martini L. West Carminum Anacreonteorum editionis secutus, codicis P accentuum et spirituum menda paene omnia se-

[121] cf. A. Ludwich, *Beitraege zur Kritik des Nonnos von Panopolis*, Programm des Königlichen Friedrichs-Collegiums zu Königsberg in Pr., Königsberg 1873, 31.

[122] S. Soph. 640 τε post primam brevem bicipitis eliditur, quod Nonnus nusquam fere ponere solitus est; Amb. 126 post alteram brevem quinti bicipitis, praeter Nonni usum.

[123] haud raro tamen trithemimeres abest, atque interdum vel caesura trochaica desideratur (cf. S. Soph. 450).

orsum in appendice collegi; itacismos vero in apparatu enotavi. in lectionibus codicis proponendis nonnumquam fusius latiusque, quam plerumque hodie editores solent, disserui: si quem locum auctorum ad codicis lectionem vel coniecturam intelligendas utilem duxi, eum in adnotatione critica laudavi.

ad locos similes enotandos hac fere methodo usus sum: ut quotienscumque locum invenissem, quo Silentiarium tamquam exemplo usum esse mihi persuasissem, eum sic nullo verbo praeposito laudarem; ut, cum locum, qui exemplo fuisse videretur, me invenisse putarem, neque tamen pro certo haberem, Silentiarium eum imitatum esse, «cf.» praemitterem; ut, si demum locum deprehendissem, qui ad poetae sermonem illustrandum utile videretur, eum praemisso «conferre possis» vel «cf. etiam» vel similibus adiectis verbis laudarem[124]. difficultas autem mihi obveniebat quotiens Agathiae Κύκλου epigrammata commemoranda erant: cum enim Averilia et Alanus Cameron certissimis argumentis docuissent vix affirmari posse Agathiae Κύκλον vulgatum fuisse, antequam Justinus II ad regnum pervenisset, si quem Agathiae versum inveneram, qui similitudinem cum Silentiarii prae se ferret, hunc illi fuisse exemplo duxi: at sane negari nequit quin quaedam ex epigrammatibus, quae subinde in Κύκλῳ collecta sunt, iam Justiniani temporibus in coetibus poetarum lectitata sint. res est igitur valde dubia, neque semper probari potest, quis quem imitatus sit. locos denique, qui Silentiarium imitati esse videntur, praemisso «imit(atus est)» vel «huc fort(asse) resp(icit)» laudavi.

in exitu hexametrorum si quae vocabula oxytona collocantur, accentum acutum posui, Martini L. West monitibus obtemperans[125]. in anastrophe autem praepositionum praecepta Caroli Lehrs[126],

---

124 ita, ut exemplo utar, rem fere gessit etiam Averilia Cameron in pulcherrima editione Corippi Laudium Justini Minoris.

125 vide libri existimationem a Gisela Chrétien conscripti, *Nonnos de Panopolis. Les Dionysiaques*, tome IV: *Chants IX–X*, Paris 1985, *CR* n. s. XXXVI (1986), 211. vide sis etiam quae scripsit in praefatione editionis Aeschyli Tragoediarum, Stutgardiae 1990, XXXI.

126 Lehrs, op. laud., 75 «ubi praepositio simpliciter nomini suo vel pronomini vel verbo postponatur, doctae antiquitatis regula est accentum retrahi … sed ubi … inter praepositionem atque vocabulum, quod inde pendet,

quae Arthurus Ludwich iteravit[127], non neglegenda duxi. quamvis porro P αἴθουσσα, αἰθούσσης etc. praebeat, solitam rationem scribendi secutus αἴθουσα, αἰθούσης cum Ducangio et Paulo Friedländer scripsi[128]. vocabula vero ὁμίχλη, ὁμιχλήεις ubique cum codice P aspiratione scripsi[129]. in S. Soph. 627 demum et 900 cum prioribus codicis scripturam ἄστρασι in ἀστράσι dubitanter correxi[130].

cum autem Ludwich praecepisset, ut in Silentiarii hexametris ubique ἐς scriberetur, in iambis vero εἰς, quotienscumque praepositionem consonans sequeretur (hanc enim legem codicis P scribendi ratio plerumque servat)[131], viri doctissimi praecepta sequi nolui neque omnia ad certam rationis normam direxi.

codicis P collationem Heidelbergae autumno anni 1999 ipse feci. apographa autem codicis P imaginibus phototypicis contuli. aedem demum, quam Silentiarius verbis effinxit, quo melius cognoscerem, textumque quem editurus essem accuratius intellegerem, bis Constantinopolim usque itinere facto ecclesiam inspexi eamque cum Silentiarii descriptionibus contuli (August. 2006 et 2007).

nunc demum amicos, qui auxilio allato me devinxerunt, nominare libet: sodalem carissimum Jacobum Dalla Pietà, qui strenue Latinitatem huius libelli vitiis expurgavit; Marium Geymonat, qui praefationem perlegit; Henricum Magnelli et Camillum Neri amicissimos, qui editionem meam acriter inspexerunt; Franciscum Valerio «unum instar milium», qui me mira eruditione adiuvit et plagulas pervigili perlegit cura; Aldam Skalli, quae mihi imagines duorum codicum comiter

vocula una vel plures interpositae sint, tum nihil debere in accentu ponendo a solita ratione discedi». itaque Amb. 81 τοῦ μὲν ἐπί, non ἔπι, scribendum.

127 Ludwich, op. laud. n. 45, 27.

128 cf. Ludwich, op. laud. n. 45, 22. Graefe αἰθουσσ- maluit.

129 cf. Ludwich, op. laud. n. 45, 24.

130 cf. Ludwich, op. laud. n. 45, 26.

131 Ludwich, op. laud., 23–24. ut par est, ante vocalem metro postulante εἰς in hexametris ponitur, cf. S. Soph. 673 ὅλης χθονὸς εἰς ἓν ἰούσης; Amb. 177 εἰς Ἀριμασπὸν ἀήτην.

misit; Mariam Cronier, quae et ipsa codicum imagines benigne misit; Corneliam Hopf, quae me multa de manuscripto Gothano docuit; Andream Tessier, qui me valde adiuvit et cohortatus est ut hunc librum ad finem perducerem. iis quoque, qui Bibliothecae Divi Marci Venetiis et Bibliothecae Universitatis Heidelbergensis tuendis operam dant, gratias habeo.

Joachin autem Strano amicitiae quantum debeam, ipse tantum scit: «sanz'essa non fermai peso di dramma». ille mihi amicitiae foedere iunctus artissimo semper semperque opitulatus est, idemque mihi multos locos carminum, quos perperam interpretatus eram, recte explanavit: Ei igitur et Aviae meae Gerdae Koch, quae me plus quam se ipsam dilexit et diligit, tantillum hoc opus sacrum esse volo.

Venetiis, mense Iulio anni bismillesimi decimi

# CONSPECTVS SIGLORVM

## CODICES ET VIRORVM DOCTORVM NOMINA BREVIATA

| | |
|---|---|
| P | Heid. Pal. gr. 23 (s. X) |

*inclinatis litteris*, ex more Pauli Friedländer, in adnotatione critica ea excudi iussi quae, propter madorem extrinsecus allapsum, ex sua ipsorum pagina in subsequentem vel antecedentem effluxisse videntur (cf. praefatio, IX)

| | |
|---|---|
| Bekk | Bekker |
| Duc | Du Cange |
| Friedl | Friedländer |
| Gr | Graefe |
| Herm | Hermann |
| Holst | Holsteinii coniecturae quae in Vat. Barb. gr. 185 (anno 1629) inveniuntur |
| Ludw | Ludwich |
| Magnelli | Henrici Magnelli emendationes (per litteras) |
| Mein | Meineke |
| Salm | Salmasii coniecturae quae in Par. gr. 1777 (Kal. Jun. 1607) inveniuntur |
| Scal | Josephi Scaligeri coniecturae quae in Leid. B. P. G. 34 B (s. XVII) inveniuntur |
| Valerio | Francisci Valerio emendationes (per litteras) |
| Wil | Wilamowitz |

## NOTAE

| | |
|---|---|
| a. c. | ante correctionem |
| ad loc. | ad locum |
| adn. | adnotatio |
| agnov. | agnovit |
| appos. | apposuit |
| cens. | censuit |
| cf. | confer |
| coll. | collato |
| coni. | coniecit |
| coniung. | coniungendum, coniungendus |
| corr. | correxit |
| crit. | critica |
| def., deff. | defendit, defenderunt |
| del. | delevit |
| delet. | deleto, deletis |
| dissens. | dissensit |
| distinct. | distinctio |
| dub. | dubitanter |
| edd. | editores |
| e. g. | exempli gratia |
| ft. | fortasse |
| f. v. | in fine versus |
| h. e. | hoc est |
| hiat. | hiatus |
| i. e. | id est |
| imit. | imitatus est |
| inv. | invenitur |
| iter. | iteravit |
| laud. | laudavit, laudatum |
| leg. | legit |
| mg., mgg. | margine, marginibus |
| mut. | mutandus, mutandum |
| negl. | neglexit |
| perf. | perficit, perfecit |
| p. c. | post correctionem |

| | |
|---|---|
| potiss. | potissimum |
| prob. | probavit |
| punct. | puncto, punctis |
| q. sim. | quid simile |
| ras. | rasura |
| rat. metric. | ratio metrica |
| resp. | respexit |
| rest. | restituit |
| scr. | scripsit |
| s. l. | supra lineam |
| signif. | significavit |
| sub. | subaudiendus, subaudiendum |
| suppl. | supplevit |
| susp. | suspicatus est |
| sust. | sustulit |
| transp. | transposuit |
| vd. | vide |
| v., vv. | versus |
| vid. | videtur |
| v. l. | varia lectio |

## CONSPECTVS LIBRORVM

### QVI AD PAVLI SILENTIARII CARMINA ECPHRASTICA ATTINENT VEL DE IIS ALIQVA EX PARTE TRACTANT

#### I. Editiones

1670 *Joannis Cinnami imperatorii grammatici Historiarum libri sex, … Accedunt Caroli Du Fresne, D. Du Cange … in Nicephori Bryennii Caesaris, Annae Comnenae Caesarissae, et eiusdem Joannis Cinnami Historiam Comnenicam Notae Historicae et Philologicae. His adiungitur Pauli Silentiarii Descriptio Sanctae Sophiae, quae nunc primum prodit Graece & Latine, cum uberiori Commentario*, Parisiis 1670.

1815 *Pauli Silentiarii Ambo*. Ex codice Anthologiae descripsit I. Bekkerus, Berolini 1815.

1822 *Pauli Silentiarii Descriptio Magnae Ecclesiae et Ambonis et Joannis Gazaei Descriptio Tabulae Mundi.* ex apographo Anthologiae Graecae Gothano recensuit F. Graefe, Lipsiae 1822.

1837 *Pauli Silentiarii Descriptio S. Sophiae et Ambonis* ex recognitione I. Bekkeri, Bonnae 1837 (Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae. Paulus Silentiarius, Georgius Pisida et Sanctus Nicephorus Cpolitanus)

1860 J.-P. Migne, Pauli Silentiarii Descriptio Ecclesiae Sanctae Sophiae, Ducangio interprete, Patrologiae Graecae tomus LXXXVI (pars posterior), coll. Parisiis 1865, 2113–2267 (iterum imprimitur Du Cangii textus et commentarium, praemissa Fabricii notitia de Paulo Silentiario; excuditur etiam Immanuelis Bekker Ambonis textus et Paulo perperam tributum carmen *In thermas Pythicas*).

1912 *Johannes von Gaza und Paulus Silentiarius, Kunstbeschreibungen justinianischer Zeit*, herausgegeben und erklärt von P. Friedländer, Leipz. u. Berlin 1912.

## II. Dissertationes, commentationes, translationes

Agosti G., existimatio libri a Fobelli conscripti (quam vd.), *MEG* VI (2006) 259–268.

Baldwin B., *An Anthology of Byzantine Poetry*, Amsterdam 1985, 74–77.

Bell P. N., *Three Political Voices from the Age of Justinian. Agapetus, Advice to the Emperor; Dialogue on Political Science; Paul the Silentiary, Description of Hagia Sophia.* Translated Texts for Historians 52, Liverpool 2009.

Caiazzo Carla, «L'esametro in Paolo Silenziario», *JÖB* XXXII/XXXIII (1982), 335–343.

Cantarella R., *Poeti bizantini*. A cura di F. Conca, I, Milano 1992, 334–337.

De Stefani C., «Per un'edizione critica dei poemi ecfrastici di Paolo Silenziario», *RFIC* CXXXVI (2008), 396–411.

De Stefani C., «Una nota a Paolo Silenziario, *S. Soph.* 605», *Eikasmos* XX (2009), 303–307.

Egea J. M., *Paulo el Silenciario. Un poeta de la corte de Justiniano*. Estudios preliminares, textos griegos, traducciones y notas, Granada 2007.

Fayant Marie-Christine, «Le poète, l'empereur et le patriarche. L'éloge de Justinien dans la *Description de Sainte-Sophie* de Paul le Silentiaire» in *Le discours d'éloge entre Antiquité et Moyen Age*. Textes réunis par L. Mary et M. Sot, Paris 2001, 69–78.

Fayant Marie-Christine, «Paul le Silentiaire héritier de Nonnos», in *De Géants à Dionysos. Mélanges de mythologie et de poésie grecques offerts à Francis Vian*, édités par D. Accorinti et P. Chuvin, Alessandria 2003, 583–592.

Fayant Marie-Christine–Chuvin P., *Paul le Silentiaire. Description de Sainte-Sophie de Constantinople*. Traduction de Marie-Christine F. et P. C., Clermont–Ferrand 1997.

Fletcher I.–Carne-Ross D. S., «Ekphrasis: Lights in Santa Sophia, from Paul the Silentiary», *Arion* IV (1965), 563–581.

Fobelli Maria Luigia, *Un tempio per Giustiniano. Santa Sofia di Costantinopoli e la* Descrizione *di Paolo Silenziario*. Presentazione di Maria Andaloro, Roma 2005.

Hermann G., *Orphica*, Lipsiae 1805.
Isar Nicoletta, «'Χορός of Light': Vision of the Sacred in Paulus the Silentiary's Poem *Descriptio S. Sophiae*», *BF* XXVIII (2004), 215–242.
Keydell R., «Die griechische Poesie der Kaiserzeit (bis 1929)», *JAW* 230 (1931), pp. 138–140 (= *Kleine Schriften zur hellenistischen und spätgriechischen Dichtung (1911–1976)*. Zusammengestellt v. W. Peek, Leipzig 1982, 170–172).
Keydell R., «Die griechische Dichtung der Kaiserzeit. Bericht über das Schrifttum der Jahre 1930–1939», *JAW* 272 (1941), p. 48 (= *Kleine Schriften*, 242).
Kreidl-Papadopoulos Karoline, «Bemerkungen zum Justinianischen Templon der Sophienkirche in Konstantinopel. Mit einem Anhang von Johannes Koder», *JÖB* XVII (1968), 279–289.
Kreutzer J.J., *Pauls des Silentiarius Beschreibung der Hagia Sophia oder des Tempels der göttlichen Weisheit*, Leipzig 1875.
Lethaby W.R.–Swainson H., *The Church of Sancta Sophia, Constantinople. A Study of Byzantine Building*, London-New York 1894, 36–60.
Ludwich A., *Textkritische Noten zu Paulus Silentiarius*, Königsberg 1913.
Macrides Ruth-Magdalino P., «The Architecture of Ekphrasis: Construction and Context of Paul the Silentiary's Poem on Hagia Sophia», *BMGS* XII (1988), 47–82.
Mango C., *The Art of the Byzantine Empire 312–1453. Sources and Documents*, Toronto-Buffalo-London 1972 (denuo impr. 1985), 80–96.
McCail R.C., «Κυαμοτρῶξ Ἀττικός in Paulus Silentiarius, Descriptio 125: No Allusion to Simplicius», *PCPS* CXCVI (1970), 79–82.
Merian-Genast I., *De Paulo Silentiario Byzantino Nonni sectatore*, Lipsiae 1889.
Pülhorn W., *Paulos Silentiarios, Beschreibung der Kirche der Heiligen Weisheit und Beschreibung des Ambon. Archeologischer Kommentar zur «Ekphrasis der Hagia Sophia» und zum «Ambon» des Paulos Silentiarios*, in O. Veh, Prokopios, Bauten, V, München 1977, 306–510.

Richter J. P., *Quellen der byzantinischen Kunstgeschichte. Ausgewählte Texte über die Kirchen, Klöster, Paläste, Staatsgebäude und andere Bauten von Konstantinopel*, Wien 1897, 66–79; 84–90.

Salzenberg W., *Alt-christliche Baudenkmale von Constantinopel vom V. bis XII. Jahrhundert*. Im Anhange des Silentiarius Paulus Beschreibung der heiligen Sophia und des Ambon, metrisch übersetzt und mit Anmerkungen versehen von C. W. Kortüm, Berlin 1854.

Schneider A. M., *Die Hagia Sophia zu Konstantinopel*, Berlin 1939.

Thiel R., «Κυαμοτρῶξ in Aristoph. *Eq*. 41 und ein falsches Fragment aus der attischen Komödie», *QUCC* XCII (1999), 67–69.

Veniero A., *Paolo Silenziario. Studio sulla letteratura bizantina del VI sec*., Catania 1916.

Viljamaa T., *Studies in Greek Encomiastic Poetry of the Early Byzantine Period*, Helsinki-Helsingfors 1968.

Whitby Mary, «The Occasion of Paul the Silentiary's *Ekphrasis* of S. Sophia», *CQ* XXXV n. s. (1985), 215–228

Whitby Mary, «Paul the Silentiary and Claudian», *CQ* XXXV n. s. (1985), 507–516.

Whitby Mary, «On the Omission of a Ceremony in Mid-Sixth Century Constantinople: Candidati, Curopalatus, Silentiarii, Excubitores and Others», *Historia* XXXVI (1987), 462–488.

Whitby Mary, «The Vocabulary of Praise in Verse Celebration of 6th-Century Building Achievements: *AP* 2.398–406, *AP* 9.656, *AP* 1.10 and Paul the Silentiary's *Description of St Sophia*», in *De Géants à Dionysos. Mélanges de mythologie et de poésie grecques offerts à Francis Vian*, édités par D. Accorinti et P. Chuvin, Alessandria 2003, 593–606.

Wifstrand A., *Von Kallimachos zu Nonnos. Metrisch-stilistische Untersuchungen zur späteren griechischen Epik und zu verwandten Gedichtgattungen*, Lund 1933.

Xydis S. G., «The Chancel Barrier, Solea, and Ambo of Hagia Sophia», *The Art Bulletin* XXIX (1947), 1–24.

# ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

ἆρ᾽ ἔστιν εὑρεῖν μείζονα τῆ[ς] νῦν ἡμέρας,
ἐν ᾗ θεός τε καὶ βασιλε[ὺς σ]εμνύνεται;
οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Χρι[στὸ]ν ἴσμεν δεσπότην,
ἴσμεν δὲ πάντως· τοῦτο γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις
ποιεῖς, κράτιστε, [γν]ώριμον καὶ βαρβάροις·
ὅθεν συνεργὸν αὐτὸν ἐν ταῖς πράξεσιν
ἔχεις παρόντα, νομοθετῶν, κτίζων πόλεις,
νεὼς ἐγείρων, ὅπλα κινῶν εἰ δέοι,
σπονδάς τε τάττων καὶ καταστέλλων μάχας,
ὅθεν τὸ νικᾶν σ[υ]μφυὲς τοῖς σοῖς πόνοις
ὥσπερ ἐπίσημον· ([ο]ὐχὶ πρὸς τὴν ἑσπέραν
ὅρος μὲν ἡμῖν ὠκεανὸς τοῦ σοῦ κράτους
τὴν γῆν διεκδραμοῦσι; πρὸς δὲ τὴν ἕω
οὐ πάντας ἤδη τοὺς μὲν ἐτρέψω μάχαις,
τοὺς δὲ πρὶν ἐλθεῖν ἐς τόδε προσλαμβάνεις;
Λίβυν δὲ πάντα δοῦλον οὐκ ἔχεις πάλαι;)
ὅθεν νόσους μὲν διαδιδράσκεις εὐκόλως,
οὐκ ἐλπίσαντος οὐδενός· ὅθεν εἰκότως
τοὺς ἐν ἀφανεῖ, κράτιστε, κινδύνους ἀεὶ

**1** sq. huc ft. resp. Georg. Pis. exp. Pers. 1, 132 sq. τὴν μεγίστην ἡμέραν / ἐν ᾗ τὸ κοινὸν ἐξανέστη τοῦ γένους || **3** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 11, 366 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν; ft. imit. Georg. Pis. Alyp. 96 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· || **8** cf. ad S. Soph. 150 || **10** cf. S. Soph. 84 et vd. ad loc. || **11** sqq. cf. e. g. [Opp.] Cyn. 1, 43 ἀντολίηθεν ἐπ᾽ Ὠκεανὸν βασιλεύων (scil. Caracalla)

mg. ἀρχὴ τῆς ὑποθέσεως P | ἴαμβοι | πρὸς τὸν βα̣[σιλέα] | ἰουστινιανόν P || **1** ἄρ᾽ P: corr. Gr | τῆ[.]νῦν P: suppl. Salm || **2** βασιλε̣[…]ε μνύνεται P: suppl. Salm || **3** εἰπ̣ε̣ῑ̣ν χρι[…]ν̣ P: suppl. Salm || **4** π̣ά̣ντως, τοῦτο P || **5** κράτιστε[..] ω̣ριμον P: suppl. Salm mg. || **7** νομοθεῶν, κτίζω P: corr. Salm || **8** νάοὺς (ε supra α) P, mg. νεὼς | ἐγείρ̣ων P || **10** νικᾶν σ̣[.]μ̣φυὲς P: suppl. Salm mg. || **11** ἐπίση̣μ̣ον [ο]ὐχὶ P (iam Holst ex P, Gr ex apogr. Goth.): ἐπὶ σ …. Salm, Duc

μαθὼν παρῆλθες, οὐ δόρασιν, οὐκ ἀσπίσιν,
αὐτῇ δὲ χειρὶ τοῦ θεοῦ φρουρούμενος.
ἄγαμαί σε, παγκράτιστε, τῆς εὐψυχίας,
ἄγαμαί σε τῆς γνώμης τε καὶ τῆς πίστεως.
ὁ λόχος συνέστη, καὶ παρεσκευασμένον
τὸ ξίφος ὑπῆρχε, καὶ παρῆν ἡ κυρία,
καὶ τῶν βασιλείων ἐντὸς οἱ ξυνωμόται
ἤδη παρῆλθον, τῆς πύλης τε τῆς ἔσω,
μεθ᾽ ἣν ἔμελλον προσβαλεῖν τοῖς σοῖς θρόνοις,
ἥπτοντο. ταῦτα γνοὺς δὲ καὶ μαθὼν πάλαι
ἐκαρτέρησας καὶ πεπίστευκας μόνῳ
τῷ σου προασπίζοντι, τὸν θεὸν λέγω,
ᾧ πάντα νικᾷς· τοῦ σκοποῦ δ᾽ οὐκ ἐσφάλης.
τί γὰρ ἐπὶ τούτοις; ἔπεσεν αὐτοχειρίᾳ
ὁ τὸν λόχον ἄγων· οὐ γὰρ ἤθελεν ἡ Δίκη
αὐτὸν διασῴζειν. ἐμ[φα]νῶς δ᾽ ἠπίστατο
ἐκ τῶν τυράννων τῶ[ν ἁλ]όντων πολλάκις
ὡς, εἴπερ αὐτοῦ ζῶντος [ἐ]γκρατὴς ἔσῃ,
εἰς οἶκτον εὐθύς, εἰς ἔλεον π[άν]τως τρέπῃ
κἀνταῦθα νικῶν πᾶσαν ἀνθ[ρώ]που φύσιν.
ταῖς τοῦ βίου γὰρ συμπαθὼν ἁμαρτάσιν
ἐπεστέναξας πολλάκις τοῖς πταίσμασιν
ἡμῶν, ἄριστε, πολλάκις δὲ δακρύοις

**20** Ar. V. 1081 et Pax 356 ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι, etc. || **25** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 11, 1325 παρῆν ὁ καιρός || **26** cf. Ar. Eq. 452 οἱ ξυνωμόται f. v. (Viljamaa, 91) || **31** ft. imit. Georg. Pis. Av. 234 ταύτην (scil. τὴν Παρθένον) συνασπίζουσαν ἐξ ἔθους ἔχων (scil. ὁ βασιλεύς) || **32** cf. Eus. v. C. 1, 28, 2 τούτῳ νίκα || **33** cf. Nic. Eug. Dros. Char. 1, 42 τί γοῦν ἐπ᾽ αὐτοῖς; || **33** sq. cf. Coripp. laud. Just. 1, 60 *quisquis erit vestrae per se cadet invidus aulae* (at vd. Av. Cameron ad loc.)

**33** τί-αὐτοχειρία (sic) bis legitur in P, ὁ στίχως δισσῶς κεῖται mg. || **35** ἐμ[..]νῶς P: suppl. Salm || **36** τω[...]ọ́ντων P: suppl. Valerio (et cf. Coripp. Jo. 3, 20 *captum ... tyrannum*; 3, 28; laud. Just. praef. 11 *captos ... tyrannos*; 3, 123, etc.): μαθόντων vel παθόντων Friedl: πεσόντων Gr: τῶν πότ᾽ ὄντων Salm mg. (unde Holst, Duc mgg.) || **37** [.]γκρατής P || **38** π[..]τως P: suppl. Salm || **39** ἀνθ̣[.]΄που P: suppl. Salm mg.

τὸ πρᾶον ὄμμα βασιλικῶς ὑποβρέχεις,
ἀλγῶν ἐφ᾿ ἡμῖν· πρὸς δὲ τὴν ἀκρασίαν
βλέπων μάλιστα, τὴν σύνοικον τῷ βίῳ,
λύεις ἅπαντας τῶν κακῶν ὀφλημάτων
ὥσπερ τὸ θεῖον, πρὸς δὲ συγγνώμην τρέχεις.
αἰτεῖς δὲ σαυτόν, ἡνίκα τῶν ἐγκλημάτων
τὸ μέγεθος οὐ δίδωσι τῶν δεήσεων
ἑτέρους κατάρχειν· καὶ γὰρ οὐκ ἐᾷς ποτὲ
ἄλλου γενέσθαι τὸν ἔλεόν σου τὸν πάνυ.
ἐξ ὧν δὲ δρῶμεν οὐχ ὁσίων τολμημάτων
ἔχεις ἀφορμὰς τῆς ἄνω παρρησίας.
οὐχὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν ἐξοπλίζεται
ὁ τὸν βασιλέα τοῦτον οὐ θέλων κροτεῖν,
τὸν ἥμερον, τὸν ἡδύν, ἐν τῷ μετρίῳ
εὐεργετοῦντα καὶ φίλους καὶ μὴ φίλους;
σῴζει σε ταῦτα· ταῦτα τὴν ψυχὴν ποεῖ
τῆς βασιλίδος, κράτιστε, τῆς εὐδαίμονος,
τῆς πανταρίστης, τῆς καλῆς καὶ πανσόφου,
ἔχειν ὑπὲρ σοῦ πρὸς θεὸν παρρησίαν,
ἣν ζῶσαν εἶχες εὐσεβῆ συνεργάτιν,

**43** cf. e.g. Pi. P. 3, 70 sq. βασιλεύς, / πραῢς ἀστοῖς, Const. Manass. Chron. 5815 sq. Lamps. πρᾶος … ὄμμα χαριτοβλέφαρον, ὄμμα σταλάττον τέρψιν || **48** cf. Procop. Aed. 1, 1, 10 τοῖς μὲν ἐπιβουλεύουσιν αὐτεπάγγελτος τὰς αἰτίας ἀφείς || **54** sq. cf. Call. Ap. 26 sq. ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆι μάχοιτο· / ὅστις ἐμῷ βασιλῆι, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο || **55** cf. Georg. Pis. rest. cruc. 5 κρότησον αὐτὸν (scil. Ἡρακλεῖον) τοῖς ἀοιδίμοις λόγοις; 50 κρότει (scil. Κωνσταντῖνε) τὸ τέκνον (scil. Ἡρακλεῖον); Alex. Comn. Mus. 107 σοὶ συγκροτοῦντος ὡς ἐμοὶ τῷ πατρί σου; Jo. Maurop. 96, 6 ἐξουσία κρότων γὰρ οὐκ οἶδεν κόρον; Man. Phil. carm. e cod. Flor. 95, 10 (I 270, 10 Miller) τάχα τις ἂν ὕμνος σε (scil. τὸν αὐτοκράτορα) θαρσῶν ἐκρότει || **56** cf. e.g. cf. Georg. Pis. In Heracl. ex Afr. red. 14 sq. σὺ πᾶσαν ὀργὴν ὡς ἀνημέρους ἀεὶ / θῆρας διώκεις ἐκ πανημέρου σκοποῦ (scil. Ἡρακλεῖε) || **58** cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 8, 102 αἰνεῖς σὺ ταῦτα, ταῦτα δ᾿ ἐστίν, οἷς κακός, etc. || **60** cf. Diosc. 11, 5 Fournet τ̣ὸ̣ πανтάρισ[τ]ο̣[ν, etc. || **62** cf. Ep. Gr. 1064, 10 sq. Kaibel (Constantinopolis, VI p. C.) Θεοδώρας / ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται

**50** mg. ν̄ || **55** κροτεῖν P (agnov. Ludw, iam Salm), vd. loc. sim.: κρατεῖν Duc (iam Holst) cett. edd. | signum interrogationis post κροτεῖν add. P

ἐπεὶ δὲ μετῆλθε, παρέσχε τοῖς ὑπηκόοις
ὅρκον βοηθόν, ὅρκον ἀρραγέστατον,
ὃν οὐ παρῆλθες οὐδ᾽ ἑκὼν παραδράμοις.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· πρὸς δὲ τὸν νεὼν
ἤδη βαδίζειν βουλομένοις, θαρρεῖν δίδου.
ἔστω δὲ τῶν σῶν καὶ τοδί που θαυμάτων,
λόγους φανῆναι πρᾶγμα τολμῶντας φράσαι
τὸ πάντα νικῶν θαυμάτων ὑπερβολῇ.
ἔστιν δὲ δεῖγμα τῶν ἄγαν σου θαυμάτων
ὁ τοσοῦτος ἔρως, ὃν ἡ πόλις πᾶσα τρέφει
ἐπὶ σοί, βασιλεῦ κράτιστε, καὶ τῷ σῷ νεῴ.
ἐπεὶ γὰρ ἦγες τὴν ἑορτὴν ὡς ἔδει,
ἅπας ὁ δῆμος εὐθύς, ἡ γερουσία,
οἱ τὸν μέσον ζηλοῦντες ἀσφαλῆ βίον,
τὰς τῆς ἑορτῆς ἡμέρας ἐπεξάγειν
ᾔτουν· παρεῖχες· ἐξέδραμον· ᾔτουν πάλιν·
πάλιν παρεῖχες· τοῦτο δὲ δρῶν πολλάκις
ἐπεξέτεινας τὴν ἑορτὴν πλουσίως.

τούτων λεχθέντων ἐν τῷ παλατίῳ διῃρέθη ἡ ἀκρόασις, | καὶ ἐλέχθη τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ, ἐπὶ Εὐτυχίου τοῦ | ἁγιωτάτου πατριάρχου, προλεχθέντων τῶν ὑποκειμένων ἰάμβων.

Ἥκομεν ἐς ὑμᾶς, ἄνδρες, ἐκ τῆς ἑστίας
τῆς τοῦ βασιλέως ἐς βασιλέως ἑστίαν
τοῦ παμμεγίστου, τοῦ ποητοῦ τῶν ὅλων,
δι᾽ ὃν τὸ νικᾶν συμφυὲς τῷ δεσπότῃ.

**66** cf. Jo. Geom. Var. 5, 23 (PG 106, 908A) καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα; Greg. Naz. carm. 2, 1, 11, 101 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα; Theod. Prodr. Rhod. Dos. 1, 311 καὶ ταῦτα μὲν τοσαῦτα, etc. || **73** cf. Procop. Goth. 3, 12, 3 ὦ βασιλεῦ κράτιστε (scil. Ἰουστινιανέ) || **75** sq. conferre possis Jo. Maurop. 93, 70 ἀρχῆς ὁμοῦ, τέλους τε καὶ τῶν ἐν μέσῳ; vd. etiam ad Amb. 270 || **81** vd. ad Amb. 4 || **81** sq. cf. Coripp. laud. Just. 4, 288 *principis haec, haec aula dei* (Av. Cameron ad loc.) || **84** cf. S. Soph. 10 | imit. ut vid. Georg. Pis. exp. Pers. 2, 102 δι᾽ οὗ τὸ νικᾶν ἐστιν εὐσεβέστερον

**68** τὸδήπου P: corr. Niebuhr || **70** θαυμάτων̣ P || **73** νεῷ P || **83** νοητοῦ P: corr. Maas

ἐκεῖ μὲν ἡμῖν τῶν γερῶν ὁ προστάτης
καθεὶς ἑαυτὸν εἰς θέατρον ἐκ λόγων
τὸν νοῦν παρέσχεν εὐμενῶς, ἐνταῦθα δὲ
ὁρᾶν πάρεστι τῶν ἱερῶν τὸν προστάτην·
ἔστω δὲ καὐτὸς εὐμενής. τούτων γε μὲν
μηδεὶς ἀκούσας λοιδορείσθω τοῖς λόγοις·
εἴποι γὰρ εἰκὸς ἄν τις "ὦ τᾶν, ὡς πάνυ
ληρεῖς περιττά. τοῦτον αἰτεῖς εὐμενῆ
λόγοις γενέσθαι, τῶν ἀγαθῶν τὴν οἰκίαν,
τὸν πᾶσαν εὐμένειαν ἠμφιεσμένον;
τουτὶ πέπονθας ὅπερ ἂν εἰκότως πάθοι
εἴ τις δέοιτο λιπαρῶς ἐγκείμενος
τὸν ἥλιον μὲν ἀνατέλλειν ἐν ἡμέρᾳ,
τὸ φῶς δὲ λάμπειν, τοὺς λόγους δ' εἶναι λόγους".
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον
οὐκ ἂν ἀποφαίην· πρὸς δὲ τὸν σκοπὸν βλέπων
ὃς παμμέγιστος οὐκ ἔχων θ' ὑπερβολήν,
δέδοικα τὴν ἀγωνίαν. θαρρεῖν δ' ὅμως
ἐξ ὧν ἐδεδίειν πρότερον αὖθις ἄρχομαι.
εἰ μὲν γὰρ ἐλπὶς ἦν τις εὐσθενεῖ λόγῳ
συνεξισοῦσθαι τῷ νεῷ τῷ παγκάλῳ,
σφαλερὸν ὑπῆρχεν ἐπαποδύεσθαι πάλαις,

**86** simili sensu e.g. Jo. Maurop. carm. 27, 19 sq. στέφος / … τὸ πρὸς τῶν λόγων || **87** cf. e.g. Aristid. Or. 29, 2 εὐμενῶς ἔχειν πρὸς τὰς ἀκροάσεις τῶν λόγων; Nonn. D. 40, 410 οὔασιν εὐμενέεσσιν ἐμὴν ἀσπάζεο φωνήν; Agath. A.P. 4, 3a, 15 sq. εὐμενῶς τῶν δρωμένων / ὑμᾶς μεταλαβεῖν; Georg. Pis. exp. Pers. 1, 36 μετ' εὐμενείας τοὺς ἐμοὺς δέχου λόγους || **90** laud. prof. Smyrn. 25 sqq. (XXX Heitsch) ἐὰν δὲ δόξω … ἐπαίνων ἐμπεσεῖν ὑπερβολαῖς / τι]μῶν τὸν ἄνδρα, μηδὲ εἷς βασκαινέτω || **92** cf. Ar. Pl. 517 λῆρον ληρεῖς || **94** cf. e.g. Adesp. PCG, fr. 886, 3 K.-A. σύνεσιν ἠμφιεσμένος; Eusth. Macr. 9, 12, 4 (115,16–7 Marc.) ὅλον ἐνδεδυμένος τὸ δυστυχές || **96** cf. e.g. J. BJ 7, 108 λιπαρῶς ἐγκειμένων; Hld. 2, 6, 2, etc. || **104** cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 10, 566 τοῦ λόγου τὸ εὐσθενές; 2, 1, 15, 29 εὐσθενέεσσι λόγοισιν || **106** cf. Ar. Lys. 615 ἐπαποδυώμεθ' … τουτῳὶ τῷ πράγματι (Viljamaa, 88)

**91** possis γὰρ ἄν τις εἰκ., cf. e.g. Amb. 5 || **96** λιπαρῶν P: corr. Wil (cf. ad loc.) || **97** ἀνατελεῖν Scal mg. (cf. praef. XXXI) || **98** mg. στίχ(οι) ρ̅ || **103** ἐδεδείην P: corr. Herm || **104** εὐθενεῖ P (def. Ludw), Duc: corr. tacite Gr, iam Salm mg. cf. loc. sim.

ἐν αἷς τὸ νικᾶν παρακεκινδυνευμένον.
ἐπεὶ δὲ πάντες ἴσμεν ὡς οὐκ ἄν ποτε
λόγος φανείη συντρέχων ταῖς πράξεσιν
ταῖς τοῦ βασιλέως, ἔστι δ᾽ αὖ τῶν πράξεων
τὸ παμμέγιστον ἡ κτίσις τούτου νεώ,
οὐ χρὴ δεδοικότας ἐπὶ προδιεγνωσμένοις
μένειν ἀτόλμους, ἀλλὰ τὴν προθυμίαν
κινεῖν ἅπασαν, ὡς ἔχει τις ἰσχύος.
ἔχει τι χρηστὸν ἀνδρὸς ἡ παρρησία.
εἰ μὴ γὰρ εὐτόλμως τε καὶ φρονῶν μέγα
ἐδημιούργει τὸν νεὼν ὁ δεσπότης
πάσης ὑπερβὰς ἐλπίδος θεωρίαν,
οὐκ ἂν προῆλθεν εἰς τοσαύτην ἡ πόλις
εὐθυμίαν τε καὶ τρυφὴν εὐδαίμονα.
τί οὖν ἀπεικὸς πρόσφορον παρρησίαν
τὰ νῦν φανῆναι καὶ λόγων ἀζημίαν;
ἃ γὰρ ἂν παραδράμωσιν ἠσθενηκότες,
ἔξεστι ταῦτα προσλαβεῖν τοῖς ὄμμασιν.
κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κυαμοτρὼξ Ἀττικός,
ἀλλ᾽ ἄνδρες εὐσεβεῖς τε καὶ συγγνώμονες,
οἷς καὶ τὸ θεῖον καὶ βασιλεὺς ἐφήδεται,
οἱ τὰς πόλεις τάττοντες, οἱ τὰς ἡνίας
ὅλων ἔχοντες καὶ λόγων καὶ πραγμάτων.

**107** cf. Ar. Ra. 99 τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον (Viljamaa, 88) || **108** sqq. cf. Procop. Aed. 4, 1, 9 ἐπεὶ καὶ ἄλλως ἂν οὐκ ἔξω κατηγορίας τὸ πρᾶγμα εἴη, βασιλέα μὲν τὸν ἡμέτερον εἰργάσθαι τὰ ἔργα, ἡμᾶς δὲ τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν ἀποκνεῖν λόγους || **112** cf. quae collegit Livrea ad Pamprep. fr. 3, 3 | cf. Agath. Hist. 2, 7, 5 ἐπὶ προδιεγνωσμένοις || **115** cf. Men. Monost. 623 οὐκ ἔστιν οὐδὲν σεμνὸν ὡς παρρησία (Viljamaa, 88) || **118** cf. S. Soph. 307 || **125** cf. Ar. Eq. 41 ἄγροικος ὀργήν, κυαμοτρώξ, ἀκράχολος (cf. schol. VEΓΘ ad loc., [16, 23–4 Koster] δικαστικός, κυάμους ἐσθίων. κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταί, κτλ.); cf. Agath. A. P. 4, 3a, 30 sq. et Waltzii adn. ad loc.; conferre possis et Georg. Pis. Alyp. 34 ὁ Βυρσοδέψης … Κλέων, etc.

**110** αὖ τῶν P (iam Scal mg.): αὐτῶν Salm, unde Duc (prob. Ludw) || **111** τοῦ σοῦ P: corr. Wil, iam Salm mg. || **115** χριστὸν P: corr. Salm || **122** ἀζημίων P: corr. Gr || **125** laud. Suid. κ 2578 Adler (cf. R. Thiel, QUCC n. s. LXIII [1999], 67–69) | κρινεῖ Suid. (coni. Duc): κρίνει P

ἆρ᾽ οὖν ἐπ᾽ αὐτοὺς χρὴ βαδίζειν τοὺς στίχους
ἐκδημαγωγηθέντας εἰς παρρησίαν;
χρὴ τοῦτο πράττειν· αὐτὸς ἀντιφθέγξομαι
ὥσπερ τις ἠχὼ τῶν ἐμῶν φανεὶς λόγων.
οὐκοῦν ἐπάνειμι πρὸς βασιλέα τὸν μέγαν.

Παύλου Σιλεντιαρίου, υἱοῦ Κύρου, ἔκφρασις τῆς μεγάλης ἐκκλησίας

Σήμερον οὐ σακέων με φέρει κτύπος, οὐδ᾽ ἐπὶ νίκην
ἕσπερον ἠὲ Λίβυσσαν ἐπείγομαι, οὐδὲ τροπαίοις
ἀμφὶ τυραννοφόνοις καναχήποδα ῥυθμὸν ἀράσσω·
Μηδοφόνων ἀβόητα μένοι κλέα σήμερον ἔργων.
Εἰρήνη πολύολβε, τιθηνήτειρα πολήων,
ἣν πλέον εὐπήληκος ἄναξ ἠγκάσσατο Νίκης,
δεῦρο· πολισσούχοισιν ἐπαυχήσαντες ἀέθλοις
παντὸς ὑπερκύδαντος ὑπέρτερον οἶκον ἀγῶνος

**134** cf. S. Soph. 416, Amb. 3 sq., 26 et Georg. Pis. Av. 125 sq. ἀλλ᾽ εἶμι λοιπὸν πρὸς τὰ τῆς νεωτέρας / μάχης τρόπαια | cf. Anon. P. Ant. III 115, 14 π̣αρὰ τὸ̣ν βασ̣ιλ̣έ̣α τὸν μέγαν̣ πρεσβεύεται || **135** cf. et Call. lav. Pall. 44 σακέων … πατάγῳ̣; Nonn. D. 9, 167 σακέων … ἠχώ et vd. infra || **135** et **137** Anon. A. P. 9, 656, 1 et 19 οἶκος Ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος …Ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην; Colluth. 55 καὶ σακέων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπον ἀράσσειν || **135** sqq. Pamprep. fr. 3, 7 sqq. Livrea σήμερον ἀμφ᾽ ἐμὲ κῶμος ἀείδεται, οὐχ ὅσον αὐλῶν, / οὐχ̣ ὅ̣σ̣ον ἑπτανόο[ι]ο λύρης ἀναβάλλεται ἠχώ, / ἡδὺν ἀμει̣βομ̣έν̣η μελέων θρόον, οὔθ᾽ ὃν ἀ[ε]ίδε[ι / οὔρεος ὀμφήεν[το]ς ὑπὸ κλ̣έ̣τ̣ας ἠχέτα κύκ̣νος … ἀλλ᾽ ὅ̣σ̣ο̣ν̣ κτλ. | conferre possis Anon. SH 982, 1 sqq. Ἄκτιον ἀμ[φιέπων, ἄνα ν]α̣υμάχε, Καίσαρος ἔργω̣ν̣ / μνῆμα καὶ εὐ̣[τ]υ̣χ̣έων μαρτυρίη καμάτων, / Αἰ̣ῶνος σ̣[τ]ό̣μα̣σ̣ι̣ν βεβοημένη — σοὶ γὰρ Ἄρηος / π[λή]γ̣ματα καὶ σακέων ἐστόρεσεν πάταγον, / Εἰρήνης μόχθους εὐώπιδος (cf. S. Barbantani, AevumAnt XI, 1998, 255–344) || **136** sq. cf. S. Soph. 227 || **137** cf. Nonn. D. 1, 15 ὕμνον ἀράσσω, etc. || **138** imit. ut vid. Anon. A. Pl. 46, 2 Μηδοφόνων καμάτων || **139** cf. Orph. H. 43, 2 Εἰρήνη πολύολβε || **140** conferre possis Const. Manass. prol. Chron. 4 sq. Lamps. ἣν πλέον ἀστράπτουσαν … ἤρατο || **141** cf. S. Soph. 982 sq. || **142** sq. Anon. A.P. 9, 656, 1 sq. οἶκος … μοῦνος ὑπερτέλλω; 18 μεγάλην μοῦνος δ᾽ ὑπερέδραμον ἴλην (Whitby 2003, 599 sq.)

**130** ἀρ᾽ P: corr. Gr || tituli mg. dext. ἀρχή P || **137** θυμὸν P: corr. Gr (cf. e.g. Nonn. D. 5, 96 ῥυθμὸν Scaliger: θυμὸν ms.) | γρ ἀράξω mg. P || **138** ⟨δ᾽⟩ ἀβόητα Wil || **139** εἰρήνης P: corr. Salm

εὐιέροις ὕμνοισιν ἀείσομεν, ᾧ ὕπο μούνῳ
πᾶν κλέος ὑψορόφοιο κατώκλασε θέσκελον ἔργου.
ἀλλὰ σύ μοι βασιλῆα φερέσβιον, ὄμπνια Ῥώμη,
στέψον ἀκηρασίοισι χύδην καταειμένον ὕμνοις,
οὐχ ὅτι σὸν ζυγόδεσμον ἐφήρμοσεν ἔθνεσι γαίης
οὐδ᾽ ὅτι σῶν ἐτάνυσσεν ὑπέρβια μέτρα θοώκων
τέλσα παρ᾽ ἐσχατόωντα καὶ ὠκεανίτιδας ἀκτάς,
ἀλλ᾽ ὅτι σὸν περὶ πῆχυν ἀπείρονα νηὸν ἐγείρας
Θυμβριάδος ποίησε φαεινοτέρην σε τεκούσης.

**143** cf. SGO 01/19/08, 2 εὐιέροισι βοαῖσι (Didyma, 300 circiter p. Chr.); Orph. H. 7, 2 εὐϊέροις φωναῖσι | cf. Ap. Rh. 1, 287 ᾧ ἔπι μούνῳ et vd. Bulloch ad Call. lav. Pall. 31 sq. || **143** sq. cf. Nonn. D. 47, 627 ᾧ … Ἄλπος ὑπώκλασεν || **146** cf. Eus. v. C. 1, 1, 1 λόγων πλέξαντες στεφάνους … τὴν ἱερὰν κεφαλὴν (scil. Κωνσταντίνου) ἀνεστέφομεν; Georg. Pis. In Bon. patric. 153 στέφοντες ὑμᾶς ἐκ λόγων (scil. Ἡρακλεῖον); Heracl. 1, 214 στέφουσιν ὑμᾶς ταῖς προσευχαῖς ὡς ῥόδοις (scil. Ἡρακλεῖον); Christ. Mityl. carm. 75, 23 sq. κούρην / στέφετε κρότοις ἐπαίνων | cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 34, 11 ὕμνον … ἀκήρατον; 13 ἀκήρατος ὕμνος || **147** cf. Agath. A. P. 9, 155, 8 βάλλε καθ᾽ Ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης | cf. Amb. 33 || **148** ὑπέρβιος heic et S. Soph. 379 sicut schol. Ap. Rh. 1, 820 (71, 1 Wend.) ὑπέρβιον· μέγα καὶ θαυμαστόν; cf. SGO 04/02/06, 1 Ἀσίης ὑψαύχενα θῶκον ὑπάρχων (Sardes, IV p. Chr.); Greg. Naz. carm. 2, 2, 3, 278 θώκους ὀφρυόεντας || **149** cf. [Apolin.] προθ. 82 εἰσόκεν ἐσχατιὴν ἀψορρόου ὠκεανοῖο; cf. e. g. et Antip. Thess. GPh 329–330 Ῥώμην δ᾽ Ὠκεανῷ περιτέρμονα πάντοθεν αὐτός / πρῶτος ἀνερχομένῳ σφράγισαι ἠελίῳ | Crin. GPh 1820 τέλσα παρ᾽ Ἰταλίης | cf. Nonn. D. 30, 82 ταρσὸν ἐς ἐσχατόωντα | cf. Agath. A. P. 4, 3b, 8 Ὠκεανίτιδα Θούλην || **150** cf. Anon. A. P. 9, 656, 4 ὕψος ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἄπλετον εὖρος et 9 ἀπειρέσιον μέγεθος (Whitby 2003, 600) | cf. S. Soph. 8; 300; Luc. Alex. 10 νεὼν … ἐγεῖραι; Anon. A. P. 9, 693, 1 ἀνέγειρε δόμον; Or. Sib. 3, 290 σηκὸν θεοῦ … ἐγείρειν; Greg. Naz. carm. 2, 2, 7, 182 ναὸν … ἐγείρων; SGO 01/12/11, 7 sq. (Halicarnassus, IV/V p. Chr.) ἔ]γ̣ειρεν / ἐκ γαίης (scil. δόμου εἶδος); Anon. A. P. 1, 10, 10 τοῖον (scil. νηὸν) ἐγείρει; Const. Rhod. Ss. App. 572 sq. πεντασύνθετον δόμον / ἤγειρεν; Jo. Geom. Var. 119, 8 (PG 106, 954A) τίνος σε (scil. τὸν κόσμον) χεὶρ ἤγειρε, καὶ δῶρον τίνι; Const. Manass. Chron. 3237 Lamps. ναὸν ἀνήγειρεν

**144** ἔργ[ου]ὂν P (cf. S. Soph. 238) || **146** ὕμνοις cum καταειμένον iung., ut quidem vid. (quamquam cf. loc. sim.) || **147–148** οὐχ … οὐδ᾽ P (cf. S. Soph. 208 sqq. οὐχ … οὐδ᾽): οὐχ … οὐχ Salm (unde Duc), Gr, Friedl (confuse) || **149** κατ᾽ ὠκ. P (servaverunt Bekk, Friedl): correxi, coll. Agath. A. P. 4, 3b, 8 καὶ παρὰ πορθμὸν Ἴβηρα καὶ Ὠκεανίτιδα Θούλην: παρ᾽ (pro κατ᾽) Salm, unde Duc, Gr | ὠκεανίτιδᾶς P || **150** περὶ πῆχυν cum ἀπείρονα coniung. (vd. ad loc. sim.)

εἴξατέ μοι, Ῥώμης Καπετωλίδες εἴξατε φῆμαι·
τόσσον ἐμὸς βασιλεὺς ὑπερήλατο θάμβος ἐκεῖνο,
ὁππόσον εἰδώλοιο θεὸς μέγας ἐστὶν ἀρείων.
ἔνθεν ἐγὼν ἐθέλω σε μελιφθόγγοισι χορείαις,
χρυσοχίτων Ἄνθουσα, τεὸν σκηπτοῦχον ἀείδειν.
καὶ γὰρ ἄναξ οὐ μοῦνον ἐν ἔντεσι χεῖρα κορύσσων
ῥινοτόρῳ δούλωσεν ἀπείρονα βάρβαρον αἰχμῇ,
ὄφρα τεοῖς ἀδμῆτα λόφον κλίνειε λεπάδνοις
καὶ θέμιδος πτήξειε τεῆς ζυγόν· ἀλλὰ καὶ αὐτός
τετριγὼς ὑπέροπλα μέλας Φθόνος ὤκλασε τόξῳ
ἀστυόχου βασιλῆος, ἐπασσυτέροις δὲ βελέμνοις

**152** Anon. A. P. 9, 656, 11 εἶξον ἀρειοτέροισι, χάρις Καπετωλίδος αὐλῆς et Colluth. 171 εἴξατέ μοι πολέμοιο, συνήθεος εἴξατε νίκης, Prop. 2, 34, 65 *cedite, Romani scriptores, cedite Grai* nec non et quae collegit Whitby 2003, 600; adde sis Eug. Panorm. 24, 82 sq. λήξατε Ῥώμη καὶ πόλις Κωνσταντίνου, / σιγᾶτε καὶ παύσασθε τῶν πάλαι κρότων || **153** sq. Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 207 sq. καὶ χθονὸς οὐρανὸς εὐρὺς ὅσον βιότοιο ῥέοντος / ἑστηὼς μακάρεσσιν, ὅσον Θεὸς ἀνδρὸς ἀρείων et 2, 1, 10, 4 sqq. ὦ Κωνσταντίνου κλεινὸν ἕδος μεγάλου, / ὁπλοτέρη Ῥώμη, τόσσον προφέρουσα πολήων, / ὁσσάτιον γαίης οὐρανὸς ἀστερόεις; conferre possis etiam Nonn. D. 25, 103 sq. καὶ Φαέθων ὅσον εὖχος ὑπέρτερον ἔλλαχε Μήνης, / τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω nec non Q. S. 7, 665 sq. quoque τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀρείων / σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος || **155** sq. [Opp.] Cyn. 1, 16 τοιγὰρ ἐγὼν ἔραμαι θήρης κλυτὰ δήνε' ἀεῖσαι; Pindarum quodammodo studet aemulari, cf. P. 9, 1 sqq. ἐθέλω … Πυθιονίκαν / σὺν βαθυζώνοισιν … Χαρίτεσσι γεγωνεῖν et vd. infra || **155** cf. e. g. Pi. I. 6, 9 μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς || **156** cf. Pi. fr. 195 Maehler χρυσοχίτων … Θήβα || **157** cf. S. Soph. 527 | cf. e. g. Q. S. 1, 543 ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες | cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 87, 7 ἔγχεϊ χεῖρα κορύσσων, Nonn. D. 34, 298 χ. κ., etc. || **158** sq. cf. ad S. Soph. 955 || **159** sq. cf. Agath. A. P. 4, 3b, 5 sq. λόφον … Αὐσονίοις … ὑποκλίνοιτο ταλάντοις; Coripp. Jo. 3, 288 sq. *frenos et iura cucurrit / principis ultro pati* || **160** cf. Agath. A. P. 11, 350, 1 Δίκης ζυγόν || **161** cf. Greg. Naz. carm. 2, 2, 7, 81 sq. ὁ δ' ᾤχετο τηλόθι δαίμων / τρύζων || **162** cf. Nonn. D. 26, 10 sq. ἀστυόχων … ἀνάκτων; vd. S. Soph. 798 | Nonn. D. 22, 346 ἐπασσυτέροισι βελέμνοις || **162** sq. imit. Agath. A. P. 4, 3b, 27 Βάκτριος … Γίγας δούπησε βελέμνοις

**156** h. e. Constantinopolis || **157** μό$^{α}$νον P (ut vid.) || **158** αἰχμὴν P: corr. Gr.: αἰχμῇν (sic) Duc || **161** τόξ$^{ο}$ῶν P (ut vid.): corr. Gr (iam Scal mg.)

ῥωγαλέος δούπησε, πεσὼν δ' ἐβάθυνε κονίην.
καὶ σὺ δὲ πρεσβυγένεθλε Λατινιὰς ἔρχεο Ῥώμη,
σύνθροον ἀείδουσα μέλος νεοθηλέϊ Ῥώμῃ·
ἔρχεο καγχαλόωσα, τεὴν ὅτι παῖδα δοκεύεις
μητρὸς ὑπερτέλλουσαν, ἐπεὶ χάρις ἥδε τοκήων.
ἀνέρες, οἷσι μέμηλε θεουδέα θεσμὰ γεραίρειν,
δεῦρό μοι· ἀχλυόεσσαν ἀπορρίψαντες ἀνίην
χιονέους ἕσσασθε γεγηθότες ἄψεσι πέπλους.
δάκρυ δὲ πενταέτηρον ἀποψήσαντες ὀπωπῆς
μέλψομεν εὐφήμοις ὑπὸ χείλεσιν εὔποδας ὕμνους.

**163** Hom. Il. 2, 417 sq. χαλκῷ ῥωγαλέον· … πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν | cf. Hom. Od. 22, 94 δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ, etc. || **164** cf. e.g. Or. Sib. 3, 356 Λατινίδος ἔκγονε Ῥώμη, etc. || **164** sqq. cf. Anon. SH 980, 1 sq. ἔρχεο …, ἔρχεο καλοὺς / χώρους || **165** cf. Amb. 47; Nonn. D. 3, 67 σύνθροον … μέλος, etc. | cf. Anon. A.P. 1, 5, 5 νεοθηλέα Ῥώμην; cf. et laud. prof. Smyrn. 81 (XXX Heitsch) Κ[ωνστ]-αντινιάδος νεο[θη]λέ[ο]ς [ἐν χθονὶ Ῥώμης suppl. Schubart-Wil || **166** similis fere Jul. Aegypt. A.P. 7, 58, 3 εὐμενέως γελόωσαν, ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν | cf. e.g. enc. duc. Rom. r. a, 22 (XXXVI Heitsch) Θήβη καγχα̣[λόωσα suppl. Vitelli | Nonn. D. 4, 40 τεὴν ὅτι παῖδα φυλάσσεις || **167** Anon. A.P. 1, 10, 12 πάντα γάρ, ὅσσα τέλεσσεν, ὑπέρτερα τεῦξε τοκήων; 20 sq. ὅττι τοκῆας / φαιδροτέρους ποίησεν ἀρειοτέροισιν ἐπ' ἔργοις (Whitby 2003, 601s.) || **168** cf. Maced. A.P. 11, 63, 1 = 35 Madden Ἀνέρες, οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου; cf. etiam [Apolin.] προθ. 13 ἀνδράσιν, οἷσι θεὸς μέλεται καὶ δῶρα θεοῖο; Ps. 106, 46 ναυτίλοι, οἷσι μέμηλε βίη νῆές τε θαλάσσης necnon et [Opp.] Cyn. 4, 18 sq. ἀνθρώπων … τοῖσιν τὰ μέμηλεν, … μυστήρια τέχνης, etc. || **169** cf. Ap. Rh. 2, 884 ἀπορρίψαντες ἀνίας; enc. duc. Rom. v. a, 8 (XXXVI Heitsch) ἀπορ̣[ρίψαντες ἀνί]ην̣ suppl. Keydell || **169** et **171** cf. Nonn. D. 38, 87 sq. σῶν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας / Ταρταρίης ζοφόεσσαν Ἐριννύος ἄσκοπον ἀχλύν || **170** cf. Asius fr. 13, 3 Bernabé[2] χιονέοισι χιτῶσι; Jo. Gaz. 1, 78 χιονέοισιν … χιτῶσιν; cf. et Jo. Gaz. 1, 72 sq. ἀργυφέη πέπλοισι … ἔστι δὲ πᾶσα / χιονέη || **171** Nonn. D. 8, 205 δάκρυον … ἀποψήσασα προσώπου (cf. et Rufin. A.P. 5, 66, 5 = 24 Page ἀποψήσασα δὲ δάκρυ; Nonn. D. 38, 219 sq. ἀποσμήξας … ὄμβρον ὀπωπῆς) || **172** cf. Paul. Sil. A.P. 6, 54, 6 μέλος … εὔποδος ἁρμονίας (et Nonn. D. 19, 111 ἁρμονίην εὔρυθμον)

**163** ἐβάρυνε dub. Gr (at cf. Nonn. D. 2, 34 καί οἱ ἐπαΐσσοντι βαθυνομένην χθονὸς ἕδρην, scil. Typhon) || **165** σύνθρονον P, secundo ν punct. delet.: σύνθροον Gr. (σύνθροον rest. iam Salm.) || **166** ἔτι P: corr. Duc

οὐρανίων ᾤϊξεν ἐπὶ χθονὶ κλῇθρα πυλάων
Αὐσονίων σκηπτοῦχος, ὅλαις δ᾽ ἐπέτασσεν ἑορταῖς
εὐφροσύνην εὐρεῖαν, ὅλας ἤμβλυνε μερίμνας.
ἐξότε γὰρ δούπησεν ἐρισθενὲς ἔργον ἀνάκτων
κῆδος ἔην ἀλίαστον ἀνὰ πτόλιν· ἵλαθι μύθῳ,
ἵλαθι τολμήεντι, μεγασθενὲς ἤρανε γαίης,
ἱλήκοις ἐπέεσσι, καὶ εἰ τεὸν οὖας ὀρίνω
βαιὸν ὅσον· μεγάλων γὰρ ἐπερχομένη χάρις ἔργων
ληθαίοις ἐκάλυψε κατηφέα κέντρα ῥεέθροις.
καὶ φάος ἠελίοιο φαάντερόν ἐστιν ὁδίτῃ
χειμερίην μετὰ νύκτα, καὶ ἱμερόεσσα γαλήνη
ἄνδρας ἁλιπλάγκτους μετὰ κύματα μᾶλλον ἰαίνει.
ἵλαθι τολμήεντι, μεγασθενές, ἵλαθι μύθῳ.
ἤδη μὲν σθεναροῖσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμείλοις
σφαίρης ἡμιτόμοιο κατήριπε θέσκελος ἄντυξ,

**173** cf. e.g. S. OT 1294 sq. κλῇθρα … πυλῶν … διοίγεται | cf. Q.S. 2, 666 αἰθερίας ᾤϊξε πύλας, ἐκέδασσε δ᾽ ἄρ᾽ ἀχλύν || **173** et **175** cf. Nonn. D. 36, 203 εὐρυτέρους πυλεῶνας ἑῶν ᾤιξε μελάθρων || **174** cf. S. Soph. 346; Anon. A. Pl. 343, 2 κοίρανος Αὐσονίων; et vd. ad S. Soph. 583 || **174** sq. cf. S. Soph. 904 || **176** cf. Paul. Sil. A.P. 5, 268, 3 ἐξότε γάρ | cf. Cyrus A.P. 9, 808, 6 ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις || **177** cf. e.g. Hes. Th. 611 ἀλίαστον ἀνίην, Q.S. 3, 490 ἀλίαστον … πένθος || **177** sqq. Ap. Rh. 4, 984 sq. ἵλατε, Μοῦσαι, / οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος || **178** cf. S. Soph. 185, 326 et Anon. A.P. 1, 98, 2 Ἰουστινιανοῦ τε, μεγασθενέος στρατιάρχου | cf. Opp. Hal. 5, 1 κοίρανε γαίης; Maced. A.P. 6, 70, 1 = 19 Madden κ. γ.; Opp. Hal. 1, 70 ὄρχαμε γαίης || **178** sq. cf. e.g. [Apolin.] Ps. 56, 1 ἵλαθί μοι, βασιλεῦ … καί μ᾽ ἐλεαίροις || **179** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 11, 400 ἱλήκοις λόγων (λόγῳ A) || **180** cf. Strat. A.P. 12, 227, 2 = 70 Floridi βαιὸν ὅσον; etiam Opp. Hal. 4, 191 τυτθὸν ὅσον; Lucill. A.P. 11, 94, 1 ὅσον βραχύ | Dion. Per. 883 χάρις ἔργων || **181** cf. Procl. H. 4, 8 ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν | Nonn. D. 44, 239 κατηφέι πῖπτε ῥεέθρῳ || **182** sq. cf. e.g. A.A. 900 κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος || **183** cf. Leon. HE 2291 χειμερίην διὰ νύκτα, etc. || **186** cf. Triph. 41 ἀκλινέεσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοις || **186** sqq. cf. ft. Call. Ap. 57 sqq. θεμείλια … θεμείλια … ἐδέθλια … θεμείλια || **187** cf. S. Soph. 483 et 509; huc ft. resp. Georg. Pis. Hex. 98 σφαῖραν ἡμίτμητον | cf. Antiph. GPh 941 δώματά μοι σεισθέντα κατήριπεν

**178** τολμήεντι cum μύθῳ conjung., ut vid. (cf. 179 ἐπέεσσι). quidam μοι subintellegunt || **179** ἱλίκοις P: corr. Duc (iam Scal) || **184** θυμὸν P, mg. γρ. μᾶλλον || **185** ἵλιθι[1] P: corr. Salm

μυστιπόλου δ᾽ ἐτίναξεν ἐδέθλια πάντα μελάθρου·
πάντα δ᾽ ὑπεσκίρτησεν ἐν ἄστεϊ βάθρα θεμείλων,
γαῖα δ᾽ ὑπεστενάχιζεν ἐπὶ χρόνον, ἠερίαις δέ
μισγομένη νεφέλῃσιν ὁμιχλήεσσα κονίη
οὐρανίης ἀμάρυγμα μεσημβρινὸν ἔσκεπεν αἴθρης.
Χριστὲ μάκαρ, σὺ δὲ σεῖο κατ᾽ ἔνδια χεῖρα τανύσσας
αἵμασιν οὐ μεθέηκας ὑπ᾽ ἀνδροφόνοισι μιῆναι
σὴν χθόνα Τελχῖνας κακοεργέας· οὐδὲ γὰρ ἔτλης
ὄμματος ἀχράντοιο βολῇ πανδερκέϊ λεύσσειν
αἷμα χυθὲν τεμένεσσιν ἀναιμάκτοιο θυηλῆς.
οὐδὲ μὲν εὐρύστερνος ὑπώκλασε μέχρι θεμείλων
νηός, ἀριστώδινος ἐελμένος ἅμμασι τέχνης·
ἀλλὰ μιῆς ἁψῖδος ἀπωλίσθησε κεραίη
ἀντολική, σφαίρης δὲ λάχος κονίῃσιν ἐμίχθη.

**188** cf. laud. prof. Smyrn. 50 (XXX Heitsch) καὶ σέο πάντα τίναξε θεμείλια; cf. et Greg. Naz. carm. 2, 1, 1, 322 θεμείλια σείετο πάντα; [Apolin.] Ps. 17, 15 ὀρέων τετάρακτο θέμεθλα || **188** sqq. cf. Nonn. D. 45, 328 sqq. σείετο πάντα θέμεθλα, καὶ ὡς βοέων ἀπὸ λαιμῶν / ἀκλινέες πυλεῶνες ἐμυκήσαντο μελάθρων· / καὶ δόμος ἀστυφέλικτος ἀναβρομέεσκε ⟨κυδοιμῷ⟩, etc. || **189** cf. e. g. Jo. Geom. Var. 5, 40 (PG 106, 908B) βάθρα πίπτει καὶ σπαράσσεται τρόμῳ (scil. Βύζαντος) | conferre possis Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 531 ἐν ἄστεϊ δ᾽ εὐρυθεμέθλῳ || **190** Hom. Il. 2, 95 ὑπὸ δὲ στοναχίζετο γαῖα (v. l. ὑπεστονάχιζε δὲ γαῖα) || **191** sq. cf. Nonn. D. 38, 19 κρυπτόμενον Φαέθοντα μεσημβριὰς εἶχεν ὀμίχλη || **192** cf. Nonn. D. 1, 186 αἰθέρος … κατέσκεπεν … αἴγλην || **193** cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 64 Χριστὲ μάκαρ; Anon. A. P. 1, 30, 1 Χ. μ. | cf. Nonn. par. Jo. 20, 127 χεῖρα τάνυσσον (et Accorinti ad loc., addito Greg. Naz. carm. 1, 1, 34, 20); cf. potissimum Greg. Naz. carm. 2, 1, 1, 176 χεῖρα Θεοῦ τανύσαντος ὑπὲρ τέγος (de terrae motu ann. 368 p. Chr.) || **194** cf. Orph. H. 65, 4 αἵματι ἀνδροφόνῳ | cf. ft. Greg. Naz. carm. 1, 1, 27, 77 μή με λίπῃς χείρεσσιν ὑπ᾽ ἀνδροφόνοισι δαμῆναι || **195** cf. e. g. Eud. S. Cypr. 1, 23 κακοεργέα δαίμονα || **195** sq. cf. laud. prof. Smyrn. 49 (XXX Heitsch) οὐδ᾽ [ὅτε σὸν κατὰ κύκ]λον ὑπώκλασε (cf. v. 198) γαῖα χανο[ῦσα suppl. Schubart-Wil || **196** cf. Orph. H. 8, 1 πανδερκὲς … ὄμμα, etc. | cf. e. g. Christod. 124 ἀχράντοισιν … ὀπωπαῖς || **197** cf. Eur. El. 486 αἷμα χυθέν, etc. | cf. S. Soph. 683; Leon. Alex. FGE 1874 ἀναιμάκτους δὲ θυηλάς; [Apolin.] προθ. 25 ἀναιμάκτοις τε θυηλαῖς; Diosc. Aphrodit. 3, 1 Fournet ἀναιμάκτοιο θυελλῆς (vd. Fournet ad loc.), etc. || **198** cf. ad 195 sqq. || **201** cf. S. Soph. 356 | Hom. Il. 10, 457 et 22, 239 κονίῃσιν ἐμίχθη

**196** λεύσειν P: corr. Salm || **199** ἅμμασι τέχνης ἐελμένος P: corr. Salm || **201** δέ P (def. Ludw): τε Salm et edd. omnes

ἦν δὲ τὸ μὲν δαπέδοισι, τὸ δ᾽ εἰσέτι (θάμβος ἰδέσθαι)
οἷάπερ ἀστήρικτον ὁμίλεεν ἐκκρεμὲς αὔραις.
πᾶς δὲ κατηφείῃ βεβολημένος ἔστενεν ἀνήρ.
μή τις ἐμὴν σειρῆνα βάλοι νεμεσήμονι μύθῳ
ἀτραπὸν ἀμνήστοιο διαστείχουσαν ἀνίης·
ἡδύτερος μετὰ δάκρυ γέλως, μετὰ νοῦσον ὑγείη.
οὐχ οὕτως ἀκάχησεν ἀπ᾽ αἰθέρος ἐκχυμένη φλὸξ
ἀνέρας, ὁππότε νῶτα κατέφλεγεν ἄχλοα γαίης,
μυρία καρφομένων ὅτε χεύματα σίζεν ἀναύρων,
οὐδ᾽ ὅτε καρποτόκοιο κατὰ χθονὸς οὐρανὸς αἴθων
εὐρὺ χανὼν ᾤϊξε πύλας δηλήμονος ὄμβρου
καὶ τραφερὸν ξύνωσε πέδον ῥοθίοισι θαλάσσης.
αὐτὰρ ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀπότροπον ἄλγος ἀκούσας
οὐκ ἐπὶ δὴν ἐκάλυψε νόου σέλας, οὐδὲ κατηφὴς
ἠρεμέειν τέτληκεν ἀεργέος ἅμμασιν ὄκνου,

**202** cf. ad S. Soph. 493 || **203** cf. Nonn. D. 48, 480 ὁμίλεεν ἐγγύθεν Αὔρης || **205** cf. Pamprep. fr. 4, 26 Livrea ἐμὴν σειρῆνα et Livrea ad fr. 3, 11 | Nonn. par. Jo. 4, 218 νεμεσήμονι μύθῳ || **206** cf. enc. Heracl. duc. 33 (XXXIV Heitsch) νῦν δὲ νέην στεί]χωμεν [ἐπ᾽] ἀτραπὸν εὐεπ[ιάων (suppl. Wifstrand); [Opp.] Cyn. 1, 20 τρηχεῖαν ἐπιστείβωμεν ἀταρπόν (scil. ἀοιδαῖς), etc. || **208** an imit. Eusth. Macr. 4, 16, 1 (43, 11–13 Marc.) φλὸξ … ἐξ αἰθέρος εἰς γῆν ἐκχεῖται τὸ πῦρ? || **208** sq. cf. Nonn. D. 46, 30 sqq. κατέφλεγεν ὑέτιος Ζεύς … αἰθερίη φλόξ || **209** cf. e.g. Eur. Hel. 1327 ἄχλοα πεδία γᾶς || **209** sq. cf. Nonn. D. 25, 76 sqq. ὁππότε πεύκη … κατέφλεγε … ὕδωρ … καὶ ἔζεε κύματι θερμῷ || **210** cf. e.g. Lyc. 1424 ἅπας δ᾽ ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται | cf. H. e pap. mag. 5, 4 (LIX Heitsch) νάματ᾽ ἀν[αύρω]ν (suppl. Bruhn) || **211** cf. Orph. fr. 243, 6 Bernabé (= 168, 6 Kern) v.l. ap. Cl. Al. Str. 5, 128, 3 οὐρανὸς αἴθων; Syn. H. 1, 347 †οὐρανὸς ἀκμὴς αἴθων† || **212** Opp. Hal. 2, 118 εὐρὺ χανοῦσα | Hom. Il. 24, 446 ᾤιξε πύλας; cf. et Q.S. 2, 666 αἰθερίας ᾤϊξε πύλας; Stilbes Inc. (**B**) D.-H., 164 ἐξήνοιξεν οὐρανῶν πύλας || **213** cf. Opp. Hal. 5, 7 sq. ὕδατι γαῖαν / ξυνώσας | cf. Diosc. 5, 19 Fournet ῥροθίοισι θαλάσσης (et laud. prof. Smyrn. 96 [XXX Heitsch] ῥοθίῳ … θ]αλάσ[σης; Nonn. D. 25, 437 ῥοθίοισι … θαλάσσης; Pamprep. fr. 3, 14 sq. Livrea πελάγεσσιν … θαλάσσης … ῥοθίων μέλ̣ος) || **214** ἐμὸς σκηπτοῦχος in hac versus sede etiam S. Soph. 584; 673; 869 || **215** cf. S. Soph. 287; Ap. Rh. 4, 740 οὐκ ἐπὶ δήν, etc. | cf. e.g. Syn. H. 7, 10 λάμποις πραπίσιν σέλας

**205** βάλλοι P: corr. Salm

ἀλλὰ μινυνθαδίης ἀπεσείσατο κέντρον ἀνίης,
πρὸς δὲ πόνους ἤϊξε παλινδωμήτορας οἴκου.
τῷ δὲ παρεστηκυῖα σακέσπαλος ἔννεπε Ῥώμη·
“παγκρατές, ὀλβιόμοιρε, δίκης ἕδος, ἕρμα πολήων,
ἥρπασε Βασκανίη με, χάρις δέ τίς ἐστι Μεγαίρης,
ὅττι σέθεν ζώοντος, ⟨ὅτ᾽⟩ ἐγγύθεν ἐστὶν ἀρωγή,
222a ὅττι σέθεν ζώοντος ἐπέχραε κάλλεϊ Ῥώμης.
στήθεσιν ἡμετέροισι περιρραγὲς ἕλκος ἀνίσχει·
ἀλλά, μάκαρ (δύνασαι γὰρ ἐφ᾽ ἕλκεϊ φάρμακα πάσσειν)

**217** Nonn. D. 12, 269 στυγνὸν ἀεξομένης ἀποσείσεται ὄγκον ἀνίης et 15, 85 ἀπεσείσατο κέντρον ἐρώτων | cf. Jo. Gaz. 1, 174 sq. ἀνίης … κέντρον || **220** cf. Nonn. D. 41, 145 ἕδρανον Ἑρμείαο, Δίκης πέδον, ἄστυ θεμίστων et Greg. Naz. carm. 2, 1, 13, 68 σοφῶν ἕδος, ἕρκος ἀρίστων | cf. Orph. H. 63, 3 ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη | Hom. Il. 16, 549 ἕρμα πόληος; Od. 23, 121 ἕ. π.; SGO 22/21/01, 9 ἕ. π. (Colonia Sakkaia Maximianopolis, 356/7 p. Chr.); cf. etiam Pi. O. 2, 6 ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος; Antip. Thess. GPh 322 ὦ Ῥώμας Γαῖε πάτρας ἔρυμα; Opp. Hal. 5, 45 Ὀλύμπια τείχεα γαίης (Marcus et Commodus); [Opp.] Cyn. 1, 1 γαίης ἐρικυδὲς ἔρεισμα (Caracalla); Georg. Pis. Sev. 692 καὶ πύργε καὶ στήριγμα (Heraclius); Eug. Panorm. 24, 64 στῦλος … ἔρεισμα τῆς ἐκκλησίας (Guilielmus I), etc. || **221** ad Βασκανίη cf. supra S. Soph. 195 Τελχῖνας || **221** sqq. cf. e.g. Aristid. Or. 19, 4 τῆς γε ἀγαθῆς τύχης ὑμῖν γέγονεν, δούσης ἀφορμὴν ἐφ᾽ ἧς κάλλιστα δὴ καὶ φανερώτατα τῇ φύσει χρήσεσθε ἐπὶ πολλοῖς καὶ μεγάλοις οἷς πρότερον ἐπεδείξασθε (scil. de terrae motu Smyrnensi) || **224** cf. Triph. 278 ἀλλά, μάκαρ, πεφύλαξο; Greg. Naz. carm. 1, 1, 36, 19 sq. ἀλλὰ μάκαρ, καὶ ἐμοί γε … ἐλθέ … εὐοδίην δὲ πόροις; cf. et Callimachi illud Del. 226 ἀλλά, φίλη, δύνασαι γάρ (vd. praesertim G. Morelli, RCCM VI [1968], 145 sq.); Agath. A.P. 6, 76, 5 ἀλλά, θεά, δύνασαι γάρ; cf. sis et Posidipp. 101, 2 A.-B. σοὶ δ᾽ ὀρέγειν πολλὴ βουλομένῳ δύναμις; Aristaenet. 1, 16 σὺ τοίνυν, ὁ Ἔρως – δύνασαι γάρ – αὐτὴν παρασκεύασον, etc. | cf. Hom. Il. 11, 515 φάρμακα πάσσειν; Orph. L. 343 ἐφ᾽ ἕλκεϊ πάσσε; Nonn. D. 29, 265 ἕλκεσι φάρμακα πάσσεν

**218** παλινδωμήτορο῀ς P (unde παλινδωμήτορος Salm, Duc): παλινδωμήτορας Gr (qui et πάλιν δωμήτορας dub. maluit, haud quidem iniuria. namque παλινδωμήτωρ non alibi inv.; at composita ex παλιν- constantia in Nonni dicendi genere satis frequentia sunt) || **219** ἔνεπε P: corr. Salm || **220** πόληος dici (cf. ad loc.) ars metrica vetabat || **221** μεγαίρειν (et φθονεῖσθαι mg.) P (μεγαίρειν Salm, μεγαίρειν Duc): corr. Gr || **222** ὅτ᾽ suppl. dub. Duc (recte: cf. enim Nonn. D. 30, 151 ὅτ᾽ ἐγγύθεν; «repetitum illud σέθεν ζώοντος … nescio quam gratiam prae se ferat» Gr. cf. e.g. Nonn. D. 31, 96 sq., etc.): ⟨οὗ⟩ Ludw (at cf. praef., XXXVII n. 116): v. del. Wil., prob. Friedl, cuius numerorum ordinem servavi || **222a** mg. P || **223** ἡμετέροισιν P, ν punt. delet.

χεῖρα τεὴν προτίταινε, ῥυηφενέος τροφὸν ὄλβου.
πάντα κυβερνητῆρι τεῷ διέπουσα χαλινῷ
ὑμετέροις ὑπέθηκα τροπαιοφόροισι θριάμβοις.
ἠρεμέει καὶ Μῆδος ἄναξ καὶ Κελτὶς ὁμοκλή,
καὶ ξίφος ὑμετέροις φιλοτήσιον ὤπασε θώκοις
Ἰνδὸς ἀνήρ, ἐλέφαντας ἄγων καὶ μάργαρα πόντου·
Καρχηδὼν γόνυ δοῦλον ἐμοῖς ἔκλινε τροπαίοις.
εἰς ἐμὲ φορτὶς ἅπασα φερέσβιον ἐλπίδα τείνει,
κύκλιον εἰσορόωσα δρόμον διδυμάονος Ἄρκτου,
ὥς κεν ἐμοῖς τεκέεσσιν ἐπίρρυτον ὄλβον ὀρέξω·
ἐμπορίην δ᾽ ἀνάγοντες ἐπιπνείουσιν ἀῆται.
ταῦτα τεοῖς καμάτοισιν ἐφέσπεται· ἀλλ᾽ ἐπὶ πάσης
ἀγλαΐης θημῶνι πεσεῖν ὑπὸ χεύματα Λήθης
μήποτέ μοι, σκηπτοῦχε, τὸ θέσκελον ἔργον ἐάσῃς.

**225** cf. e.g. Nonn. D. 6, 102 χεῖρα τιταίνει, etc. | Nonn. D. 40, 272 ῥυηφενέος χύσιν ὄλβου || **226** Nonn. D. 25, 189 κυβερνητῆρι … χαλινῷ || **227** cf. S. Soph. 136 sq.; S. Soph. 982 | cf. e.g. D.H. 2, 34, 3 τροπαιοφόρος πομπὴ … ἣν καλοῦσι Ῥωμαῖοι θρίαμβον || **228** sqq. cf. Claud. Stil. 2, 285 sqq. *nullus Boreae metus, omnis et Austri / ora silet: cecidit Maurus, Germania cessit, / et Ianum pax alta ligat* (Whitby 1985, 510 n. 21); adde sis Nonn. D. 43, 135 sqq. εἰσέτι δ᾽ αὐτή / ἀντολίη τρομέει με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτει / Ἰνδὸς Ἄρης; cf. deinde Psell. carm. 19, 83 sqq. W. ἡ τῶν Σκυθῶν ἔφριξε μακρόθεν φάλαγξ, / ὑπεστάλησαν οἱ παρ᾽ Ἴστρῳ σκορπίοι, / ὁ Τοῦρκος ἠρέμησεν ἠρεθισμένος, etc. || **228** cf. Call. Del. 173 Κελτὸν … Ἄρηα; Pae. Delph. I, 21 Powell Γαλατᾶν Ἄρης; Anon. SH 969, 6 ἔβρε[με θοῦρος Ἄρης (suppl. Terzaghi: ἔβρε[με Κελτὸς Ἄρης suppl. Maas) || **230** cf. Nonn. D. 17, 347 et 35, 133 Ἰνδὸς ἀνήρ || **231** cf. Nonn. D. 15, 124 γόνυ δοῦλον ὑποκλίνας; 17, 387 γ. δ. ὑποκλίνων (cf. ad S. Soph. 243), etc.; 21, 237 γ. δ. ὑποκλίνειεν, etc.; cf. et A. Pers. 929 sq. Ἀσία δὲ χθών … ἐπὶ γόνυ κέκλιται; Nonn. D. 34, 189 Ἀσσυρίη γόνυ κάμψε; 47, 628 sq. γόνυ κάμπτει / λαὸς Ἄραψ || **232** cf. Anon. A.P. 1, 22, 4 εἰς σὲ γὰρ εἰσορόωσιν ἐν ἐλπίσιν ὄμματα πάντων (namque vd. Paul. Sil. A.P. 10, 76, 8 εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα) | cf. S. Soph. 915 | Pamprep. fr. 3, 40 Livrea ἐλπίσιν … φερέσβιον ὄγμ̣ον ἀφάσσει; cf. ad Amb. 42 || **233** Nonn. D. 25, 396 sq. παρὰ κύκλῳ … διδυμάονα ῥυθμὸν Ἀμάξης || **234** cf. S. Soph. 1013 || **235** Call. Del. 318 ἐπιπνείουσιν ἀῆται; Nonn. D. 47, 362 ἐ. ἀ.; cf. et Q.S. 14, 343 ἐπιπνείουσι δ᾽ ἀῆται; Pamprep. fr. 3, 12 Livrea ἐ⟨μ⟩πνείουσιν ἀ̣ῆτα[ι || **236** Anon. A.P. 1, 10, 34 ἴχνεσι δ᾽ εὐκαματοισιν ἐφεσπομένη; cf. S. Soph. 302 | cf. Nonn. par. Jo. 11, 194 ἐφέσπεται· ἀλλ᾽ ἑνὶ μούνῳ || **238** cf. S. Soph. 144

**225** στροφὸν P: corr. Duc (iam Scal mg.) || **232** στίχ(οι) ρ̄ mg. P

οὐ γάρ, ἄναξ, εἰ καί σε καταπτήσσουσι κλιθέντα
Αὐσονίοις θεσμοῖσιν ἀπείρονος ἔθνεα γαίης,
εἰ καὶ πᾶσαν ἔδειμας ἐμοὶ πόλιν, οὔποτε δήεις
σύμβολον ὑμετέροιο φαάντερον ἄλλο θοώκου".
ὣς φαμένη χαρίεντα λιλαίετο χείλεα πῆξαι
ποσσὶν ἀνακτορέοισιν. ὁ δ᾽ ἵλαον ἠθάδι Ῥώμῃ
δεξιτερὴν ὤρεξεν ὑποκλάζουσαν ἐγείρων.
ἦκα δὲ μειδήσας, ἵνα μυρίον ἄλγος ἐλάσσῃ,
εὐφροσύνης πλήθοντας ἀκηδέος ἔκφατο μύθους·
"ῥῖψον ἄχος, βασίλεια πόλις, μὴ θυμὸν ὀρίνῃς·
ὡς βέλος οὐ νίκησε τεὸν σάκος οὐδέ τις ἄλλη
ἄκλονον ἐστυφέλιξε τεὴν φρένα βάρβαρος αἰχμή,
μηδὲ βαρυτλήτοισιν ὑποκλάζοιο μερίμναις.

**240** cf. Anon. A. P. 7, 343, 4 Αὐσονίων θεσμῶν; Agath. A. P. 7, 589, 4 θεσμῶν τ᾽ Αὐσονίων | cf. S. Soph. 985 et Dion. Per. 185 ἔθνεα γαίης; [Apolin.] προθ. 34, etc. ἔ. γ. (cf. J. Golega, Der Homerische Psalter, Ettal 1960, 31); Nonn. D. 13, 41 ἔ. γ.; Christod. 406 ἔ. γ. || **242** cf. Anon. A. P. 9, 689, 2 ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης (de moeniis a Juliano aedificatis) || **243** cf. Nonn. D. 4, 150 χείλεα πήξας; Paul. Sil. A. P. 5, 255, 2 χείλεα πηξάμενοι; conferre possis et Paul. Sil. A. P. 5, 236, 3 ἀπείργετο χείλεα μίξαι, quia πῆξαι et μίξαι similiter sonabant || **243** sqq. cf. Nonn. D. 17, 387 sqq. Ἰνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων (scil. Βλέμυς) Διονύσῳ. / καὶ θεός, ἀθρήσας κυρτούμενον ἀνέρα γαίῃ, / χειρὶ λαβὼν ὤρθωσε (cf. ad S. Soph. 231) || **244** sq. [Opp.] Cyn. 1, 45 δεξιτερὴν ὀπάσαιο πανίλαον || **245** Nonn. D. 1, 424 δεξιτερὴν … ὤρεγεν || **245** sq. conferre possis Paul. Sil. A. P. 5, 279, 2 λύχνος ὑποκλάζειν ἦκα μαραινόμενος || **246** Ap. Rh. 2, 61 ἦκα δὲ μειδήσας | cf. GVI 749, 5 (Thyrreion, Acarnania, III a. Chr.) μυρίον ἄλγος; Q. S. 3, 516 μ. ἄ. || **247** cf. Nonn. D. 7, 287 ἀμβροσίης πλήθουσαν | cf. e. g. Ap. Rh. 2, 10 ἔκφατο μῦθον, etc. (et Campbell ad 3, 24); Q. S. 2, 42 ἔ. μ., etc. || **248** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 16, 56 ἡ βασίλεια πόλις; Agath. A. P. 9, 155, 7 βασίλεια … Ῥώμη; cf. infra v. 252; e. g. GVI 1321, 5 (Bithynia, II p. Chr.) Ῥώμης βασιληίδος, etc. | cf. Hom. Il. 24, 568 μὴ … θυμὸν ὀρίνῃς || **251** cf. Jo. Gaz. 1, 178 βαρυτλήτων ἀχέων; Leont. A. Pl. 245, 3 βαρυτλήτων ὀδυνάων

**240** αὐσονίῃς$^{\text{οις}}$ P | $^{\text{β,}}$ἀπείρονος θε$^{\text{α}}$σμοῖσιν et mg. θεσμοῖσιν ἀπείρονος P || **242** θοώκων$^{\text{ου}}$ P || **244** ἠθάδι quia imperator Byzantii degebat, cf. Nonn. D. 2, 224 ἠθάδα Λῆμνον ἐάσσας (scil. Ἥφαιστος); 593 Ἥφαιστον ἐθήμονι κάλλιπε Λήμνῳ; par. Jo. 12, 36 ἴχνος ἔχων ἐπιδήμιον ἠθάδι κώμῃ (scil. Ἰησοῦς) || **251** ὑποκλάσσ$^{\text{ζ}}$οιο P

τέτλαθι, παμβασίλεια πόλις, μὴ θυμὸν ἀμύξῃς·
καὶ γὰρ ἐμοῖς καμάτοισιν ἀοιδοτέρην σε τελέσσω
αὖτις ἀναστήσας κορυφὴν εὐάντυγα νηοῦ".
ὣς φάμενος τεμένεσσιν ἐπείγετο, καὶ τάχα μύθου
γείτονος ἔργον ἔην ταχινώτερον· ὀρνύμενος γάρ
ὡς θέμις οὐκ ἀνέμιμνε συνέμπορον ἀσπιδιώτην
χρύσεον ἀγνάμπτοιο κατ᾽ αὐχένος ὅρμον ἑλόντα,
οὐ χρυσέην τινὰ ῥάβδον ἀεὶ προκέλευθον ἀνάκτων,
οὐ στρατὸν ἠνορέῃσι κεκασμένον εὔποδος ἥβης,
σύνδρομον εὐόπλοιο μελαγκρήπιδα κελεύθου.
ἐξαπίνης δ᾽ ἑκάτερθε συνέρρεον ἄλλοθεν ἄλλοι
προφθαμένου βασιλῆος· ἐπεκτύπεον δὲ βοεῖαι
ἀνδρῶν στεινομένων, κανάχιζε δὲ συμμιγὲς ἠχώ.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κατὰ νηὸν ἐδύσατο καὶ βάσιν ἔγνω

**252** cf. Anon. A. P. 9, 647, 1 Ῥώμη παμβασίλεια | cf. Hom. Il. 1, 243 θυμὸν ἀμύξεις, etc.; Nonn. D. 38, 165 θυμὸν ἀμύξῃ, etc. || **255** cf. Nonn. D. 48, 617 ὣς εἰπὼν ἐς Ὄλυμπον ἐπείγετο || **255** sq. optimi principis ad auxilium ferendum solita celeritas, cf. e. g. Procop. Aed. 5, 5, 2 ἅπερ ἐπεὶ Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς ἀκοῇ ἔλαβεν, ἐν βουλῇ τε καὶ προνοίᾳ πάσῃ πεποιημένος, ἄκεσιν εὐθὺς τοῦ κακοῦ εὕρετο (propter vias inundatas) || **255** sqq. cf. Nonn. D. 44, 184 ὣς φαμένου βασιλῆος ἐπεστρατόωντο μαχηταί || **256** sqq. cf. e. g. Claud. Hon. IV cons. 440 sq. *volat ille citatis / vectus equis nullaque latus stipante caterva* (scil. Stilicho) || **257** cf. Theoc. 14, 67 μένειν … ἀσπιδιώταν | cf. Nonn. D. 13, 93 ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται, etc. || **258** Nonn. D. 41, 229 χρύσεον … ὅρμον ἐπ᾽ αὐχένι || **259** cf. Nonn. D. 48, 315 προκέλευθος ἀνάσσῃς || **259** sqq. cf. [Opp.] Cyn. 3, 135 sq. οὐ πληθὺν ἐπιοῦσαν ἀκοντοβόλων αἰζηῶν, / οὐ χαλκὸν σελαγεῦντα καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον || **260** cf. Hom. Od. 24, 509 ἠνορέῃ … κεκάσμεθα; Ion Chius fr. 92, 1 Leurini[2] ἠνορέῃ … κεκασμένος nec non et Nonn. D. 37, 178 ἠνορέῃ κεκερασμένον ἄνθεμον ἥβης || **261** ft. imit. Georg. Pis. exp. Pers. 3, 118 μελαμπέδιλον ἐκτείνων πόδα || **262** cf. Nonn. D. 13, 230 sq. μαχηταί / πάντες ἑνὶ σπεύδοντι συνέρρεον ἡγεμονῆι; 393 συνέρρεον ἀσπιδιῶται (cf. 257) || **263** sq. propter similem sonum conferre possis Q. S. 12, 125 sq. περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι / θεινομένων || **265** Hom. Il. 11, 806 ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κατὰ νῆας

**254** κυρυφὴν P: corr. Salm | ft. huc spectat Synag. ε 903 Cunn. ~ Suid. ε 3373 Adler ~ Phot. ε 2120 Theod. ~ Zon. I, 914 Tittm. εὐάντυγα· εὐάξονα || **258** ἔχοντα dub. Friedl, contra Nonni artem metricam (namque cf. Nonn. D. 36, 271 ἑλοῦσα Ludw: ἔχουσα L; versum insuper tuetur S. Soph. 867 κατ᾽ αὐχένος ὅρμον ἑλίξῃ) || **259** χρυσῆς P: corr. Mein

δώματος ἀστυφέλικτον, ὅλην ἔτρεψε μενοινήν
ἐς κορυφὴν περίμετρον, ἐπευφήμησε δὲ τέχνην
καὶ νόον Ἀνθεμίοιο κεκασμένον ἔμφρονι βουλῇ.
κεῖνος ἀνὴρ τὰ πρῶτα θεμείλια πήξατο νηοῦ
εὐκαμάτων βουλῇσιν ὑποδρήσσων βασιλήων·
δεινὸς ἀνὴρ καὶ κέντρον ἑλεῖν καὶ σχῆμα χαράξαι,
ὃς τοίχοις ἐνέηκε τόσον σθένος ὅσσον ἐρίζειν
δαίμονος ἀντιβίοιο βαρυτλήτοισιν ἐρωαῖς.
οὐ γὰρ ἀποτμηγέντος ἐρικνήμοιο καρήνου
ὤκλασεν, ἀλλ᾽ ἀδόνητον ⟨ἐϋ⟩κρήπιδι θεμείλῳ
ἴχνος ἐπεστήριξεν· ἐπὶ προτέροισι δὲ τοίχοις
ἰθυντὴρ μεγάλοιο παρ᾽ Αὐσονίοισι θοώκου
αὖτις ἀμωμήτοιο χάριν δωμήσατο κόρσης.
ἀλλὰ τίς ἂν μέλψειεν ὅπως ὑψαύχενι κόσμῳ
νηὸν ἀνεζώγρησε; τίς ἄρκιός ἐστι χαράξαι
μῆτιν ἀριστώδινα πολυσκήπτρου βασιλῆος;

**266** Anon. A. Pl. 302, 2 ὅλην τρέψασα μενοινήν || **266** sqq. cf. Nonn. D. 46, 150 δένδρον ἰδὼν περίμετρον ἐγήθεεν (scil. Βάκχος) || **268** Nonn. D. 5, 333 Ἀκταίωνα κεκασμένον ἔμφρονι θυμῷ || **269** cf. Nonn. D. 5, 242 κεῖνος ἀνήρ; Christod. 403 κ. ἀ. | Call. Ap. 58 τὰ πρῶτα θεμείλια … ἔπηξε | cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 255 πήξατο νηῷ || **270** vd. etiam ad S. Soph. 340 et 554; cf. Anon. A.P. 9, 582, 3 θεσμῷ ὑποδρήσσοντες … βασιλήων (iam Ap. Rh. 3, 274 ὑποδρήσσων βασιλῆι); et Procop. Aed. 1, 1, 24 τῇ βασιλέως ὑπούργει σπουδῇ nec non etiam ibid. (scil. Isidorus) πρέπων Ἰουστινιανῷ ὑπουργεῖν βασιλεῖ || **271** Hom. Il. 11, 654 δεινὸς ἀνήρ || **272** Callimachi sermonem affectare vid., cf. Jov. 64 τόσσον ὅσον; Ap. 42 τόσον ὅσσον (iam Hom. Il. 17, 410 τόσον ὅσσον) | cf. Opp. Hal. 3, 101 sq. ὅσσον σθένος … ὁρμῆσαι || **276** Nonn. D. 14, 369 ἴχνος ἐπεστήριξεν || **277** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 17, 29 μεγάλων … θοώκων || **279** imit. Agath. A.P. 4, 3b, 17 καὶ καμάτους μέλψειε πολυσκήπτρου βασιλῆος (cf. infra) || **279** sqq. cf. Anon. A.P. 1, 10, 42 sqq. ποῖος Ἰουλιανῆς χορὸς ἄρκιός ἐστιν ἀέθλοις, / ἢ … ἤνυσεν ἔργον / εἰν ὀλίγοις ἐτέεσσι; 49 sq. οὗ (scil. νηοῦ) μέγας αἰών / οὐ δύναται μέλψαι χαρίτων πολυδαίδαλον αἴγλην || **281** Anon. A.P. 1, 10, 9 ἐλπίδας … ἀριστώδινος ἀνάσσης | Agath. A.P. 4, 3b, 17 πολυσκήπτρου βασιλῆος

**269** νῆοῦ P || **272** τοίχους P: corr. Duc || **275** scil. νηὸς | κρηπίδι P: suppl. Salm: ἐπὶ κρηπῖδι θεμείλων Ludw, coll. Amb. 278 κρηπῖδος ἐνιδρυνθεῖσα θεμείλοις (cf. et Nonn. D. 17, 41 ὑπὸ κρηπῖδα θεμέθλων) || **277** θοώκοις mg. P

κεῖνα μέν, ὦ σκηπτοῦχε, μεμηλότα τέκτονι τέχνῃ
λείψομεν, εὐκαμάτων δὲ τεῶν ἐπὶ τέρματα μόχθων
ἵξομαι, ἀρτιτέλεστον ἰδὼν σέβας, ᾧ ἔπι πάσης
θεῖος ἔρως ἀκτῖνας ἀνεπτοίησεν ὀπωπῆς.
πᾶς βροτὸς ἀγλαόμορφον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας
οὐκ ἐπὶ δὴν τέτληκεν ἀναγναμφθέντι τραχήλῳ
κύκλιον ἀστροχίτωνος ἰδεῖν λειμῶνα χορείης,
ἀλλὰ καὶ ἐς χλοάουσαν ἀπήγαγεν ὄμμα κολώνην,
καὶ ῥόον ἀνθεμόεντος ἰδεῖν ἐπόθησεν ἀναύρ[ο]υ
καὶ στάχυν ἡβώοντα καὶ εὐδένδρου σκέπας [ὕ]λης
πώεά τε σκαίροντα καὶ ἀμφιέλικτον ἐλαίην,

**282** cf. e. g. Men. Sam. 112 sq. καὶ ταῦτα μὲν / ἑτέροις μέλειν ἐῶμεν; Call. Jov. 72 sq. ἀλλὰ τὰ μὲν … παρῆκας / ἄλλα μέλειν ἑτέροισι; Leont. A. P. 9, 624, 3 κεῖνο μέλοι πλεόνεσσιν, etc. || **283** sq. cf. Orph. A. 948 ἰέναι πρὸς τέρματα μόχθου; Triph. 631 ἐπὶ τέρματι μόχθων || **284** sq. Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 566 sqq. γλυκὺς δέ με δεσμὸς (scil. Χριστοῦ) … φρένας ἐπτοίησε / δερκομένης || **285** cf. e. g. Eus. v. C. 3, 49 θεῖος ἔρως, etc.; Greg. Naz. carm. 2, 1, 45, 201 θεῖον ἔρωτα; Georg. Pis. exp. Pers. 2, 188 ἔρως … εὐσεβής || **286** Anon. A. P. 9, 188, 3 ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας || **286** sqq. cf. Nonn. D. 34, 6 ἄντυγας ἀστραίας ὁρόων ἐκορέσσατο Μορρεύς (et vd. ad 299) || **287** cf. S. Soph. 215 || **287** sq. cf. e. g. Gal. UP 3, 3 (I 133, 21–3 Helm.) ἄνθρωπος δ', εἰ μὴ τὸν τράχηλον ἀνακλάσειεν εἰς τοὐπίσω, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἄν ποτε θεάσαιτο; Manil. 1, 715 sq. *resupina facit mortalibus ora, / dum nova per caecam mirantur lumina noctem* || **288** cf. Gow-Page ad Marc. Arg. GPh 1441 ἐς ἑσπερίων χορὸν ἄστρων, Diggle ad E. Phaeth. 66, etc. | cf. e. g. Nonn. D. 40, 408 sq. Ἀστροχίτων δὲ φατίζεαι — ἐννύχιοι γάρ / οὐρανὸν ἀστερόεντες ἐπαυγάζουσι χιτῶνες; deinde Const. Manass. Chron. 105 sq. Lamps. (scil. οὐρανὸς) ὡς πέπλος μαργαρόστρωτος, χρυσόπαστον ὡς φᾶρος, / ὡς ὕφασμα κοσμούμενον ἐκ πυρραζόντων λίθων, etc. | cf. e. g. Nonn. D. 40, 385 ποικίλος εὐφαέεσσι χαράσσεται ἄστρασι λειμών; deinde Georg. Pis. Hex. 196 λειμῶνα πολλῶν … ἀστέρων; Christ. Mityl. carm. 92, 1 sq. ⟨ἂν προσβλέπῃς γε τὸν κατά⟩στερον πόλον, / λειμῶνας εἴπῃς (suppl. Kurtz), etc. || **289** sqq. cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 130 καὶ πεδία χλοάοντα καὶ εὐρέα πώεα || **290** cf. [Apolin.] Ps. 33, 23 τίς ποθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην …; | cf. Nonn. D. 10, 226 παρ' ἀνθεμόεντι ῥεέθρῳ || **291** cf. Nonn. D. 2, 649 ἡβώοντα … καρπὸν ἀλωῆς | Nonn. D. 22, 138 σκέπας ὕλης || **291** sqq. cf. Nonn. D. 42, 296 sqq. ἄμπελος ἡβώωσα … σὸς στάχυς

**287** ἀναγναφθέντι P: corr. Duc || **290** ἀναύρ[.]υ P: suppl. Salm || **291** ἡβόωντα P: corr. Salm | [.]λης P: suppl. Salm

ἄμπελον εὐθαλέεσσιν ἐπικλινθεῖσαν ὀράμνοις
καὶ χαροποῦ γλαυκῶπιν ὑπὲρ πόντοιο γαλήνην
ξαινομένην πλωτῆρος ἁλιβρέκτοισιν ἐρετμοῖς.
εἰ δέ τις ἐν τεμένεσσι θεουδέσιν ἴχνος ἐρείσει,
οὐκ ἐθέλει παλίνορσον ἄγειν πόδα, θελγομένοις δέ
ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα πολύστροφον αὐχένα πάλλειν·
πᾶς κόρος εὐπήληκος ἐλήλαται ἔκτοθεν οἴκου.
τοῖον ἀειφρούρητος ἀμεμφέα νηὸν ἐγείρει
κοίρανος ἀθανάτοιο θεοῦ χραισμήτορι βουλῇ.
σοῖς γάρ, ἄναξ, καμάτοισιν ἐφέλκεαι ἵλαον εἶναι
Χριστὸν ὑπερκύδαντα διαμπερές· οὐ γὰρ ἐρεῖσαι
Ὄσσαν ἐρικνήμιδα κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων
ἤθελες, οὐκ Ὄσσης ὑπὲρ αὐχένα Πήλιον ἕλκειν,
ἀμβατὸν ἀνδρομέοισιν ὑπ᾽ ἴχνεσιν αἰθέρα τεύχων·

**293** cf. Agath. A. P. 5 292, 1 τεθηλότι … ὀράμνῳ | conferre possis et Nonn. D. 42, 308 καὶ πτελέην τανύφυλλον ἐρειδομένην κυπαρίσσῳ || **294** [Opp.] Cyn. 2, 117 χαροποῦ … πόντου (iam PLitGoodspeed 2 fr. a col. II, 2 Meliadò χαροποῦ … πόντου); cf. etiam Opp. Hal. 1, 161 χαροπῆς ἁλὸς … γαλήνη | cf. S. Soph. 924; Orph. H. 22, 1 γλαυκώπιδα Τηθύν || **296** cf. Paul. Sil. A. P. 5, 301, 1 ἴχνος ἐρείσεις; [Opp.] Cyn. 1, 515 ἴχνος ἐρείδει, etc.; et vd. ad Amb. 223 || **297** Greg. Naz. carm. 1, 1, 9, 95 παλίνορσον ἄγω πόδα || **298** ἔνθα καὶ ἔνθα pluries: 381; 567; 612; 639; 839; Amb. 135; 205; cf. Hom. Il. 7, 156; 10, 264, etc.; cf. praesertim Ap. Rh. 3, 1263 ἔνθα καὶ ἔνθα … ἴχνος ἔπαλλεν; [Mosch.] Meg. 108 sq. ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα / πάπταινεν | cf. Nonn. par. Jo. 9, 60 πολύστροφον ἰκμάδα πάλλων | Nonn. D. 36, 230 αὐχένα πάλλων || **299** Procop. Aed. 1, 1, 63 τούτου κόρον οὐδεὶς τοῦ θεάματος ἔλαβε πώποτε || **300** cf. S. Soph. 150 | Anon. A.P. 9, 656, 16 ἀμεμφέα νηόν (Whitby 2003, 601, n. 36) || **301** cf. S. Soph. 779; Nonn. par. Jo. 7, 90 χραισμήτορι μύθῳ (cf. S. Soph. 314) || **302** cf. S. Soph. 236 || **303** sq. Hom. Od. 11, 315 sq. Ὄσσαν ἐπ᾽ Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ᾽ Ὄσσῃ / Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν᾽ οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη || **304** Hom. Il. 1, 44 κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων, etc. || **306** cf. Nonn. D. 20, 94 ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν; 36, 247 ἀνέμβατον αἰθέρα βαίνων

**295** πλοτῆρος P: corr. Salm || **298** πάλλειν P: πάλλει Duc, Gr || **300** τοῖος[ν] ἀειφρούρητος[ν] P: τοῖον ἀειφρούρητος Gr: τοῖος ἀειφρούρητον Duc (namque cf. S. Soph. 508 νηὸν ἀειφρούρητον; at τοῖον ἀειφρούρητος … νηὸν magis venustum) || **302** γρ. ἵλαος εἴη mg. P (agn. Ludw): Χρ(ιστὸς) ἵλαος εἴη falso expl. Friedl (haec autem v. l. ft. ex S. Soph. 738 σταυρὸς ὑπερτέλλων ἀναφαίνεται· ἵλαος εἴη irrepsit) || **304** ἐυκνημῖδα Scal. (cf. S. Soph. 380)

ἀλλ᾽ ὁσίοις μόχθοισιν ὑπέρτερον ἐλπίδος ἔργον
ἐξανύσας ὀρέων μὲν ἐπεμβάδος οὔτι χατίζεις
ὥς κεν ἀναΐξειας ἐς οὐρανόν, εὐσεβίης δέ
ἰθυπόροις πτερύγεσσι πρὸς αἰθέρα δῖον ἐλαύνεις.
ἀλλὰ τί δηθύνω λαθικηδέος ἦμαρ ἑορτῆς
ὑμνῆσαι; τί δὲ μῦθον ἑλίσσομεν ἔκτοθι νηοῦ;
ἴομεν ἐν τεμένεσσι, θεὸν δ᾽ ὑμνήσατε μύσται
ἱκέσιον καλέοντες ἐμῶν χραισμήτορα μύθων.
ἄρτι μὲν ἀμβλυνθεῖσα γένυν μετὰ βότρυας ἅρπη
ἐσσομένης ἀνέμιμνε θερειγενὲς ἔργον ἀμάλλης,
ἠέλιος δὲ νότοιο παρὰ πτερὸν ἡνία πάλλων

**307** cf. S. Soph. 118 || **307** sq. cf. Q.S. 14, 19 ἐξανύσας μέγα ἔργον || **307** sqq. cf. Nonn. D. 9, 241 sq. ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανόν, οὐδὲ χατίζει / Ἡραίοιο γάλακτος ἀρείονα μαζὸν ἀμέλξας; conferre possis et Orph. fr. 747, 2 Bernabé (= 267, 2 Kern) ἢ βασιλεύς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν || **310** cf. S. Soph. 858; Opp. Hal. 5, 677 ἰθυπόροισιν ἀήταις | Hom. Od. 19, 540 ἐς αἰθέρα δῖαν || **311** cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 3, 1 θυμέ, τί δηθύνεις; [Apolin.] Ps. 41, 11, etc. θ., τ. δ.; nec non Q.S. 2, 449 sqq. quoque ἀλλὰ τί … ἕσταμεν … μυθεύμενοι …; | Nonn. par. Jo. 7, 140 et 11, 227 et 19, 162 ἦμαρ ἑορτῆς || **312** cf. Call. Aet. 1, fr. 1, 5 Mass. ἔπος … ἑλ[ίσσω suppl. Hunt (cf. et Eur. Ion 397 αὐτὸν [scil. λόγον] ἐξειλίσσομεν) || **314** cf. Nonn. par. Jo. 7, 90 ἐμῷ χραισμήτορι μύθῳ || **315** cf. Paul. Sil. A.P. 6, 65, 5 sq. δόναξ … δισσὸν ὀδόντα / θήγεται ἀμβλυνθείς; Jul. Aegypt. A.P. 6, 67, 4 ἀμβλεῖαν θῆγε γένυν καλάμου | cf. Nonn. D. 11, 503 γένυν ἅρπης, etc.; Jo. Gaz. 2, 32 γ. ἅ. || **315** sqq. cf. Antip. Thess. GPh 615–7 ἤδη τοι φθινόπωρον, Ἐπίκλεες, ἐκ δὲ Βοώτου / ζώνης Ἀρκτούρου λαμπρὸν ὄρωρε σέλας. / ἤδη καὶ σταφυλαὶ δρεπάνης ἐπιμιμνήσκονται (cf. etiam Nonn. Dion. 27, 1 sqq.; Pamprep. fr. 3, 24 sq. Livrea, etc.) || **316** cf. Nonn. D. 12, 95 θερειγενὲς ἄνθος ὀπώρης | Pamprep. fr. 3, 158 Livrea ἔργον ἀμάλλης || **317** Nonn. D. 38, 301 ἡνία πάλλειν || **317** sqq. cf. Q.S. 7, 300 sqq. τῆμος, ὅτ᾽ Αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠερόεντι / Ἠέλιος μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων / Τοξευτήν (ubi autem λιπὼν pro βαλὼν non opus supponere, cf. Heyne ap. Koechly ad loc.; quamquam cf. Hom. Il. 22, 334 μετόπισθε λελείμμην, etc.)

**314** ἱκέσιοι dub. Gr, haud male (namque cf. e.g. S. Ant. 1230 ἱκέσιός σε λίσσομαι; v.l. Nonn. D. 26, 119 ἱκεσίη … ἴαχε φωνήν [ἱκεσίην Graefe: -ίῃ L: -ίη F]) | χραισμήτορι P: corr. Duc || **316** θερηγενὲς P: corr. Gr || **317** νότοιο παρὰ πτερὸν «ad meridiem», ut, e.g., Arat. 386 ὑπὸ πνοιῇσι νότοιο

αἰγὸς ἐς ἰχθυόεντος ἀθαλπέας ἤλαε μοίρας,
ἄρτι κατηφήσαντα λιπὼν ἀφετῆρα βελέμνων.
ἤλυθε δ᾽ ἠριγένεια σεβάσμιος, οἰγομένη δέ
ἄμβροτος ἀρτιδόμοιο πύλη μυκήσατο νηοῦ,
λαὸν ἔσω καλέουσα καὶ ἤρανον. εὖτε κελαινή
νὺξ μινύθει καὶ πᾶσιν ἀέξεται ἠμάτιον φῶς,
ὣς ἐτεὸν μινύθει, μεγάλου νηοῖο φανέντος,
νὺξ ἀχέων καὶ πάντας ἐπέδραμε χάρματος αἴγλη.
ἔπρεπέ σοι, σκηπτοῦχε μεγασθενές, ἔπρεπε Ῥώμῃ,
ἔπρεπεν ἀμβροσίοιο θεοῦ προκέλευθον ἑορτῆς
ὑμετέροις λαοῖσι θύρην νηοῖο πετάσσαι·
ἔπρεπεν ἑξείης μετὰ θέσκελον ἦμαρ ἐκεῖνο
ζωοτόκου Χριστοῖο γενέθλιον ἦμαρ ἱκέσθαι.
καὶ δὴ νὺξ τετέλεστο προηγέτις εὔποδος ἠοῦς
εὐφροσύνην καλέουσα, θεοῦ δ᾽ ὑπεδέξατο κῆρυξ

**318** cf. Nonn. D. 1, 250 et 38, 279 ἰχθυόεντος … Αἰγοκερῆος | cf. Nonn. D. 2, 658 ἀθαλπέος Αἰγοκερῆος || **319** cf. Nonn. D. 2, 186 λιπὼν Ἰθύντορι τόξων || **320** Musae. 335 ἤλυθε δ᾽ Ἠριγένεια (cf. et id. 42 δὴ γὰρ … ἦλθεν ἑορτή) || **321** cf. Nonn. D. 45, 329 πυλεῶνες ἐμυκήσαντο μελάθρων || **322** cf. S. Soph. 439; cf. e. g. Theoc. 15, 43 ἔσω κάλεσον || **322** sq. cf. S. Soph. 578 sq.; Hom. Il. 5, 310 κελαινὴ νύξ, etc. || **323** cf. Nonn. D. 5, 164 μινύθει καὶ ἀέξεται (et Hes. Op. 6 μινύθει καὶ … ἀέξει) | cf. Paul. Sil. A. P. 9, 651, 2 ἠματίῳ φέγγεϊ || **324** Opp. Hal. 1, 649 ὡς («quia») ἐτεὸν | cf. Jo. Gaz. 1, 221 τοσσάτιον μινύθουσα || **325** Greg. Naz. carm. 2, 1, 34, 8 ἀχέων ἀχλύν | cf. Dion. Per. 1184 πάσης … ἐπέδραμον | Nonn. D. 46, 217 ἀνέδραμε χάρματι λύσσης | cf. S. Soph. 338; Hom. Od. 6, 45 ἐπιδέδρομεν αἴγλη, etc. || **326** Nonn. Dion. 11, 17 ἔπρεπέ σοι ῥόος οὗτος ἐπήρατος, ἔπρεπε μούνῳ (cf. e. g. et Christod. 47 ὤφελεν ὁ πλάσσας σε, Σιμωνίδη, ὤφελε χαλκῷ) | cf. ad S. Soph. 178 || **327** conferre possis Nonn. D. 7, 287 Διὸς προκέλευθον Ἐρώτων || **330** cf. Crin. GPh 1781 γενέθλιον … ἦμαρ; GPh 1795 ἦμαρ … γενέθλιον; Leon. Alex. FGE 1958 γενέθλιον ἦμαρ || **331** cf. e. g. Orph. A. 342 αὐγήν τ᾽ Ἠελίοιο θοῶν προποδηγέτιν ἵππων

**318** ἰχθυόεντα̊ς P | «potuisset tamen αἰγὸς ἐς ἰχθυόεντας ἀθαλπέας ἤλασεν οἴκους» Gr (non opus, vd. LSJ$^9$ s. v. μοῖρα, 5.) || **326** ῥώμη P (quod def. Ludw): corr. Gr || **327** προκέλευθον scil. ἦμαρ (cf. 329 ἦμαρ ἐκεῖνο), ut vid. || **328** λαοῖς P: corr. Duc || **332** θεοῦ … κῆρυξ, scil. David, Psalmorum auctor, sicut intellegitur ex similibus S. Soph. 429 sqq.; cf. ceterum Nonn. D. 25, 253 Ἀχαιίδος ἄφθιτε κῆρυξ, scil. Homerus

ἄμβροτος ἀγρύπνοιο χέων κελάδημα χορείης
θεσπεσίοις τεμένεσσι νέοις, ὅθι μύστιδι φωνῇ
παννυχίους Χριστοῖο βιαρκέος ἀνέρες ὕμνους
ἀσπασίως ἐβόησαν ἀσιγήτοισιν ἀοιδαῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιόεσσαν ἀναστείλασα καλύπτρην
οὐρανίας ῥοδόπηχυς ὑπέδραμεν ἄντυγας αἴγλη,
δὴ τότε λαὸς ἅπας συναγείρετο, πᾶς τε θοώκων
ἀρχός, ὑποδρήσσων σθεναροῦ βασιλῆος ἐφετμαῖς.

**333** Marc. Arg. GPh 1416 μέλπε λιγὺν προχέων ἐκ στόματος κέλαδον et potissimum Nonn. D. 8, 29 sq. αὐλομανὲς μίμημα, καὶ αὐτοδίδακτον ἀοιδήν / ἡμιτελὴς κελάδησε χέων ὑποκόλπιον ἠχώ. rursus Pi. fr. 78, 2 Maehler ἐγχέων προοίμιον; Alcae. HE 130 εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος; Limen. 13 Powell μελίπνοον δὲ Λίβυς αὐδὰγ χέω[ν λωτὸς ἀνέμελ]πεν; Alex. Ephes. SH 21, 9 sq. λύρης φθόγγοισι συνῳδὸν / ἁρμονίην προχέουσι (Bredow: προσέχουσι, στοιχοῦσι, στείχουσι codd.); Nonn. D. 2, 632 sq. χέων ἐπινίκιον ἠχώ, / λαϊνέῃ σάλπιγγι; 12, 150 sq. ἀνὴρ εὔρυθμος ἀείσει / Ἀονίου καλάμοιο χέων Ἰσμήνιον ἠχώ; 42, 255 πλήκτροις καὶ στομάτεσσι χέων ἑτερόθροον ἠχώ; 47, 32 λάλος ὄρνις … χέε μολπήν; 104 sq. ἐκ στομάτων … ἀλάλαζε χέων … ἀοιδήν | Nonn. D. 45, 226 ἀγρύπνοιο … χορείης || **334** cf. Anon. A. P. 1, 5, 4 νηῷ θεσπεσίῳ | cf. Nonn. D. 22, 5 et 35, 229 et 40, 368 μύστιδι φωνῇ || **334** sqq. cf. Sophron. Hierosolym. Anacr. 20, 53 sq. μοναχῶν ὅπου χορεῖαι / νυχίους τελοῦσιν ὕμνους || **335** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 34, 169 et 2, 2, 1, 31 ὕμνοις παννυχίοισι | cf. S. Soph. 430; Nonn. par. Jo. 8, 140 βιαρκέος … τοκῆος || **336** cf. e.g. Q.S. 4, 147 sq. πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς / ἀσπασίως | cf. e.g. Nonn. par. Jo. 19, 55 λαοὶ δ' ἀντιάχησαν ἀσιγήτου κλόνον ἠχοῦς || **337** cf. Colluth. 206 κυανέη … καλύπτρη (Weinberger: θάλασσα codd.) || **338** cf. S. Soph. 348 sq.; Pall. A. P. 11, 292, 1 ἄντυγος οὐρανίης; Nonn. D. 38, 397 οὐρανίην … ἄντυγα; 405 ἄντυγος οὐρανίης | cf. [Apolin.] προθ. 80 ἐπέδραμεν ἄντυγα γαίης | vd. etiam ad S. Soph. 769 | cf. S. Soph. 325 || **340** cf. Anon. SGO 20/03/03, 3 (ap. Malal., 13, 17 [250, 87 Thurn]; Antiochia epi Daphne, 341 p. Chr.) Κωνσταντείου ἄνακτος ὑποδρήσσοντος ἐφετμαῖς; Greg. Naz. carm. 1, 1, 27, 25 Χριστοῦ βασιλῆος ὑποδρήσσοντες ἐφετμαῖς (Whitby 1985, 225); vd. etiam ad S. Soph. 270 et 554 | cf. Ap. Rh. 1, 279 et 2, 615 βασιλῆος ἐφετμήν; 2, 210 βασιλῆος ἐφετμῇ

**333** λαῶν P, γρ. πέλων ζτ γρ. τελῶν κελάδημα ζτ mg.: correxi (vd. loc. sim.; etiam χανών possis quidem, cf. S. Soph. 217, at χέων longe probabilius vid.): λαλῶν Scal mg. (haud quidem male, quamvis ft. λαλέων expectaveris, cf. Nonn. par. Jo. 4, 131, etc.): Πλάτων dub. Friedl (h. e. S. Platonis ecclesia): λάων Ludw («intuens»: cf. Agath. A. P. 5, 237, 5) | mg. στίχ(οι) σ̄ P || **334** τεμένεσσιν ἑοῖς (scil. Πλάτωνος) Friedl (vd. adn. ad 333) || **339** συναγείρετο P (coniecerat Gr): συνεγείρετο Salm, Duc || **340** post ἐφετμαῖς punctum appos. Gr (quem Friedl sust.; distinct. appos. Whitby 1985, 225, n. 56)

καὶ Χριστῷ βασιλῆϊ χαρίσια δῶρα κομίζων,
ἱκεσίοις στομάτεσσι θεουδέας ἤπυεν ὕμνους,
ἄργυφον εὐκαμάτοις ὑπὸ χείρεσι κηρὸν ἀνάπτων.
ἕσπετο δ᾽ ἀρητήρ, ἱερῆς δ᾽ ἐξῆρχε χορείης,
ἀρητὴρ πολύυμνος, ὃν ἄξιον εὕρετο νηοῦ
Αὐσονίων σκηπτοῦχος, ὅλης δ᾽ ἐστείνετο Ῥώμης
ἀτραπὸς εὐρυάγυια. μολὼν δ᾽ ἐπὶ θέσπιδας αὐλάς
δῆμος ἅπας ἐπέβωσε χαρίσιον, οὐρανίας δέ
ἀχράντους ἐδόκησεν ἐς ἄντυγας ἴχνια θέσθαι.
οἴξατέ μοι κληῖδα θεουδέες, οἴξατε μύσται,
οἴξατε δ᾽ ἡμετέροισιν ἀνάκτορα θέσκελα μύθοις,
εὐχωλὴν δ᾽ ἐπέεσσι κομίσσατε· καὶ γὰρ ἀνάγκη
ἁπτομένους βαλβῖδος ἐς ὑμέας ὄμμα τανύσσαι.

**341** cf. Call. Aet. III fr. 143, 1 Mass. (383 Pf. + SH 254) Ζηνί … χαρίσιον ἕδνον ὀφείλω | cf. Anon. A. P. 1, 10, 18 δῶρα κομίζειν, etc.; Nonn. D. 4, 260 δῶρα κομίζων, etc. || **344** Nonn. D. 3, 25 διερῆς … χορείης | conferre possis [Hes.] Sc. 205 ἐξῆρχον ἀοιδῆς || **346** cf. ad S. Soph. 174 et ad S. Soph. 583 || **346** sq. cf. Q. S. 2, 200 sq. ἀμφὶ δὲ γαῖα (Vian: δ᾽ ἀγυιὰ vel δ᾽ ἀγυιαὶ codd.) / στείνετ᾽ ἐπεσσυμένων (et 12, 471 sq., etc.). similiter sonat Q. S. 7, 100 sq. νεκρῶν δ᾽ ἐστείνετο γαῖα / κτεινομένων ἑκάτερθεν; dies festus ex translaticio more describitur, cf. B. 3, 16 βρύουσι φιλοξενίας ἀγυιαί; fr. 4, 79 Maehler συμποσίων δ᾽ ἐρατῶν βρίθοντ᾽ ἀγυιαί; Lib. or. 9, 8 πλήρεις δὲ ἀτραποί τε καὶ λεωφόροι φορτίων; Eusth. Macr. 1, 3, 1 (2, 11–12 Marcovich) συντρέχει τὸ πλῆθος, κοσμοῦσι τὰς ἀγυιάς, etc. || **347** cf. [Apolin.] Ps. 17, 43 εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς || **348** sq. cf. ad S. Soph. 338 || **349** Zon. GPh 3462–3 θεῖναι / ἴχνια; Anon. A. Pl. 260, 1 ἴχνια θέντα; Eud. S. Cypr. 2, 414 ἴχνια θήσεις || **350** Hom. Il. 24, 455 ἀνοείγεσκον … κληῖδα θυράων || **350** sq. cf. Nonn. D. 1, 11 sqq. ἄξατέ μοι νάρθηκα, τινάξατε κύμβαλα, Μοῦσαι, / … δότε θύρσον … στήσατέ μοι Πρωτῆα; conferre possis etiam [Apolin.] Ps. 23, 14 sq. ~ 20 sq. ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε, ἡγεμονῆες, / εὖ δ᾽ ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες || **351** cf. S. Soph. 427 || **352** cf. Naumach. 28 (XXIX Heitsch) καὶ γὰρ ἀνάγκη || **353** cf. Lyc. 13 sq. ἐγὼ δ᾽ ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας / ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν; ft. imit. Agath. A. P. 4, 3b, 75 βαλβῖδα … βίβλου | ad ὄμμα τανύσσαι vd. Livrea ad Colluth. 131

**341** χαρήσια P: corr. Duc || **343** χείρεσσι P: corr. Salm || **348** ἐσἔβωσε P, γρ. ἐσεβόησε mg. (e glossemate?): corr. Wil: ἐσέβωσε Salm, Duc: ἐβόησε Gr: ἐσέβησε Ludw (coll. Hom. Il. 1, 310, Ap. Rh. 2, 167: at cf. e. g. GVI 1684, 1 sqq. [Chersonesus, I–II p. Chr.] Μοῦ⟨σαι⟩ σὰ χαρείσια … φώνησα⟨ν⟩) | χαρήσιον P: corr. Duc. χαρίσιον h. e. χαριστήριον, scil. ὕμνον || **351** ὑμετέροισιν P: corr. Duc

τρισσὰ μὲν ἀντολικῶν ἀναπέπταται ἔνδια κύκλων
ἡμιτόμων· ὑψοῦ ⟨δὲ⟩ μετ᾽ ὄρθιον αὐχένα τοίχων
σφαίρης τετρατόμοιο λάχος τὸ τέταρτον ἀνέρπει,
οἷον ὑπὲρ τριλόφοιο καρήατος, ὑψόθ[ι] νώτων,
σχῆμα πολυγλήνοισι ταὼς πτερύγεσσιν ἐγείρει.
κόγχας ταῦτα κάρηνα σοφοὶ τεχνήμονι μύθῳ
ἀνέρες ηὐδάξαντο· τὸ δ᾽ ἀτρεκές, εἴτ᾽ ἀπὸ κόγχου
εἰναλίου καλέουσι δαήμονες εἴτ᾽ ἀπὸ τέχνης,
αὐτοί που δεδάασι. μέση δ᾽ ἐζώσατο θώκους
μυστιπόλους καὶ βάθρα περίδρομα. καὶ τὸ μὲν αὐτῶν
ὑστατίην ὑπὸ πέζαν ἀολλίζουσα συνέλκει
ἐγγύτερον περὶ κέντρον, ἐπὶ χθονός· ὅσσα δ᾽ ἀνίσχει
ὑψόθεν, εὐρύνουσι διάστασιν, ἄχρι θοώκων

**354** similiter sonat App. Cougny I 169, β8 τ[ρ]ισσὰ κατ᾽ ἀντιπάλων || **355** cf. Nonn. D. 36, 230 et 37, 590 ὄρθιον αὐχένα; cf. et Greg. Naz. A. P. 8, 185, 1 τοῖχος … ὄρθιος || **356** cf. S. Soph. 201 | Procop. Aed. 1, 1, 33 ἐς σφαίρας τεταρτημόριον | cf. Ap. Rh. 3, 1340 τρίτατον λάχος; Mosch. Eur. 2 τ. λ.; Nonn. D. 10, 25 τ. λ. || **356** sq. Nonn. D. 3, 137 λόφος … διεσφαίρωτο καρήνῳ || **357** Nonn. D. 25, 236 τριλόφοιο καρήατα Γηρυονῆος | cf. S. Soph. 472; Nonn. D. 11, 69 et 37, 599 ὑψόθι νώτων || **359** Procop. Aed. 1, 1, 32 ἐπὶ σχῆμά τε κατὰ ἥμισυ τὸ στρογγύλον ἰοῦσα (scil. οἰκοδομία), ὅπερ οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα σοφοὶ ἡμικύλινδρον ὀνομάζουσιν (cf. etiam Aed. 2, 3, 18; 5, 4, 3) || **359** sq. conferre possis [Opp.] Cyn. 1, 326 τεχνήμονες ἄνδρες; SGO 01/12/11, 3 (Halicarnassus, IV/V p. Chr.) τεχν̣[ή]μονες ἄνδρες || **360** cf. Agath. A. P. 5, 296, 3 τὸ δ᾽ ἀτρεκές || **360** sq. conferre possis Christod. 229 sq. εἰ δὲ Φίλων ἤκουε πελώριος, εἴτε Φιλάμμων, / … οἶδεν Ἀπόλλων | cf. Naumach. 62 (XXIX Heitsch) εἰναλίης … κόχλου || **362** sq. cf. S. Soph. 584 sq. || **363** [Opp.] Cyn. 4, 85 βόθρον … ἐΰδρομον || **364** Nonn. Dion. 8, 158 ὑστατίην ἐπὶ πέζαν; cf. etiam Call. (?) fr. 748 Pf. ἐσχατίην ὑπὸ πέζαν; Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 30 πυμάτην ἐπὶ βαθμίδα || **366** sq. cf. S. Soph. 493 sq.; 729; 877 sq.

**354** ἀρχὴ τῆς ἐκφράσεως τοῦ ναοῦ mg. P || **355** δὲ add. Duc || **357** ὑψόθ[.] P: suppl. Salm || **357–358** οἷον cum σχῆμα coniung., quod gratum poetae hyperbaton est, cf. S. Soph. 682 sq. ὅσον … / χῶρον, 950 sq. ὅσα … / γυῖα. cf. sis Hom. Od. 13, 306 sq. ὅσσα … / κήδε᾽, Alcae. Mess. HE 106 οἷον … λῆμα, Const. Manass. Chron. 4182 sq. Lamps. ὅσον … / ἰόν, etc. || **363** αὐτήν P: corr. Duc (cf. S. Soph. 365 ὅσσα) et iam Scal || **364** συνέλκει scil. ἡ κόγχη ἡ μέση || **365** ante ἐπὶ χθονός distinguendum esse vid.: circa proximum (intuenti) centrum (semicirculi), i. e. humi (ad ἐγγύτερον pro ἐγγύτατον cf. Keydell, 54*)

ἀργ[υ]ρέων κατὰ βαιόν, ἀεξομένοισι δὲ κύκλοις
αἰὲν ἐπεμβαίνουσαν ἐπειλίσσουσι κεραίην.
τὴν δὲ μετεκδέχεται κρατεροῖς ἀραρυῖα θεμείλοις
ἐς βάσιν εὐθύγραμμος, ὕπερθε δὲ κύκλιος ἄντυξ,
σχήμασιν οὐ σφαίρης ἐναλίγκιος, ἀλλὰ κυλίνδρου
ἄνδιχα τεμνομένοιο. δύω δ' εὐκίονας ἄλλας
κόγχας ἀμφοτέρωθι προβάλλεται ἐς δύσιν ἕρπειν,
οἷάπερ ἐκτανύουσα περιγναμφθέντας ἀγοστούς,
λαὸν ὅπως πολύυμνον ἑοῖς ἀγκάσσεται οἴκοις.
καὶ τὰς μὲν χρυσέοισιν ἐλαφρίζουσι καρήνοις
στικτοὶ πορφυρέοισιν ἀποστίλβοντες ἀώτοις
κίονες, ἡμιτμῆγι περισταδὸν ἄντυγι κύκλου,
ἄχθος ἀερτάζοντες ὑπέρβιον, οὕς ποτε Θήβης
Νειλῴης ἐλόχευσαν ἐϋ[κ]νήμιδες ἐρίπναι.
κίοισι μὲν δοιοῖσιν ἀείρεται ἔνθα καὶ ἔνθα

**367** sq. cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 285 sq. πολλοῖσιν κύκλοισιν ἐλαυνομένην, ἀπὸ κέντρου / αἰὲν ἐπιφρίσσουσι || **368** Opp. Hal. 3, 519 ἐπεμβαίνων ἀνελίσσεται | cf. [Opp.] Cyn. 3, 476 ἐπαντέλλουσι κεραῖαι || **369** Dion. Per. 74 τὸν δὲ μετεκδέχεται | Opp. Hal. 2, 381 γόμφοισιν ἅτε κρατεροῖσιν ἀρηρώς || **370** cf. S. Soph. 473 || **371** cf. Dion. Per. 1131 ἀλιγκίη εἴδεϊ ῥόμβου || **372** cf. Jo. Gaz. 1, 48 ἄνδιχα τεμνομένων (iam Dion. Per. 340 ἄνδιχα τέμνει; 890 ἄνδιχα τέμνειν) || **372** sq. cf. Sophron. Hierosolym. Anacr. 20, 20 κίονας κύκλῳ τε κόγχας || **373** Anon. A.P. 1, 10, 53 ἐς δύσιν ἕρπων || **374** cf. Lucill. A.P. 11, 105, 2 χέρας ἐκτανύσας; Or. Sib. 4, 166 χεῖράς τ' ἐκτανύσαντες | imit. ft. Const. Rhod. Ss. App. 618 sq. καὶ χεῖρας ἐκτείνοντες εἰς τὸν ἀέρα (scil. οἱ πινσοί) / καὶ δακτύλοις πλέξαντες ἄλλους δακτύλους || **377** Theoc. 2, 2 φοινικέῳ … ἀώτῳ | cf. S. Soph. 557 || **377** sq. cf. Anon. FGE 1725–1726 = SH 978, 8 sq. = Posidipp. *113, 8 sq. A.-B. ἀποστίλβει δὲ Συηνὶς / στικτή || **378** cf. Mosch. Eur. 88 ἄντυγος ἡμιτόμου (et vd. Bühler ad loc.) | cf. Man. 2, 68 ἄντυξ … κύκλοιο; Nonn. D. 38, 256 ἄντυγα κύκλου, etc. || **379** Opp. Hal. 5, 18 ὑπέρβιον ἄχθος; vd. ad S. Soph. 148 || **380** Nonn. D. 9, 273 βαθυκνήμιδος ἐρίπνης || **381** cf. ad S. Soph. 298

**367** ἀργ[.]ρέων P: suppl. Salm || **373** quasi duae conchae, quae re vera ad sept. et ad mer. collocatae sunt, in contrarium, i. e. ad occidentem, impulsu conchae medianae tendant || **378** ἡμιτμῆτι Ludw (cf. Man. 4, 6 ἐν ἡμιτμῆτι πορείῃ) | κύκλους P: corr. Salm || **379** ἀερτάζοντας P || **380** ἐϋ[.]νήμιδες P: suppl. Salm

ἀμφοτέρης ἁψῖδος ἐδέθλια· τριχθαδίας δέ
ἡμιτελεῖς ἁψῖδας ὀλίζονας ἴχνεσι κόγχης
ἄνδρες ὑπειλίξαντο δαήμονες, ὧν ὑπὸ πέζαν
κίονες ἱδρύσαντο καρήατα δέσμια χαλκῷ
γλυπτά, χρυσεότευκτα, παραπλάζοντα μερίμνας.
εἰσὶ δὲ πορφυρέαις ἐπὶ κίοσι κίονες ἄλλαι,
ἀγλ[αὰ] Θ̣εσσαλικῆς χλοερώπιδος ἄνθεα πέτρης·
ἔνθ[α] δ̣ὲ̣ θηλυτέρ[ω]ν ὑπερώϊα καλὰ νοήσεις.
σχῆμ̣[α δ'] ὅ̣λον φορέουσιν, ὃ νειόθεν ἔστιν ἰδέσθαι·
ἓξ δ' ὑ̣[π]ὸ Θ̣εσσαλικοῖσι καὶ οὐ δύο κίοσι λάμπει.
ἔστι δὲ θαμβῆσαι νόον ἀνέρος, ὅς ποτε δοιαῖς
πήξατο θαρσαλέως ἐπὶ κίοσι τρισσάκι δοιάς,
οὐδὲ βάσιν κενεοῖο κατ' ἠέρος ἔτρεσε πῆξαι.
πάντα δὲ Θεσσαλικοῖο μεταίχμια κίονος ἀνήρ
λαϊνέοις ἔφραξεν ἐρείσμασιν, ἔνθα κλιθεῖσαι
ἐργοπόνους ἀγκῶνας ἐπηρείσαντο γυναῖκες.

**385** cf. S. Soph. 860 | conferre possis Pi. fr. 33d, 7 sqq. Maehler ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον / πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι / κίονες || **387** Anon. A.P. 1, 10, 56 κίονες … ἐπὶ κίοσιν ἑστηῶτες || **388** cf. Amb. 255 || **390** cf. Ap. Rh. fr. 1, 1, Powell κιόνων σχῆμα | Anon. A.P. 1, 10, 22 ἔστιν ἰδέσθαι || **392** Nonn. D. 45, 84 νόον ἀνέρος (iam Hom. Il. 15, 80 νόος ἀνέρος) || **393** cf. Anon. A. Pl. 359, 5 sq. πήξατο … δοιά || **393** sq. cf. Georg. Pis. vit. hum. 31 sq. τίς συνέπηξε … καὶ … πήξατο || **397** cf. App. Cougny III 169, 6 ἐργοπόνους … χέρας et Nonn. D. 37, 109 ἐργοπόνοις παλάμῃσι | cf. Nonn. par. Jo. 13, 58 παλάμης ἀγκῶνα … ἐρείσας

**382–383** ἁψῖδος … ἁψῖδας sanum vid., quamquam idem vocabulum heic duabus significationibus praeditum est. nam v. 382 ἁψῖδος «conchae», insequenti autem v. ἁψῖδας «arcus» (scil. concharum): namque cf. v. 384 et S. Soph. 561 ἐπειλιχθεῖσα κεραίη «arcus» nec non et v. 795. porro cf. Eur. Ion 1196 sq. δόμοις «tentorio» / … δόμοις «fano» (vd. Owen ad Ion 39); ft. Mosch. Eur. 165 sq. αὐτίκα «continuo» … / … αὐτίκα «mox» (at vd. Bühler ad loc.); Colluth. 110 ἤθεα «locos» 114 ἤθεα «mores» (vd. Livrea ad loc.) nec non et Manil. 4, 320 sq. *partes* … *pars* diverso sensu (vd. Housman ad loc.). non huc cadit celebre illud Nonni D. 2, 65 sq. καρπῷ «fructu» / … καρπῷ «palma», quod ioci causa excogitatum est || **384** ὑπειλήξαντο P: corr. Gr || **388** ἀγλ[..] θ̣εσσαλικῆς P: suppl. Salm || **389** ἔνθ[.]δ̣ε̣ P: suppl. Salm (ἐνθαδε); ἔνθα δὲ pro ἐνθάδε perf. Gr.: ἔνθα [σύ] Friedl, quod codicis vestigiis inspectis refellitur | θηλυτέρ[.]ν P: suppl. Salm || **390** σχῆμ̣[..]ὅ̣λον P: suppl. Friedl (iam Scal) | φορέουσιν scil. τὰ ὑπερώια || **391** ἓξ δ' ὑ̣[.]ο P: suppl. Salm | Θεσσαλικῇσι Salm etc. | λάμπει scil. τὸ σχῆμα || **392** θα̣μ̣βῆσαι P || **397** ἐπηρ$^{ει}$ῆσαντο P

οὕτως ἀντολικὰς μὲν ἐπ᾽ ἄντυγας ὄμμα τανύσσας
θάμβος ἀειδίνητον ἐσόψεαι. ἀλλ᾽ ἐπὶ πάσαις
ἐκφύεται πολύκυκλον ὑπὲρ σκέπας οἷά τις ἄλλη
ἁψὶς ἠερόφοιτος, ἀνευρύνουσα κεραίην
ἠέρι κολπωθεῖσαν, ἀΐσσει δ᾽ ἄχρι καρήνου
ἄχρι βαθυκνήμοιο καὶ ἄ[ν]τυγος, ἧς κατὰ νῶτον
πυθμένας ἐρρίζωσε μέσου κόρυς ἄμβροτος οἴκου.
ὣς ἡ μὲν βαθύκολπος ἀνέσσυται ἠέρ[ι] κόγχη,
ὑψόθεν ἀντέλλουσα μία, τρισσοῖσι δὲ κόλποις
νέρθεν ἐπεμβεβαυῖα· διατμηγεῖσα δὲ νώτοις
πένταχα μοιρηθέντα δοχήϊα φωτὸς ἀνοίγει,
λεπταλέαις ὑάλοις κεκαλυμμένα, τῶν διὰ μέσσης
φαιδρὸν ἀπαστράπτουσα ῥοδόσφυρος ἔρχεται ἠώς.

διαιρεθείσης πάλιν τῆς ἀκροάσεως προελέχθησαν οἱ ὑποκείμενοι στίχοι.

**399** Anon. A. P. 1, 10, 59 φέγγος ἀειδίνητον || **401** cf. Nonn. D. 41, 276 ἠερίην ἁψῖδα | Nonn. D. 25, 233 ἀνειρύσσασα κεραίην || **401** sq. cf. Nonn. D. 3, 401 κόλπον ἀνευρύνουσα; Jo. Gaz. 2, 279 κ. ἀ. || **402** cf. Dion. Per. 110 ἄχρι καρήνου; Nonn. D. 3, 94 ἄ. κ., etc. || **403** Dion. Per. 244 μέχρι βαθυκρήμνοιο Συήνης || **404** vd. ad S. Soph. 558 sq. || **405** cf. S. Soph. 495 || **406** Dion. Per. 630 sq. τρισσοὺς γὰρ ἑλίσσων / κόλπους || **406** sq. cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 3, 71 ἐν τρισσοῖς φαέεσσιν ἴη φύσις ἐστήρικται || **407** cf. e. g. Man. 3, 61 ὕψι δ᾽ ἐπεμβεβαώς || **408** cf. S. Soph. 453; Nonn. D. 48, 385 τέτραχα μοιρηθέντα et Hom. Il. 12, 87 πένταχα κοσμηθέντες || **409** cf. S. Soph. 454 || **409** sq. Dion. Per. 823sq. ἧς διὰ μέσσης … κατέρχεται | Procop. Aed. 1, 1, 41 ὅθεν ἀεὶ διαγελᾷ πρῶτον ἡ ἡμέρα || **410** cf. S. Soph. 835 | cf. Q. S. 1, 138 ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια

**401** ἠερόφοˈτος P || **402** sqq. ad litteras Italicas vd. conspectum siglorum || **402** *ηερικολπωθ*είσαν *ἀίσ*σει δ᾽ ἄχρ*ι* κα*ρήνου* P: primus leg. Friedl (καρήνου legerat quidem iam Holst, suppleverat Duc) || **403** *ἄχρι* P: leg. Friedl (iam Holst) | ἄ[.]*τυγο*ς P || **404** ἄ*μβ*ροτος οἴκ*ου* P: leg. Friedl || **405** ἠέρ[.] κογχη P: leg. Friedl (suppl. iam Duc) || **406** τρισσ*οῖ*σι P: leg. iam Salm || **409** κεκαλυμ*μέ*να P: leg. iam Salm | ft. μέσση, scil. ἠώς (cf. tamen S. Soph. 454 et Dion. Per 823 sq.) || **410** ἀπαστρ*άπτουσα ῥοδόσφυρο*ς P: Friedl, legerat iam Holst (suppl. iam Duc et Scal mg.) || πάλ*ιν τῆς ἀκροάσεως π*ροελέχθησαν οἱ ὑποκ*εί*μενοι *στίχοι* P: leg. Friedl (πά[λιν τῆς ἀκροάσεως suppl. iam Duc et Scal mg.)

εἰ μὲν πρὸς ἄλλο θέατρον ὑμᾶς συγκαλεῖν
συχνῶς ἐπεχείρ[ο]υν, ὄχλον ἄν τις εἰκότως
ἡγήσατο τοῦτο· νῦν γε μὴν εὖ οἶδ᾿ ὅτι
πρὸς τὸν νεὼν δραμόντες αὖθις τὸν μέγαν
ἐρᾶτε πάντες τῆς ἀ[κ]οῆς ὡς τῆς θέας.
οὐκοῦν τὸ λοιπὸν προσκαταθήσω τοῦ χρέους.

πάντα καὶ ἑσπερίην τις ἐπὶ κλίσιν ἶσα νοήσει
σχήμασιν ἠῴοις, ὀλίγων ἄτερ. οὐ γὰρ ἐν α[ὐ]τῇ
μεσσάτιον κατὰ χῶρον ἕλιξ περιδέδρ[ομεν] ἄντυξ
οἷάπερ ἀντολικοῖς ἐπὶ τέρμασιν, ἧ[χι θυ]ηλῆς
ἴδμονες ἀρητῆρες ἐνιδρύσαντο θοώκους
ἀργυρέοις στίλβοντας ἀπειρεσί[οισι μετ]άλλ[οι]ς.
ἀλλὰ δύσις πυλεῶνα μέγαν πολυ[δαίδ]αλο[ν ἴσ]χει,
οὐχ ἕνα· τριχθαδίους γὰρ ἔχει κατὰ τέ[λσα μελ]άθρου.
μηκεδανὸς δ᾿ ἐπὶ τοῖσι πύλαις παραπέπ[ταται] αὐλών,

**411** sq. cf. e.g. X. Cyr. 4, 5, 37 πολλάκις ὑμᾶς συγκαλῶ || **413** εὖ οἶδ᾿ ὅτι f. v. Ar. Pax 1296; Lys. 154; 764, etc. || **417** Nonn. D. 34, 350 παρ᾿ Ἑσπέριον κλίμα γαίης || **417** sq. [Opp.] Cyn. 3, 345 sq. πάντα μιν ἀθρήσειας ὀρέσβιον οἷα λέαιναν, / νόσφι μόνου ῥινοῖο || **419** cf. Ap. Rh. 3, 139 ἕλιξ (nomen) δ᾿ ἐπιδέδρομε; Christod. 284 ἕλιξ (adiect.) ἐπιδέδρομεν || **420** cf. Amb. 294 || **421** cf. Nonn. D. 14, 124 ἴδμονες ὀρχηστῆρες || **421** sq. cf. S. Soph. 745 sq. || **422** cf. S. Soph. 737 || **423** cf. Nonn. D. 41, 284 καὶ Ζεφύρου πυλεῶνα Δύσις || **425** cf. Dion. Per. 39 sq. αὐλὼν / ἐκτέταται

**411** *θέ*ατρον P | ὑμᾶ̣ς P || **412** ἐπεχείρ[.]υν P: suppl. Salm | *ὄχλον* P: leg. Friedl (iam Holst; coniec. Duc) || **413** *νῦν γε μὴ*ν εὖ *οἶ*δ᾿ P: leg. Friedl (iam Holst, coniec. Duc) || **414** δρα*μόντε*ς P: con. Salm || **415** τ*ῆς ἀ*[.]*ο̣ῆ*ς P: suppl. Gr || **416** *προσ*κ̣α̣ταθήσω P: leg. Friedl (iam Holst; coniecerat Duc) || **417** ἑσπερί*ην* τις … ἴσα̣ν̣οήσει P: leg. Friedl || **418** *ενα̣*[υ]*τῆ*ι P: ἐπ᾿ αὐ. leg. Ludw, falso || **419** περι*δεδρ*[....]ἄντυξ P: suppl. Salm Plin. Exerc. 857C || **420** τέρμασ*ιν ἥ*[....]*ηλης̣* P: leg. et suppl. Friedl || **421** ἐνιδρύσαν*το θοώκους* P: leg. Friedl || **422** ἀπειρεσί[.......] *α̣*[....]ς P: suppl. Gr (ἀπειρεσίοις Duc: ἀπειρεσίοισιν ἀώτοις mg. Scal) || **423** πολυ̣[....]*αλο̣*[…]χει P: suppl. Gr || **424** κ̣α̣τ̣ὰ̣ τ̣ε̣[......]άθρου P: suppl. Duc (μελάθρου iam Scal mg.) || **425** τῆσι Ludw propter duo impolite positos dativos, ad ἐπὶ … παρα- haud iniuria laudans Dion. Per. 186; 820; 1107; cf. tamen Amb. 61 κύκλοιο λίθου; Mel. HE 4068 πετάλοις πριονώδεσι κώλοις; [Opp.] Cyn. 1, 353 στομάτεσσι βαρυφθόγγοις ἀλόχοισι; Man. 2, 265 κείνοις σφετέρῳ νόῳ, Orph. A. 1296 τοῖσιν δ᾿ ἄρ᾿ ἐφημοσύναισι, etc.) | π̣α̣ρ̣α̣π̣έ̣π̣[.....]αὐλὸν P: suppl. Bekk, αὐλών corr. Gr

δεχνύμενος προσιόντας ὑπ᾽ εὐρυ[π]όροι[σ]ι θυρέτροις,
μῆκος ἔχων ὅσον εὖρος ἀνάκτορα θέσκελα νηοῦ.
χῶρος ὅδε Γραικοῖσι φατίζεται ἀνδράσι νάρθηξ.
ἔνθα δέ τις κατὰ νύκτα διαμπερὲς ἦχος ἀνέρπων
εὐκέλαδος Χριστοῖο βιαρκέος οὔατα θέλγει,
ὁππόθι τιμήεντα θεουδέος ὄργια Δαυίδ
ἀντιπόροις ἰαχῇσιν ἀείδεται ἀνδράσι μύσταις,
Δαυὶδ πρηϋνόοιο, τὸν ᾔνεσε θέσκελος ὀμφή,
φωτὸς ἀγακλήεντος, ὅθεν πολύυμνος ἀπορρὼξ
γαστέρι δεξαμένη τὸν ἀμήτορα παῖδα θεοῖο
Χριστὸν ἀνεβλάστησεν ἀπειρογάμοισι λοχείαις,
μητρῴοις δ᾽ ὑπέθηκε τὸν ἄσπορον υἱέα θεσμοῖς.
ἑπτὰ δ᾽ ἀνευρύνας ἱεροὺς πυλεῶνας ἀνοίγει,
λαὸν ἔσω καλέοντας ὁμιλαδόν· ἀλλ᾽ ὁ μὲν αὐτῶν
ἐνστρέφεται νάρθηκος ἐπὶ στεινοῖο μετώπου
ἐς νότον, ὃς δὲ βορῆος ἐπὶ πτερά· τῶν γε μὲν ἄλλων
νηοκόρος παλάμῃσι μεμυκότα θαιρὸν ἀνοίγει
ἑσπέριον περὶ τοῖχον, ὃς ὕστατός ἐστι μελάθρου.

**426** cf. S. Soph. 913 || **427** cf. Nonn. D. 10, 141 μῆκος ἔχων ὅσον ἤθελεν | cf. S. Soph. 351 || **429** cf. Hom. Il. 10, 254 ἔνθα δέ τις | Pall. A. P. 9, 397, 3 διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις similiter fere sonat || **429** sq. cf. Const. Manass. Chron. 4719 Lamps. εὐκελάδους … ἀπήχει μελουργίας || **430** cf. S. Soph. 335 || **431** cf. Amb. 212 || **433** sq. cf. [Apolin.] προθ. 15 Δαυίδου … ἀγακλέος || **435** cf. e. g. Ephr. prec. in Dei gen. 7 (III 539 Assemani) ἡ τὸν θεὸν ἀσπόρως ἐν γαστρὶ δεξαμένη … μήτηρ θεοῦ | Nonn. D. 20, 54 ἀμήτορα παῖδα καρήνου || **436** imit. Georg. Pis. vit. hum. 54 Μαρίης … ἀπειρογάμοιο λοχείη || **437** Nonn. D. 12, 58 ἄσπορον … υἱέα; 13, 103 ἄσπορον υἷα; imit. Georg. Pis. vit. hum. 56 ἄσπορον υἷα λόχευσε || **438** cf. Nonn. D. 5, 64 ἑπταπόρῳ πυλεῶνι; 44, 19 ἄστεος ἑπταπόροιο … πυλεῶνας; 46, 127 Θήβης ἑπταπόροιο … πυλεῶνα || **438** sq. cf. e. g. Nonn. D. 34, 259 ὅμιλον ἔσω πυλεῶνος || **439** cf. S. Soph. 322 || **442** cf. Paul. Sil. A. P. 10, 15, 1 μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει

**426** ἐυρυ̣[.]ό̣ρ̣οι[.]ι̣ P: suppl. Friedl (iam Scal mg.) || **432** μύστῃς P: corr. Gr || **437** ἄσπορα P: corr. Salm || **438** ἀνοίγει P, s. οιγει legitur ατ. vel απ., unde ἀνίστη «errichtet» coni. Ludw, quod parum probabile vid.; ft. ἀναπλοῖ scrips. J. at ἀνοίγει sanum vid., cf. Nonn. D. 46, 140 ἀνοιγομένων πυλεώνων || **439** ὁμηλαδόν P: corr. Duc (iam Scal) || **441** ὁ P: corr. Duc (iam Scal)

πῇ φέρομαι; τίς μῦθον ἀνήρπασε πλαγκτὸν ἀήτης
οἷάπερ ἐν πελάγεσσι; μέσον παραδέδρομε νηοῦ
χῶρον ὑπερκύδαντα· παλιννόστησον, ἀοιδή,
θάμβος ὅπῃ πανάπιστον ἰδεῖν, πανάπιστον ἀκοῦσαι.
εἰσὶ γὰρ ἀντολικούς τε καὶ ἑσπερίους μετὰ κύκλους,
κύκλους ἡμιτελεῖς, μετὰ κίονα δίζυγα Θήβης,
εὐπαγέες τοῖχοι πίσυρες, γυμνοὶ μὲν ὁρᾶσθαι
πρό[σθεν], ἐπὶ πλευραῖς δὲ καὶ ἀρραγέος περὶ νώτου
ἀντ[ιπόρο]ις σφιγχθέντες ἐρείσμασιν· εὐκαμάτοις δέ
τέτρα̣[χα μο]ιρηθέντες ἐφεδρήσσουσι θεμείλοις,
πέτρ[αις ἀ]ρραγέεσσιν ἀρηρότες, ὧν διὰ μέσσου
ψῆγμα πυριφλέκτοιο λίθου προχοῇσι κεράσσας
ἁρμονίην ξύνωσεν ἀνὴρ δωμήτορι τέχνῃ.

**444** cf. S. Soph. 755 et Jo. Gaz. 1, 1 πῇ φέρομαι; cf. etiam Mel. HE 4318 ποῖ φέρομαι; nec non Soph. OT 1308 quoque ποῖ γᾶς φέρομαι; praeterea Eur. Hec. 1076 ποῖ πᾷ φέρομαι; Ov. Ars 3, 667 *quo feror insanus?*; Mosch. Eur. 135 πῇ με φέρεις, θεόταυρε; (et Bühler ad loc.) | Nonn. D. 11, 431 τίς ἥρπασε Καρπὸν ἀήτης; || **444** sq. cf. Pi. P. 11, 39 sq. ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου / ἔβαλεν, ὡς ὅτ᾽ ἄκατον ἐνναλίαν; (nec non etiam N. 3, 26 sq. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν / ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι; cum schol. ad loc. [III 49, 23 sq. Drachm.] ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς ἑαυτόν· ᾔσθετο γὰρ ἑαυτοῦ παρεκβάντος, etc.) | cf. ft. Call. HE 1111 πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται || **445** Dion. Per. 1092 μέσην δ᾽ ἐπιδέδρομε νῆσον (cf. et Call. Aet. III fr. 165, 6 Mass. = 66 Pf. μέσον περιδέδρομας ἀμφίς) || **447** cf. Nonn. D. 38, 17 θάμβος ἄπιστον || **448** sq. cf. Nonn. D. 5, 36 ἀλλὰ μεθ᾽ ἑρπηστῆρα, μετ᾽ ἄγρια φῦλα Γιγάντων; 556 καὶ Νεφέλης μετὰ λέκτρα, μετὰ προτέρους ὑμεναίους || **450** cf. Jo. Geom. Var. 160, 110 (PG 106, 979A) εὐπαγεῖς … στύλοι | cf. [Plat.] FGE 606 τοίη μὲν ὁρᾶσθαι || **453** cf. ad S. Soph. 408 || **454** cf. adn. crit. | cf. S. Soph. 409 || **455** sq. Procop. Aed. 1, 1, 38 ἐς ἀλλήλους δὲ πρὸς τῶν λιθολόγων ἐπισταμένως ἐναρμοσθεῖσιν

**450** τοῖχοι hoc est πεσσοί vel λόφοι (Procop. Aed. 1, 1, 37) || **451** πρό[....] P: suppl. Duc (iam Scal mg.) | πλευρᾶς P: corr. Ludw, coll. S. Soph. 761 ἐπὶ πλευρῇσι, 719 πλευρῇ | ἀρραγέας περινώτους P: corr. Gr || **452** ἀντ[.....]ις P: suppl. Duc | σφιχ^γθέντες P || **453** τετρα̣[....]ιρηθέντες P: suppl. Gr (τέτραχι suppleverat Salm, prob. Duc) et Salm (μοιρηθέντες) || **454** πέτρ[....]ρραγέεσσιν P: suppl. Salm: πέτρ[οις] Ludw (at cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 489 πέτρης ἀρραγέος; Nonn. D. 40, 533 ἀρραγέεσσι … πέτραις) || **455** ψῦγμ̣α̣ P: corr. Duc

τοῖς ἔπι μυριόμετρος ἐπιγναμφθεῖσα κεραίη,
οἷάπερ εὐκύκλοιο πολύχροος ἴριδος ἄντυξ,
ἡ μὲν ἐπὶ ζεφύρου τρέπεται πτερόν, ἡ δὲ βορῆος
ἐς κλίσιν, ἡ δὲ νότοιο, καὶ ὄρθριος ἔγρεται ἄλλη
εὖρον ἐπὶ φλογόεντα. βάσιν δ᾽ ἀτίνακτον ἑκάστη
γείτοσιν ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ συνέμιξε κεραίαις
ξυνοῦ πηγνυμένην ἐπὶ τέρμονος· ὀρνυμένη δέ
ἠερίαις κατὰ βαιὸν ἐϋγνάμπτοισι κελεύθοις
τῆς πρὶν ὁμογνήτοιο διίσταται. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
ἁψίδων τὸ μεταξὺ καλοῖς ἀναπίμπλαται ἔργοις.
ἔνθα γὰρ ἀλλήλων ἀπονεύμεναι ἤθεσι τέχνης
ἠέ[ρ]α γυμνὸν ἔδειξαν, ἀνέσσυται ἶσα τριγώνῳ
τοῖχος ἐπικλινθεὶς ὅσον ἄ[ρ]κιον, ἄχρι συνάψῃ
πήχεας ἀμ[φ]οτέρωθε[ν ὁ]μ[ό]ζυγος ἄντυγι κύκλου.
τέτρα[χ]α δ᾽ ἑρπύζων ἀνατείνεται, ὄφρα φανείη
ἕν, στέ[φος ὥ]ς, κύκλοιο περίδρομος ὑψόθι νώτου.
μέσσα μὲν ἁψ[ίδω]ν, ὅσα κύκλιον ἄντυγα τεύχει,
ὀπταλέαις πλίνθοισιν ἀρηρότα δήσατο τέχνη,

**457** cf. S. Soph. 561 || **458** cf. Nonn. D. 2, 203 Ἴριδος ἀγκύλα κύκλα πολύχροος (cf. etiam Greg. Naz. carm. 1, 1, 6, 3 πολύχροον ἶριν; Jo. Gaz. 2, 198 πολύχροον ἐς νέφος Ἶρις) || **459** sq. cf. S. Soph. 563 || **460** similiter sonat Dion. Per. 199 πρὸς αὐγὰς ἕλκεται ἄλλη || **462** cf. Arat. 884 ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ || **463** sq. cf. Agath. A.P. 5, 294, 13 ὠρθούμην κατὰ βαιόν || **464** cf. S. Soph. 848; Nonn. D. 6, 332 ἠερίῃ … κελεύθῳ; 17, 151 ἠερίας … κελεύθους, etc. | vd. ad S. Soph. 910 || **470** cf. S. Soph. 462 || **471** cf. S. Soph. 615; cf. Nonn. D. 1, 14 ὄφρα φανείη, etc. || **472** cf. Amb. 192 | cf. ad S. Soph. 357 || **473** cf. S. Soph. 370 | cf. e.g. Man. 2, 27 sqq. κύκλοι … τοὺς αὐτός (scil. οὐρανός) … τεύχει || **474** cf. S. Soph. 515 | Nonn. D. 40, 448 ἀρηρότι δήσατε δεσμῷ

**460** ὄρθιος P: correxi. cf. S. Soph. 682; 922; e g. schol. Hes. Th. 379 (68, 2–3 Di Gregorio) πνεῖ δὲ Ἀργέστης, ὁ καὶ Εὖρος καλούμενος, ἀπὸ ἀνατολῆς || **467** ἀπονεύμενα P: corr. Herm || **468** ἠέ[.]α̣ P: suppl. Duc (iam Scal) | δ᾽ ἶσα P: corr. Duc || **469** ἄ̣[.]κ̣ι̣ον P: leg. et suppl. Friedl || **470** πήχεας *α̣μ̣*[.]ο̣τέρωθε̣[. .]μ[.]ζυγος P: suppl. Gr (iam Scal mg.) | ad litteras Italicas cf. conspectum siglorum || **471** τέτρα[.]α̣ P: suppl. Gr || **472** ἓνστε[....]*σκ̣ύ*κλοιο P: supplevi: στε[φάνο]ι̣ς Friedl (at post lac. ι̣ nullum legitur, verum tantum σ) | ὑψόθῖ P || **473** ἁψ̣[…]ν̣ P: suppl. Gr | κύκλειον P (κύκλιον mg.) || **474** τέχνῃ P: corr. Salm

ἄκρα δὲ πετραίοισι κεράατα πῆξε δομαίοις.
ἁρμονίαις δ᾽ ἐνέηκε πλάκας μαλακοῖο μολύβδου,
ὄφρα κε μὴ λάιγγες ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι δεθεῖσαι
καὶ στυφελὰ στυφελοῖσιν ἐπ᾽ ἄχθεσιν ἄχθεα θεῖσαι
νῶτα διαθρύψωσι· μεσοδμήτῳ δὲ μολύβδῳ
ἠρέμα πιληθεῖσα βάσις μαλθάσσετο πέτρου.
λαϊνέη δ᾽ ὅλα νῶτα κατεσφήκωσέ τις ἄντυξ,
πάντοθεν εὐδίνητος, ὅπῃ καὶ ῥίζα καθέρπει
σφαίρης ἡμιτόμοιο, καὶ ἄντυγές εἰσιν ἑλιγμῷ
τοῦ πυμάτου κύκλοιο, τὸν ἁψίδων κατὰ νῶτα
ἀνέρες ἐστεφάνωσαν. ὑπὸ προβλῆτι δὲ κόσμῳ
ἐκκρεμέες λάϊγγες ἐτορνώσαντο πορείην
στεινήν, τερμιόεσσαν· ὅπῃ καὶ φωσφόρος ἀνήρ
ἄτρομος ἀμφιθέων ἱεροὺς λαμπτῆρας ἀνάπτει.
ἐγρομένη δ᾽ ἐφύπερθεν ἐς ἄπλετον ἠέρα πήληξ
πάντοθι μὲν σφαιρηδὸν ἑλίσσεται, οἷα δὲ φαιδρός
οὐρανὸς ἀμφιβέβηκε, δόμου σκέπας· ἀκροτάτης δέ

**475** cf. Nonn. D. 43, 44 ἄκρα κεραίης || **477** cf. ft. [Opp.] Cyn. 4, 352 ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι χυθεῖσαι || **480** cf. S. Soph. 646 || **481** imit. Const. Rhod. Ss. App. 676 sq. διεσφήκωσε πάντα τὸν δόμον / ζώναισι διτταῖς || **483** cf. ad S. Soph. 187 | huc ft. resp. Georg. Pis. Hex. 98 ἢ σφαῖραν ἡμίτμητον ἁψῖδος δίκην || **486** sq. Nonn. D. 18, 55 sq. δύσβατον οἶμον … καὶ πτύχα πέτρης / στεινὴν κλιμακόεσσαν || **487** cf. Amb. 201 || **487** sq. cf. Nonn. D. 22, 216 ἄτρομος ἀνήρ || **490** cf. Hom. Il. 13, 204 σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος; Orph. H. 4, 3 σφαιρηδὸν ἑλισσόμενος; Nonn. D. 38, 248 σφαιρηδὸν ἑλίσσων; 44, 107 στεφανηδὸν ἑλίξας (et Opp. Hal. 2, 364 εἱλεῖται σφαιρηδόν, etc.) || **491** cf. Hom. Il. 8, 68 οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει, etc. | cf. S. Soph. 516 et Greg. Naz. carm. 2, 1, 51, 30 νιφετοῖο δόμος σκέπας || **491** sq. cf. [Opp.] Cyn. 4, 125 ἐπ᾽ ἀκροτάτοισι κορύμβοις

**475** δόμοιο P: corr. Ludw (cf. Amb. 187; Ap. Rh. 1, 737 βάλλοντο δομαίους; Nonn. D. 5, 63 ἐπ᾽ ἀρρήκτοις δὲ δομαίοις, nec non et Hesych. δ 2180 L. δομαίους· οἰκόπεδα, θεμελίους [vd. A.S. Hollis, ZPE CXXIII (1998), 63] et Nonn. D. 40, 435 πετραίοις … θεμέθλοις) || **476** μολ[ΰ]ίβδου P || **482** καθέρπει «stat», cf. Mineur ad Call. Del. 92 et in insequenti v. εἰσιν || **483** ἑλιγμῷ adverbii instar intellego: κύκλῳ, κύκλωθεν; ordo erit καὶ ἑλιγμῷ εἰσιν ἄντυγες τοῦ πυμάτου κύκλοιο: «ἑλιγμῷ fort. sanus est … malim tamen ἄντυγες ἑλιγμῶν vel ἄντυγος ἑλιγμοί» Gr: an ἀντέλλουσιν ἑλιγμοί? || **484** νώτου P (def. Ludw): corr. Salm || **486** ἐστερνώσαντο P: corr. Salm

σταυρὸν ὑπὲρ κορυφῆς ἐρυσίπτολιν ἔγραφε τέχνη.
ἔστι δ᾽ ἰδεῖν μέγα θάμβος, ὅπως κατὰ βαιὸν ἰοῦσα
εὐρυτέρη μὲν ἔνερθεν, ὕπερθε δὲ μεῖον ἀνέρπει·
οὐ μὴν ὀξυκάρηνος ἀνέσσυται, ἀλλ᾽ ἄρα μᾶλλον
ὡς πόλος ἠερόφοιτος. ἐπ᾽ εὐκαμάτοισι δὲ νώτοις
ἁψίδων ἐπέπηξε βάσιν πυ̣[(⏑)–⏑⏑–⏓
πάντοθι δινηθεῖσαν. ἀνερπ[⏓⏓]ους [⏑⏑–⏓
λαοδόμων παλάμῃσιν ἀμοιβαδὸν ἔξεσεν οἴμους.
εἰσορόων φ[α]ίης κτένα γύ[ρ]ιον, ᾧ φύσις [–⏓
ἀγλαΐην ἐχάραξε [⏑–⏓⏓–⏑⏑–⏓

**492** imit. ut vid. Const. Rhod. Ss. App. 166 sq. ὁ … σταυρὸς … ὁ τήνδε φρουρῶν καὶ περισκέπων πόλιν || **493** cf. S. Soph. 202 et Ap. Rh. 1, 220 μέγα θάμβος ἰδέσθαι || **493** sq. cf. Procop. Aed. 1, 1, 42 ὑπεραίρει γάρ, οἶμαι, τὴν γῆν ξύμπασαν, καὶ διαλείπει τὸ οἰκοδόμημα κατὰ βραχύ; Jo. Gaz. 2, 189 sq. ἀλλ᾽ ὅσον ἅρμα φέρων ὑψούμενος ἐς πόλον ἕρπει, / τοσσάτιον μείωσε παλίλλυτα νήματα μίτρης; cf. etiam S. Soph. 366 sq.; 729; 877 || **494** Mosch. Eur. 133 ἀλλ᾽ ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων (vd. Bühler ad loc.) || **495** cf. ft. Nonn. D. 22, 165 οὐδέ μιν ὑψικάρηνος | cf. S. Soph. 405 || **496** cf. Jo. Gaz. 2, 109 καὶ πολὺς ἠερόφοιτος | cf. Nonn. D. 46, 126 ἀκαμάτων … ὑψόθεν ὤμων || **498** Nonn. D. 38, 315 πάντοθι πυργωθεῖσαν || **499** vd. adn. crit.

**492** τέχνῃ P: corr. Salm || **497–509** hi versus ante Friedl vix legebantur || **497** *αψιδωνεπεπηξε*βασιν*πυ̣*[ P: πυ̣[κινὴν δὲ καλύπτρην Ludw, coll. S. Soph. 481 sq. ἄντυξ … εὐδίνητος (haud iniuria καλύπτρην coni., namque conferre possis Nonn. D. 32, 77 δινωτὴν … καλύπτρην): πυ̣[μάτην τε … possis, cf. S. Soph. 484 | ἐπέπηξε scil., ut puto, τέχνη (492; cf. etiam S. Soph. 475; Greg. Naz. carm. 2, 2, 7, 64 sq. τέχνης / ἣ τόδε πᾶν συνέπηξε), cf. ad 499, ἔστι δ᾽ ἰδεῖν-ἠερόφοιτος velut per parenthesin interpositis. aliter Friedl: «Subjekt zu ἐπέπηξε ist entweder die Kuppel … oder der Künstler» || **498** *πα̣ν̣τ̣οθιδινη*θεισαν ἀνερπ[…]ους[ P: fine versus β̣λ̣ας vel κ̣ρ̣ας leg. Friedl (ego quidem nequeo), qui ἀνερπ[ύστ]ους [δὲ κατ᾽ ἄ]κρας coni.: ἀνερπ[ύζ]-ουσ[αν ἀεί]ρας coni. Ludw, vix recte || **499** *λαοδομωνπαλαμ*ησιν*αμοιβαδ-ονε̣ξ̣εσενοι*μους P | λαοτόμων vel λαοτύπων vel λαοτόρων Ludw, ft. recte, cf. SGO 22/15/02, 10 (Busr al-Hariri, paulo ante 357 p. Chr.) λαοτύπων παλάμῃσιν | ἔξεσεν hoc est, ut mihi quidem vid., τέχνη (cf. ceterum Anon. A. Pl. 350, 8 τέχνη ἔξεσε). opponuntur fere inter se τέχνη et φύσις (500) || **500** *εισοροωνφ[.]ιης*κτένα̣γυ̣[.]*ιον.ωιφυσις*[…] P: suppl. Friedl, fine autem versus [αὐτή, ft. recte || **501** *αγλαιηνεχαρ*α̣ξ̣ε̣[.]ευ̣[?]*τ̣υ̣φ̣*[?]σ̣σ̣[.] P: -[ν] ἐυ̣[σ]-τ̣ε̣φ̣[έε]σ̣σ̣[ι θυρέθροις dub. Friedl

οὐκέτι δ᾽ ἀλλήλῃ[σιν ὁ]μ[ι]λαδὸν εἰ[ς ἓν] ἰοῦσα[ι
ἀτραπιτοὶ συνέκυρσα[ν] ἐριχρύσοιο κ[αρή]νου·
ἀλλὰ μέση στεφανηδὸν ἄνω [περιπέπταται ἄ]ντυξ
ἀσκαφέος χώροιο, τὸν οὐκ ἐ.[(⏓)⏓–◡◡ τέ]χ̣ν̣ῃ.
ἔ[νθα] τύπος σταυροῖο μεσόμ[φαλ]ος ἔνδοθι κύκ[λου
λ̣]επταλέῃ ψηφῖδι χαράσσεται, ὄφρα σαώσῃ
νηὸν ἀειφρούρητον ὅλου κόσμοιο σαωτήρ.
σφαί[ρ]ης δ᾽ ἡμιτόμου περὶ πυθμένα πεντάκις ὀκτώ
εὐφαέων ἁψῖδας ἐτεχνήσαντο θυρέτρων,
ὁππόθεν ἁβροκόμοιο σέλας πορθμεύεται ἠοῦς.
θάμβος ἔχω, τίνα μῆτιν ἐπήραρεν εὐρέϊ νηῷ
ἡμέτερος σκηπτοῦχος, ὅπως δωμήτορι μόχθῳ

**502** Nonn. par. Jo. 7, 131 ἀλλήλοις … ὁμιλαδόν || **502** sq. cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 17, 56 πολλαὶ δ᾽ ἀτραπιτοὶ ἐς μίαν ἐρχόμεναι || **504** cf. Nonn. D. 46, 135 στεφανηδὸν ἐπ᾽ ἄντυγι | cf. S. Soph. 425, 533 || **506** cf. S. Soph. 791; 828; 882 || **507** cf. SGO 22/77/01, 8 (Sheikh Zuweid [= Bitylion?], III circiter p. Chr.) λεπταλέῃ ψηφῖδι; Procop. Aed. 1, 10, 15 ψηφῖσι λεπταῖς, etc. | cf. Hom. Il. 22, 56 ὄφρα σαώσῃς, etc.; Nonn. D. 34, 160 ὄφρα σαώσῃ, etc. || **508** cf. S. Soph. 300; Nonn. par. Jo. 3, 124 οἶκον ἀειφρούρητον | cf. e.g. Nonn. D. 41, 213 ὅλου κόσμοιο τιθήνη; Jo. Gaz. 1, 131 ὅ. κ. τ. | cf. ft. Nonn. par. Jo. 17, 87 βιότοιο σαωτήρ || **509** vd. ad S. Soph. 187 | cf. GVI 372, 1 (Amorgos, II/III p. Chr.) πεντάκις ἑπτά || **510** Nonn. par. Jo. 20, 50 δι᾽ εὐφαέος δὲ θυρέτρου || **510** sq. Nonn. D. 45, 35 σέλας εὐφαέων … κεραυνῶν || **512** Nonn. D. 42, 369 θάμβος ἔχω | Nonn. par. Jo. 9, 87 τίνα μῆτιν (iam Hom. Od. 3, 18 τινα μῆτιν, etc.) | conferre possis Nonn. D. 37, 106 εὐρέι *νώτῳ* || **512** sq. cf. S. Soph. 869 || **513** cf. Hom. Il. 12, 319 ἡμέτεροι βασιλῆες; Call. Ap. 68 ἡμετέροις βασιλεῦσιν

**502** ου*κέτιδ*αλλήλ̣η[....]μ̣[.]λα̣δονει[…]ι̣ουσα[ P: suppl. Friedl || **503** *ατραπι*-τοὶ*συν*ε̣κυρσα[.]*ερ̣ι*χ̣ρ̣υσοιο̣κ̣[....]*νου* P: suppl. Friedl || **504** *αλλαμεσηστεφ*-ανηδον *ανω*[...........]ντυξ P: supplevi coll. Dion. Per. 339 μέσση … περιπέπταται … αἶα: περιδέδρομεν vel περιτέλλεται Friedl: ἀνηέ[ξητό τις ἄ]-ντυξ Ludw || **505** *ασκαφ*ε̣ο*σχωροιο* τὸν ουκε̣.[........]χ̣ν̣η P: οὐκ ἐτ̣[μήξατο τέ]χ̣ν̣η Ludw· ἐφ̣[ράσσατο τέ]χνη Magnelli || **506** .[…]*τυπος σταυροιο* μ̣ε̣ο̣ομ[…]ς̣ ενδοθι κυκ[ P: suppl. Friedl || **507** .]*ε̣πταλεηιψηφιδι χαράσσε*-*ται* οφρασαώσ*ηι* P || **508** *ν̣ηονα*ε̣ι̣φρουρ*ητον ὅλουκοσμ*ο̣ιοσαωτὴρ P || **509** σφαι[.]ης δ᾽ ημι*τομου περὶ πυθ*μένα πεντά*κι*ς *οκτώ* P || **510** *αψ*ιδας P: leg. iam Salm | ἐτεχνήσατο P: corr. Salm || **511** ὁ*ππόθε*ναβροκόμοιο P || **512** θα*μ*βο*ς* εχω *τινα* P: leg. Friedl || **513** *ἡμέ*τ̣ε̣ρος σκηπτοῦχος P

ἀνέρες, εὐτέχνοισιν ὑποδρήσσοντες ἐδέθλοις,
πλ[ίν]θοις ὀπταλέῃσιν ἀνεστήσαντο δεθείσας
ἄ]ντυ[γ]ας ἁψίδων τε καὶ εὐρυπόρου σκέπας οἴκου.
καὶ γὰρ ἀνὴρ πολύμητις, ἀνειμένος ἴδμονι τέχνῃ,
ἄξυλον εὐ[ο]ρόφοιο τέγος τεχνήσατο νηοῦ.
οὐδὲ γὰρ οὐ Φοίνισσαν ὑπὲρ Λιβάνοιο κολώνην
ο[ὐ]δὲ μὲν Ἀλπείων σκοπέλων ἀνὰ δάσκιον ὕλην
Ἀσσύριος δρυτόμος τις ἀνὴρ ἢ Κελτὸς ἀράσσων
δενδροκόμοις βουπλῆγας ἐν ἄλσεσιν, οὔ τινα πεύκην,
οὐκ ἐλάτην ἐνόησεν ἐπαρκέας οἶκον ἐρέψαι·
οὐδὲ μὲν οὐ κυπάρισσον Ὀροντίδος ἄλσεα Δάφνης,
οὐ Πατάρων εὔδενδρος ἀνηέξησεν ἐρίπνη

**515** cf. S. Soph. 474 | cf. S. Soph. 611 || **516** cf. S. Soph. 491 et [Opp.] Cyn. 2. 588 σκέπας … μελάθρου || **517** cf. e. g. Agath. Hist. proem. 7 τῷ ἡρῴῳ ῥυθμῷ ἀνειμένος | cf. Nonn. D. 7, 186 ἴδμονι τέχνῃ, etc. || **517** sqq. cf. Anon. A. P. 9, 656, 3 sqq. ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων, / ὕψος ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες, / ἀσκεπὲς ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον ἐᾶσαι· / ἀλλὰ πολυκμήτοιο λαχὼν πρεσβήια τέχνης / Αἰθέριος πολύιδρις ἐμὴν τεχνήσατο μορφήν / ἀχράντῳ βασιλῆι φέρων πρωτάγρια μόχθων || **518** Antip. Thess. GPh 321 εὐόροφον … τέγος || **519** cf. Dion. Per. 954 ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο; Nonn. D. 16, 168 ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ πέτρης; 41, 1 ὑπὲρ Λιβάνοιο καρήνων || **520** cf. e. g. Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 607 Αἰτναίων σκοπέλων | [Opp.] Cyn. 4, 1 ἀνὰ δάσκιον ὕλην || **521** similiter sonat Opp. Hal. 4, 393 μηλονόμος τις ἀνήρ || **521** sq. cf. Nonn D. 2, 401 sq. δενδρόκομοι δέ / Ἀσσυρίου Λιβάνοιο … αὐλαί (vd. v. 519) || **522** cf. Nonn. D. 13, 513 δενδρόκομον Τεμένειαν, ἐύσκιον ἄλσος ἀρούρης || **524** Malal. Chr. 8, 19 (154, 54 sq. Thurn) Σέλευκος … εἰς … Δάφνην ἐφύτευσε τὰς κυπαρίσσους; Lib. or. 11, 236 κυπαρίττων πλῆθος καὶ πάχος καὶ ὕψος (scil. Daphnes) | cf. Dion. Per. 916 τέμπεα Δάφνης; Nonn. D. 40, 134 τ. Δ. || **525** cf. Nonn. D. 13, 291 Παρρασίην τ' εὔδενδρον | cf. Amb. 226

**514** ὑποδρήσσοντες ἐδέθλοις nisi intellegas «ὑπουργοῦντες ταῖς τοῦ οἰκοδομήματος ἀνάγκαις», quod quidem probabile vid. (cf. SGO 19/08/06 [Mezgit Kale, saec. ?] πέτραι ἐξ ὀρέων ἱερῶν ὑπακούσατε ἔργῳ]), conicere possis ἐφετμαῖς: cf. S. Soph. 340 ὑποδρήσσων σθεναροῦ βασιλῆος ἐφετμαῖς et 554 καλλιπόνων βουλῇσιν ὑποδρήσσοντες ἀνάκτων || **515** πλ̣[..]θο̣ι̣ς̣ οπταλέηισιν P: suppl. Salm || **516** .]ν̣τ̣υ̣[.]α̣ς *αψῖδων*τε *καὶ* P: suppl. Duc || **517** *καὶ γὰρ ἀνηρ* πολύμητις P: leg. Friedl || **518** *ἄξυλον εὐ*[.]ροφοιο P: leg. et suppl. Friedl || **519** *οὐδὲ γὰρ* οὐ P: leg. Friedl || **520** *ο*[.]δε μεν P: leg. Friedl | ἀλπίων P: Ἀλπείων Duc (et Scal) || **523** ἐπαρκέα P: corr. Herm

ἥτις ἀπειρεσίοιο τέγος νηοῖο πυκάσσῃ·
καὶ γὰρ ἄναξ πολύυμνος, ἃ μὴ φύσις εὗρε καλύψαι
δένδρεσι μηκεδανοῖσι, λίθων ἐκαλύψατο κύκλοις.
οὕτω τετραπόροισιν ἐφ᾽ ἁψίδεσσι καλύπτρη
εὐπήληξ βαθύκολπος ἀείρεται. ἦ τάχα φαίης
οὐρανὸν ἐς πολύκυκλον ἀλώμενον ὄμμα τιταίνειν.
ἀλλ᾽ ἐπὶ [μὲν φαέθοντ]α καὶ ἕσπερ[ο]ν οὔτι νοήσεις
ἁψίδων ὑπένερθεν, ὅλος δ᾽ ἀναπέπτ[αται ἀ]ήρ·
ἐς δὲ νότον κελάδοντα καὶ εἰς κλίσιν ἄβροχον Ἄρκτων
τοῖχος ἐρισθενέτης ἀνατείνεται ἄχρι γενείου
ἄν[τ]υγος εὐτροχάλοιο, λέλαμπε δὲ τετράκι δοιαῖς
πλη[σι]φαὴς θυρίδ[ε]σσιν. ἐρήρεισται δ᾽ ὅγε τοῖχ[ο]ς
νειόθι λαϊνέοισιν ὑπ᾽ ἴχνεσιν, ἓξ γὰρ ὑπ᾽ αὐτῷ
κίονες Αἱ[μ]ο[νιῆ]ες ἴσο[ι] χλοάοντι μαράγδῳ
ἀκαμάτων ξυνοχῆας ἀνεστήσαντο τενόντων,
ἔνθα γυναικείων ἀναφαίνεται ἔνδια θώκων.

**526** cf. Amb. 229 || **527** cf. e. g. Anon. A. P. 9, 590, 1 ἡ τέχνη συνάγειρεν, ἃ μὴ φύσις; Georg. Pis. Heracl. 2, 61 ὃ μὴ κατορθοῦν εὐπόρησεν ἡ φύσις | Nonn. par. Jo. 9, 30 τὸ μὴ φύσις εὗρεν ὀπάσσαι (Merian-Genast, 95); cf. etiam Jo. Gaz. 2, 343 ὃν οὐ νόος εὗρε νοῆσαι || **529** cf. ad S. Soph. 722 || **529** sq. cf. Nonn. D. 44, 243 εὔβοτρυς ἀνηέξητο καλύπτρη || **530** cf. S. Soph. 808, 831; vd. potissim. Livrea ad Colluth. 89 et Bühler ad Mosch. Eur. 97 || **531** Hom. Il. 5, 504 et Od. 3, 2 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον | cf. Nonn. D. 9, 32 ἐς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων | cf. Nonn. D. 18, 90 πλαζομένην … ἐτίταινεν ὀπωπήν || **533** cf. S. Soph. 904 || **534** cf. Q. S. 4, 553 Νότου κελάδοντος | cf. S. Soph. 899; Musae. 214 καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἁμάξης || **535** Nonn. D. 23, 43 ἄχρι γενείου || **536** cf. ad S. Soph. 690 || **539** cf. S. Soph. 643 || **540** cf. adn. crit. | cf. S. Soph. 696; SGO 22/35/02, 14 (Kanatha, 400 circiter p. Chr.) γλυπτοὺς ἀνέχουσι τένοντας

**526** πυκάσσει P: corr. Friedl: πυκάζει Ludw || **529** καλύπτρῃ P: corr. Duc (iam Scal et Holst) || **531** mg. στίχ(οι) ῡ P || **532** ἀλλ᾽ ἐπὶ [..........]α καὶ ἕσπερ[.]ν P: suppl. Friedl || **533** αναπεπτ̣[.....]α̣ήρ P: suppl. Gr || **534** ν̣ότον P | ἀ̣ρ̣κτω P: corr. Friedl: ἄρκτου Duc || **536** ἄν[.]υ̣γος P: suppl. Salm || **537** πλη[..]φαὴς θ̣υριδ̣[.]σσιν ἐρείρισται δ᾽ ὅγε τοιχ̣[.]ς̣ P: suppl. Gr (ἐρήρεισται Duc) || **538** ὑπ̣ί̣χνεσιν P | αὐτω̣ P || **539** ἀι[.]ο[…]ες ἰσ̣ο̣. P: leg. et suppl. Friedl | σμαράγδῳ P: corr. Gr || **540** εὐκαμάτων coni. Ludw, coll. 452 sq. εὐκαμάτοις … θεμείλοις, 496 εὐκαμάτοισι … νώτοις; at ἀκ- servari posse docet Nonn. D. 46, 126 sq. ἔλπετο δ᾽ ἀκαμάτων ἐπικείμενον ὑψόθεν ὤμων / Θήβης ἑπταπόροιο μετοχλίζειν πυλεῶνα (vd. 543) || **541** γυναικείω̣ν P | θ̣ώκων P

τοὺς δὲ χαμαιπαγέες πίσυρες μεγάλοισι [κα]ρήνοις
κίονες ὀχλίζουσιν ὑπ᾽ ἀστυφέλικτον ἀνάγκην
χρυσόκομοι, χαρίτεσσι κατήορο[ι, –⏑⏑–]ται
Θεσσαλίδος πέτρης ἀμαρύγματα, μέσσα δὲ νηοῦ
ἔνδια καλλιχόροιο διακρίνουσιν ἐδέθλων
γείτονος αἰθούσης περιμήκεος. οὔ ποτε τοίους
κίονας ἐτμήξαντο Μολοσσίδος ἔνδοθι γαίης,
ὑψιλόφους, χαρίεντας, ἐύχροας ἄλσεσιν ἴσους,
ἄνθεσι δαιδαλέοισι τεθηλότας. ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
αἰθούσης κατὰ μέσσον ἐρείσατο [τέσσ]αρας ἄλλους
κίονας Ἀνθέμιος πολυμήχανος [ἠ]δὲ σὺν αὐτῷ
πάνσοφον Ἰσιόδωρος ἔχων νόον· ἀμφότεροι γάρ
καλλιπόνων βουλῇσιν ὑποδρήσσοντες ἀνάκτων

**543** Nonn. D. 13, 495 ἀστυφέλικτον … ἀνάγκῃ; cf. et Jo. Gaz. 2, 52 ἀστυφέλικτος Ἀνάγκη || **544** cf. Paul. Sil. A. P. 5, 260, 5 ὀθόνῃσι κατήορα βόστρυχα || **546** cf. S. Soph. 902 || **547** cf. e. g. Q. S. 6, 300 οὔ ποτε τοῖον || **550** refinxit poeta Hom. Il. 6, 418 ἔντεσι δαιδαλέοισιν, etc. || **551** cf. S. Soph. 569 | similiter sonat Nonn. D. 36, 243 Βακχείης κατὰ μέσσον ἐμαίνετο || **552** sq. Procop. Aed. 1, 1, 50 Ἀνθέμιος ὁ μηχανοποιὸς σὺν τῷ Ἰσιδώρῳ οὕτω δὴ μετεωριζομένην τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ διεπράξαντο εἶναι et 2, 3, 2 (laud. infra) || **552** sqq. Procop. Aed. 2, 3, 2 Χρύσης … μηχανοποιὸς δεξιός, ὅσπερ βασιλεῖ τὰ ἐς τὰς οἰκοδομίας ὑπηρετῶν || **553** cf. e. g. App. Cougny III 213, 12 ὁ πάνσοφος νοῦς | Nonn. par. Jo. 8, 3 et 137 ἔχων νόον || **554** Anon. A. P. 1, 10, 40 ἀριστοπόνοιο γενέθλης | cf. ad S. Soph. 270 et 340; Anon. A. P. 9, 582, 3 θεσμῷ ὑποδρήσσοντες ἀνικήτων βασιλήων; Man. 6, 726 ὑποδρήσσοντας ἄνακτι

**542** μεγ̣α̣λ̣ο̣ι̣σ̣ι̣ [..]ρ̣ήνοις leg. et suppl. Friedl || **543** ὀχμάζουσιν Gr, prob. Ludw; at cf. Nonn. D. 2, 265 αἰθέρος ὀχλίζοντα παλινδίνητον ἀνάγκην et adn. ad v. 540, nec non et Opp. Hal. 2, 227 sq. νώτοισι δ᾽ ἀνοχλίζουσιν ἕκαστος / λᾶαν | ἀν̣ά̣γκην̣ P || **544** κατηο̣ρ̣ο̣[.....]ται P: κατήορο[ι, οἷς ἔπι κεῖν]ται Friedl, coll. Nonn. D. 32, 20 sq. ὁμόστολοι, ὧν ἄπο πέμπει / φαιδρὰ τινασσομένων ἀμαρύγματα: οἷσιν ἐφῆπ]ται Magnelli: οἷσι συνῆπ]ται Valerio || **545** μεσσαδενηου P: leg. Friedl (iam Duc) || **546** εδεθλω̣ν P: leg. Friedl (coni. Duc) || **547** αἰθούσσης P: corr. Duc || **549** ευ*χ̣ρ̣ο̣α̣ς* P | ἄλσεσιν̣ ἴ̣σ̣ο̣υ̣ς̣ P, coniecerat Friedl (quod mihi insuper Nonn. D. 13, 423 μηκεδανήν, περίμετρον, ὁμοίιον αὐχένι πέτρης et fine v. Greg. Naz. carm. 2, 1, 45, 151 δένδρεσιν ἶσα firmare videntur) || **550** τεθηλ*οτας αλλ*ὰ καὶ *αυ*τ̣ης P: leg. Friedl (coniecerat Duc) || **551** αἰθούσσης P: corr. Duc | ἐρείσα*τ̣ο̣*[....]*αραςαλλ*ους P: leg. et suppl. Friedl || **552** πολυμήχανος [..]δὲ: suppl. dub. Bekk, recte, ut vid., quamvis spatio paulo brevius sit: [ἐν] δὲ Scal mg.: [ἣν] δὲ Duc, prob. Ludw: [ὅς] τε Gr

νηὸν ἐδωμήσαντο πελώριον· ἀλλ᾽ ἐνὶ μέτροις
μήκεος ἐγγυτέρων μὲν ὀλίζονες, ἐκ δὲ τιθήνης
τῆς αὐτῆς χλοεροῖσιν ἀποστίλβουσιν ἀώτοις.
ἀλλὰ γὰρ οὐ στοιχηδὸν ἐπισχερὼ εὔποδας οὗτοι
πυθμένας ἐρρίζωσαν, ἐφεδρήσσουσι δὲ γαίῃ
ἀντίοι ἀλλήλοισι δύω δυσίν· ὧν κατὰ κόρσης
τετραπόροις σειρῇσιν ἐπειλιχθεῖσα κεραίη
νῶτον ὑπεστήριξε γυναικείοισιν ἐδέθλοις.
ἐγγύθι δ᾽ ἔστι πύλη βορεώτιδος ἐς κλίσιν αὔρης, 146a
λαὸν ἀπιθύνουσα πρὸς ἀχράαντα λοετρά,
ἀνδρομέου βιότοιο καθάρσια· τῶν ἄπο λυγρή
σμῶδιξ ὠλεσίθυμος ἐλαύνεται ἀμπλακιάων.
τέτρασι δ᾽ ἑξείης ἐπὶ κίοσιν, ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἁβροῖς, Θεσσαλικοῖσι, πρὸς ἀμφιλύκην τε καὶ ἠῶ,
αἰθούσης κατὰ μῆκος ἑλίσσεται ἔργα κυλίνδρων
ἡμιτόμοις ἀτάλαντα λιθοδμήτους περὶ τοίχους,
τρητά, διαστείχουσιν ἀνειμένα· πρὸς μὲν ἀήτην
ἀρκτῷον ξυνοχῆας ἀνακλίνουσι θυρέτρων

**555** Anon. A.P. 1, 10, 38 δωμήσατο νηούς (et cf. Nonn. par. Jo. 10, 78 sq. νηοῦ / ἕδρανα δωμήσας) | Anon. A.P. 9, 656, 5 ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον || **555** sq. cf. [Opp.] Cyn. 3, 471 sq. πόδες δ᾽ οὐ πάμπαν ὁμοῖοι, / ἀλλ᾽ οἱ πρόσθεν ἔασιν ἀρείονες, ὑστάτιοι δέ / πολλὸν ὀλιζότεροι || **556** similiter fere sonat Nic. Ther. 212 ἤτοι ἀν᾽ Εὐρώπην μὲν ὀλίζονα || **557** cf. S. Soph. 377 || **558** sq. cf. S. Soph. 404; Nonn. D. 36, 311 ~ 366 πόδας ἐρρίζωσεν; 37, 361 sq. ἀμφὶ δὲ γαίῃ / ἄκρα ποδῶν ῥίζωσε || **560** cf. Arat. 468 δύω δυσὶν ἀντιφέρονται || **560** sq. cf. S. Soph. 723 sq.; [Opp.] Cyn. 3, 475 sq. μεσσόθι κόρσης / … ἐπαντέλλουσι κεραῖαι || **561** cf. S. Soph. 457 || **562** [Opp.] Cyn. 4, 256 νώτοισιν ἐπεστήριξαν || **563** cf. Nonn. D. 41, 287 πύλην … Βορῆος || **565** Nonn. par. Jo. 17, 80 ἀνδρομέου βιότοιο λυτήριον || **567** cf. ad S. Soph. 298 || **569** cf. S. Soph. 551 | cf. Eratosth. 35, 7 Powell ἔργα κυλίνδρων || **570** cf. e.g. Max. 12 ἠελίῳ ἀτάλαντα || **571** sq. Nonn. D. 24, 63 Ἀρκτῷος … ἀήτης || **572** Call. Ap. 6 αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνασθε πυλάων; cf. etiam Opp. Hal. 3, 565 ἀγκλίνουσι θύρετρα; 2, 171 κληῖδας ἀναπτύξαντα θυράων (v. l. θυρέτρων)

**558** στοιχηδὸν ἐπισχερὼ abundat, sed cf. Amb. 271 ἀμβολάδην … ἀμοιβαδόν; Nonn. Dion. 44, 107 πέριξ στεφανηδόν; Const. Rhod. Ss. App. 322 μακρὰν μακρόθεν || **570** διοδμήτους P (mg. γρ διοδμήτους περιτοιχους): corr. Ludw, coll. Jos. AJ 15, 11, 5 λιθοδομήτῳ τείχει || **571** διαστίχουσιν P: corr. Duc (iam Scal) || **572** ἀνακλίνουσι scil. ἔργα κυλίνδρων (572), ut quidem vid.

διζυγέων· νότιον δὲ ποτὶ πτερόν, ἄντα πυλάων,
εὐτύκτους κενεῶνας ἐειδομένους τινὶ παστῷ·
πρὸς δὲ φάος καὶ νύκτα πάλιν δύο κίονας ἄλλους
Αἱμονίους δοιούς τε περικλύστου Προκονήσου,
†στήμονας, ὑψιλόφους, πυλέων ἄγχιστα παγέντας.
ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν φαέθοντα πύλη μία, πρὸς δὲ κελαινῆς
νυκτὸς ἕδος δισσὴν ἐπὶ δικλίδα λαὸς ὁδεύει.
δήεις καὶ νοτίην βορεώτιδι πᾶσαν ὁμοίην
μηκεδανὴν αἴθουσαν, ἔχει δέ τι καὶ πλέον ἤδε·
τείχει γάρ τινι χῶρον ἀποκρινθέντα φυλάσσει
Αὐσονίων βασιλῆϊ θεοστέπτοις ἐν ἑορταῖς.
ἔνθα δ᾽ ἐμὸς σκηπτοῦχος ἐφήμενος ἠθάδι θώκῳ
μυστιπόλοις βίβλοισιν ἑὴν ἐπέτασσεν ἀκουήν.
ἶσα δὲ τοῖς ὑπένερθε καὶ ὑψόθι πάντα νοήσει
θηλυτέρην αἴθουσαν ἐς ἀμφοτέρην τις ἀνελθών·
ἡ γὰρ ὑπερτέλλουσα πρὸς ἕσπερον οὐκέτι δοιαῖς
ἴση ταῖς ἑτέρῃσιν ὑπὲρ νάρθηκος ἰοῦσα.
ἀλλὰ καὶ ἀμβροσίοιο πρὸς ἑσπέριον πόδα νηοῦ
τέτρασιν αἰθούσῃσι περίδρομον ὄψεαι αὐλήν,
ὧν μία μὲν νάρθηκι συνάπτεται, αἵ γε μὲν ἄλλαι

**573** cf. Dion. Per. 429 ἄντα ποτὶ ῥιπὴν ζεφύροιο | cf. Ap. Rh. 3, 44 ἄντα θυράων || **578** sq. cf. S. Soph. 322 sq. || **581** cf. Greg. Naz. carm. 2, 2, 4, 56 δέ τι καὶ πλέον || **583** Dion. Per. 1052 Αὐσονίου βασιλῆος; cf. etiam e. g. Const. Manass. Hodoep. 1, 206 βασιλεῖ γῆς Αὐσόνων; Alex. Comn. Mus. 1 ὦ γῆς Αὐσόνων αὐτοκράτορ || **584** vd ad S. Soph. 214 | cf. Nonn. D. 21, 212 sq. δίφρῳ / ἕζετο … ὄρχαμος ἀνδρῶν | similiter fere sonat Nonn. D. 7, 269 δεδεγμένος ἠθάδι θυμῷ || **584** sq. cf. S. Soph. 362 sq. || **585** Procl. H. 1, 22 ἑὴν δ᾽ ἐπέτασσεν ὑγείην (cf. e. g. etiam [Opp.] Cyn. 4, 22 βασιληΐδι … ἀκουῇ) || **586** Antip. Sid. HE 636 εἰ γὰρ τῷ τά τ᾽ ἔνερθε τά θ᾽ ὑψόθεν ἶσα πέλοιτο || **591** Dion. Per. 99 τρισσῇσι περίδρομος ἀμφιτρίταις | cf. e. g. Max. 31 ὄψεαι οἶκον

**577** στήμονας P: ἥρμοσαν dub. Gr; unde enim pendet κίονας (575)? porro verbi ἀνακλίνουσι (572) notionem nomen κίονας male recipit. an verbum subaud., quale est δήεις (580), vel potius v. post 576 excidit? adde quod στήμων adiectivus exemplo caret. at στήμονας quodam modo tricolon tueri vid., cf. S. Soph. 386, 549 || **581** αἴθουσσαν P, et sic infra: corr. Duc || **582** ft. τινα χῶρον, cf. e. g. Nonn. par. Jo. 21, 113 τινα χῶρον | ἀποκριθέντα P: corr. Gr || **587** ἀμφοτέρην P: ἀμφοτέρας Salm (lapsu) et subinde omnes praeter Ludw || **589** dub. ἐοῦσα Gr || **592** νάρθηκος P: corr. Salm

πεπταμέναι τελέθουσι πολυσχιδέεσσι κελεύθοις.
μηκεδανῆς δ᾿ ἐρίτιμον ἐς ὀμφαλὸν ἵσταται αὐλῆς
εὐρυτάτη φιάλη τις Ἰασσίδος ἔκτομος ἄκρης,
ἔνθα ῥόος κελάδων ἀναπάλλεται ἠέρι πέμπειν
ὁλκὸν ἀναθρώσκοντα βίῃ χαλκήρεος αὐλοῦ,
ὁλκὸν ὅλων παθέων ἐλατήριον, ὁππότε λαός
μηνὶ χρυσοχίτωνι, θεοῦ κατὰ μύστιν ἑορτήν,
ἐννυχίοις ἄχραντον ἀφύσσεται ἄγγεσιν ὕδωρ·
ὁλκὸν ἀπαγγέλλοντα θεοῦ μένος· οὐ γὰρ ἐκείνοις
οὔποτε πυθομένοισιν ἐπέχραεν ὕδασιν εὐρώς,
εἰ καὶ πουλυέτηρον ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πηγῆς
κάλπιδος ἐν γυάλοισιν ἐελμένα δώμασι μίμνοι.
χαλκότορον δ᾿ ἀνὰ τοῖχον ἐΰγραφα δαίδαλα τέχνης

**593** Nonn. D. 5, 52 πολυσχιδέων δὲ κελεύθων (Merian-Genast, 95) || **594** Nonn. D. 44, 87 μηκεδανῆς ἐλάτης παρὰ δένδρεον || **595** cf. S. Soph. 630 | similiter sonat Dion. Per. 687 Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης || **596** Hom. Il. 21, 16 ῥόος κελάδων (cf. etiam Nonn. D. 6, 316 et 34, 245 κελάδων ῥόος) || **597** sq. et **601** cf. ft. Musae. 5 sqq. λύχνον ἀκούω, / λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης, … λύχνον || **598** cf. M.Ç. Şahin, Ep. Anat. XLI (2008), 66 nr. 32, 6 ὁλκὸν ὅλον (Stratonicea, V-VI p. Chr.) | cf. S. Soph. 976 | Anon. A.P. 1, 54, 1 παθέων ἐλατήριον αἷμα || **600** Nonn. D. 45, 353 ἄγγεσι … ἀφυσσομένου ποταμοῖο || **601** sq. cf. e.g. Opp. Hal. 4, 148 οὐ γὰρ … οὐ || **602** Call. Hec. fr. 11 Hollis πέδιλα, τὰ μὴ πύσε νήχυτος εὐρώς || **603** Nonn. D. 14, 103 πουλυέτηρος … χρόνος | cf. e.g. Greg. Naz. carm. 2, 1, 1, 38 ἔνδοθι πηγήν || **604** cf. ft. Hom. Il. 12, 38 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι || **605** cf. Amb. 97 | Nonn. D. 25, 563 πολύτροπα δαίδαλα τέχνης; 40, 302 ἑτερόχροα δαίδαλα τέχνης | cf. Paul. Sil. A.P. 6, 65, 10 εὐγραφέος τέχνης

**593** πολυσχεδέεσσι P: corr. Salm || **596** πέμπων Gr (iam Scal mg.) haud iniuria, cf. enim Nonn. D. 9, 308 ἠέρι πέμπων; 15, 107 ἠ. π.; 33, 83 ἠ. π.; Jo. Gaz. 2, 42 ἠ. π. attamen ad inf. conferre possis S. Soph. 373 προβάλλεται ἐς δύσιν ἕρπειν || **599** μήνῃ Scheindler, prob. Ludw (cf. enim XXXV, **22**.) || **603** πολυέτηρον P, corr. s.l. et mg. || **604** πώμασι Gr. haud male, quamquam cf. Q.S. 9, 143 ἐνὶ δώμασι μίμνεν || **605** λαοτόρον P: correxi, coll. Opp. Hal. 5, 328 sq. ὠτειλὰς … / χαλκοτόρους: λαότορον Salm, unde Duc, Holst: λαοτόρου vel λαοτόμου (scil. τέχνης) dub. Gr: λαοτόρων Ludw (ordo scil. esset δαίδαλα τέχνης λαοτόρων); at λαοτόρος passivam significationem, i.e. λαότορος (Duc), non recipit; adiectivus autem λαοτόρος (Gr) nusquam invenitur; verba demum λ. δ᾿ ἀνὰ τοῖχον una coire videntur, velut S. Soph. 837 μεσσοπαγὲς δ᾿ ἐπὶ κέντρον, Amb. 294 ἀντολικὸν δ᾿ ἐπὶ τέρμα

πάντοθεν ἀστράπτουσιν. ἁλιστεφέος Προκονήσου
ταῦτα φάραγξ ἐλόχευσε. πολυτμήτων δὲ μετάλλων
ἁρμονίη γραφίδεσσιν ἰσάζεται· ἐν γὰρ ἐκείνῃ
τετρατόμοις λάεσσι καὶ ὀκτατόμοισι νοήσεις
ζευγνυμένας κατὰ κόσμον ὁμοῦ φλέβας· ἀγλαΐην δέ
ζωοτύπων λάϊγγες ἐμιμήσαντο δεθεῖσαι.
πολλὰς δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα περὶ πλευράς τε καὶ ἄκρας
ἄντυγας ἀμβροσίοιο κατόψεαι ἔκτοθι νηοῦ
αὐλὰς ἀσκεπέας· τόδε γὰρ τεχνήμονι κόσμῳ
ἠνύσθη περὶ σεμνὸν ἀνάκτορον, ὄφρα φανείη
φέγγεσιν εὐγλήνοισι περίρρυτον ἠριγενείης.
καὶ τίς ἐριγδούποισι χανὼν στομάτεσσιν Ὁμήρου

**606** App. Cougny IV 104, 9 πάντοθεν ἀστράπτων | cf. Orph. A. 186 ἁλιστεφέος Σαλαμῖνος || **607** cf. S. Soph. 642; e. g. Nonn. D. 5, 59 sqq. (πέτρην) ἣν … ἐμαιώσαντο κολῶναι, / ἣν Ἑλικὼν βλάστησε καὶ ἣν ὤδινε Κιθαιρών || **611** cf. S. Soph. 515 || **612** cf. Nonn. D. 14, 386 πολλὴ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα, etc.; cf. etiam ad S. Soph. 298 || **612** sq. cf. Orph. L. 234 δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεαι || **614** cf. Amb. 117; Nonn. D. 18, 28 τεχνήμονι κόσμῳ || **615** vd. ad S. Soph. 471 || **616** cf. S. Soph. 883 | cf. Jo. Gaz. 1, 129 σπινθῆρι περίρρυτα || **617** cf. e. g. Gal. MM 1, 2 (X 12, 13 sqq. K.) τίνος Ὁμήρου νῦν εὐπορήσομεν ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τὴν Θεσσάλειον ὑμνήσοντος νίκην; Eusth. Macr. 11, 19, 2 sqq. (149, 15–150, 2 Marc.) τίς οὖν οὕτω καὶ τὴν μοῦσαν ἡδὺς καὶ τὴν φωνὴν μεγαλόφωνος … ὡς καταζωγραφεῖν τῷ λόγῳ τοὺς γάμους … οὕτω μὲν οὖν μοι τὰ τῶν γάμων ὑπὲρ τὴν Ὁμήρου μεγαλοφωνίαν | Hom. Il. 2, 489 οὐδ᾽ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ᾽ εἶεν | cf. Man. 2, 468 μεγαληγορίῃσι χανόντας (Koechly: μεγαληνορίαις χαίροντας cod.) | cf. Greg. Naz. carm. 2, 2, 7, 7 ἐριγδούποισί τ᾽ ἀοιδαῖς || **617** sqq. Procop. Aed. 1, 1, 58 sqq. τίς δ᾽ ἂν τῶν ὑπερῴων τῆς γυναικωνίτιδος ἑρμηνεὺς γένοιτο … τίς δὲ τῶν τε κιόνων καὶ λίθων διαριθμήσαιτο τὴν εὐπρέπειαν, οἷς τὸ ἱερὸν κεκαλλώπισται; λειμῶνί τις ἂν ἐντετυχηκέναι δόξειεν ὡραίῳ τὸ ἄνθος. θαυμάσειε γὰρ ἂν εἰκότως τῶν μὲν τὸ ἁλουργόν, τῶν δὲ τὸ χλοάζον, καὶ οἷς τὸ φοινικοῦν ἐπανθεῖ καὶ ὧν τὸ λευκὸν ἀπαστράπτει, etc.

**617** σελίδεσσιν Ὁμήρου mg. P: cf. praef., X. σελίδεσσι vix commendant Anon. A. Pl. 293, 1 ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας; Acerat. A. P. 7, 138, 4 σελὶς Ἰλιάδος; App. Cougny III 186, 3 Ὁμηρείην σελίδ(α); SGO 08/05/08, 2 (Miletupolis? II p. Chr.) ὁμηρείων … σελίδων, quia χανὼν male ad σελίδεσσι referretur, et cf. insuper Nonn. D. 13, 48 δέκα στομάτεσσι χέων χαλκόθροον ἠχώ

μαρμαρέους λειμῶνας ἀολλισθέντας ἀείσει
ἠλιβάτου νηοῖο κραταιπαγέας περὶ τοίχους
καὶ πέδον εὐρυθέμειλον; ἐπεὶ καὶ χλωρὰ Καρύστου
νῶτα μεταλλευτῆρι χάλυψ ἐχάραξεν ὀδόντι
καὶ Φρύγα δαιδαλέοιο διέθρισεν αὐχένα πέτρου,
τὸν μὲν ἰδεῖν ῥοδόεντα, μεμιγμένον ἠέρι λευκῷ,
τὸν δ᾽ ἅμα πορφυρέοισι καὶ ἀργυφέοισιν ἀώτοις
ἁβρὸν ἀπαστράπτοντα. πολὺς δ᾽ εὐπήχεϊ Νείλῳ
φορτίδα πιλήσας ποταμίτιδα λᾶας ἀνίσχων
πορφύρεος λεπτοῖσι πεπασμένος ἀστράσι λάμπει.
καὶ χλοερὸν λάϊγγος ἴδοις ἀμάρυγμα Λακαίνης
μάρμαρά τε στράπτοντα πολυπλάγκτοισιν ἑλιγμοῖς,
ὅσσα φάραγξ βαθύκολπος Ἰασσίδος εὗρε κολώνης,
αἱμαλέῳ λευκῷ τε πελιδνωθέντι κελεύθους
λοξοτενεῖς φαίνουσα, καὶ ὁππόσα Λύδιος ἀγκὼν
ὠχρὸν ἐρευθήεντι μεμιγμένον ἄνθος ἑλίσσων.

**618** Anon. A.P. 1, 10, 61 λειμῶνας … μετάλλων | huc resp. Const. Rhod. Ss. App. 694 sq. ἕκαστος αὐτῶν (scil. κιόνων), οἷάπερ λειμὼν ξένος, / ἀνθῶν προβάλλει μυρίων βλαστῶν φύσιν | cf. Amb. 231 || **621** cf. Claud. Ruf. 2, 357 *quos operit formatque chalybs* | Nonn. D. 4, 361 ἐχάραξεν ὀδόντι || **622** Nonn. D. 14, 371 καμπύλον ἀμητῆρι (cf. 621) διέθρισεν αὐχένα θύρσῳ || **623** cf. Nonn. D. 2, 204 ῥοδοειδέι λευκὰ κεράσσας || **625** ἀπαστράπτοντα propter Procop. Aed. 1, 1, 60 ad S. Soph. 617 sqq. laud.: οἷς τὸ φοινικοῦν ἐπανθεῖ καὶ ὧν τὸ λευκὸν ἀπαστράπτει || **625** sq. huc resp. Const. Rhod. Ss. App. 666 sq. Αἰγύπτιος δὲ πορφύρας ἁλιτρόφος / πλάκας πέπομφε Νεῖλος ἠγλαϊσμένας || **626** cf. Greg. Naz. carm. 2, 2, 5, 229 φορτίδα πλησάμενός τις || **627** Nonn. D. 40, 384 sq. λάμπων / ποικίλος εὐφαέεσσι χαράσσεται ἄστρασι λειμών | cf. Achill. Isag. in Arat. 24 (55, 25–7 Maass) πεπυκνωμένων … ἀστέρων … ὡς εἴ τις ἁλάσι λεπτοῖς καὶ πολλοῖς καταπάσειέ τι (laud. Housman ad Manil. 5, 743) || **629** Nonn. D. 42, 424 sq. καὶ λίθον ἀστράπτοντα …/μάρμαρα τιμήεντα | cf. Amb. 149; Jo. Gaz. 2, 156 πολυπλάγκτων ἑλίκων || **630** cf. Nonn. D. 37, 397 ῥωγμὸς … βαθύκολπος | cf. S. Soph. 595 || **630** sq. cf. Const. Rhod. Ss. App. 652 ἐκ Καρίας δὲ λευκοπορφύρους πλάκας || **630** sqq. cf. infra 640 sq. et Nonn. D. 43, 417 Στρυμὼν ὅσσα μέταλλα καὶ ὁππόσα Γεῦδις ἀείρει || **631** sq. cf. Amb. 74; cf. Dion. Per. 148 λοξαὶ … κέλευθοι; Desc. ad inf. 26 (LVIII Heitsch) λοξὴν δ᾽ ἀτραποῦ τρίβο[ν; Georg. Pis. exp. Pers. 2, 268 τρίβοις … λοξαῖς || **633** Nonn. D. 47, 466 ἄνθος ἑλίσσων

**620** καρύστιος λίθος mg. P || **626** ποταμήτιδα P: corr. Gr (iam Scal mg.) || **633** στιχ(οι) φ̄ mg. P (bis)

ὅσσα Λίβυς φαέθων, χρυσέῳ σελαγίσματι θάλπων,
χρυσοφανῆ κροκόεντα λίθων ἀμαρύγματα τεύχει
ἀμφὶ βαθυπρήωνα ῥάχιν Μαυρουσίδος ἄκρης·
ὅσσα τε Κελτὶς ἀνεῖχε βαθυκρύσταλλος ἐρίπνη
χρωτὶ μέλαν στίλβοντι πολὺ γλάγος ἀμφιβαλοῦσα
ἔκχυτον, ᾗ κε τύχῃσιν, ἀλώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ὅσσα τ᾽ Ὄνυξ ἀνέηκε διαυγάζοντι μετάλλῳ
ὠχριόων ἐρίτιμα, καὶ Ἀτρακὶς ὁππόσα λευροῖς
χθὼν πεδίοις ἐλόχευσε καὶ οὐχ ὑψαύχενι βήσσῃ,
πῇ μὲν ἅλις χλοάοντα καὶ οὐ μάλα τῆλε μαράγδου,
πῇ δὲ βαθυνομένου χλοεροῦ κυανώπιδι μορφῇ·
ἦν δέ τι καὶ χιόνεσσιν ἀλίγκιον ἄγχι μελαίνης
μαρμαρυγῆς, μικτὴ δὲ χάρις συναγείρετο πέτρου.
πρὶν δὲ πολυτμήτοιο σέλας ψηφῖδος ἱκέσθαι,
λεπτὰς λαοτόρος παλάμῃ λάϊγγας ὑφαίνων
μαρμαρέας ἔγραψε μετὰ πλάκας ἐς μέσα τοίχων
σύνδετον εὐκάρποισι κέρας βεβριθὸς ὀπώραις
καὶ ταλάρους καὶ φύλλα, κατ᾽ ἀκρεμόνων δὲ χαράσσει

**635** cf. S. Soph. 769 | Nonn. D. 3, 183 λαϊνέων … ἀμαρύγματα … μετάλλων || **636** cf. Opp. Hal. 3, 333 ὀξύπρωρον ὑπὲρ ῥάχιν | Dion. Per. 185 Μαυρουσίδος … γαίης || **637** Nonn. D. 9, 273 βαθυκνήμιδος ἐρίπνης || **638** cf. Jo. Gaz. 2, 177 ξανθῷ λευκὰ κέρασσε μέλαν φοίνικι βαλοῦσα || **639** cf. Amb. 197 | Anon. A. P. 9, 695 (Lemma B εἰς λίθον ἀκοίτονον) ὁρᾷς, τὸ κάλλος ὅσσον ἐστὶ τῆς λίθου / ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις | Greg. Naz. carm. 1, 2, 15, 139 ἀλώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα; cf. etiam ad S. Soph. 298 || **640** Dion. Per. 1120 διαυγάζουσαν ἴασπιν || **642** cf. S. Soph. 607; e. g. Ap. Rh. 1, 762 ἐλοχεύσατο Γαῖα; Nonn. D. 7, 83 sq. γαῖα … λοχεύσατο; Anon. A. Pl. 295, 1 πέδον … ἐλοχεύσατο || **643** cf. Orph. A. 1264 οὐ μάλα τηλοῦ | cf. S. Soph. 539 || **644** cf. Nonn. Dion. 10, 176 ῥοδώπιδι … μορφῇ; 11, 210 ταυρώπιδι μορφῇ, etc. || **645** ad sonum cf. Opp. Hal. 1, 339 πουλυπόδεσσιν ἀλίγκιος || **646** cf. S. Soph. 480; conferre possis Damag. HE 1381 συνάμ᾽ ἕσπετο πέτρη || **648** sq. Nonn. D. 35, 369 μαρμαρέας λάιγγας || **649** cf. Nonn. D. 7, 116 ἔγραφεν εἰς μέσα νῶτα | Dion. Per. 18 ἐς μέσα Νείλου || **650** Anon. A. P. 9, 383, 10 εὐκάρπου … ὀπώρης; cf. etiam [Opp.] Cyn. 1, 465 εὐκάρπῳ … φθινοπώρῳ || **651** ἀκρεμόνων ft. ex Opp. Hal. 4, 295 ἀκρεμόνεσσιν: cf. ad S. Soph. 659 sq.

**636** βαθυπρίωνα P: corr. Gr | μαυσουρίδος P: corr. Salm || **637** ἀνῆγε Mein; at cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 302 sq. οὐ γὰρ ἀνέσχε / Χθὼν ἀγαθούς || **638** χροτὶ P: corr. Salm || **646** σὺναγείρεται P: corr. Gr || **650** ζτ βεβρηθος mg. P

ἑζομένην ὄρνιθα. μετ’ εὐκεράους δὲ κελεύθους
κλήμασι χρυσοκόμοισι περίδρομος ἄμπελος ἕρπει
δεσμὸν ἑλιξοπόρον σκολιοῖς πλέξασα κορύμβοις·
ἠρέμα δὲ προνένευκεν, ὅσον καὶ γείτονα πέτρην
βαιὸν ἐπισκιάειν ἑλικώδεϊ πλέγματι χαίτης.
αἰθούσης τάδε πάντα καλοὺς περινίσσετο τοίχους.
ἀλλὰ καὶ ὑψιλόφοις ἐπὶ κίοσιν, ἔνδοθι πέζης
λαϊνέης προβλῆτος, ἕλιξ πολύκεστος ἀκάνθης
ὑγρὰ διερπύζων ἀνελίσσετο, δεσμὸς ἀλήτης,
χρύσεος, ἱμερόεις, ἀκίδα τρηχεῖαν ἑλίσσων·
μάρμαρα δ’ ὀμφαλόεντα περιστέφει εἴκελα δίσκοις
πορφυρέοις στίλβοντα χάριν θελξίφρονα πέτρης.
πᾶν δὲ πέδον στορέσασα Προκοννήσοιο κολώνη
ἀσπασίως ὑπέθηκε βιαρκέϊ νῶτον ἀνάσσῃ·
ἠρέμα δὲ φρίσσουσα διέπρεπε Βοσπορὶς αἴγλη
ἀκροκελαινιόωντος ἐπ’ ἀργεννοῖο μετάλλου.
χρυσεοκολλήτους δὲ τέγος ψηφῖδας ἐέργει,
ὧν ἄπο μαρμαίρουσα χύδην χρυσόρρυτος ἀκτίς
ἀνδρομέοις ἄτλητος ἐπεσκίρτησε προσώποις.

**654** Nonn. D. 39, 325 σκολιοῖσι περιπλεχθέντα κορύμβοις || **655** cf. Agath. A. Pl. 59, 3 οὕτω γὰρ προνένευκεν et Dion. Per. 1149 ἡ δ’ ἤτοι προνένευκεν | Nonn. D. 6, 300 et par. Jo. 6, 84 γείτονα πέτρην || **655** sq. cf. Arat. 736 ὅσσον ἐπισκιάειν || **656** cf. Nonn. D. 16, 15 ἑλικώδεα βόστρυχα χαίτης, etc. || **659** f. S. Soph. 813 | cf. S. Soph. 739 || **659** sq. Opp. Hal. 4, 293 sqq. ἑλίσσεται … / ὑγρὸς ἕλιξ … ἑρπύζει et Christod. 290 κεστὸς ἕλιξ; cf. etiam Theoc. 1, 55 ὑγρὸς ἄκανθος; Nonn. D. 18, 277 ἑλικώδεα κύκλον ἀκάνθης || **661** cf. [Opp.] Cyn. 3, 468 φαίδιμον, ἱμερόεν, τιθασὸν μερόπεσσι γένεθλον || **666** cf. ft. Opp. Hal. 1, 627 sq. θάλασσα … ὑποφρίσσουσα || **667** cf. Orph. L. 177 ἀργεννοῖο λίθοιο; SGO 22/35/02, 8 (Kanatha, 400 p. Chr.) ἀργεννῆσι … πλακέεσσι || **669** cf. Opp. Hal. 3, 583 μαρμαρυγὴν ἀκτῖσιν || **669** sq. cf. Jo. Gaz. 2, 149 sq. ἀνδράσι πέμπει / μαρμαρυγὴ λαμπτῆρας ὀϊστεύουσα προσώποις; cf. et Nonn. D. 2, 195 ἀστεροπὴ σκίρτησεν || **670** similiter sonat Agath. A. P. 4, 3b, 6 Αὐσονίοις ἄκλητος | Nonn. D. 1, 146 προσώπῳ / ἀνδρομέῳ

**654** ἑλιξοπόρην P: corr. Gr. || **655** ὅσσον: corr. Duc (iam Scal) || **657** αἰθούσσης P: corr. Duc | περὶνείσεται οἴκους P: corr. Gr (περινίσσ- Ludw). ornamentum in pariete explicatur (S. Soph. 649 ἐς μέσα τοίχων). ad impf. pro praes. cf. e. g. S. Soph. 646 συναγείρετο; 660 ἀνελίσσετο || **661** τριχεῖαν P: corr. Salm || **664** προκονήσοιο P: corr. Salm || **670** ἐπεσκήρτησε: corr. Salm

φαίη τις φαέθοντα μεσημβρινὸν εἴαρος ὥρῃ
εἰσοράαν, ὅτε πᾶσαν ἐπεχρύσωσεν ἐρίπνην.
καὶ γὰρ ἐμὸς σκηπτοῦχος, ὅλης χθονὸς εἰς ἓν ἰούσης,
βάρβαρον Αὐσόνιόν τε πολύτροπον ὄλβον ἀγείρας
λάϊνον οὐκ ἔκρινεν ἐπαρκέα κόσμον ἐδέθλοις
ἀμβροσίου νηοῖο θεουδέος, ᾧ ἔνι πάσης
ἐλπίδος εὐφροσύνην ὑπεραυχέα θήκατο Ῥώμη·
ἀλλὰ καὶ ἀργυρέοιο χύδην οὐ φείσατο κόσμου.
ἐνθάδε Παγγαίοιο ῥάχις καὶ Σουνιὰς ἄκρη
ἀργυρέας ᾤϊξαν ὅλας φλέβας· ἐνθάδε πολλοί
ἡμετέρων θημῶνες ἀνωΐχθησαν ἀνάκτων.
καὶ γὰρ ὅσον μεγάλοιο πρὸς ὄρθριον ἄντυγα νηοῦ
χῶρον ἀναιμάκτοισιν ἀπεκρίναντο θυηλαῖς,
οὐκ ἐλέφας, οὐ τμῆμα λίθων ἢ χαλκὸς ὁρίζει,
ἀλλ᾽ ὅλον ἐθρίγκωσεν ὑπ᾽ ἀργυρέοισι μετάλλοις.

**671** Nonn. D. 38, 19 Φαέθοντα μεσημβριὰς || **671** sq. cf. Procop. Aed. 1, 1, 30 φαίης ἂν οὐκ ἔξωθεν καταλάμπεσθαι ἡλίῳ τὸν χῶρον, ἀλλὰ τὴν αἴγλην ἐν αὐτῷ φύεσθαι, τοσαύτη τις φωτὸς περιουσία ἐς τοῦτο δὴ τὸ ἱερὸν περικέχυται || **673** vd. ad S. Soph. 214 | cf. [Apolin.] Ps. 49, 1 Γαῖαν ὅλην … εἰς ἓν ἀγείρας (et cf. infra) | Nonn. D. 41, 389 σκῆπτρον ὅλης Αὔγουστος ὅτε χθονὸς ἡνιοχεύσει; cf. etiam Anon. A. P. 9, 672, 4 βασίλειαν ὅλης χθονός || **674** conferre possis Man. 2, 227 συναθροίζοντας πολὺν ὄλβον || **675** cf. Nonn. D. 18, 63 λίθων … κόσμῳ || **676** cf. S. Soph. 979 | ad sonum cf. Ap. Rh. 1, 307 νηοῖο θυώδεος, etc. || **678** Procop. Aed. 1, 1, 23 ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀφροντιστήσας χρημάτων ἁπάντων ἐς τὴν οἰκοδομὴν σπουδῇ ἵετο (cf. etiam Aed. 5, 5, 3 χρήματα γὰρ προέμενος [*scil.* Ἰουστινιανὸς] ἀριθμοῦ κρείττονα); Anon. A. P. 1, 10, 3 sq. οὔ τινι φειδοῖ, / οὐ κτεάνων χατέουσα (τίνος βασίλεια χατίζει;); cf. e. g. etiam GVI 859, 7 (Melus, III p. Chr.) ὅστις ἀφειδήσας χρυσοῦ δωμήσατο σῆμ[α]; SGO 01/20/16, 17 (Miletus, 364 circiter p. Chr.) οὕνεκ᾽ ἀφειδήσας κτεάν̣[ων] μεγαλαυχ[έϊ θ]υμῷ, etc. | similiter sonat Triph. 557 γαστέρος ὠμοτόκοιο χύδην || **679** Colluth. 212 οὔρεα Παγγαίοιο | cf. Ap. Rh. 1, 582 Σηπιὰς ἄκρη; Q. S. 7, 402 Σιγιὰς ἄκρη; Nonn. D. 3, 207 Πυθιὰς ἄκρη || **682** sq. cf. Procop. Aed. 1, 6, 14 ὅσον δὴ χῶρον τὸν ἀβέβηλον, ἐν ᾧ τὰ ὄργια τὰ ἄρρητα τελεῖσθαι θέμις; cf. etiam Pamprep. fr. 3, 73 Livrea χῶρον ὅσον νέφος … ἐρύκει || **683** cf. S. Soph. 197 || **684** cf. Amb. 214 et Procop. Aed. 1, 3, 3 τμήμασι λίθου Παρίου || **685** cf. Amb. 168 | cf. 689; Amb. 62 et Nonn. D. 25, 392 ἀπ᾽ ἀργυρέου δὲ μετάλλου

**671** ὥρης P: corr. Bekk (iam ὥραις Gr); cf. e. g. Opp. Hal. 4, 164 εἴαρος ὥρῃ; Dion. Per. 833 εἴ. ὥ., etc. || **677** ῥώμῃ P (def. Ludw): corr. Duc (iam Holst) || **682** ὄρθιον P: corr. Duc (vd. ad S. Soph. 460)

οὐδὲ μὲν οὐ μούνοις ἐπὶ τείχεσιν, ὁππόσα μύστην
ἄνδρα πολυγλώσσοιο διακρίνουσιν ὁμίλου,
γυμνὰς ἀργυρέας ἔβαλε πλάκας, ἀλλὰ καὶ αὐτούς
κίονας ἀργυρέοισιν ὅλους ἐκάλυψε μετάλλοις,
τηλεβόλοις σελάεσσι λελαμπότας, ἑξάκι δοιούς·
οἷς ἔπι, καλλιπόνοιο χερὸς τεχνήμονι ῥυθμῷ,
ὀξυτέρους κύκλοιο χάλυψ κοιλήνατο δίσκους,
ὧν μέσον ἀχράντοιο θεοῦ δείκηλα χαράξας
ἄσπορα δυσαμένου βροτέης ἰνδάλματα μορφῆς,
πῇ μὲν ἐϋπτερύγων στρατὸν ἔξεσεν ἀγγελιάων
αὐχενίων ξυνοχῆα κατακλίνοντα τενόντων
(οὐ γὰρ ἰδεῖν τέτληκε θεοῦ σέβας οὐδὲ καλύπτρῃ
ἀνδρομέῃ κρυφθέντος, ἐπεὶ θεός ἐστιν ὁμοίως
ἑσσάμενος καὶ σάρκα λυτήριον ἀμπλακιάων),
πῇ δὲ θεοῦ κήρυκας ὀδοὺς ἤσκησε σιδήρου
τοὺς προτέρους, πρὶν σάρκα λαβεῖν θεόν, ὧν ἀπὸ φωνῆς
ἐσσομένου Χριστοῖο διέπτατο θέσπις ἀοιδή.
οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ αὐτῶν παραδέδρομεν εἴδεα τέχνη

**687** cf. Nonn. Dion. 17, 389 πολυγλώσσῳ … λαῷ, etc. || **689** cf. v. 685 | cf. Nonn. D. 6, 79 et par. Jo. 6, 67 ὅλην ἐκάλυψε; || **690** cf. S. Soph. 743 | Call. Aet. 1, fr. 25, 21 Mass. = 23, 19 Pf. ἑξάκι δοιά || **691** cf. S. Soph. 765 | Nonn. D. 19, 80 τεχνήμονι ῥυθμῷ || **693** cf. Amb. 40; 249; Eud. S. Cypr. 1, 221 ἀχράντοιο θεοῦ || **694** Nonn. D. 5, 402 sq. μορφῆς / ἀνδρομέης ἴνδαλμα || **695** Nonn. par. Jo. 1, 212 ἀγγελικῆς … φάλαγγος ἐΰπτερον ἑσμὸν ὁδίτην; cf. etiam Jo. Gaz. 2, 13 τανύπτερον Ἀγγελιώτην || **696** cf. S. Soph. 540 | Opp. Hal. 2, 341 αὐχενίοιο … τένοντος, etc.; Nonn. D. 5, 13 αὐχενίους … τένοντας, etc. || **697** cf. S. Soph. 1019; Agath. A. P. 11, 379, 1 οὔ τις … ἰδεῖν τέτληκεν | cf. e. g. Greg. Naz. carm. 1, 2, 34, 223 εἰς Θεοῦ σέβας || **699** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 1, 60 ἑσσάμενος χρόα καλόν (scil. diabolus!) | cf. S. Soph. 992 || **701** cf. e. g. Greg. Naz. carm. 2, 1, 45, 183 (scil. Χριστὸς) σάρκα λαβών; 2, 2, 7, 199 sqq. Χριστός, / σάρκα λαβών | Antag. HE 160 ὧν ἀπὸ μῦθος || **702** Nonn. par. Jo. 13, 81 θέσπις ἀοιδή

**686** μόνοις P: corr. Gr (iam Scal) || **688** γυμνᾶς P: corr. Duc (iam Scal, Holst) || **689** ἀργυρέῃσιν P: corr. Gr (iam Scal) || **692** ὀξυτόρους Xydis, iure dissens. Koder | τε κοιλήνατο P, τε punct. delet. || **693** θεοῦδέι κηλαχαράξας, mg. γρ. δείκηλα χαράξας P || **695** cf. e. g. Hesych. α 381 L. ἀγγελίης· ἄγγελος (cont. Friedl) || **700** κήρυκηρυκας, priore κήρυ punct. deleto P || **702** ὀσσομένου P: corr. Duc || **703** αὖ τῶν Mein, sed cf. Ap. Rh. 1, 224 οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ αὐτοῖο; Mel. HE 4012 οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ αὐτόν; Dion. Per. 673 οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ αὐτοί

οἷς κύρτος νεπόδων τε τὸ δίκτυον, οἵ τε χαμηλά
ἔργα βίου προλιπόντες ἀλιτρονόους τε μερίμνας
οὐρανίου βασιλῆος ἐφωμάρτησαν ἐφετμῇ
ἀνέρας ἀγρεύοντες, ἀπ᾽ ἰχθυβόλοιο δὲ τέχνης
ζωῆς ἀθανάτοιο καλὴν τανύσαντο σαγήνην.
ἄλλοθι δὲ Χριστοῖο κατέγραφε μητέρα τέχνη,
φέγγεος ἀενάοιο δοχήϊον, ἧς ποτὲ γαστήρ

**704** cf. Nonn. Dion. 20, 385 δίκτυα … νεπόδεσσιν || **704** sq. cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 1, 263 βιότου τε φυγὼν σαρκός τε μερίμνας; 2, 1, 88, 25 sq. ἔρριψα γὰρ μερίμνας / ἀφ᾽ οὗ Θεῷ προσῆλθον; Nonn. D. 7, 64 ἀλλὰ λιπὼν βιότοιο πολυφλοίσβοιο μερίμνας; Agath. A.P. 11, 382, 20 βιότου λῆγε μεριμνοτόκου; GVI 590, 3 sq. (Roma, III p. Chr.) σπεῦδεν (scil. ψυχὴ) ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας / πευκεδανοῖο βίου; GVI 812, 3 (Athenae, II in. p. Chr.) λιπόντα τὸν μοχθηρὸν ἀνθρώπ[ων βίον || **705** Nonn. par. Jo. 20, 102 ἔργα βίου | cf. Paul. Sil. A.P. 7, 604, 3 sq. καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου … ἔκφυγες || **705** sq. cf. ft. Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 497 ἐφωμάρτησεν ἀλιτραῖς || **707** Paul. Sil. A.P. 9, 764, 1 sqq. (de conopeo) <u>οὐ</u> βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὔ τινα πόντιον <u>ἰχθύν</u>, / οὐ πτερὸν <u>ἀγρεύω</u> πλέγμασιν ἡμετέροις, / <u>ἀλλὰ βροτοὺς</u> ἐθέλοντας | cf. Nonn. D. 20, 373 sq. ἰχθυβόλων ἐς ἀγῶνα / ἀγρεύσας | Nonn. par. Jo. 18, 71 ἰχθυβόλου περὶ τέχνης (Merian-Genast, 96) || **708** cf. Nonn. par. Jo. 5, 114 ζωῆς ἀθανάτης; 12, 198 ζωὴν ἀθανάτην | cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 27, 24 sqq. οἶδα δ᾽ ἐγὼ καὶ κόσμον ἔσω πίπτοντα σαγήνης, / ᾧ Χριστοῦ βασιλῆος ὑποδρήσσοντες ἐφετμαῖς (cf. 706), / ἀνθρώπων ἁλιῆες ἑὸν λίνον ἀμφὶς ἔθηκαν || **709** Nonn. D. 19, 226 τέχνης … κατέγραφε … χείρ || **710** cf. S. Soph. 826 | Nonn. D. 37, 123 ἧς ἔτι γαστήρ (scil. equae!) || **710** sq. cf. e.g. Anon. A.P. 1, 38 οὐρανὸς ἡ φάτνη, καὶ οὐρανοῦ ἔπλετο μείζων· / οὐρανὸς ἐργασίη τοῦδε πέλει βρέφεος; Anon. A.P. 1, 119, 5 sqq. ὡς λάβε μορφὴν / ἀνδρομένην (cf. S. Soph. 697 sq.), καὶ γαστρὸς ἀμεμφέος ἔνδοθι κούρης / κρύπτετο τυτθὸς ἐών, ὃν ἀπείριτος οὐ χάδε κύκλος; Jo. Geom. carm. 3, 4 ap. L. Sternbach, Eos IV (1897), 159 μήτρα συνέξει δημιουργὸν τοῦ πόλου; Var. 88, 6 sq. (PG 106, 941A) δίσκου δὲ ταύτης (scil. Μαρίας) γαστρὸς ἥλιος νέος / ἐξαυγάσει σοι δημιουργὸς ἡλίου; vd. sis etiam C. De Stefani, Eikasmos XIV (2003), 283 | imit. ft. Musur. Cred., 2 sq. Οὐλύμποιο / καὶ χθονὸς ἐργατίνα (F. Pontani, GRBS XLIII [2002/3], 201)

**704** οἳ pro οἷς supponere mal. Ludw | κύτος P: κύρτος Duc | θαμῆνὰ (ει s.l.) P: corr. Gr: θαμειά Ludw; at θαμειά male ad ἔργα referretur et praeterea χαμηλά firmat, meo quidem consilio, Nonn. D. 5, 435 sqq. <u>χαμαιγενέας</u> δὲ γυναῖκας / <u>καλλείψας</u> ἑτέροισι καὶ ὠκυμόρους ὑμεναίους / <u>ἀθανάτην</u> ἐπόθησα || **706** οὐρανίοο, γρ. οὐρανίου mg. P || **707** δὲ P, def. Ludw: τε Salm et edd. tantum non omnes || **708** οὐἀθανάτοιο P, α p. c. (i. e. οὐρανίοιο scripturus erat) || **710** φέγγος ἀεννάοιο P: corr. Duc (iam Scal)

γαστέρος ἐργατίνην ἁγίοις ἐθρέψατο κόλποις.
ἐς δὲ μέσας ἱεροῦ πλάκας ἕρκεος, αἳ περὶ φῶτας
εὐϊέρους τεύχουσι μεταίχμια, γράμμα χαράσσει
ἡ γλυφὶς ἓν πολύμυθον· ἀολλίζει γὰρ ἀνάσσης
οὔνομα καὶ βασιλῆος· ἶσον γε μὲν ὀμφαλοέσσῃ
ἀσπίδι μεσσατίοισι τύπον κοιλήνατο χώροις
σταυρὸν ἀπαγγέλλουσα. διὰ τρισσῶν δὲ θυρέτρων
ἕρκος ὅλον μύστῃσιν ἀνοίγεται· ἐν γὰρ ἑκάστῃ
πλευρῇ βαιὰ θύρετρα διέτμαγεν ἐργοπόνος χείρ.
χρυσείης δ᾽ ἐφύπερθε παναχράντοιο τραπέζης
ἄσπετος εὐρυκέλευθον ἐς ἠέρα πύργος ἀνέστη,
τετραπόροις ἁψῖσιν ἐπ᾽ ἀργυρέῃσι βεβηκώς.
κίοσι δ᾽ ἀργυρέῃσιν ἀείρεται, ὧν ἐπὶ κόρσης
ἀργυρέους ἵδρυσε πόδας τετράζυγος ἁψίς.
ὑψόθι δ᾽ ἁψίδων ἀνατείνεται οἷά τε κώνου
εἴκελον, ἀλλ᾽ οὐ πάμπαν ὁμοίϊον· οὐ γάρ ἑλίσσει
νειόθεν εὐκύκλοιο περίτροχον ἄντυγα πέζης,
ἀλλά τις ὀκτάπλευρος ἔφυ βάσις, ἐκ δὲ κελεύθου
εὐρυτέρης κατὰ βαιὸν ἐς ὀξυκόρυμβον ἀνέρπει,
ὀκτὼ δ᾽ ἀργυρέας τανύει πλάκας· ἁρμονίης δέ

**711** cf. e. g. Mel. HE 4322 ἐν κόλποις … διέτρεφεν; HE 4112–3 ἐν κόλποισιν … ἔτρεφες; [Mosch.] epit. Bion. 84 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι || **712** sq. cf. Nonn. D. 25, 413 sq. τοῖα μὲν εἰς μέσα νῶτα σοφὸς τεχνήσατο χαλκεύς / ἀσπίδος εὐτύκτοιο | cf. Theocr. HE 3478 σακὸς δ᾽ εὐίερος [σακός K: ἕρκος P | δ᾽ εὐίερος Toup: εὖθ᾽ ἱερὸν P] | cf. Orph. H. 41, 10 εὐϊέρῳ … μύστῃ || **715** sq. Hom. Il. 6, 118 ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης, etc. || **719** cf. App. Cougny IV 111, 1 χεὶρ … ἀπέτμαγεν || **721** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 45, 273 sq. πυρσὸς ἀέρθη / ἄσπετος | cf. Nonn. D. 33, 140 ἰθυκέλευθον ἐν ἠέρι; 9, 32 ἀντικέλευθον ἐς οὐρανόν, etc. || **722** Anon. A. P. 9, 696, 1 τετραπόροις ἁψῖσι; cf. S. Soph. 529 **|** cf. Dion. Per 242 σχῆμα μὲν οὖν τρισσῇσιν ἐπὶ πλευρῇσι βέβηκεν || **722** sqq. cf. Hom. Il. 8, 42 sqq. ~ 13, 24 sqq. χρυσέῃσιν … χρυσόν … χρυσείην, etc. || **723** sq. cf. S. Soph. 560 sq. || **726** [Opp.] Cyn. 3, 471 πόδες δ᾽ οὐ πάμπαν ὁμοῖοι | cf. Amb. 64 || **727** Nonn. D. 36, 209 περίτροχον ἄντυγα μαζοῦ et 41, 302 κύκλωσε περίδρομον ἄντυγι κόσμου || **729** cf. S. Soph. 366 sq.; 493 sq.; 877 | Nonn. Dion. 26, 226 et 36, 358 ἑρπύζων κατὰ βαιόν || **730** Opp. Hal. 1, 345 sq. δοιοὺς μὲν ἄνω πόδας … ἀντανύει

**720** χρυσίης P: corr. Duc (iam Scal) || **725** δ᾽ P (def. Ludw): θ᾽ tacite Bekk || **729** ὀξὺ κόρυμβον P: corr. Herm

ζευγνυμένης δολιχὴ ῥάχις ἵσταται· αἱ δὲ τριγώνοις
εἰδόμεναι μίσγουσι πόρους ὀκτάζυγος οἴμου
εἰς ἓν ἀγειρομένους κορυφῆς σημήϊον ἄκρης·
ὁππόθι καὶ κρητῆρος ὑπήραρεν εἰκόνα τέχνη,
χείλεα δὲ κρητῆρος ὑποκλασθέντα πετήλων
εἶδος ἐμορφώσαντο. μέσῳ δ᾽ ἐνεθήκατο χώρῳ
ἀργύρεον στίλβοντα πόλου τύπον· ὑψόθι δ᾽ αὐτοῦ
σταυρὸς ὑπερτέλλων ἀναφαίνεται· ἵλαος εἴη.
ἁψίδων δ᾽ ἐφύπερθεν ἕλιξ πολύκεστος ἀκάνθης
πέζα διερπύζει νέατον περὶ πυθμένα κώνου·
ὀρθοτενεῖς δ᾽ ἀκτῖνας, ἴσας εὐώδεϊ καρπῷ
ὄγχνης καλλικόμοιο, διακριδὸν ὑψόθι φαίνει
λαμπομένας σελάεσσιν· ὑπερτέλλουσι δὲ πέζης.

**733** cf. Greg. Naz. A.P. 8, 99, 4 εἰς ἓν ἀγειρομένους, etc.; Paul. Sil. A.P. 5, 300, 1 εἰς ἓν ἀγείρων, etc. || **734** cf. Amb. 70; Hom. Il. 4, 110 ~ 23, 712 ἤραρε τέκτων || **735** cf. e.g. Theoc. 1, 29 τῶ (scil. κισσυβίω) ποτὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός | cf. Agath. A.P. 5, 216, 1 ὑποκλασθέντα || **736** Opp. Hal. 2, 176 μέσσῳ δ᾽ ἐνεθήκατο λᾶαν || **736** sq. Nonn. D. 19, 125 sq. μέσῳ παρέθηκεν ἀγῶνι / ἀργύρεον, στίλβοντα, περίτροχον || **737** cf. S. Soph. 422 | cf. e.g. Anon. A.P. 14, 43, 1 πόλου μίμημα || **738** cf. Nonn. D. 10, 281 et 15, 391 ἵλαος εἴη; cf. Amb. 302 || **739** cf. S. Soph. 659 || **740** cf. e.g. Sol. fr. 13, 10 W.² ἐκ νεάτου πυθμένος; Syn. H. 1, 414 sq. νεάτου / πυθμένος; ad sonum cf. Opp. Hal. 4, 36 νεάτης δ᾽ ὑπὸ κεύθεσι λίμνης || **741** cf. Nonn. D. 36, 364 et 44, 129 ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ (cf. 739) || **742** cf. e.g. GVI 1987, 5 = CEG 606 (Athenae, IV a. Chr.) καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυώδεος οἴνης || **743** cf. S. Soph. 690; cf. Ap. Rh. 3, 925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν

**731** τριγόνοις P: corr. Salm || **732** mg. στιχ(οι) (bis) χ̄ P || **735** τε P: corr. Gr, prob. Ludw | πετήλῳ P: corr. Gr (iam πετήλου Duc) || **740** πέζὰ διερπύζει et mg. γρ. πέζαν ἐφ᾽ ἑρπύζει P. variam lectionem aliquantulum fulcire vid. Ap. Rh. 3, 137 sqq. χρύσεα μέν οἱ κύκλα τετεύχαται, ἀμφὶ δ᾽ ἑκάστῳ / διπλόαι ἁψῖδες περιηγέες εἱλίσσονται· / … ἕλιξ δ᾽ ἐπιδέδρομε πάσαις / κυανέη; at πέζα διερπύζει favent S. Soph. 660 ὑγρὰ διερπύζων et 845 πέζα καθέρπει (Friedl), ne dicam Nonnum et seriores ἕλιξ plerumque adiectivo uti (ut exemplo utar, cf. Opp. Hal. 4, 294 ἕλιξ [subst.] κισσοῖο et D. 12, 98 κισσὸς ἕλιξ [adiect.]; cf. etiam ad S. Soph. 419): S. Soph. 659 (subst.) ex Opp. loc. illic laud. pendet || **742** φαίνει scil. πέζα, ut quidem vid. || **743** ὑπερτέλλουσι δὲ πέζης suspectum: ὑπερτέλλουσι τραπέζης Gr, quod propter asyndeton vix probari potest (cf. enim e.g. S. Soph. 838): ft. σελάεσσιν, ὑπερτέλλει δὲ τραπέζης (scil. πέζα), cf. S. Soph. 720 et Amb. 116

ὁππόθι δ᾽ ἀλλήλοισιν ἀρηρότα πείρατα πέζης
ἁρμονίην τεύχουσιν, ἐνιδρύσαντο παγέντας
ἀργυρέους κρητῆρας· ἐπὶ κρητῆρι δ᾽ ἑκάστῳ
πυρσοφόρους στήσαντο, λιπαυγέα δείκελα κηροῦ,
κόσμον ἀπαγγέλλοντα καὶ οὐ φάος· ἀργυρέοις γάρ
πάντοθι τορνωθέντα περιστίλβουσι μετάλλοις
φαιδρὰ λεαινομένοισιν· ἀπυρσεύτῳ δ᾽ ἀμαρυγῇ
ἀργυρέην ἀκτῖνα καὶ οὐ φλόγα κηρὸς ἰάλλει.
κίοσι δὲ χρυσέαις ἱερῆς πάγχρυσα τραπέζης
νῶτα κατηρείσαντο, κατὰ χρυσέων δὲ θεμείλων
ἵσταται, ἀφνειῶν δὲ λίθων ποικίλλεται αἴγλῃ.
πῇ φέρομαι; πῇ μῦθος ἰὼν ἀχάλινος ὁδεύει;
ἴσχεο τολμήεσσα μεμυκότι χείλεϊ φωνή,
μηδ᾽ ἔτι γυμνώσειας ἃ μὴ θέμις ὄμμασι λαῶν.

**745** sq. cf. S. Soph. 421 sq. || **746** cf. S. Soph. 880; Nonn. D. 14, 259 ἀργυρέους κρητῆρας || **747** cf. Paul. Sil. A.P. 5, 260, 2 πυργοφόρου δείκελον || **748** sqq. Nonn. D. 18, 82 sqq. χρύσεα δουρατέης ἐρυθαίνετο νῶτα καλύπτρης / ἀφνειοῖς ὀρόφοισι· πολυσχιδέων δὲ μετάλλων / φαιδρὸν εὐψήφιδι πέδον ποικίλλετο τέχνῃ || **749** sq. cf. Nonn. D. 3, 183 ἀμαρύγματα φαιδρὰ μετάλλων; 34, 217 φαιδρὰ … νῶτα μετάλλων || **750** sq. cf. e.g. Orph. L. 274 ἠΰτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐκ φλόγα πέμπεις; Nonn. D. 45, 346 ἀφλεγέας σπινθῆρας ἀπέπτυε θέσκελος αἴγλη; Jo. Geom. Var. 102, 1 sq. (PG 106, 947A) λίθοι / φλέγουσιν αὐγαῖς χωρὶς ἀνθράκων || **751** cf. Nonn. D. 11, 23 ἀκτῖνας ἰάλλει (et 2, 516 πυρσὸν ἰάλλων; 17, 272 φέγγος ἰάλλων) || **752** sq. cf. S. Soph. 760; Nonn. D. 6, 20 νῶτα τραπέζης || **754** cf. Nonn. D. 18, 71 μαρμαρέη … αἴγλη | cf. S. Soph. 805; Amb. 80; 162 || **755** cf. ad S. Soph. 444 | cf. e.g. Ael. fr. 227 Domingo-Forasté ἀχαλίνων λόγων || **756** Nonn. D. 1, 135 ἴσχεο, φωνή (cf. etiam Greg. Naz. carm. 2, 1, 34, 1 ἴσχεο, γλῶσσα φίλη, omnia e celebri Call. Aet. III fr. 174, 4 sq. Mass. = 75 Pf.) | Nonn. par. Jo. 3, 94 τολμήεις ἐπέτασσε θεημάχον ἀνθερεῶνα | Nonn. D. 1, 517 μεμυκότι χείλεϊ || **757** cf. e.g. Lucian. Merc. Cond. 29 ἃ μὴ θέμις ὁρῶντα; Man. 2, 199 ἃς οὐ πᾶσι βροτοῖς θέμις ἐν φρεσὶν ἴδμεν, etc. et adn. crit.

**753** κατηρήσαντο (ει supra lin.) P || **755** ἀχάλῆνος mg. ἀχάλινος P || **757** λάαν P, mg. γρ λάων: corr. Herm (iam Scal), prob. Ludw coll. S. Soph. 327 sq. ἔπρεπεν ἀμβροσίοιο θεοῦ προκέλευθον ἑορτῆς / ὑμετέροις λαοῖσι θύρην νηοῖο πετάσσαι (itaque λαοί heic «profani», cf. Pfeiffer ad Call. fr. 115, 14 λαοῖσιν et fr. 194, 30 λαοῖ]ς): λεύσσειν Friedl (haud quidem male, cf. enim Soph. OC 1641 sq. ἃ μὴ θέμις / λεύσσειν et praesertim Agath. A.P. 5, 297, 7 ἡμῖν δ᾽ οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις)

μυστιπόλοι δ᾽, ὑπὸ χερσίν, ὅσοις τόδε θεσμὰ κελεύει,
Σιδονίης φοίνικι βεβαμμένον ἄνθεϊ κόχλου
φᾶρος ἐφαπλώσαντες ἐρέψατε νῶτα τραπέζης,
τέτρασι δ᾽ ἀργυρέῃσιν ἐπὶ πλευρῇσι καλύπτρας
ὀρθοτενεῖς πετάσαντες ἀπείρονι δείξατε δήμῳ
χρυσὸν ἅλις καὶ φαιδρὰ σοφῆς δαιδάλματα τέχνης.
ὧν μία μὲν ποίκιλλε σέβας Χριστοῖο προσώπου·
τοῦτο δὲ καλλιπόνοιο φυτεύσατο χείρεσι τέχνης
οὐ γλυφίς, οὐ ῥαφίδων τις ἐλαυνομένη διὰ πέπλων,
ἀλλὰ μεταλλάσσουσα πολύχροα νήματα πήνη,
νήματα ποικιλόμορφα, τὰ βάρβαρος ἤροσε μύρμηξ.
χρυσοφαὲς δ᾽ ἀμάρυγμα βολαῖς ῥοδοπήχεος ἠοῦς
ἁπλοΐς ἀντήστραψε θεοκράντων ἐπὶ γυίων,

**759** cf. Diosc. 5, 11 Fournet ἀδάμαντι βεβαμμένος || **760** cf. sis Nonn. D. 40, 455 φᾶρος ἐφάψατε | cf. ad S. Soph. 752 sq. || **762** cf. e.g. B. 3, 9 λ[αὸς ἀπείρων suppl. Blass; orac. ap. Phleg. Trall. Mir. 2, 11 (188 Giannini) λ. ἀ., etc. || **763** cf. Hom. Od. 13, 136 ~ 16, 231 ~ H. Hom. Ven. 139 χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ᾽ ὑφαντήν || **764** sqq. imit. ft. Georg. Pis. exp. Pers. 1, 139 sqq. τὴν θείαν τε καὶ σεβάσμιον / μορφὴν ἐκείνην τῆς γραφῆς τῆς ἀγράφου, / ἣν χεῖρες οὐκ ἔγραψαν — ἀλλ᾽ ἐν εἰκόνι / ὁ πάντα μορφῶν καὶ διαπλάττων λόγος / ἄνευ γραφῆς μόρφωσιν || **765** cf. S. Soph. 691 || **766** cf. Nonn. D. 43, 160 καί τις ἐλαυνομένη || **766** sq. cf. Nonn. D. 25, 386 sq. τά περ κάμεν οὐρανίη χείρ / ἀσπίδα δαιδάλλουσα πολύχροον || **767** sq. cf. Nonn. D. 32, 120 sq. ἐπαιθύσσουσα … / φάσματα ποικιλόμορφα || **769** cf. S. Soph. 635 | cf. H. Hom. 31, 6 Ἠῶ … ῥοδόπηχυν; Sapph. fr. 58, 19 V. βροδόπαχυν Αὔων; Eud. S. Cypr. 1, 252 ῥοδόπηχυς … Ἠώς

**758** μυστιπόλοις dub. Gr «ut sit ὑμεῖς, ὅσοις τόδε θεσμὰ κελεύει, ἐρέψατε ν. τρ. μυστιπόλοις ὑπὸ χερσὶν»; haud iniuria, quamquam cf. S. Soph. 168 ἀνέρες, οἷσι μέμηλε θεουδέα θεσμὰ γεραίρειν | κελεύειν̇ P, ν punct. delet. || **768** ἃ P: corr. Herm, Gerhard (iam Scal) | ἤρο//σε P (ft. σσε a.c.) | βόμβυξ mal. Gr; at βάρβαρος add. poeta ut significet heic de novo genere formicae agi. cf. etiam Nonn. D. 13, 213 μύρμηξ fine versus || **769–770** βολαῖς ab ἀντέστραψε pendet, cf. Nonn. D. 26, 213 sq. αἴγλη … βολαῖς ἀντίρροπος Ἠοῦς; D. 27, 18 Ἠελίου … βολαῖς ἀντίρροπος αἴγλη || **770** mg. γρ. διπλοΐς P (prob. Gr; at cf. Agath. A.P. 5, 294, 4 ἁπλοΐς ἐκταδίη)

καὶ Τυρίῃ πόρφυρε χιτὼν ἁλιανθέϊ κόχλῳ,
δεξιὸν εὐτύκτοις ὑπὸ νήμασιν ὦμον ἐρέπτων·
κεῖθι γὰρ ἀμπεχόνης μὲν ἀπωλίσθησε καλύπτρη,
καλὰ δ᾽ ἀνερπύζουσα διὰ πλευρῆς ὑπὲρ ὤμου
ἀγκέχυται λαιοῖο· γεγύμνωται δὲ καλύπτρης
πῆχυς καὶ θέναρ ἄκρον. ἔοικε δὲ δάκτυλα τείνειν
δεξιτερῆς, ἅτε μῦθον ἀειζώοντα πιφαύσκων,
λαιῇ βίβλον ἔχων ζαθέων ἐπιίστορα μύθων,
βίβλον ἀπαγγέλλουσαν, ὅσα χραισμήτορι βουλῇ
αὐτὸς ἄναξ ἐτέλεσσεν ἐπὶ χθονὶ ταρσὸν ἐρείδων.
πᾶσα δ᾽ ἀπαστράπτει χρυσέη στολίς· ἐν γὰρ ἐκείνῃ
τρητὸς λεπταλέος περὶ νήματα χρυσὸς ἑλιχθείς,
σχήμασιν ἢ σωλῆνος ὁμοίϊος ἤ τινος αὐλοῦ,
δέσμιος ἱμερόεντος ἐρείδεται ὑψόθι πέπλου,

**771** cf. Amb. 215; Paul. Sil. A.P. 5, 228, 3 ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ; Nonn. D. 20, 21 πορφυρέῃ … φάρεα κόχλῳ et 40, 304 καὶ Τυρίῃ … φάρεα κόχλῳ (cf. infra) | Nonn. D. 7, 170 ἐπορφύροντο χιτῶνες; 47, 172 πορφύροντας … χιτῶνας || **771** sq. Nonn. D. 40, 304 sqq. καὶ Τυρίῃ … κόχλῳ / πορφυρέους σπινθῆρας … ἐπ᾽ αἰγιαλοῖσιν ἐρέπτων || **773** cf. ft. Nonn. D. 14, 380 ἀπεφλοίωσε καλύπτρην || **773** sq. cf. ft. Antip. Thess. GPh 261–2 αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει / ἄμπελος et Agath. A. P. 5, 276, 2 sqq. χρυσεοπηνήτῳ (cf. 767) λαμπόμενον γραφίδι· / … ἐφεσσαμένη δ᾽ ὑπὲρ ὤμων / … τήνδε δὸς ἀμπεχόνην || **777** cf. Ap. Rh. 2, 685 μῦθον … πιφαύσκων || **778** cf. e.g. Ap. Rh. 4, 89 μύθων ἐπιίστορας; Man. 2, 204 βίβλων ἐπιίστορας ἱρῶν | Nonn. par. Jo. 17, 13 ζαθέῳ … μύθῳ || **779** cf. S. Soph. 301 || **779** sq. Nonn. D. 12, 43 sqq. πρώτην κύρβιν ὄπωπεν … εἰν ἑνὶ πάντα φέρουσαν, ὅσα σκηπτοῦχος Ὀφίων / ἤνυσεν, ὅσσα τέλεσσε γέρων Κρόνος | imit. Const. Rhod. Ss. App. 532 sq. καὶ θαύματ᾽ αὐτοῦ πάντα θαυματουργίας / θ᾽ ἅπερ τέλεσεν (τέλεσσεν ?) ἐν βίῳ τῷδ᾽ ἐμπρέπων || **780** Nonn Dion. 23, 22 ἐπ᾽ ἰλύι ταρσὸν ἐρείσας | cf. ad S. Soph. 814 || **782** cf. Greg. Naz. A.P. 8, 105, 4 et carm. 2, 1, 45, 236 Σηρῶν (cf. 785) νήματα λεπταλέα (cf. etiam Nonn. D. 18, 215 νήματι λεπταλέῳ) | cf. ft. Call. Del. 263 χρυσῷ … ἑλιχθείς || **782** sq. cf. Nonn. D. 10, 234 τρητὸν … αὐλόν; 45, 43 αὐλὸς … τρητοῖσι πόροις; 163 εὐτρήτων … αὐλῶν || **783** huc ft. resp. Georg. Pis. Hex. 720 et 970 σωλῆνος δίκην || **784** cf. Amb. 283; Nonn. D. 25, 13 ὑψόθι πέπλου

**771** τυρίη P: corr. Gr (iam Scal) || **772** ἐρέπτων «tegens» ut [Opp.] Cyn. 4, 262 ἕλινος καὶ κισσὸς ἔρεψεν (aliter Nonn. l. supra laud.: «carpens», sicut etiam par. Jo. 6, 177 ἐρέπτων)

ὀξυτέραις ῥαφίδεσσι δεθεὶς καὶ νήμασι Σηρῶν.
ἱστάμενοι δ᾽ ἑκάτερθε δύω κήρυκε θεοῖο,
Παῦλος, ὅλης σοφίης θεοδέγμονος ἔμπλεος ἀνήρ,
καὶ σθεναρὸς κληδοῦχος ἐπουρανίων πυλεώνων,
αἰθερίοις δεσμοῖσιν ἐπιχθονίοις τε κελεύων.
ὃς μὲν ἐλαφρίζει καθαρῆς ἐγκύμονα ῥήτρης
βίβλον, ὁ δὲ σταυροῖο τύπον χρυσέης ἐπὶ ῥάβδου.
ἄμφω δὲ στολίδεσσιν ὑπ᾽ ἀργυφέῃσι πυκάζει
πήνη ποικιλοεργός· ἐπ᾽ ἀμβροσίων δὲ καρήνων
νηὸς ἐκολπώθη χρύσεος, τριέλικτον ἐγείρων
ἀγλαΐην ἁψῖδος· ἐφεδρήσσει δὲ βεβηκώς
τέτρασι χρυσείοις ἐπὶ κίοσι. χείλεσι δ᾽ ἄκροις
χρυσοδέτου πέπλοιο κατέγραφεν ἄσπετα τέχνη
ἔργα πολισσούχων ἐριούνια παμβασιλήων·
πῇ μὲν νουσαλέων τις ἀκέστορας ὄψεται οἴκους,
πῇ δὲ δόμους ἱερούς. ἑτέρωθι δὲ θαύματα λάμπει
οὐρανίου Χριστοῖο· χάρις δ᾽ ἐπιλείβεται ἔργοις.
ἐν δ᾽ ἑτέροις πέπλοισι συναπτομένους βασιλῆας
ἄλλοθι μὲν παλάμαις Μαρίης θεοκύμονος εὕροις,

**785** vd. ad S. Soph. 782 et Zehles ad Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 84 Σηρῶν καλὰ νήματα; huc ft. resp. Philagath. hom. 27, 3 νήματα … σηρῶν || **786** Hom. Il. 9, 689 κήρυκε δύω || **787** Nonn. par. Jo. 21, 116 σοφίης πλήθοντι … Πέτρῳ | Nonn. par. Jo. 5, 127 θεοδέγμονος ἔγκυον ὀμφῆς (scil. Ἰωάννην); cf. etiam Anon. A.P. 7, 343, 4 ἔμπλεον … θεσμῶν σοφίης τ᾽ ἀναπάσης || **789** vd. ad S. Soph. 990 || **790** sq. cf. Jo. Gaz. 1, 191 ἐγκύμονα βίβλον ἀφάσσων || **791** cf. S. Soph. 506; 828; 882 | cf. e.g. Hom. Od. 16, 172 χρυσείῃ ῥάβδῳ || **793** cf. Nonn. D. 48, 63 ἐπ᾽ ἀντιβίων δὲ καρήνῳ (et Ep. Gr. 1046, 74 Kaibel [Roma, II p. Chr.] = Marc. Sid. IGUR 1155 ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου) || **795** cf. e.g. Ap. Rh. 2, 1074 δώματος ἀγλαΐην || **797** sq. cf. Q.S. 13, 469 ἄσπετον ἔργον, etc. || **798** cf. e.g. Max. 472 γειοπόνων ἐρικυδέα … ἔργα | Opp. Hal. 4, 4 πολισσούχων βασιλήων; cf. etiam Agath. A.P. 9, 482, 5 Ζήνωνα πολισσοῦχον βασιλῆα et S. Soph. 162 || **801** cf. S. Soph. 894; Greg. Naz. carm. 1, 1, 2, 54 Χριστοῖο … οὐρανίοιο; 1, 2, 17, 15 sq. οὐρανίοιο … Χριστοῦ | cf. Hom. Il. 14, 183 χάρις δ᾽ ἀπελάμπετο πολλή (cf. v. 800 λάμπει), etc. || **803** cf. Anon. A.P. 1, 119, 8 παρθενικῆς θεοκύμονος

**787** ἔμπλεως P: corr. Salm || **792** ἀργυφέ$^{ηι}$οισι P || **796** δὲ ἄκροις P: corr. Salm || **798** ἐριούνια «bona», cf. Hesych. ε 5873 L. ἐριούνιος· πολυωφελής. ἀγαθός || **800** ἑτέροθι P: corr. Salm || **801** bis leg. in P, ff. 24–5; f. 24 οὐρανίου ras. corr. ex οὐρανοῦ, mg. οὐρανίου

ἄλλοθι δὲ Χριστοῖο θεοῦ χερί· πάντα δὲ πήνης
νήμασι χρυσοπόρων τε μίτων ποικίλλεται αἴγλῃ.
πάντα μὲν ἀγλαΐῃ καταειμένα, πάντα νοήσεις
ὄμμασι θάμβος ἄγοντα· φαεσφορίην δὲ λιγαίνειν
ἑσπερίην οὐ μῦθος ἐπάρκιος· ἦ τάχα φαίης
ἐννύχιον φαέθοντα καταυγάζειν σέβας οἴκου.
καὶ γὰρ ἐμῶν πολύμητις ἐπιφροσύνη βασιλήων
ἀντιπόροις ἑλίκεσσι πολυγνάμπτοισι δεθείσας
πλεκτὰς χαλκελάτους δολιχὰς ἐτανύσσατο σειράς
λαϊνέης προβλῆτος ἀπ᾽ ἄντυγος, ἧς ἐπὶ νώτῳ
νηὸς ἀερσικάρηνος ἐρείσατο ταρσὰ καλύπτρης.
αἱ δὲ κατειβόμεναι περιμήκεος ἔκποθεν οἴμου
ἀθρόαι ἀΐσσουσι κατὰ χθόνα· πρὶν δ᾽ ἀφικέσθαι
ἐς πέδον, ὑψικέλευθον ἀνεκρούσαντο πορείην
καὶ χορὸν ἐκτελέουσιν ὁμόγνιον. ἐκ δέ νυ σειρῆς

**804** cf. ft. Greg. Naz. carm. 1, 2, 9, 76 μεγάλοιο θεοῦ χερί || **805** cf. S. Soph. 754; Amb. 80; 162 || **808** Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 408 ἄρκιος … μῦθος | cf. S. Soph. 530; 831 || **809** cf. S. Soph. 826; 918; vd. GVI 1952, 15 (Tanagra, V p. Chr.) ἔννυχος ἠώς (G. Agosti, ZPE CXXI [1998], 53 sqq.); Nonn. D. 31, 150 sq. ἀλλοτρίῳ γάρ / ποιητῷ Φαέθοντι φαείνομαι ἠματίη Νύξ; Venant. 1, 1, 12 *sine nocte continuata dies* | cf. Anon. A.P. 1, 120, 4 τὸ τοῦ τόπου σέβας || **810** Opp. Hal. 2, 296 μῆτις ἐπιφροσύνης || **811** Dion. Per. 1157 ἕλικές τε πολυγνάμπτης ἑλίνοιο || **811** sq. conferre possis Paul. Sil. A.P. 5, 255, 16 περιπλέγδην … δησαμένους || **812** cf. Hom. Od. 22, 175 ~ 192 σειρὴν … πλεκτήν; Nonn. D. 26, 106 σειρῇσι πολυπλέκτοισι; 37, 25 ἐυπλέκτοιο … σειρῆς | cf. Paul. Nol. 27, 390 *pendentes lychni spiris retinentur aënis* | cf. H. Hom. Merc. 51 ἐτανύσσατο χορδάς || **813** cf. S. Soph. 659 || **814** cf. S. Soph. 780; Amb. 242; Marc. Arg. GPh 1415 ταρσὸν ἔρεισον; Nonn. D. 23, 22 ταρσὸν ἐρείσας, etc. || **815** sq. cf. Ap. Rh. 2, 224 ἔκποθεν … καταΐσσουσαι, etc. || **816** similiter sonat Marc. Arg. GPh 1457 ἄνθεα δ᾽ ἀντέλλουσι κατὰ χθόνα || **817** cf. Opp. Hal. 3, 136 ἐς πέδον | Nonn. D. 36, 349 ἀνεκρούσαντο πορείην || **818** cf. Nonn. D. 48, 967 καὶ χορὸν … ἀνεκρούσαντο (cf. 817); conferre possis Nonn. D. 24, 348 λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο χορείης

**811** πολυγναμτῆῖσι P | δεθείσαις P: corr. Salm || **813** προβλῆτας mal. Gr, sed cf. S. Soph. 659 λαϊνέης προβλῆτος || **815** περιηγέος dub. Friedl (sed cf. S. Soph. 821 ἀφ᾽ ὑψιπόροιο κελεύθου) | ἔκπροθεν P: corr. Hermann (et cf. loc. sim.) | οἴμου ex οἴκου ras. P, mg. οἴμου

ἀργυρέους στεφανηδὸν ἀπ᾽ ἠέρος ἥψατο δίσκους
ἐκκρεμέας περὶ τέλσα μέσου τροχάοντα μελάθρου.
οἱ δὲ καθερπύζοντες ἀφ᾽ ὑψιπόροιο κελεύθου
ἀνδρομέων κυκληδὸν ὑπερτέλλουσι καρήνων.
τοὺς μὲν ἀνὴρ πολύϊδρις ὅλους ἐτόρησε σιδήρῳ
ὄφρα κεν ἐξ ὑάλοιο πυρικμήτοιο ταθέντας
οὐριάχους δέξαιντο καὶ ἐκκρεμὲς ἀνδράσιν εἴη
φέγγεος ἐννυχίοιο δοχήϊον. οὐδ᾽ ἐνὶ δίσκοις
μούνοις φέγγος ἔλαμπε φιλέννυχον· ἀλλ᾽ ἐνὶ κύκλῳ
καὶ μεγάλου σταυροῖο τύπον πολύωπα νοήσεις,
γείτονα μὲν δίσκοιο, πολυτρήτοισι δὲ νώτοις
ἄγγος ἐλαφρίζοντα σελασφόρον· εὐσελάων δὲ
κύκλιος ἐκ φαέων χορὸς ἵσταται· ἦ τάχα φαίης
ἐγγύθεν Ἀρκτούροιο δρακοντείων τε γενείων
οὐρανίου Στεφάνοιο λελαμπότα τείρεα λεύσσειν.

**819** cf. S. Soph. 837; Nonn. D. 29, 78 ἀπ᾽ ἠέρος || **819** sq. cf. ft. Anon. HE 3844 σφαιρηδὸν … ἐπιτροχάοντα || **820** vd. ad S. Soph. 856 || **821** [Opp.] Cyn. 3, 496 sq. ὕπερθεν / ἠέρος ὑψιπόροισιν ἐπιπλώουσι κελεύθοις (cf. S. Soph. 853); Nonn. D. 2, 126 δι᾽ ὑψιπόρου δὲ κελεύθου (Merian-Genast, 96), etc. || **822** Nonn. D. 20, 153 ἀνδρομέοισιν … καρήνοις | cf. Amb. 116 || **823** Nonn. D. 17, 106 ἀνὴρ πολύιδρις (iam Hom. Od. 15, 459 ἀνὴρ πολύιδρις, etc.) | cf. [Opp.] Cyn. 3, 321 ἐτόρησε … σίδηρον || **825** Hom. Od. 24, 83 ἀνδράσιν εἴη || **826** cf. S. Soph. 710; 809; 918 || **828** cf. S. Soph. 506; 791; 882 || **830** Nonn. par. Jo. 18, 18 λύχνων ἐνδομύχων … ἄγγος (ἄγγος Tiedke: ἄλσος codd., def. Livrea) et D. 40, 577 κρητῆρα σελασφόρον | Nonn. D. 25, 202 δαλὸν ἀερτάζοντα σελασφόρον (cf. etiam Nonn. D. 2, 212 ἀστεροπὴν κούφιζε, σελασφόρον) || **831** cf. S. Soph. 530; 808 || **831** sqq. cf. ft. Nonn. D. 5, 488 sq. φαίης δ᾽ ὡς παρὰ χεῦμα παλίμπορον Ὠκεανοῖο / ἑσπερίη (cf. 834) σελάγιζε (cf. 838) δι᾽ ὕδατος ὄμπνια Μήνη || **832** cf. Orph. A. 873 δρακοντείων ἀπ᾽ ὀδόντων || **832** sq. ad rem cf. schol. Q Arat. 73 (109, 17–9 Martin) ἔχει δὲ ὁ Στέφανος ἀστέρας ἐννέα ἐν κύκλῳ κειμένους ὧν οἱ τρεῖς λαμπροὶ κατὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφεως Ἀρκτούρου | Nonn. D. 33, 373 (scil. δράκοντα) ἐγγὺς ἑοῦ Στεφάνοιο φεραυγέος || **833** Nonn. D. 47, 468 οὐρανίου Στεφάνοιο | cf. Ap. Rh. 3, 1362 τείρεα λαμπετόωντα | Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 505 τείρεα λεύσσειν

**819** ἐξήψατο scil. ἐπιφροσύνη (810) || **822** περιτέλλουσι P: corr. Salm || **824–825** ὄφρα-δέξαιντο laud. Suid. ο 950 Adler (vd. praef. XII) || **825** δέξαιντο Suid. (coni. iam Scal, Duc): δέξαντο P || **826** φέγγος P: corr. Salm || **828** μεγάλου⟦ς⟧ P || **832** δρακοντίων τε γενέων P: corr. Salm (qui δὲ supp. pro τε, quod rest. Gr) || **833** οὐρανοῖο P, οὐρανίου mg. (cf. 801)

οὕτω μὲν κατὰ νηὸν ἑλίσσεται ἑσπερίη φλόξ,
φαιδρὸν ἀπαστράπτουσα· μέσῳ δ᾿ ἐνὶ μείονι κύκλῳ
δευτατίου στεφάνοιο σελασφόρον ἄντυγα δήεις.
μεσσοπαγὲς ⟨δ᾿⟩ ἐπὶ κέντρον ἀπ᾿ ἠέρος ἄλλος ὀρούσας
δίσκος ἐὺς σελάγιζε· φυγὰς δ᾿ ἀπελαύνεται ὄρφνη.
ἐγγύθι δ᾿ αἰθούσης παρὰ κίονας ἔνθα καὶ ἔνθα
μουνοφανῆ λαμπτῆρα διακριδὸν ἄλλον ἀπ᾿ ἄλλου
ἑξείης ἀνέθηκαν, ὅλον δ᾿ ἐπὶ μῆκος ὁδεύει
τηλεπόρου νηοῖο· κύτος δ᾿ ὑπέθηκαν ἑκάστῳ
ἀργύρεον, πλάστιγγι πανείκελον, ᾧ ἔνι μέσσῳ
εὐφαέος κρητῆρες ἐφεδρήσσουσιν ἐλαίου.
οὐ μὴν ἰσοτενής τις ὅλοις μία πέζα καθέρπει,
πολλὰ δ᾿ ἄναντα κάταντα σὺν ἀγλαΐῃσι νοήσεις
νήδυμα κυμαίνοντα· πολυστρέπτου δ᾿ ἀπὸ σειρῆς
ἠερίαις βαθμηδὸν ἐπαστράπτουσι κελεύθοις.
οὕτω καὶ δικόρυμβον Ὑὰς σελάγισμα φαείνει

**834** Dion. Per. 692 κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος | Nonn. D. 28, 189 Ἑσπερίη φλόξ || **834** sq. Musae. 55 sq. ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπῴχετο παρθένος Ἡρώ, / μαρμαρυγὴν χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα προσώπου; Nonn. D. 32, 21 φαιδρὰ … ἀμαρύγματα Κυπριδίη φλόξ || **835** cf. S. Soph. 410 || **837** Nonn. D. 38, 313 sq. κέντρῳ / μεσσοπαγῆ | vd. ad S. Soph. 819 | Nonn. D. 22, 342 ἄλλος ὀρούσας; cf. et Jo. Gaz. 2, 168 ἄ. ὀ. || **838** cf. Coripp. laud. Just. 4, 120 sq. *flammasque pyropos / adflans et propria depellens luce tenebras*; Venant. 1, 15, 55 sq. *templa Mariae, / nox ubi victa fugit*; Const. Manass. Chron. 35 sq. Lamps. καὶ σκότους ἡ στυγνότης / ἐφυγαδεύθη τῷ πυρσῷ τῶν φωτοβολημάτων || **839** sq. cf. Nonn. D. 34, 349 ἔνθα καὶ ἔνθα διακριδόν; cf. etiam ad S. Soph. 298 || **840** Opp. Hal. 4, 408 διακριδὸν ἄλλοθεν ἄλλα || **841** cf. Arat. 556 τόσον δ᾿ ἐπὶ μῆκος ἑκάστη || **846** Hom. Il. 23, 116 πολλὰ δ᾿ ἄναντα κάταντα | cf. e. g. Eur. El. 860 sq. οὐράνιον / πήδημα … σὺν ἀγλαΐᾳ, etc. || **847** cf. Amb. 269; Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 225 εὔδια κυμαίνοντος | cf. Orph. A. 1096 πολυστρέπτοισι κάλωσι || **848** cf. S. Soph. 464 | cf. Nonn. D. 24, 347 δαΐδες στοιχηδὸν ἐπαστράπτεσκον Ὀλύμπῳ || **849** sq. ad rem cf. schol. D Hom. Il. 18, 486/$Z^{s}$(c) (499, 1–3 van Thiel) τὰς δὲ κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρῆσθαι, τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου Πληιάδας καλεῖσθαι

**835** mg. στιχ ψ P || **836** Στέφανος νότιος significare vid. (cf. Arat. 660 Στεφάνοιο … δεύτερα κύκλα) || **837** δ᾿ add. Duc || **839** αἰθούσσης P: corr. Duc | κίονος P: corr. Duc || **845** mg. ἰσοτενής τις ὅλοις μία iter. P || **849** malim τοῖον … δικόρυμβος, cf. Rhian. HE 3216 τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει

ἡμιτόμου Ταύροιο καταγραφθεῖσα μετώποις.
ἀλλὰ καὶ ἀργυρέας τις ἴδοι νέας· ἐμπορίης δέ
φόρτον ἀερτάζουσι φαεσφόρον· ἐκκρεμέες δέ
εὔφαέος πλώουσι κατ᾽ ἠέρος ἀντὶ θαλάσσης
οὐδὲ νότον τρομέουσι καὶ ὀψεδύοντα Βοώτην.
ἐς δὲ βαθὺ κρηπῖδος ἐδέθλιον ἁβρὰ νοήσεις
δούρατα δικραίροιο μέσον τροχάοντα σιδήρου,
ὧν ἔπι νηοπόλοιο φάλαγξ διανίσσεται αἴγλης
ἰθυπόροις κανόνεσσιν ἐρευθομένοισι δεθεῖσα.
ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ πέζαν, ὅπῃ καὶ πυθμένας ἁβραί
κίονες ἱδρύσαντο, τὰ δ᾽ ὑψόθεν εἰσὶ καρήνων
τοίχων μηκεδανῇσι παραστείχοντα κελεύθοις.
ναὶ μὴν οὐδ᾽ ἀσέλαστα μάτην ἐλέλειπτο καρήνου
ταρσὰ βαθυστέρνοιο· περὶ προβλῆτι δὲ πέτρῳ
ἄζυγας εὐδίνητον ἐς ἄντυγα λαμπάδας ἅψας
χαλκείοις σταλίκεσσιν ἀνὴρ ἐνεδήσατο μύστης.

**850** ad epith. cf. schol. MDΔVUA Arat. 167 (162, 11–2 Martin) ὥσπερ γὰρ ὀκλάσας ἐστίν, ἡμίτομος δέ, καὶ τοὺς ὀπισθίους οὐκ ἔχων πόδας, etc. || **851** sq. cf. Paul. Sil. A.P. 10, 15, 6 φόρτον … ἐμπορίης || **852** sq. cf. Paul. Nol. 27, 391 sq. *medio in vacuo laxis vaga numina nutant / funibus, undantes flammas levis aura fatigat* || **853** vd. ad S. Soph. 821 | Nonn. D. 6, 302 δι᾽ οὔρεος ἀντὶ θαλάσσης || **854** cf. e. g. Opp. Hal. 3, 59 λάβρους γὰρ τρομένουσι … ἀήτας | Hom. Od. 5, 272 ὀψὲ δύοντα Βοώτην || **856** vd. adn. crit. || **858** cf. Paul. Sil. A.P. 6, 64, 4 καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην; cf. etiam S. Soph. 310 || **859** cf. Amb. 285; Ep. Gr. 810, 9 Kaibel (Sinuessa, aetas Romana) περὶ πέζαν | Nonn. D. 3, 168 ἁβρὰ μελιζομένης … πυθμένι δάφνης || **860** cf. S. Soph. 385 || **861** cf. Amb. 78; cf. Nonn. D. 32, 213 μηκεδανὴν … πορείην | Nonn. par. Jo. 9, 1 παραστείχων δὲ κελεύθου || **863** cf. Hom. Il. 16, 407 πέτρῃ ἔπι προβλῆτι; Archil. fr. 41, 2 W.$^{2}$ πέτρης ἐπὶ προβλῆτος || **864** Nonn. D. 6, 109 καὶ ζυγὸν εὐδίνητον || **865** similiter fere sonat Nonn. D. 40, 452 ἴκρια δὲ σταμίνεσσιν ἀρηρότα δήσατε κύκλῳ

**854** ὀψὲδύοντα P: corr. Gr, quamquam ft. etiam ὀψὲ δύοντα ferri potest, cf. app. loc. et Kost ad Musae. 213 || **856** μέσον τροχάοντα «‹in der Mitte rund, kreisförmig›? Das ist nicht eindeutig» Friedl: hic autem v. sanus est, cf. Opp. Hal. 4, 499 ἐυτροχάλοιο μέσον κατὰ χῶρον ἀλωῆς. itaque hoc Silentiarii v. μέσον «inter», sicut S. Soph. 693 ὧν μέσον; 881 μέσον … ἄλσεος; aliter S. Soph. 820 (adiect.) | σηδήρου P: corr. Salm || **857** διανείσεται P: corr. Ludw || **861** παραστίχοντα P: corr. Duc (iam Scal) || **862** ἐλέλιπτο P: corr. Duc (iam Scal)

ὡς δ᾽ ὅτε παρθενικήν τις ἑὴν βασιληΐδα κούρην
ἀμφιέπων χαρίεντα κατ᾽ αὐχένος ὅρμον ἑλίξῃ
χρυσοδέτου στράπτοντα πυραυγέϊ λυχνίδος αἴγλῃ,
οὕτω ἐμὸς σκηπτοῦχος ἐπήραρεν ἄντυγι πάσῃ
φάεα κυκλοφόρητα, συνέμπορα πάντοθι πέζης.
ἔστι καὶ ἀργυρέαις ἐπὶ κίοσιν, ὑψόθι κόρσης,
στεινὴ πυρσοφόροισιν ἐπίδρομος οἶμος ὁδίταις,
πλησιφαής, φαιδροῖσιν ἀποστίλβουσα κορύμβοις·
κεῖνα γὰρ ἢ κώνοισιν ὀριτρεφέεσσιν ὁμοῖα
δένδρεά τις καλέσειεν ἢ ἁβροκόμοις κυπαρίσσοις.
εἰσὶ μὲν ὀξυκάρηνα, περιτροχάουσι δὲ κύκλοι
εὐρύτεροι κατὰ βαιόν, ἕως ἐπὶ λοίσθιον ἔλθῃς
ἄντυγος, ἣ περὶ πρέμνον ἑλίσσεται· ἐν δέ νυ κείνοις
ἄνθος ἀνεβλάστησε πυρισπόρον. ἀντὶ δὲ ῥίζης

**866** [Opp.] Cyn. 4, 368 ὡς δ᾽ ὅτε παρθενική | Nonn. D. 34, 170 νέην βασιληΐδα κούρην || **866** sq. cf. Paul. Sil. A.P. 5, 272, 4 παρθένον ἀμφιέπων || **866** sqq. imit. Const. Rhod. Ss. App. 641 sqq. ὕλαις ἀπείροις μαρμάρων πολυχρόων / καὶ λαμπρότησι τῶν μετάλλων τῶν ξένων / ἐπενδύσας (scil. δόμον) τε καὶ καλῶς συναρμόσας, / ὁποῖα νύμφην κροσσωτοῖσι χρυσέοις; cf. etiam Const. Manass. Chron. 3777 sqq. Lamps. τὴν πόλιν τὴν βασίλειον ἀποκοσμῆσαι θέλων … ὡς εἴ τις ἁβροστόλιστον ἀποκοσμήσει νύμφην || **867** vd. S. Soph. 258; cf. Nonn. D. 41, 229 χρύσεον οἷά περ ὅρμον ἐπ᾽ αὐχένι θήκατο κούρης || **867** sq. cf. Phil. GPh 2839–2840 ὁ ψελιώσας / αὐχένα χρυσοδέτοις … στεφάνοις || **868** Nonn. D. 45, 123 sq. αἴγλη / λυχνίδος || **869** vd. ad S. Soph. 214 || **870** cf. Opp. Hal. 2, 6 περιφαέα κύκλα || **871** Nonn. D. 33, 95 ὑψόθι κόρσης || **872** cf. Nic. Alex. 191 στεινὴν … οἶμον | Satyr. A.P. 10, 13, 3 = FGE 343 ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκαρ ὁδίταις || **874** sq. cf. Agath. A.P. 4, 3b, 23 κεῖνα γὰρ ἢ μῦθός τις ἀνέπλασεν ἢ διὰ τέχνης | cf. e.g. Nonn. D. 21, 329 δένδρεα κεῖνα, etc. || **874** sqq. cf. Dion. Per. 621 sq. ἑτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδεϊ κώνου, / ἑλκόμενον κατὰ βαιόν || **875** cf. Theoc. 22, 41 καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι (cf. praef. XXVII, n. 60) || **876** cf. Anon. A.P. 7, 338, 5 περιτροχάουσι δὲ θῆρες || **877** cf. S. Soph. 729 | Nonn. par. Jo. 2, 54 ἕως πέλε λοίσθιος ὥρη || **878** Opp. Hal. 4, 287 περὶ πρέμνοισιν ἑλίσσεται | fine v. Call. inc. lib. Aet. fr. 89, 5 Mass. = 178, 5 Pf. ἐν δέ νυ τοῖσι

**866** ψλ mg. P || **867** ἑλίξει P: corr. Friedl (iam Scal): ἑλίσσει vel ἕλιξεν Gr (illud prob. Ludw, coll. Amb. 283 sqq. ὡς δ᾽ ὅτε τις … ἑλίσσει) || **869** οὕτως P: corr. Salm || **875** κυπαρίττοις, s.l. σσ, mg. κυπαρίσσοις P || **878** ἐν δένοι κεῖνοις P (ενδέν οικείνοις Salm, unde ἔνθεν ἐκείνοις Duc): corr. Friedl (iam Scal) | κείνοις scil. κορύμβοις (873)

ἀργυρέους κρητῆρας ἴδοις ὑπένερθε παγέντας
δένδρεσι πυρσοκόμοισι. μέσον γε μὲν ἄλσεος ἁβροῦ
ἀμβροσίου σταυροῖο τύπος φαεσίμβροτον αἴθει
φέγγος, ἐϋγλήνοισι πεπαρμένον ἄμμασιν ἥλων.
μυρία δ᾽ αἰολόμορφον ἀνάκτορον ἐντὸς ἐέργει
ἄλλα πολυγνάμπτοισι μετάρσια φάεα σειραῖς·
καὶ τὰ μὲν αἰθούσῃσιν ἀναίθεται, ἄλλα δὲ μέσσῳ,
ἄλλα δὲ πρὸς φαέθοντα καὶ ἕσπερον, ἄλλα καρήνοις,
ἔκχυτον ἀστράπτοντα πυρὸς φλόγα· νὺξ δὲ φαεινή
ἠμάτιον γελόωσα ῥοδόσφυρός ἐστι καὶ αὐτή.
καί τις ἀνήρ, στεφάνοιο χοροστασίης τε δοκεύων
δένδρεα φεγγήεντα, λιπαλγέα θυμὸν ἰαίνει,

**880** cf. ad S. Soph. 746 | cf. Anast. Traul. A. P. 15, 28, 2 ἑκάτερθε παγέντας et Ap. Rh. 3, 965 ὑπένερθε πάγη πόδας || **881** Nonn. D. 19, 191 ἐν ἄλσεσιν ἁβρὸς ὁδεύων || **882** cf. S. Soph. 506; 791; 828 | conferre possis Theoc. 2, 134 φλογερώτερον αἴθει || **883** cf. S. Soph. 616 | cf. Hom. Il. 1, 246 ~ 11, 633 ἥλοισι πεπαρμένον || **883** sq. cf. Amb. 206 sq. || **884** Opp. Hal. 3, 84 μυρία δ᾽ αἰόλα τοῖα | cf. Hom. Il. 2, 617 ἐντὸς ἐέργει, etc. || **884** sq. cf. Amb. 206 sq. || **885** cf. ft. Nonn. par. Jo. 18, 17 sq. χερσὶ πολυσπερέεσσι μετάρσιον … λύχνων … ἄγγος ἀείρων || **886** ad rhythm. cf. Nonn. D. 12, 292 καὶ τὰ μὲν ἀμπελόεντος ἀείδεται ἀμφὶ κορύμβου || **888** Procop. Aed. 1, 1, 30 φωτὸς περιουσία … περικέχυται | cf. e. g. Dion. Per. 329 πυρὸς φλογί || **888** sq. vd. ad S. Soph. 809 et cf. etiam [Opp.] Cyn. 1, 114 sq. Ἠὼς … γαληνιόωσα πανηματίοισι δρόμοισιν; conferre possis Eusth. Macr. 8, 5, 1 (96, 20–2 Marc.) ἐπεὶ δὲ νὺξ οὐδαμοῦ … καὶ τὸ ζητούμενον φῶς ἡμῖν προσεγέλασε || **889** cf. Call. ? fr. 768, 1 Pf. ἠκαλέον γελόωσα | cf. e. g. Hes. Op. 764 θεός νύ τις ἐστι καὶ αὐτή (cf. ad S. Soph. 969) || **890** sq. Nonn. D. 44, 189 ἀφεγγέα νύκτα δοκεύων et 42, 279 αἰόλα δένδρα δοκεύων || **891** cf. Nonn. D. 26, 186 δένδρεα χαιτήεντα | cf. Theoc. 7, 29 θυμὸν ἰαίνει, etc. || **891** sqq. cf. ft. Cyrus A. P. 9, 808, 9 sq. ἑὸν μέγα θυμὸν ἰάνθη … ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα (cf. 896); [Opp.] Cyn. 3, 165 sqq. τερπόμενοι· γάνυται δὲ … οὐδ᾽ ἀποπλάζονται, πρὶν ἀπὸ γλυκὺν ἵμερον εἶναι· / θυμὸν … συνιαίνουσι

**886** αἰθούσσῃσιν P: corr. Duc || **887** δέ omitti posse cens. Herm, prob. Ludw, coll. S. Soph. 258 sq. χρύσεον-χρῦσέην, 939 sq. πρἴν-πρίν, Amb. 143 sq. ἅλῑς-ἅλῐς (cf. potiss. Schneider, Callimachea I 152 sqq. et N. Hopkinson, Glotta LX [1982], 165–168; quorum exemplis accedant Ap. Rh. 2, 707 ἔτῐ-ἔτῑ; Mel. HE 4222 πάλῑν πάλῐν; SGO 09/09/01, 2 (Klaudiu Polis, II p. Chr.) μόνōς μόνŏς; Nonn. D. 1, 294 μετᾱ̀-μετᾰ̀; 5, 556 μετᾱ̀-μετᾰ̀; 21, 235 δίχᾱ-δίχᾰ); at hoc genus productiones ἄλλᾱ πρ- rarae sunt, cf. praef. XXXV (**22**) | καρήνοις susp. est Gr || **890** δὲ δοκεύων P: corr. Duc || **891** nisi cupias in locum ἅπαξ λεγομένου λιπαλγέα sufficere λιπαυγέα, cf. 894 λαθικηδέα

ὃς δὲ πυρισπείρητον ἐπακτρίδα, θέλγεται ἄλλος
εἰσορόων λαμπτῆρα μονάμπυκα, σύμβολον ἄλλος
οὐρανίου Χριστοῖο νόον λαθικηδέα τέρπει.
ὡς δ᾽ ὅταν ἀννεφέλοιο δι᾽ ἠέρος ἄνδρες ὁδῖται
ἀστέρας ἄλλοθεν ἄλλον ἀναθρώσκοντας ἰδόντες
ὃς μὲν ἀποσκοπέει γλυκὺν Ἕσπερον, ὃς δ᾽ ἐπὶ Ταύρῳ
θυμὸν ἀποπλάζει, γάνυται δέ τις ἀμφὶ Βοώτην,
ἄλλος ἐπ᾽ Ὠρίωνα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἁμάξης
ὄμμα φέρει· πολλοῖς δὲ πεπασμένος ἀστράσιν αἰθήρ
ἀτραπιτοὺς ᾤϊξεν, ἔπεισε δὲ νύκτα γελάσσαι·
οὕτω καλλιχόροιο κατ᾽ ἔνδια θέλγεται οἴκου

**893** sq. cf. enc. duc. Rom. v. b, 13 sq. (Heitsch XXXVI) κ]αὶ ἐτέρπετο θ̣[υμ]ῷ / εἰσορόων || **894** cf. ad S. Soph. 801 || **895** Nonn. D. 42, 6 ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀννεφέλοιο δι᾽ αἰθέρος ὀξὺς ὁδίτης (Merian-Genast, p. 95); cf. et Dion. Per. 531 οἷον ὅτ᾽ ἀννεφέλοιο δι᾽ ἠέρος εἴδεται ἄστρα || **895** sqq. cf. Hom. Il. 8, 555 sqq. ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην / φαίνετ᾽ ἀριπρεπέα, ὅτε τ᾽ ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ· … / πάντα δὲ εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν (cf. v. 898); Od. 6, 44 sq. αἴθρη / πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ᾽ ἐπιδέδρομεν αἴγλη (cf. S. Soph. 325; 904); ft. Lib. or. 11, 236 ἄλλο γὰρ ἄλλοθεν τὸ μὲν θέλγει, τὸ δὲ ἐκπλήττει, καὶ τὸ μὲν κατέχει, τὸ δὲ ἐπισπᾶται καὶ περικέχυται τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐγὴ περιστρέφουσα τὸν θεατήν; imit. ut vid. Const. Rhod. Ss. App. 261 οἷς ὥσπερ ἄστροις ἀγλαΐζεται πόλις; cf. etiam Nic. Call. carm. 29, 62 sqq. τὸν Ἕσπερόν μοι καὶ τὸν Ἀρκτοῦρον σκόπει, / σκόπει τὸν Ὠρίωνα, τὸν Κύνα βλέπε / καὶ τὸν Βοώτην ἴδε σὺν τῷ Σειρίῳ; [Arsen. Archeop.] versus in Dom. Res. 38 sqq. (PG 140, 937–938) κατίδοις ἄνω τὴν Ἄρκτον, / μεγάλην τε καὶ τὴν ἥττω, / στέφανον τῆς Ἀριάδνης, / ζῳδιακὸν κύκλον ἴδοις / καθαρὸν σὺν τοῖς ζῳδίοις· / βορινὸν κύκλον κατίδοις, / θερινὸν σὺν τούτῳ πάλιν || **896** conferre possis Opp. Hal. 1, 189 sq. ἄλλοθεν ἄλλος / ἀμφιπερισκαίροντες; cf. Amb. 222 sq. || **897** cf. ft. Anon. A.P. 7, 62, 2 ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις | Nonn. D. 7, 283 γλυκὺς Ἕσπερος || **898** cf. Nonn. D. 34, 8 πλάζεται … ἐμὸς νόος | cf. Ap. Rh. 1, 777 sqq. κυανέοιο δι᾽ ἠέρος ὄμματα θέλγει … γάνυται δέ τε (δέ τις Maas) ἠιθέοιο / παρθένος || **899** Nonn. D. 23, 295 καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἁμάξης; Musae. 214 κ. ἄ. ὁ. Ἁ. (Merian-Genast, 103); cf. S. Soph. 534 || **900** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 34, 202 ὄμμα φέρει, etc. | cf. S. Soph. 627 || **901** cf. Pamprep. fr. 3, 74 Livrea ..].ερίην δ᾽ ὤ[ι]ξε̣ν ἀνήλυσιν (vd. Livrea ad loc.) || **902** cf. S. Soph. 546

**893** ἄλλο P: corr. Duc || **894** οὐραν//ίου P (οὐρανο- P ante corr.) | νόωι λαθικηδέϊ, mg. γρ νόα λαθικηδέα τέρπει P: corr. Salm s.l.

ἀγλαΐης ἀκτῖνι φεραυγέος ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῃ.
πᾶσι μὲν εὐφροσύνης ἀναπέπτ[αται] εὔδιος αἴθρη
ψυχαίην ἐλάσασα μελαγκρήδεμνον ὁμίχλην·
πάντας ἐπαυγάζει σέλας ἱερόν, εὖτε καὶ αὐτός
ναυτίλος οἰήκεσσι θαλασσοπόροισι κελεύων
(εἴτε λιπὼν ἄξεινα μεμηνότος οἴδματα Πόντου
πλαγκτοὺς ἀντιπόρων σκοπιῶν ἀγκῶνας ἑλίσσει,
ἐννύχιον μέγα τάρβος ἔχων γναμπτῇσι κελεύθοις,
εἴτε μετ᾽ Αἰγαίωνα παρ᾽ Ἑλλησπόντιον ὕδωρ
νῆα κατιθύνῃσι ῥοώδεος ἀντία δίνης,
δεχνύμενος προτόνοισι Λιβυστίδος ὄγκον ἀέλλης),

**904** cf. S. Soph. 174 sq. | Theaet. A. P. 10, 16, 8 εὔδια πεπταμένης; cf. etiam S. Soph. 354 ἀναπέπταται ἔνδια | cf. S. Soph. 533; Hom. Od. 6, 44 sq. αἴθρη / πέπταται || **905** Nonn. par. Jo. 9, 72 Χριστὸς … ἐλάσας ἀλαωπὸν ὀμίχλην | Nonn. par. Jo. 6, 67 μελαγκρήδεμνος ὀμίχλη (Merian-Genast, 96) || **906** cf. Orph. H. proem. 4 ἱερὸν σέλας; H. 7, 1 ἱ. σ.; Man. 6, 551 σέλας ἁγνόν | cf. Anon. A. Pl. 362, 3 εὖτε καὶ αὐτή || **906** sqq. imit. Const. Rhod. Ss. App. 321 sqq. τίς γὰρ θάλασσαν εἰσπλέων ταύτην ξένος / ἰδών τε ταῦτα πάντα μακρὰν μακρόθεν / καὶ προσπελάσας τῇ πόλει τῇ παγκλύτῳ, / μὴ θάμβος εὐθὺς ἔσχεν ἐκ θεωρίας …; || **907** et **915** cf. Nonn. D. 1, 90 ναυτίλος· – εἰσορόων δέ || **908** Nonn. D. 39, 179 μεμηνότα πόντον | cf. Opp. Hal. 1, 447 et 2, 259 οἴδματα πόντου || **909** cf. Opp. Hal. 5, 146 πλαγκτὸν δρόμον εἱλίσσοιτο | Dion. Per. 979 ἀγκῶνας ἑλίξας || **909** sq. cf. Ap. Rh. 4, 1062 sq. ἑλίσσει / ἐννυχίη || **910** cf. e. g. S. Aj. 1211 sq. ἐννυχίου δεί-/ματος; cf. et Paul. Sil. A. P. 5, 293, 8 ἐννυχίου κύματος | cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 9, 63 ἔχων μέγα τάρβος; cf. et Posidipp. HE 3182–3 = 133 A.-B. ἐν δὲ θαλάσσῃ / τάρβος | cf. S. Soph. 464; cf. Triph. 523 παλιγνάμπτοισι κελεύθοις || **911** sq. cf. laud. prof. Smyrn. 97 (XXX Heitsch) παρὰ θῖνα ῥοώδεος Ἑλλ[ησ]πόντου || **912** cf. Orph. A. 126 νῆα κατιθύνειν, etc. || **913** cf. S. Soph. 426 | [Opp.] Cyn. 2, 147 δεχνύμεναι κόλποισι νεήλυδος οἶδμα θαλάσσης; Nonn. D. 20, 131 δεχνύμενον … ὄγκον | e. g. Nonn. D. 10, 230 Λιβυστίδος ὄργανον Ἠχοῦς

**903** ἀκτ*ῖν*ι P: leg. Salm | ἄλλο*ς ἐπαλλῃι* P: leg. Friedl || **904** ἀνάπεπ*τ*[....] P: suppl. Gr | εὔ*δ*ιος α*ἴθρη* P: leg. Friedl. (εὔδιος iam Gr) || **905** μελαγκρ*ηδ*εμνον *ὁ*μίχλην P: leg. Salm || **906** αὐτὸν^ς^ P || **908** μεμηνότα P: corr. Salm || **910** μετὰ P: corr. Gr (iam Scal mg.) || **911** αιγ^αι^εωνα, mg. laev. αἰγαίωνα, mg. dext. γρ αἰγαίωνα P

οὐχ Ἑλίκην, οὐχ ἡδὺ φάος Κυνοσουρίδος Ἄρκτου
εἰσορόων οἴηκι φερέσβιον ὁλκάδα πάλλει,
ἀλλὰ τεοῦ νηοῖο θεουδέα λαμπάδα λεύσσων,
φορτίδος εὐτόλμοιο προηγέτιν, οὐχ ὑπὸ μούνοις
φέγγεσιν ἐννυχίοισι (τὸ γὰρ καὶ Πρωτέος ἀκταί
ἐν Φαρίῃ τεύχουσι Λιβυστίδος ἐς πόδα γαίης)
ἀλλὰ καὶ εὐδώροισι θεοῦ ζώοντος ἀρωγαῖς.
μίμνε μοι, ὦ σκηπτοῦχε, πολυχρονίους ἐπὶ κύκλους
ἐς φάος ἑσπέριόν τε καὶ ὄρθριον· εἰς σὲ γὰρ ἠώς
ἀμπαύειν, πολύυμνε, καὶ ἕσπερος οἶδε μερίμνας.
σοὶ λιμένες γλαυκῶπιν ἀποκρίνουσι γαλήνην

**914** cf. Ov. Ep. 18, 149 *nec sequor aut Helicen aut qua Tyros utitur Arcton* (et vd. ad 914 sqq.); rectius autem apud Silentiarium UMa et UMi distinguuntur, cum autem Ov. tantummodo UMa, eamque duobus nominibus, commemoret (vd. Kost ad Musae. 213 sqq.) | cf. e.g. Orph. A. 368 ἡδὺ φάος; PLitGoodspeed 2 fr. f, 12 Meliadò φάος ἡδύ | Arat. 182 Κυνοσουρίδος Ἄρκτου (cf. etiam Man. 2, 24 Κ. Ἄ.) || **914** sqq. Musae. 213 sqq. ὀπιπεύων, οὐκ ὀψεδύοντα Βοώτην, / οὐ θρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἀμάξης / … λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα || **915** cf. Claud. Gild. 58 *frugiferas … rates*; cf. S. Soph. 232 | cf. e.g. Diosc. 10, 18 Fournet ἀεὶ κυβερνῶν ἀκριβῶς τὴν ὁλκάδα || **916** cf. Jo. Gaz. 2, 66 λαμπάδα λεύσσει || **918** cf. S. Soph. 826 (et 809) || **919** Anon. (Nonnus?) A.P. 9, 198, 1 ἐν Φαρίῃ | Christod. 138 γαίης … Λιβυστίδος | conferre possis Dion. Per. 814 ὑπὸ ζαθέης πόδας Ἴδης || **920** Nonn. par. Jo. 1, 204 θεοῦ ζώοντος, etc. | cf. e.g. Greg. Naz. carm. 1, 1, 9, 8 Θεοῦ … ἀρωγῆς || **921** Nonn. D. 11, 75 μίμνε μοι, etc. | cf. Q.S. 12, 14 πολλὸν ἐπὶ χρόνον … μίμνε (impf.) || **921** sqq. consalutationes imperatorum hexametris versibus reddit, sicut iam Opp. Hal. 2, 685 sq. τούς (scil. Marcum et Commodum) μοι καὶ ῥύοισθε καὶ ἔμπεδον ἰθύνοιτε / πολλαῖς ἐν δεκάδεσσιν ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν; easdem formulas facete imit. Theod. Prodr. Catomyom. 379 sq. ζῴης ἀλύπως, εὐθαλῶς, εὐκαρδίως / ἐς λυκάβαντας μήποτε πληρουμένους || **922** sq. Pamprep. fr. 4, 5 sq. Livrea ᾧ ἔνι πάντων / π]ᾶσα πολυπλάγκτων μερόπων [ἀ]μπαύεται ὁρμή || **923** cf. Nonn. D. 17, 74 et 47, 132 ἄμπαυμα μερίμνης; Maced. A.P. 5, 227, 3 = 4 Madden ἐμῆς ἀνάθημα μερίμνης an ἄμπαυμα? || **924** cf. e.g. Procop. Aed. 1, 6, 11 τὸ κῦμα … ἀποκρίνεται | vd. ad S. Soph. 294

**914** οὐκ – οὐκ P: corr. Gr (iam Scal) || **916** λεύσων P: corr. Salm || **919** ἐν Φαρίῃ «Alexandriae», cf. St. Byz. s.v. Φάρος (659, 13 Mein.) Φάρος δὲ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐκαλεῖτο || **923** ἑσπέριος P (propter ἑσπέριον v. 922): corr. Salm

πᾶσαν ἐς ἀγχιάλοιο πόλιν χθονός· ἐκχύμενον δέ
κῦμα περιστέλλοντες ὑπ᾽ εὐκόλποισιν ἀγοστοῖς
Νηρέος ἀφριόωσαν ὑποσσαίνουσιν ὁμοκλήν.
καὶ ποταμῶν ὑπόειξε ῥόῳ βρυχώμενον ὕδωρ,
οὐκέτι δ᾽ ἁρπακτῆρα μιαίνεται ὁλκὸν ὁδίτης·
τὸν πρὶν ἀνικήτοισιν ἀγηνορέοντα ῥεέθροις
Μυγδόνα Σαγγάριόν τις ἰδὼν Βιθυνίδι γαίῃ,
νῶτα λιθοδμήτοισι διαζωσθέντα γεφύραις,

**925** cf. ft. Dion. Per. 823 ἀγχίαλοι γεγαῶτες ἐπὶ χθονός || **926** cf. Coripp. laud. Just. 1, 104 sq. *portum quem geminae conplexant brachia ripae / moenibus adpositis*; imagine autem versa de Tyro Nonn. D. 40, 324 sqq. καὶ πτόλιν Ἐννοσίγαιος ἔχων ἀστεμφέι δεσμῷ / νυμφίος ὑδατόεις περινήχεται, οἷα συνάπτων / πήχεϊ παφλάζοντι περίπλοκον αὐχένα νύμφης; de Beroe 41, 29 sq. καὶ ἔμβρυον αὐχένα κούρης / πήχεϊ μυδαλέῳ περιβάλλεται ὑγρὸς ἀκοίτης || **928** cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 20, 18 τοῖς δ᾽ ὑπόειξε μέγας πόντος ὀρινόμενος | cf. Hom. Il. 17, 264 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον || **929** cf. Nonn. D. 22, 382 ῥόον ποταμοῖο μιαίνων; 39, 43 ῥέεθρα μιαινομένου ποταμοῖο || **929** sqq. ad rem cf. Procop. Aed. 5, 1, 3 τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπανορθοῦντι (scil. Ἰουστινιανῷ) … ποταμοῦ γειτονήματι τοὺς παραπίπτοντας ἀποπνίγοντα; 5, 3, 6 (ἡ γέφυρα) τὸν χειμάρρουν … κατὰ πολὺ ὑπεραίρουσα ἐν τῷ βεβαίῳ διασώζεται τοὺς ταύτῃ ἰόντας; SGO 01/20/15, 3 sq. (Miletus, V p. Chr.) γέφυραν ποιήσατ᾽ ὁδίταις / ἄλκαρ χειμερίων πληθομένων ὑδάτων || **930** cf. S. Soph. 948 | Nonn. D. 40, 183 ἡ πρὶν ἀγήνωρ; FGE 1596–7 = GVI 896, 1 sq. (Thessalia, IV a. Chr.) τῆσδέ ποθ᾽ ἡ μεγάλαυχος, ἀνίκητος τε … ἐδουλώθη | conferre possis Nonn. D. 27, 185 χεῦμα γεφυρώσαντες ὑπερφιάλου ποταμοῖο || **930** sqq. cf. Agath. A.P. 9, 641, 5 sq. (= SGO 09/06/04 [Nicomedia, 560/1 p. Chr.]) (Σαγγάριε) ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρὴς / κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ || **931** cf. Ap. Rh. 2, 619 Βιθυνίδα γαῖαν || **932** Nonn. D. 22, 175 λαϊνέης μέσα νῶτα διαξύοντα γεφύρης

**925** ad postposit. praep. cf. Paul. Sil. A.P. 10, 15, 6 φόρτον ἐς (v. autem 925 ἐς «ἐν») **|** ἐγχυμένον P: corr. Gr: ἐγχυμένου Duc (ft. recte, cf. Opp. Hal. 5, 269 κῦμα … λύθροιο … ἐκχυμένοιο; Triph. 392 αἵματος ἐκχυμένου πέλαγος καὶ κῦμα φόνοιο): ἐσχ. dub. Friedl || **928** ὑπόϊξε P: corr. Salm || **929** ὁδίτα$^{\eta}$ις P: ὁδίταις negl. Friedl, iure; μιαίνεται pro μιαίνει poni vid. (an ob memoriam Dion. Per. 101 καὶ μία δ᾽ εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν ἑκάστη?) || **931** μυγδόνι P: corr. Salm || **932** λιθοτμήτοισι P: corr. Ludw

κρήγυον ἡμετέρων ἐπέων οὐ ῥυθμὸν ἐλέγξει.
ταῦτά σοι, ὀλβιόμοιρε, μάκαρ, δηναιὸν ἀέξει
ζωοφόρου λυκάβαντος ἐπεμβάδα· ταῦτα θριάμβοις
ἑσπερίοις Λιβυκοῖς τε καὶ ἠῴοισι γεραίρει
σὸν κράτος ὠκεανοῖο παρ᾽ ἄντυγα· ταῦτα τυράννων
πολλάκις αὐτοφόνοιο χερὸς δηλήμονι τόλμῃ
αὐχένας ἐπρήνιξε πρὶν ἔντεσι χεῖρας ἑλίξῃς,
τῶν δὲ κατηλοίησε καρήατα πρίν σε πυθέσθαι
φῆμιν ἀπαγγέλλουσαν ἃ μὴ θέμις. εἴποτε γάρ σοι
βαιὸν ἐλινύσασα Δίκη παρὰ ποσσὶ κομίσσῃ
ἀντιβίων τινὰ φῶτα, κατευνάζεις μὲν ἀέλλας

**933** cf. Dion. Per. 895 sq. οὐδ᾽ ἂν ἔμοιγε / μύθου ἅτε ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο || **934** Anon. A. Pl. 62, 1 ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκτόνε (scil. Ἰουστινιανέ), δῶρα κομίζει || **934** sqq. cf. S. Soph. 58 || **936** cf. e.g. Hom. Od. 8, 29 ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων || **937** Maec. GPh 2495 σὸν κράτος; Nonn. D. 2, 592 σ. κ. || **938** [Opp.] Cyn. 4, 290 αὐτοφόνοισιν … χερσί | cf. Phil. GPh 3015 ἄφρονι τόλμῃ || **938** sq. cf. Nonn. D. 23, 88 πολλάκι … κατεπρήνιξε || **939** cf. Nonn. D. 28, 64 αὐχένα … κατεπρήνιξε | cf. Nonn. D. 23, 6 χεῖρας ἑλίξας, etc. || **939** sq. cf. Nonn. D. 11, 88 πρήνιξεν ἀλοιηθέντα || **942** cf. Hom. Il. 13, 579 μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν | ad sigmatism. cf. Nonn. D. 48, 378 παρὰ ποσσὶν ἀνάσσῃς || **942** sq. cf. Prisc. pan. Anast. 172 sq. *tyrannos / ante pedes vestros mediis circensibus actos*; Georg. Pis. exp. Pers. 2, 223 sq. καὶ τοῖς ποσίν σου τοῖς πανημέροις τάχος / τὸν πρὶν στρατηγὸν εἰσάγουσι δέσμιον || **943** cf. Nonn. par. Jo. 5, 22 τινὰ φῶτα || **943** sq. Nonn. D. 48, 943 χόλον … κατεύνασεν

**933** κρήγυον heic «verum», ut e.g. Hesych. τ 1089 Cunn. τὸ κρήγυον· τὸ ἀληθές **|** ἐλίξει P, mg. γρ ἐλέγξει et ζτ. τὴν ἔννοιαν τοῦ στίχου; ordo autem est οὐκ ἐλέγξει «non improbabit» (τὸν) κρήγυον ῥυθμὸν ἡμετέρων ἐπέων. correctionem ἐλέγξει comprobat Hom. Il. 9, 522 μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς || **934** mg. στίχ(οι) ω̄ P || **934–935** efficient ut diu (δηναιὸν: absolute) vivas: siquidem ἀέξει sanum est (cf. S. Soph. 949 ἀέξεις) || **937** *ω*κεανοιο *παρ* αντυ*γα* *ταυτα* P.: leg. Friedl || **938** δηλ*ήμ*ονι P: leg. Salm || **939** ἑλίξεις P: corr. Friedl (iam Scal) || **942** ἐλῆνύσασα P | κομίσσοι P: corr. Gr

εὐθὺς ἀναγκαίοιο χόλου, στρεπτὴν δὲ γαλήνην
εὐθὺς ἄγεις, καὶ δεσμὸς ὁ χάλκεος ὁ πρὶν ἐέργων
ἀνέρα ποιναίοισιν ἐν ἅμμασιν, εὐθὺς ἀνοίγει
αὐχενίην κληῖδα· σὺ δ᾽ ἵλαον ὄμμα τανύσσας
τὸν πρὶν ἐριδμαίνοντα σέθεν ζυγόδεσμον ἀράξαι
ἀντὶ φόνου ζωστῆρας ἐς αἰγλήεντας ἀέξεις.
κερδαίνεις δ᾽ ὅσα τύμβος ἀμείλιχος εἶχε καλύψαι
γυῖα τεοῦ θεράποντος· ἀφ᾽ ὑμετέρης δὲ γαλήνης
νικηθείς, τρισέβαστε, πολὺ πλέον ἠὲ σιδήρῳ
εἰς σὲ μεταστρεφθεῖσαν ὅλην φρένα δέσμιος ἕλκει,
ἐκ δὲ φόβου πρὸς ἔρωτα τεὸν καὶ πίστιν ἀΐξας
ὑμετέροις ἐθέλοντα λόφον δούλωσε λεπάδνοις·
οἶσθα γὰρ ὅσσον ἔρως κρατερώτερός ἐστιν ἀνάγκης,
οἶσθα καὶ ὡς νομίοισιν ἐν ἄνθεσι πολλάκι ταῦρος

**945** cf. Amb. 281; Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 603 δεσμὸς ἐέργει || **945** sqq. cf. Paul. Sil. A.P. 5, 217, 3 sqq. χάλκεα … τείχεα καὶ δεσμοὺς … ὅλας κληῖδας || **947** Nonn. D. 21, 206 αὐχενίῃ κληῖδι | cf. Nonn. D. 17, 60 et par. Jo. 13, 91 ἵλαον ὄμμα φέρων; Syn. H. 5, 75 sq. ἵλαον οὖας / τάνυσον || **948** cf. S. Soph. 930 | Nonn. D. 42, 155 δεσμὸν ἀράξας || **949** cf. e.g. Jul. Aegypt. A.P. 7, 581, 1 ἀντὶ φόνου | cf. Agath. A.P. 1, 36, 3 (= SGO 03/02/51, 3 [Ephesus, VI p. Chr.]) ζωστῆρα μαγίστρου; imit. ft. Coripp. laud. Just. 2, 115 *balteus effulgens* || **950** cf. e.g. Hom. Il. 9, 158 Ἀΐδης … ἀμείλιχος | εἶχε καλύψαι «a late usage» Whitby 1985, 228: cf. quidem Nonn. par. Jo. 4, 47 εἶχεν ὀπάσσαι || **953** Nonn. D. 35, 200 sq. μεταστρεφθεῖσα … εἷλκεν (et Opp. Hal. 4, 270 sq. φρένα … ἕλκεσθαι) | cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 481 ὅλην φρένα; Nonn. D. 1, 534 ὅ. φ., etc. | Nonn. D. 15, 28 δέσμιον ἕλκων || **954** sq. cf. Nonn. par. Jo. 3, 84 πίστιν ἐς ἀστυφέλικτον ἑκούσιον αὐχένα κάμπτων || **955** cf. S. Soph. 158 sq.; Nonn. D. 20, 125 sq. κυβερνήτειρα λεπάδνων / εἰς λόφον ἡμιόνων; 29, 368 δέσμιον αὐχένα δοῦλον ἐπεσφήκωσε λεπάδνῳ, etc. || **957** sq. Pamprep. fr. 3, 118 Livrea καλαύ[ροπι] π̣έ̣[μπετ]ο (Wil: πείθετ]ο Page) ταῦρος

**944** στρεπτὴν P: susp. est Gr «nisi tacitos residentis maris orbes intellexit, aut ἀέλλας εἰς γαλήνην μεταστρεφομένας respexit. An σεπτήν i.e. σεμνήν?»; ad coni. cf. e.g. Leon. HE 2306 στεπτοῖς Salm: στρεπτ- P: σεπτ- Boissonade; at στρεπτήν ferri posse docent Hom. Il. 15, 203 στρεπταὶ … φρένες ἐσθλῶν (Friedl); Q.S. 9, 520 sq. οἶδα γὰρ ὡς ⟨σ⟩τρεπτὸς (Rhodomann: τρ- codd.) νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς et potiss. schol. **A** Il. 9, 497b (II 504, 43–4 Erbse) στρεπτοί· εὐμετάστρεπτοι καὶ ἵλαοι τοῖς μετανοοῦσι || **947** αὐχενίτην P: corr. Gr || **948** ἀράξαι P (agn. Ludw): ἀράξας edd. omnes || **952** τρισέβἀστε P || **956** ὅσον P: corr. Salm

πειθόμενος σύριγγι καλαύροπος ἦχον ἀλύσκει.
ἔνθεν ἀεὶ καμάτοιο τεοῦ προκέλευθος ἀνέστη
Χριστὸς ἄναξ, βουλὰς δὲ κυβερνητῆρι χαλινῷ
σεῖο κατιθύνει κρατερόφρονας, εἴτ᾽ ἐπὶ χάρμην
φάσγανα γυμνῶσαι τελέθει χρέος εἴτε καλύψαι·
ὅς σε καὶ ἀρητῆρα θεουδέα δῶκεν ἑλέσθαι
ῥηϊδίως κραναὴν ἀρετῆς τετράζυγος οἶμον
πᾶσαν ἐπιτροχάοντα, τὸν ἠγαθέοισι θοώκοις
῾Ρώμης οὐρανίη τις ἐφήρμοσεν ἔνθεος ὀμφή.
ἀλλὰ τροπαιοφόρων τε καὶ εὐπτολέμων σέθεν ὕμνων
βαιὸν ἀποκλίναντες ἐπιτρέψωμεν ἀοιδήν
σεμνὸν ἐς ἀρητῆρα· τεὸς δέ τίς ἐστι καὶ αὐτός
ὕμνος, ἄναξ. νίκη γὰρ ἀμοιβαδὸν ἄλλοθεν ἄλλη
εὐπτολέμοις καμάτοισι καὶ ἀστυόχοις ἐπὶ μόχθοις
ὑμετέροις στέφος ἁβρὸν ἐπεστήριξε καρήνοις.

**958** Anon. A. Pl. 74, 4 sq. οὐδὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπείθεται ἀνδρὶ νομῆϊ, / πρὶν καὶ ἐριγδούποιο καλαύροπος ἦχον ἀκούσῃ (Whitby 1985, 227); cf. etiam Him. 48, 32 λόγος δὲ εὐθύνει τὰ σύμπαντα, οὐδὲν σιδήρου δεόμενος· οἶδα δὲ ἐγὼ καὶ ποιμένας, ὅσοι προβατεύειν χρηστοί, ὀλίγον μὲν χρωμένους καλαύροπι, ποιμαίνοντας δὲ τὰ θρέμματα τῇ σύριγγι || **959** cf. Marian. A.P. 9, 626, 5 ἔνθεν ἀεί || **959** sq. cf. e.g. Anon. A.P. 1, 8, 1 Χριστὸν παμβασιλῆα φίλοις καμάτοισι γεραίρων (scil. Ἰουστινιανός) | ἀνέστη / Χριστός vix fortuitum vid.; cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 23, 10 sq. ἀναστάς / Χριστὸς ἄναξ || **960** Nonn. D. 37, 207 κυβερνητῆρι χαλινῷ (iam [Opp.] Cyn. 1, 96 κυβερνητῆρα χαλινόν) || **960** sq. cf. e.g. Q.S. 1, 360 κρατερόφρονι βουλῇ || **961** Triph. 382 ἐπὶ χάρμην; Nonn. D. 26, 215 ἐ. χ. || **962** cf. e.g. Nonn. par. Jo. 9, 19 πέλει χρέος ἔργα τελέσσαι || **963** Procop. Aed. 1, 1, 26 καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ βασιλέως τὸν νοῦν εἰκότως ἄν τις ἀγασθείη τούτου δὴ ἕνεκα, ὅτι δὴ ἐκ πάντων ἀνθρώπων ἐς τῶν πραγμάτων τὰ σπουδαιότατα τοὺς καιριωτάτους ἀπολέξασθαι ἔσχε | Anon. A.P. 1, 119, 1 θεουδέος ἀρητῆρος || **964** cf. Nonn. D. 4, 346 κραναῆς … πορείης || **964** sq. cf. ft. Opp. Hal. 5, 64 sq. θάλασσαν / πᾶσαν ἐπιστείχουσι || **965** cf. Greg. Naz. carm. 2, 2, 7, 5 θώκων … ἠγαθέοισι || **966** cf. Nonn. D. 7, 161 ἔνθεον ὀμφήν, etc. || **967** cf. S. Soph. 135 sqq. || **968** cf. Amb. 83 || **969** Hes. Op. 764 θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή || **969** sq. cf. Anon. A.P. 1, 8, 3 sq. θεράπουσι γὰρ εὖχος ὀπάζων / αὐτῷ δή τις ἄνακτι φέρει πολυκυδέα τιμήν || **970** vd. ad Amb. 263 || **971** cf. Agath. A.P. 4, 3 b, 22 εὐπτολέμοις σταχύεσσι | cf. S. Soph. 977 || **972** Nonn. D. 33, 99 στέφος ἁβρόν | Nonn. D. 38, 291 ἐπεστήριξε καρήνῳ

**964** κραναῆν – τετράζυγος P || **966** ἐφήρμωσεν P: corr. Salm || **967** mg. σημ(είωσαι) ση(μεῖον) ὡρ(αίως) Παῦ(λος) P, leg. Friedl || **968** sq. mg. ἔπαινος εἰς τὸν πατριάρχην P || **972** στέφεος P: corr. Salm

καὶ γὰρ ὅτε, σκηπτοῦχε, νόου βιοδώτορι βουλῇ
ὑμετέροις τεμένεσσι μέγαν κληρώσαο μύστην,
εὐθὺς ἀλιτρονόοιο κατήριπε δαίμονος ὁρμή,
εὐθὺς ὅλων παθέων χαλεπὴν ἐτρέψαο χάρμην,
εὐθὺς ἐπ᾽ ἀστυόχοις καμάτοις ἀνεδήσαο νίκην.
ἀλλά μοι ἱμερόεσσαν ὑποστήριξον ἀκουήν
καὶ σύ, πάτερ πολύυμνε, θεουδέος ἡγέτα νηοῦ.
σῇ μὲν ὑπὸ σφρηγῖδι φυλάσσεται εὖχος ἀνάκτων,
σεῖο δ᾽ ὑπ᾽ εὐχωλῇσι κατάπτερος ἔθνεα Νίκη
κοιρανίης ὑπέθηκε πολισσούχοισι λεπάδνοις.
καὶ τὰ μὲν ἀντιτύποισιν ἐπαυχήσαντα βοείαις
ἔγχος ἄγει βασιλῆος ὑπ᾽ ἴχνεσιν, ἄλλα δὲ Ῥώμῃ
μυρία βαρβαρόφωνα συνήλυθον ἔθνεα γαίης
ὑμετέρης ἀΐοντα σέβας, τρίλλιστε, γαλήνης.
χθιζὰ μελαγγυίοισιν ὑπ᾽ ἀνδράσιν ἔνθεον αὐλήν
στεινομένην ἐνόησα· τεῆς δ᾽ ἀπὸ θέσπιδος αὐδῆς
θελγόμενοι ψυχήν τε καὶ αὐχένα πρόφρονι βουλῇ
οὐρανίοις ἔκλιναν ἐπιχθονίοις τε θοώκοις.

**973** cf. Nonn. par. Jo. 10, 133 βιοδώτορι μύθῳ || **975** cf. Porph. fr. 329, 21 Smith δαῖμον ἀλιτρονόων ψυχῶν διάδημα λελογχώς | cf. e. g. Or. Sib. 3, 331 δαίμονος ὁρμῆς || **976** cf. S. Soph. 598 | cf. e. g. Greg. Naz. carm. 2, 2, 1, 217 παθέων … βαρὺν κλόνον | Call. Dian. 124 χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν et cf. ad v. 991 || **977** cf. S. Soph. 971 | cf. Nonn. D. 19, 295 ⟨ὑπ⟩εδύσατο νίκην (ἀνεδήσατο *v.* Lobeck); Agath. Hist. 2, 22, 5 ἀνεδήσατο νίκας (et Procop. Vand. 2, 27, 11 ἀναδήσασθαι κλέος) || **979** cf. ad S. Soph. 676 || **980** Nonn. D. 41, 143 εὖχος ἀνάκτων (iam Greg. Naz. A. P. 8, 97, 5 εὖ. ἀ.) || **981** cf. S. Soph. 1028 | conferre possis Anon. A. P. 9, 647 Ῥώμη παμβασίλεια … Νίκη … σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται || **982** cf. S. Soph. 227 || **982** sq. cf. S. Soph. 141 || **985** cf. e. g. Or. Sib. 3, 516 ἐθνῶν βαρβαροφώνων | vd. ad S. Soph. 240 || **986** cf. ft. Call. Cer. 138 ἵλαθί μοι, τρίλλιστε || **987** cf. ft. Nonn. D. 44, 35 et 45, 358 Πενθέος αὐλή || **988** cf. Nonn. par. Jo. 5, 54 θέσπιδι φωνῇ, etc.; Christod. 244 θέσπιδος ὀμφῆς || **988** sq. cf. Georg. Pis. Sev. 454 sq. (Ἡρακλεῖος) λόγοις … / ἅπαντα θέλγων τῶν φρενῶν τὰ θηρία (scil. τοὺς βαρβάρους) || **990** cf. S. Soph. 789; cf. App. Cougny VI 81, 9 τρεῖς μὲν ἐπιχθονίοις, τρεῖς δ᾽ οὐρανίοισι θεοῖσι

**980** σφρηγῖδι i. e. «benedictione, signo crucis», cf. Lampe s. v. σφραγίς B. || **984** Ῥώμη P: corr. Duc || **987** μελαγ̓γυίοισιν P || **988** αὐλῆς P: corr. Gr. || **989** βουλα ut vid. P a. c.

τλήμονες, οἳ μὴ χεῖρα τεὴν δέξαντο καρήνοις,
χεῖρα δυσαντήτων ἐλατήριον ἀμπλακιάων,
χεῖρα λιποκτεάνοισιν ἐπαρκέα, χεῖρα τιθήνην
ὀρφανικῶν, πάσης τε κατευνήτειραν ἀνάγκης.
καὶ γὰρ ἀπ᾽ ὠδίνων σε σαοφροσύνη τε καὶ αἰδώς
ἐλπίδος οὐρανίης ἱεραῖς ξύνωσε πορείαις.
λιτὰ δέ σοι καὶ δόρπα καὶ ὀμφήεσσα μενοινή,
λιτὰ δέ σοι βλεφάρων ἀμαρύγματα, λιτὰ δὲ ταρσῶν
ἴχνια σῶν, καὶ λιτὸν ἔπος σέο χείλεα πάλλει.
οὐ μὲν ἐπισκυνίοιο κατηφιόωσαν ὁμίχλην
ἀμφιέπεις, Χριστῷ δὲ γεγηθότα θυμὸν ἀέξεις,
ἤπιον εὐάντητον ἄγων σέλας· ἐν δὲ προσώποις
μειλίχιον μείδημα παρήϊα σεμνὰ χαράσσει.

**991** cf. Call. Dian. 124 σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν et cf. v. 976 (cf. etiam Alph. GPh 3572 τλήμονες οἷς ἀνέραστος ἔφυ βίος) || **992** cf. S. Soph. 699 || **993** cf. e.g. Men. Sam. 16 τοῖς δεομένοις τὰ μέτρι᾽ ἐπαρκεῖν ἐδυνάμην; Nonn. par. Jo. 12, 23 ἀκτεάνων ἀλέγιζεν, etc. || **994** cf. Nonn. D. 33, 225 κατευνήτειρα κυδοιμοῦ || **995** Musae. 33 σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ (Merian-Genast, 103) || **996** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 1, 287 ἐλπίσιν οὐρανίῃσι; 551 οὐρανίῃσιν ἐν ἐλπίσιν; 2, 1, 45, 282 ἐλπίδος … ἐπουρανίης | cf. Nonn. D. 5, 266 ξύνωσε κελεύθῳ || **997** cf. Agath. A. P. 9, 644, 3 λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα (in carmine de latrina!); cf. etiam Antiph. GPh 755 λιτὰ δὲ δειπνῶν || **998** Nonn. D. 7, 249 βλεφάρων ἀμαρύγματα || **998** sq. cf. Nonn. D. 4, 131 ἴχνια ταρσῶν; Colluth. 135 ἴ. τ. || **1001** cf. e.g. Hom. Il. 13, 494 θυμὸς … γεγήθει | cf. e.g. Nonn. D. 20, 285 θυμὸν ἀέξει (ad sonum cf. GVI 690, 5 = IGUR 1195 [Roma, II-III p. Chr.]) τεθνειότι θεσμὸν ἀέξων) || **1002** cf. Nonn. D. 35, 316 ἵλαον εὐάντητον | cf. Max. 451 ἄγοι σέλας

**997** «ὀμφήεσσα μενοινή hic ineptissime interponitur» Gr; sanum autem vid. et cf. ft. Rufin. A. P. 5, 27, 3 sq. = 9 Page γαῦρα φρονήματα … καὶ σοβαρῶν ταρσῶν … σπατάλη || **999** βάλλει tempt. Gr («πάλλει offendit»); est autem ἔπος subi., non χείλεα (cf. e.g. Nonn. D. 19, 219 Μάρων … δάκτυλα πάλλων, etc.): cf. ceterum v. 1003 μείδημα παρηϊα … χαράσσει || **1000** κατ᾽ ἠπιόωσαν mg. γρ κατ᾽ ἠπιόωντι ὁμίχλην P: corr. Duc (cf. tamen F. Vian, orthographica [Nonnos de Panopolis … tome IX, Paris 1990], 356) || **1002** σέβας dub. Gr; at σέλας et ὁμίχλην (v. 1000) inter se opponuntur (Friedl) || **1002** sq. χαράσσει «crispat»; sicut undae tranquillum crispant mare, ita vultum eius γαληνόν risus crispat, cf. [A.] Pr. 89 sq. ποντίων τε κυμάτων / ἀνήριθμον γέλασμα; Antip. Sid. HE 438–9 θάλασσα … φρικὶ χαρασσομένη, etc.

ταῦτα δὲ πρηϋνόοιο φέρεις σημήϊα θυμοῦ·
ἐσσὶ γὰρ εὐθίκτοισιν ἀνέμβατος ἴχνεσιν ὀργῆς,
ἑδρήσσων ἀτίνακτος ἐπ᾽ ἀφλοίσβοιο γαλήνης.
πάντα μὲν ὑλαίων ἀπεσείσαο πήματα μόχθων,
εὐσεβίης δ᾽ ὀχετηγὸν ἐνηέα θυμὸν ἀνοίγων
συμπαθὲς ἀνδρομέοισιν ἐπ᾽ ἄλγεσιν ὄμμα τιταίνεις.
οὐδὲ λιπερνήτης τελέθει βροτὸς ὃν σὺ νοήσῃς·
αὐτίκα γὰρ καθαροῖο νόου θημῶνα πετάσσας
Λυδὸν ἐριχρύσοιο παρέδραμες ὄλβον ἀναύρου,
ἔκχυτον ἐκ παλάμης ποταμόρρυτον ὄλβον ὀπάζων.
πάντα μὲν ὠγυγίων τε καὶ ὁπλοτέρων κλέα μόχθων
ἐξεδάης, πᾶσαν δὲ ποσὶν καθαροῖσιν ὁδεύεις
ἀτραπιτὸν λειμῶνι θεουδέϊ· σὰς δὲ μερίμνας

**1004** Jul. Aegypt. A.P. 7, 592, 5 πρηϋνόου κραδίης μέγα δεῖγμα || **1006** Nonn. D. 10, 125 ἀφλοίσβοιο … γαλήνης || **1007** cf. e.g. Or. Sib. 11, 308 sq. πῆμα / μόχθων || **1008** Nonn. par. Jo. 4, 99 εὐσεβίης ὀχετηγός (Merian-Genast, 96); cf. etiam Const. Manass. Chron. 3428 Lamps. ὀχετοὺς ἔβλυσεν εὐποιίας | Greg. Naz. carm. 2, 2, 3, 176 ἐνηέα θυμόν || **1009** vd. adn. crit. || **1010** Call. Hec. fr. 41 Hollis οὐδ᾽ … εἰμὶ λιπερνῆτις || **1011** Greg. Naz. carm. 1, 2, 17, 17 καθαροῖο νόου || **1012** Nonn. D. 34, 213 Λυδῶν ἄσπετον ὄλβον, ὅσον Πακτωλὸς ἀέξει (et Bianor GPh 1734 ὄλβον Πακτωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι) || **1012** sq. cf. Claud. Cos. Olybr. Prob. 48 sqq. *praeceps illa manus fluvios superabat Hiberos / aurea dona vomens … quantas per Lydia culta / despumat rutilas dives Pactolus harenas*; Const. Manass. Chron. 6011 sqq. Lamps. ψυχαγωγῶν τοὺς ἐνδεεῖς, ὀλβίζων τοὺς ἀπόρους … καὶ χρυσορρείθροις νάμασιν ἀρδεύων τοὺς διψῶντας (scil. Michael IV) || **1013** cf. S. Soph. 234 | cf. Hom. Od. 19, 161 κῦδος (v. l. ὄλβον) ὀπάζει etc. || **1014** cf. Christod. 378 ὠγυγίων κλέα φωτῶν

**1004** φέρει P: corr. Salm || **1009** ἐπί non a συμπαθές verum a τιταίνεις pendere ostendit Nonn. D. 39, 256 ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ᾽ εὐθύρσῳ Διονύσῳ || **1010** νοήσεις P: corr. Friedl || **1012–1013** ὄλβον–ὄλβον def. Whitby 1985, 226, cf. ad loc. sim. (conferre possis etiam Man. 2, 246 sq. Ζεὺς δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Ἑρμείαο τόποις πολυόλβον ἔθηκεν, / … ὄλβον) || **1013** ποταμήρρυτον P: corr. Gr (cf. S. Soph. 234 et Ludw, 23) || **1015–1016** quaenam ista ἀτραπιτός sit, non liquet: potest sane ad virtutem vel pietatem referri (cf. potiss. Anon. A.P. 1, 10, 36 εὐσεβίης ξύμπασαν ἀεὶ πατέουσα πορείην nec non et Antip. Sid. HE 427 ἀτραπιτὸν … σαοφροσύνας; Orph. L. 80 sq. ἀνθεμόεντα … ἀρετῆς λειμῶνα; [Apolin.] Ps. 50, 13 σοφίης … ἀταρπούς), potest autem etiam ad Eutychii eruditionem (cf. GVI 1001, 7 sq. [Rhodus, 100 a. Chr.] καὶ βύβλου πάσης ἐδάην ἰθεῖαν ἀταρπόν / εὑρεῖν), cf. vv. 1014 sq.

ἰθυνόῳ πλάστιγγι κανὼν σταθμήσατο μύστης.
ἔνθεν ὑπ᾽ ἀχράντοισι νόον μελεδήμασι θέλγων
ὤνιον οὐ τέτληκας ἰδεῖν σέβας, οὐδὲ καρήνοις
ἐμπορίην ἱεροῖσιν ἐφήρμοσας, οὐδὲ βεβήλοις
ἀνδράσιν οἶμον ἔδειξας ἀνέμβατον. εἰ δέ σε δώροις
πρηῢς ὑποσσαίνων τις ὀΐσσεται ἐς χάριν ἕλκειν,
βριθὺς ὁμοκλητῆρι χαλέψαο τόν γε χαλινῷ,
ὅσσον ἀποσμῆξαι κραδίης νέφος, ὅσσον ἐλέγξαι
χρυσὸν ἀτιμηθέντα, καὶ ἀφραίνοντα διδάξαι
ὡς καθαρὸν καθαροῖσι θέμις τεμένεσσι θαμίζειν.
ἀλλὰ μένοις καὶ σκῆπτρον ἐμοῦ βασιλῆος ἀέξων
σαῖς, μάκαρ, εὐχωλῇσι· μένοις δ᾽ ἁλιγείτονι Ῥώμῃ
πᾶσαν ἁμαρτινόου βιότου σμώδιγγα καθαίρων.

**1017** cf. Jo. Gaz. 2, 329 σοφῇ πλάστιγγι || **1018** Ap. Rh. 3, 4 μελεδήμασι θέλγεις || **1019** cf. S. Soph. 697 || **1020** cf. ft. Nonn. par. Jo. 2, 87 ἐμπορίης δόμον ἁγνὸν ἐμοῦ τελέσητε τοκῆος || **1021** Nonn. par. Jo. 7, 139 ἀνέμβατον οἶμον || **1023** vd. adn. crit. || **1024** cf. e. g. Lib. or. 9, 12 νέφους τε ἀφαιροῦσαν τοῦ κατὰ τῶν προσώπων | cf. Amb. 184 | Nonn. par. Jo. 3, 115 σμήχων … κραδίης ῥύπον | cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 4, 38 κραδίης … ζόφος || **1025** cf. e. g. Hom. Il. 18, 475 χρυσὸν τιμῆντα; Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 619 τιμήεις χρυσός || **1026** Greg. Naz. carm. 2, 1, 55, 21 ὡς καθαρὸς καθαροῖσι | cf. e. g. Nic. Alex. 578 ἐν δονάκεσσι θαμίζων || **1027** sq. cf. Anon. A. Pl. 72, 7 sq. = Agath.? (cf. Al. Cameron, CR XVIII (1968), 21 sq.) ἔμπεδος ἀλλὰ μένοις, Βυζαντιὰς ἄτρομε Ῥώμα, / θεῖον Ἰουστίνου κάρτος ἀμειψαμένα || **1028** cf. S. Soph. 981 | cf. Opp. Hal. 2, 41 σοί τε, μάκαρ σκηπτοῦχε et vd. ad Amb. 302 sqq. || **1029** cf. Amb. 45

**1023** ὁμοκλητῆρι … χαλινῷ «minitanti freno», nimirum ex Nonn. D. 14, 263 ἀπειλητῆρι χαλινῷ (cf. e. g. Hesych. ο 768 L. ὁμοκλητῆρες· ἀπειλητῆρες); quamquam etiam «minitanti ore» vertere possis, cf. Nic. Ther. 234 et schol. Alex. 117 (68, 1 Geym.) χαλινοῖς] τοῖς στόμασι; ὁ. … χ. exitum hexametri sapit, h. e. ὁμοκλητῆρι χαλινῷ | χαλέψαιο P: corr. Salm | nisi mavis τόνγε: τόνδε Gr (iam Scal) || **1024** ἀπὸ σμῖξαι P, mg. σμῆξαι P || **1029** στίχ(οι) [λ] P

# ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΜΒΩΝΟΣ ΛΕΧΘΕΙΣΑ ΙΔΙΑΖΟΝΤΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟΝ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΝ ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΙ

ἔχεις ἅπασαν, ὦ βασιλεῦ, τὴν ἐλπίδα,
προσθεὶς τὸ λεῖπον τῷ νεῴ τῷ παγκάλῳ.
οὐκοῦν, ἄριστοι, προσφόρως καὶ νῦν ἐγὼ
ἥκω τὸ λεῖπον προστιθεὶς τῷ βιβλίῳ.
καλὸν γὰρ ἂν εἴη τοὺς λόγους τῷ δεσπότῃ
συνδημιουργεῖν τὸν νεὼν τὸν τοῦ Λόγου.
εὖ γ᾿ ὦ θέατρον, εὖ γε τῆς προθυμίας
τῆς εἰς τὸ κρεῖττον· οὐ γὰρ οἶμαι νῦν ἐμοὶ
τὸν νοῦν προσέχοντες, ἀλλὰ τοῦ νεὼ χάριν
θέατρον ἔσται καὶ πανήγυρις πάλιν.
εὖ γ᾿ ὦ θέατρον· τρὶς γὰρ ἤδη συγκαλῶν
καὶ τῶν συνήθων ἐξαναστήσας πόνων
οὔπω σκυθρωπὸν εἶδον ὑμῶν οὐδένα,
οὐκ ἀσχολίαν τιθέντα προὐργιαιτέραν.
ἔστιν γὰρ οὐδὲν μικρόν, οὐδ᾿ εἰ μικρὸν ᾖ,
τῶν τοῦ μεγίστου βασιλέως καὶ τοῦ νεὼ
τοῦ πᾶσαν ἡμῖν ἐμποήσαντος χάριν
τρυφῆς τε μακρᾶς εὐσεβεῖς πανηγύρεις·
ὃς πᾶσι σεμνὴν ἐμβαλὼν εὐθυμίαν
πᾶσαν κεκίνηκε λογικὴν ἀηδόνα,

**3** sq. imit. Agath. A. P. 4, 3a, 19 sq. δεῖπνον ἠρανισμένον / ἥκω προθήσων ἐκ νέων ἡδυσμάτων || **13** cf. Ar. Lys. 707 τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; (Viljamaa, 89) || **14** Ar. Lys. 20s. ἀλλ᾿ ἕτερά τἄρ᾿ ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα / αὐταῖς (Viljamaa, 89) || **15** cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 272 μὴ μικρὸν ἐν κακίῃ θείης ποτὲ μηδὲ τὸ μικρόν || **20** huc ft. resp. Const. Rhod. Ss. App. 285 ἄκουε λοιπὸν τῆς ἐμῆς ἀηδόνος | cf. e. g. Christian. carm. 1, 29 sq. (XLV Heitsch) προβάτων / λογικῶν; Georg. Pis. exp. Pers. 3, 328 λογικῆς ποίμνης; Nic. Call. carm. 29, 20 λογικῶν ἀνθέων

iuxta inscript. στιχ(οι) ↑ || **9** προσέχοντας, mg. τες P: συνεληλύθατε vel q. sim. subaud. (Friedl): προσέχει τις Gr, propter anacoluthon || **15** bis script., primum ἔστιν γὰρ μικρὸν οὐδὲν κτλ. deinde ἔστιν γὰρ οὐδὲ μικρὸν κτλ. || **17** ἐμποιήσαντος P ι ras. delet. | χαρὰν Gr

ὥσπερ φανέντος ἔαρος, ἐξῳχηκότος
χειμῶνος, ἤδη πᾶς τότε κλάδος τρέφει
εὔφωνον ἠχοῦς ποικίλης μελῳδίαν.
πέφυκε τοίνυν μικρὸν οὐδὲν τοῦ νεώ·
ἔστι γὰρ ἀληθῶς παμφόρου τρυφῆς θέα.
οὐκοῦν πρόσειμι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,
ὃν ὁ βασιλεὺς ἔναγχος ἐξειργασμένος
κάλλιστον εἶναι χωρίον τοῖς βιβλίοις
τῶν μυσταγωγῶν ἱερούργηκεν λόγων.

ὑμνοπόλοι Χριστοῖο θεουδέες, ὧν ὑπὸ φωνῆς
πνεύματος ἀχράντοιο μετ᾽ ἀνέρας ἤλυθεν ὀμφή
ἀνδρομέην Χριστοῖο διαγγέλλουσα λοχείην·
ἠδ᾽ ὁπόσοι μετὰ τύμβον ἀκήρατον ἔθνεσι γαίης
σύμβολα κηρύσσοντες ἀνεγρομένοιο θεοῖο
πᾶσαν ἐφαιδρύνασθε κατηφέος ἄντυγα κόσμου,
τυφλὸν ἀμειδήτοιο νέφος σκεδάσαντες ὁμίχλης·
οἳ ξίφος, οἳ μάστιγα βιοφθόρον, οἵ τε καμίνους

**21** sqq. cf. [Mel.] A.P. 9, 363, 1 sq. et 16 χείματος ἠνεμόεντος ἀπ᾽ αἰθέρος οἰχομένοιο / πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη … πάντῃ δ᾽ ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει || **26** cf. App. Cougny III 308, 4 τῷ σεβασμίῳ τόπῳ || **30** huc ft. resp. Theod. Metoch. carm. 2, 186 sq. Treu ὦ σφέες ὕμμες χαίρετε, μάκαρες ἄνδρες ἄνακτος / ὑμνοπόλοι Χριστοῖο | Nonn. par. Jo. 13, 144 παμφαέος Χριστοῖο θεουδέες ἐστὲ μαθηταί || **31** cf. [Apolin.] Προθ. 54 πνεύματος ἀχράντοιο || **32** Nonn. D. 9, 103 Διὸς … ἀπαγγέλλουσα λοχείην; 27, 233 Βακχείην πυρόεσσαν ἀπαγγέλλουσα λοχείην || **33** cf. Ap. Rh. 4, 722 ἠδ᾽ ὁπόθεν μετὰ γαῖαν | cf. ad S. Soph. 240 || **35** cf. Rom. Mel. 17, 11, 9 ἐφαιδρύνθη ἡ κτίσις κατιδοῦσά σε τὸν κτίστην; conferre possis Nonn. par. Jo. 5, 138 κείνου μαρτυρίῃσιν ἐφαιδρύνασθε φανέντος | Nonn. D. 41, 387 ἄντυγα κόσμου || **36** cf. Hom. Il. 17, 649 ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην; Procl. H. 4, 6 ἀποσκεδάσαντες ὀμίχλην, etc. || **37** sqq. Ep. Gr. 1064, 5 sqq. Kaibel (Constantinopolis, VI saec.) τὸν οὐ πυρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων, / οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη, / ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῖο δαμῆναι

**24** πέφοικε P: corr. Bekk || **29** τῶ̃ν μυσταγωγῶ̃ν … λόγῶ̃ν P || **30** mg. ἀρχὴ τῆς ἐκφράσεως τοῦ ἄμβωνος | ὕπο P: corr. Gr: ἀπὸ dub. Friedl, coll. S. Soph. 701 || **35** ἐφεδρύνασθαι P: corr. Bekk

ἀσπασίως ἔτλητε, καὶ οὐκ ἐκλίνατε κωφοῖς
αὐχένας εἰδώλοισι, βάσιν δ' ἐστήσατε θυμοῦ
ἔμπεδον ἀχράντοιο θεοῦ περὶ μάρτυρι τιμῇ·
οἷς πλέον ἠελίοιο μόρου ζείδωρος ἀνάγκη
ἐλπίσιν ἀφράστοισιν ἐφήνδανεν, οὕς ποτε λύθροις
λουσαμένους ἰδίοισι βιαρκέος ἀντὶ λοετροῦ
Χριστὸς ἄναξ ἔστεψε, καὶ αἱμαλέοισι ῥεέθροις
ψυχαίης ἐκάθηρεν ὅλην σμώδιγγα καλύπτρης·
δεῦρο, χοροὺς στήσασθε καὶ εὐαγέεσσιν ἀοιδαῖς
σύνθροον ἡμετέρῃσι μέλος πλέξασθε χορείαις·
ὑμέτερος γὰρ χῶρος ἀείδεται, ὁππόθι πολλή
θεσπεσίαις βίβλοισιν ἀκήρατος ἔγρεται ἠχώ.
ἔστι τις εὐρυπόροιο κατ' ἔνδια μέσσα μελάθρου
ἁβρὸς ἰδεῖν καὶ μᾶλλον ἐς ἀντολίην τι νενευκώς
πύργος ἀκηρασίοισιν ἀπόκριτος ἤθεσι βίβλων,

**38** Opp. Hal. 1, 740 ἀσπασίως τέτληκε; Paul. Sil. A.P. 5, 248, 8 τλαίην φάσγανον ἀσπασίως || **38** sq. cf. Posidipp. HE 3175 = *131, 2 A.-B. εἴδωλον … κωφόν; LXX Hb. 2, 18, 3 εἴδωλα κωφά; Coripp. laud. Just. 3, 377 *surdae … figurae* || **39** sq. cf. Hom. Il. 10, 93 sq. ἦτορ / ἔμπεδον || **40** cf. S. Soph. 693; Amb. 249 || **41** Nonn. D. 12, 23 Ἠέλιε ζείδωρε; cf. par. Jo. 18, 132 Ἰησοῦν ἐθέλοντα φερέσβιον εἰς μόρον ἕλκων || **42** cf. Nonn. D. 17, 381 ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν; Pamprep. fr. 3, 40 Livrea ἐλπίσιν εὐαρότοισι φερέσβιον (cf. 41 ζείδωρος) ὄγμον ἀφάσσει (cf. ad S. Soph. 232) || **42** sq. cf. Nonn. D. 15, 351 λελουμένον … λύθρῳ; 32, 238 θελήμονι λούσατο λύθρῳ || **44** cf. S. Soph. 960; Nonn. par. Jo. 7, 141 Χριστὸς ἄναξ ἔστηκε | cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 11, 1601 sq. αἵματος τοῦ τιμίου / ῥοαῖς || **45** cf. S. Soph. 1029 || **46** cf. Antip. Sid. HE 282 εὐαγέων … ὕμνων; Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 357 sq. ἀοιδαῖς / … εὐαγέεσσι καθαρμοῖς, etc. || **46** sq. cf. Colluth. 4 sq. ἐς χορὸν Ἰδαίῃσιν ἐπεντύνεσθε χορείαις, / δεῦτε et praesertim Agath. A.P. 4, 3b, 55 sq. δεῦρο, μάκαρ Θεόδωρε, σοφὸν στήσαντες ἀγῶνα / παίγνια κινήσωμεν ἀοιδοπόλοιο χορείης || **47** cf. ad S. Soph. 165 || **48** cf. Verg. G. 1, 11 sq. *ferte simul Faunique pedem Dryadesque puellae: / munera vestra cano* || **49** cf. ad S. Soph. 146 | cf. Musae. 315 ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχή || **50** cf. Amb. 229; [Apolin.] Ps. 25, 15 ἕδος … μελάθρων || **50** sq. Opp. Hal. 1, 155 sq. ἔστι δέ τις πέτρῃσιν ἁλικλύστοισι μεμηλώς, / ξανθὸς ἰδεῖν, κεστρεῦσι φυὴν ἐναλίγκιος ἰχθύς || **52** conferre possis Anon. A.P. 9, 660, 1 χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος | cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 35, 10 ἀκηρασίης ἀπὸ βίβλου

**38** κουφοις P, mg. γρ κωφοῖς || **46** στήσασθαι P: corr. Bekk || **47** πλέξασθαι P: corr. Bekk (iam Holst πλέξασθἆι) || **50** mg. ἀρχή

ὄρθιος ⟨ἐν⟩ βάθροις, διδυμάοσιν ἀμβατὸς οἴμοις,
ὧν μία μὲν ποτὶ νύκτα τιταίνεται, ἡ δὲ πρὸς ἠῶ.
εἰσὶ γὰρ ἀλλήλῃσιν ἐναντίαι, ἀμφότεραι δέ
εἰς ἕνα χῶρον ἄγουσιν ἴσον περιηγέϊ κύκλῳ.
ἐνθάδε γὰρ κύκλῳ μὲν ἐοικότα χῶρον ἑλίσσει
λᾶας ἕεις· οὐ μὴν περιηγέϊ πάντοσε τόρνῳ
ἶσος ἔφυ, βαιὸν δὲ συνέρχεται, εἰσόκε πέτρου
ἄντυγα μηκύνειε. πρὸς ἑσπερίην δὲ καὶ ἠῶ
ἐκπροθέων κύκλοιο λίθου μηκύνεται αὐχήν,
ἐμβεβαὼς βαθμοῖσιν. ὑπ᾽ ἀργυρέοις δὲ μετάλλοις
ἄχρις ἐπὶ ζωστῆρα καλοὺς ἱδρύσατο τοίχους
θεῖος ἄναξ, κεράεσσιν ἐοικότας. οὐ γὰρ ἑλίσσει
ἄργυρον ἐν λαΐγγι περίδρομον· ἀλλ᾽ ἵνα μέσσῳ
κύκλον ἀναπτύξασα πανόλβιον ἀργυρέη πλάξ
τοῖχον ἀπιθύνῃσι, διαρκέα κύκλα πετάσσας
ἴδρις ἀνὴρ ἑκάτερθε πόρους βαθμῖδος ἀνοίγει.

**53** cf. Amb. 210 || **54** cf. Dion. Per. 92 sq. τιταίνεται … / πρὸς βορέην || **56** conferre possis Q.S. 10, 53 τοὺς δ᾽ ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον; 14, 641 εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε | Opp. Hal. 4, 251 περιηγέϊ κύκλῳ; Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 220 π. κ.; ft. imit. Jo. Geom. carm. 65, 7 Van Opstall κύκλον, περιηγέα || **57** sq. cf. Hes. Th. 145 κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ || **58** Opp. Hal. 2, 375 περιηγέι πάντοθεν ὁλκῷ et Dion. Per. 157 τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἅμματι τόξου; huc ft. resp. Jo. Geom. carm. 65, 6 sq. Van Opstall καὶ ξείνην τορνώσας ἀταρπιτὸν ἀμφιελίσσεις / οὐρανὸν ἐς κύκλον, περιηγέα πάντοθι ναστόν || **59** sq. cf. Jo. Gaz. 2, 176 μηκύνασα … ἄντυγα μίτρης || **62** cf. ad S. Soph. 685 || **62** sq. huc ft. resp. Const. Rhod. Ss. App. 115 sq. ψηφὶς δὲ τοῖχον ὡράϊζε καὶ πλάκες / ἐκ τῶν μετάλλων τῶν ἀρίστων ἠγμέναι || **64** cf. Marian. A.P. 9, 657, 4 θεῖος ἄναξ | Dion. Per. 162 κεράεσσιν ἐοικώς | cf. S. Soph. 726 || **65** sqq. cf. Opp. Hal. 5, 142 ἐν μεσάτῳ τροχοειδέα κύκλα || **67** cf. Nonn. D. 18, 292 διαυγέα Κύδνον ἐάσσας || **67** sq. cf. Nonn. D. 37, 670 sqq. διαυγέα κυκλάδα μίτρην … χαλκεύς || **68** Opp. Hal. 1, 345 ἴδρις ἀνήρ; 3, 211 ἴ. ἀ.

**53** ⟨ἐν⟩ add. Gr, prob. Ludw, coll. Amb. 213 βάθροισιν … ἔνθεσαν (et cf. praesertim v. 62 ἐμβεβαὼς βαθμοῖσιν); cf. sis Eur. fr. 360, 47 Kannicht τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις: ὀρθάδιος Salm (cf. praef., XIX) || **58** bis legitur, ff. 32 et 33 | ἑῆς utrimque P: corr. Gr (ἑείς Gr, Friedl) || **65–67** ἵνα … ἀπιθύνῃσι Ludw: ἐνι … ἀπιθύνεισι P: ἀργυρέη πλάξ (65) et ἀλλ᾽ ἐνὶ μέσσῳ (66) transp. et ἀπιθύνοντα pro ἀπιθύνεισι Friedl (coll. Jul. Aegypt. A.P. 6, 67, 1 ἀπιθύνοντα πορείας)

οὐδὲ μὲν ἀφράκτοις ἱερῶν ἐπὶ χείλεσι βαθμῶν
τάρβος ἔχει κατιόντας, ἐπήραρε δ᾽ ἕρκεα τέχνη
λάϊνα παμφανόωντα· τόσον δ᾽ ὑπερέσχεθε βάθρων
ὅσσον ἀπιθύνειν βροτέην χέρα· ταῦτα μεμαρπώς
μόχθον ἐλαφρίζει τις ἐς ὄρθιον οἶμον ἀνέρπων.
λοξοτενεῖ δ᾽ ἑκάτερθεν ἐφιδρυθέντα κελεύθῳ
βαθμοῖς μεσσατίοις συναέξεται ἠδ᾽ ἀπολήγει.
ναὶ μὴν οὐδ᾽ ὅγε λᾶας ἐτώσιος· οὐδὲ γὰρ αὔτως
ἄγριον ἠλιβάτου κορυφῆς τμήξαντο κολώνην
μηκεδανῆς τανύμετρον ἀπιθυντῆρα κελεύθου·
ἀλλὰ καὶ εὐτέχνοισιν ὅλος φαιδρύνεται ἔργοις
καὶ φύσιν αἰολόμορφον ἔχων ποικίλλεται αἴγλῃ.
τοῦ μὲν ἐπὶ τροχάουσι διαμπερὲς οἷά τε δῖναι,
πῇ μὲν ἴσαι κύκλοισιν ἀτέρμοσι, πῇ δέ γε κύκλων
βαιὸν ἀποπλαγχθέντας ὑπεκτανύουσιν ἑλιγμούς.
ἔστι δὲ πῇ μὲν ἔρευθος ἰδεῖν κεκερασμένον ὤχρῳ,
πῇ δὲ καλὸν βροτέοισι σέλας στονύχεσσιν ὁμοῖον.

**69** sq. conferre possis Nonn. par. Jo. 7, 48 sq. χείλεα λύσας, / τάρβος Ἰουδαίων || **70** sq. cf. Triph. 205 λάϊνον ἕρκος || **70** cf. sis Triph. 285 τάρβος ἔχειν; SGO 21/22/06, 1 μηκέτι τάρβος ἔχοιτε λοετροφόρου ἀσαμίνθου (Gadara, 455 circiter p. Chr.) | cf. ad S. Soph. 734 || **72** cf. Anon. App. Cougny III 312, 4 χεὶρ βροτέη || **73** Anon. A.P. 9, 815, 3 μόχθον ἐλαφρίζει | cf. Hes. Op. 290 ὄρθιος οἶμος || **74** cf. ad S. Soph. 631 sq. || **75** Hom. Il. 6, 149 ἣ μὲν φύει ἣ δ᾽ ἀπολήγει (cf. etiam Man. 4, 612 ἄρξεται, ἣν ἀπολήγῃ) || **76** cf. Amb. 213 et Hom. Il. 17, 633 αὔτως … ἐτώσια; Ap. Rh. 2, 880 ἐτώσιον … αὔτως || **77** Ap. Rh. 4, 444 ἄγριον ἠλιβάτοιο | cf. Orph. A. 2 ἠλιβάτου κορυφῆς || **78** Nonn. D. 13, 423 μηκεδανήν, περίμετρον | cf. S. Soph. 861 || **79** Anon. A.P. 1, 10, 15 εὐκαμάτοις ἔργοισιν … φαίδρυνε || **80** similiter sonat Nonn. D. 24, 325 καὶ βίον αἰολόμορφον Ἔρως | cf. S. Soph. 754; 805; Amb. 162 || **81** Dion. Per. 148 τοῦ δ᾽ ἤτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι || **82** cf. Anon. carm. vir. herb., 158 et 213 (LXIV Heitsch) ἀτέρμονα κύκλον; Nonn. D. 7, 191 et 38, 250 ἀ. κ. || **83** Phil. GPh 2919 βαιὸν ἀποπλανίην; cf. S. Soph. 968

**71** τόσσον P: corr. Bekk (iam Holst) || **74** λοξοτενῆ P: corr. Gr || **75** μεσσατίοις quia gradus utrimque ἕρκεσι clauduntur | scil. ἕρκεα || **81** τῷ μὲν ἐπιτροχάουσι pr. Gr (et cf. ad loc.) || **82** ἀτέρμοσιν P, ν punct. delet. || **83** ἑλιγμοῖς P || **85** τ᾽ ὀνύχεσσιν P: corr. Herm (ad στονύχεσσιν, i.e. ὀνύχεσσιν, cf. [Opp.] Cyn. 3, 232 et schol. ad loc.)

ἄλλοθι ⟨δ'⟩ ὁρμηθεῖσα πρὸς ἀργεννὸν σέλας αἴγλη,
ἠρέμα μιμνάζουσα, χάριν μιμήσατο πύξου
ἠὲ μελισσήεντος ἐπήρατον εἰκόνα κηροῦ,
ὃν καθαραῖς προχοῇσι βροτοὶ νίζοντες ἐρίπναις
πολλάκι τερσαίνουσιν ὑπ' ἠελιώτιδας αὐγάς·
ὃς δὲ μεταΐσσει μὲν ἐς ἄργυφον, εἰσέτι δ' οὔπω
τρέψεν ὅλην χροιὴν ἔτι λείψανα χρύσεα φαίνων.
τοῖος καὶ δολιχῶν ἐτέων κεχρωσμένος ὁλκοῖς
χροιὴν ἀργυφέην ἐλέφας ἐπὶ μῆλον ἐλαύνει.
πῇ δὲ πελιδνωθεῖσαν ἔχει χάριν· οὐδὲ γὰρ αὔτως
δῖα φύσις προλέλοιπε πελιδνήεσσαν ἀλᾶσθαι
χροιήν, ἀλλ' ἐπέμιξεν ἐΰγραφα δαίδαλα πέτρῃ.
ἀργεννὴ δ' ἐπὶ τοῖσι πολύτροπος ἄνθεος αὐγή
ἀμφιθέει· πῇ μὲν γὰρ ἐπέρχεται εὐρέϊ χώρῳ

**86** cf. Antip. Thess. GPh 664 ἀργεννῶν … σελάων || **88** cf. Nonn. D. 13, 183 Ὑμηττοῖο μελισσήεντας ἐναύλους (vd. Livrea ad Colluth. 23); huc ft. resp. Const. Rhod. Ss. App. 653 ἐκ δ' αὖ Γαλατῶν κηρομόρφους συνθέτας | Paul. Sil. A.P. 5, 266, 5 ἐπήρατον εἰκόνα (cf. etiam SGO 22/35/02, 15 [Kanatha, 400 p. Chr.] πολυήρατον εἶδος) || **90** cf. Jul. Aegypt. A.P. 7, 601, 3 ἠελιώτιδος αἴγλης || **91** sq. cf. (de alio marmore) Plin. Nat. 36, 13 *corallitico … candore proximo ebori et quadam similitudine* et Sidon. Apoll. pan. Maior. 37 sq. *Nomadum lapis additur istic, / antiquum mentitus ebur* || **93** cf. ft. [Opp.] Cyn. 2, 69 τοῖος καί | cf. Nonn. D. 35, 73 πολυσπερέων ἐτέων στροφάλιγγα; conferre possis etiam Nic. Ther. 226 δολιχοῦ ὑπὸ πείρασιν ὁλκοῦ; Nonn. D. 35, 77 ἀενάοιο χρόνου κυκλούμενος ὁλκῷ || **95** Call. Hec. fr. 72, 1 Hollis ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα (eadem versus sede) || **97** cf. Pl. Phdr. 240b ἐπέμιξεν ἡ φύσις ἡδονήν τινα οὐκ ἄμουσον | vd. S. Soph. 605 || **98** cf. Max. 504 αἴγλαις ἀργεννῇσι

**86** ἄλλοθεν Scheindler (cf. adn. crit. ad Amb. 202) | δ' add. Gr || **87** μηλίζουσα Gr (conferre enim possis Nic. Ther. 172 sq. χροιὴ … μηλινόεσσα; at ὁρμηθεῖσα et μιμνάζουσα inter se opponuntur) || **89** ἐρίπνης Friedl (at ft. ἐρίπναις cum τερσαίνουσιν coniung., cf. Eur. Hipp. 127 sqq. φάρεα / ποταμίᾳ δρόσῳ / τέγγουσα, θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας / εὐαλίου κατέβαλλ') || **91** ὃς i. e. λᾶας | εἰς P: corr. Bekk (iam Holst) || **93–94** δολιχῶν ἐλέφας … ἐτέων ἐπὶ μῆλον lapsu Friedl || **97** χρυὴν P: corr. Bekk (χροίην Holst) | mg. στίχ(οι) ᾱ || **99** ἐπέρχεται: possis ἐείδεται, scil. ἀώτῳ, cf. 101 φαείνεται; cf. tamen ἀμφιθέει. si v. sanus est, lucem heic summis digitis suspensam, croceis maculis intrare, signif.

ἀκροβαφὴς κροκέοιο πελιδνήεντος ἀώτῳ,
πῇ δ᾽ ὑπολεπτυνθεῖσα φαείνεται, ἶσα δὲ μήνῃ
ἀρτιγενεῖ περὶ λεπτὰ κεράατα φέγγος ἑλίσσει.
ἄγχι δὲ πετραίης Ἱερὴ πόλις ἐστὶν ἐρίπνης,
ἥτις ἑὸν περίπυστον ἐφήρμοσεν οὔνομα πέτρῳ.
πᾶν δὲ τὸ καλλιθέμειλον ἕδος πετραῖον ἐκεῖνο,
ἔνθα σοφῶν ἀνάγουσι θεηγόρα δήνεα βίβλων,
ὀκτὼ δαιδαλέοισιν ἐφήρμοσε κίοσι τέχνη,
ὧν δύο πρὸς βορέην, δύο δ᾽ ἐς νότον εἰσὶν ἀήτην,
καὶ δύο πρὸς φαέθοντα, δύο πρὸς ἐδέθλια νυκτός,
ὥς κεν ἀνοχλίζοιτο, γένοιτο δὲ νειόθι πέτρης
οἷά περ ἄλλο μέλαθρον, ὅπῃ σοφίης ὑποφῆται
ἵλαον ἀγλαόπαιδα προεντύνουσιν ἀοιδήν.
ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἔνερθε τέγος, τοῖς δ᾽ ὑψόθεν οὖδας.
καὶ τὸ μὲν ἐκταδίοισιν ἴσον πεδίοισι νοήσεις
ἀκλινὲς ἀμφὶ πέδιλα βροτῶν· τὸ δ᾽ ἔνερθε λαχήνας
λαοτόμος κοίληνεν, ὑπερτέλλει δὲ καρήνων
εὐϊέρων κυρτωθὲν ἄνω τεχνήμονι κόσμῳ,
οἷα κραταιρίνοιο κεκυφότα νῶτα χελώνης,

**101** cf. ft. Arat. 166 λεπτὰ φαείνονται; 894 λεπτὰ φαεινόμενοι || **101** sq. [Opp.] Cyn. 4, 123 κέρας ἀρτιτόκοιο σελήνης || **102** cf. Christod. 7 ἕλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς; Nonn. D. 28, 187 σέλας … ἑλίσσων || **104** cf. Antip. Sid. HE 428 ἥρμοσε πέτρᾳ || **105** cf. Musae. 71 καλλιθέμεθλον … κατὰ νηόν; SGO 22/35/02, 12 (Kanatha, 400 p. Chr.) πύργους … καλλιθεμείλους || **105** sq. Dion. Per. 839 sqq. (γυναῖκες) αἳ περὶ κεῖνο / θεῖον ἕδος … / ὀρχεῦνται; Greg. Naz. carm. 2, 1, 13, 68 τὸ σεπτὸν … σοφῶν ἕδος, ἕρκος ἀρίστων (q. ft. imit. S. Soph. 220) || **108** Dion. Per. 275 ἡ μὲν πρὸς βορέην, ἡ δ᾽ ἐς νότον || **108** sq. cf. Nonn. D. 14, 7 εἰς Νότον, εἰς Βορέην, εἰς Ἕσπερον, εἰς κλίσιν Ἠοῦς || **109** cf. Ap. Rh. 4, 630 ἐδέθλια Νυκτός || **110** cf. Ap. Rh. 1, 990 ἀπειρεσίῃσι … νειόθι πέτρῃς || **111** Anon. A.P. 1, 10, 67 ὑμνοπόλος σοφίης || **112** cf. Opp. Hal. 2, 41 sq. ἀγλαόπαιδι γενέθλῃ / … ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς | Hom. Od. 12, 183 ἔντυνον ἀοιδήν, etc. || **116** cf. S. Soph. 822 || **117** huc ft. resp. Georg. Pis. Hex. 99 ὑψουμένην ἄνωθεν ἢ κυρτουμένην (scil. σφαῖραν) | vd. ad S. Soph. 614 || **118** cf. P-W n. 52, 3 κραταιρίνοιο χελώνης | Nonn. D. 15, 5 κεκυφότα νῶτα; Christod. 6 κ. ν.

**101** οἷα P: corr. Gr || **103** πόλις ἱερὰ τῆς Φρυγίας ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ μέγας ἀπόστολος Φίλιππος mg. P || **106** δίνεα P: corr. Herm || **109** δύω πρὸς ἐ. Ludw || **115** πέδηλα P: corr. Bekk | λαχήσας P: corr. Gr || **118** mg. γρ οἷα κατ᾽ αἰρινοῖο P | κεκυφῶτα P: corr. Bekk (iam Holst)

ἤ τις ὑπὲρ πήληκος ἀνορθωθεῖσα βοείη,
πύρριχος εὐδίνητον ὅθ' ἅλμασιν ἀνέρα πάλλει.
ὀκριόεν δὲ μέτωπον ὅλης λάϊγγος ἐκείνης
πάντοθεν ἀργυρέοισι διεζώσαντο μετάλλοις,
ὁππόθι δαιδαλοεργὸς ἀνὴρ γλωχῖνι σιδήρου
δένδρεα ποικιλόμορφα καὶ ἄνθεα καλὰ χαράσσων
ἁβρὰ πολυπτόρθων ἐνεθήκατο φύλλα κορύμβων.
πᾶσι δ' ὁμῶς βάθροις τε καὶ οὔδεϊ κίοσί τ' αὐτοῖς
ἴδρις ἀνήρ, ἀδόνητα θεμείλια πάντα φυλάσσων,
λαϊνέης ὑπένερθε βάσιν κρηπῖδος ἐγείρει,
ἀνδρομέου ποδὸς ὕψος ὑπερτέλλουσαν ἀρούρης.
ὄφρα δ' ἀνευρύνωσι θεμείλια κεῖνα μελάθρου,
ἡμιτόμους ἑκάτερθε μέσην περὶ γαστέρα κύκλους
λάεσιν ἀμφεβάλοντο, περιτμηγέντι δὲ χώρῳ
κίονας ἐστήσαντο διασταδόν, ἥμισυ κύκλου
ἀμφιπεριστέψαντας. ὅλη δ' εὐρύνετο γαστήρ
τέτρασιν ὀλβίστοις ὑπὸ κίοσιν ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς νότον ἐς βορέην τε. τὸ δὲ σπέος εἴκελον οἴκῳ
ἀμφιέλιξ ἑκάτερθεν ὑφ' ἕρκεϊ λᾶας ἐέργει.

**119** sq. cf. Nonn. D. 27, 118 sq. καὶ τροχαλοὺς δρηστῆρας ἐυσκάρθμοιο βοείης, / ἴδμονας εὐπήληκος ἐνυαλίοιο χορείης || **120** cf. e.g. Nonn. D. 28, 96 ὀρχηστῆρα παλινδίνητον | Nonn. D. 28, 292 sqq. οἷον ὅτε … Πύρριχος … ἅλμα χορείης || **121** conferre possis Call. Aet. fr. 110, 7 Mass. ὀκριόειν ἔδαφος || **123** Hes. Op. 411 et 413 cont. Wifstrand, 20. vd. etiam Amb. 291 | cf. Damoch. A.P. 6, 63, 7 γλωχῖνα σιδήρου; Opp. Hal. 5, 364 τριγλώχινος … σιδήρου || **123** sq. cf. Nonn. D. 43, 200 γλωχῖνι … χαράσσων || **125** cf. e.g. Nonn. D. 14, 237 ἄργυφα πορφυρέοις ἐνεθήκατο ταρσὰ κοθόρνοις, etc. | cf. Nonn. par. Jo. 15, 12 πολυπτόρθοιο κορύμβου || **127** Opp. Hal. 5, 679 sq. ἀστυφέλικτα … θεμείλια νέρθε φυλάσσων || **127** sq. Call. Ap. 64 θεμείλια … ἐγείρειν || **128** cf. e.g. Eur. IT 997 κρηπῖδας … λαΐνας [Theoc.] 23, 58 sq. λαϊνέας … κρηπῖδος | cf. Opp. Hal. 5, 48 ὑπένερθεν … κρηπῖδα || **132** cf. Amb. 164; e.g. [Opp.] Cyn. 4, 245 νεβρίσι δ' ἀμφεβάλοντο || **133** cf. Rh. I 642, 1 Walz κιονίδες τινὲς διασταδὸν κατὰ στίχον στηρίζονται || **135** cf. ad S. Soph. 298 || **136** ft. imit. Philagath. hom. 27, 3 ὁ ναὸς δὲ ἅπας …, ὥσπερ τὰ ἄντρα, ἠρέμα συνεπηχεῖ || **137** cf. Opp. Hal. 2, 364 ὑφ' ἕρκεϊ | cf. ft. Hom. Il. 12, 201 λαὸν ἐέργων

**120** i.e. πυρρίχη, ut vid.: πύρριχον Gr || **124** χαράσσω P: corr. Bekk (iam Holst) || **128** γρ ἐρείδει mg. (cf. ad 127 sq.)

τοὺς μὲν ἀνὰ Φρύγα χῶρον ἐς ἔνδια Μυγδόνος ἄκρης
λαοτόμοι σθεναρῇσιν ἀνεστήσαντο μακέλλαις
κίονας ἱμερόεντας· ἰδὼν δέ τις ἄνθεα πέτρης
ἐξενέποι κρίνα λευκὰ ῥόδων καλύκεσσι μιγῆναι
καὶ μαλακοῖς πετάλοισι μινυνθαδίης ἀνεμώνης,
πῇ μὲν ἅλις ῥοδόεντα καὶ ἠρέμα λευκὰ μετάλλῳ,
πῇ δ᾽ ἅλις ἀργινόεντα καὶ ἠρέμα πυρσὰ φανέντα·
πῇ δὲ μίγα σχίζουσι διὰ φλέβας ἶνες ἀραιαί
τῇ καὶ τῇ κατὰ βαιόν· ἐν ἀλλήλαις δὲ χυθεῖσαι
εἴκελα πορφύρουσι Λακωνίδος αἵματι κόχλου.
πρῶτα μὲν ἀμφιέλισσαν ὑπὸ κρηπῖδα βαλόντες,
δαιδαλέην, καμπτοῖσιν ἀποστίλβουσαν ἑλιγμοῖς,
λαϊνέους στήσαντο πεπηγότας ὑψόθι βωμούς,
Βοσπορίης τμηγέντας ἀπ᾽ εὐλάϊγγος ἐρίπνης.
λευκὰ δ᾽ ἀπαστράπτουσι, καὶ εἰ σποράδεσσι κελεύθοις
σκίδναται ἀργινόεντι περὶ χροΐ κυανέη φλέψ.
δισσάκι μὲν πισύρεσσιν ὑπὸ πλευρῇσιν ἑκάστῳ

**138** cf. Nonn. D. 45, 61 Μυγδονίῳ Φρύγα κῶμον | cf. Opp. Hal. 4, 371 ἔνδια πέτρης || **140** sq. cf. e.g. Musae. 59 sq. ἢ τάχα φαίης / Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι || **141** cf. Theoc. 11, 56 κρίνα λευκά; Anon. A.P. 9, 580, 4 κ. λ. | cf. Anacreont. 51, 7 sq. τὰ λευκὰ / ῥόδοις κρίνα πλακέντα | cf. Cyrus A.P. 7, 557, 3 ῥόδων καλύκεσσιν || **141** sq. Rufin. A.P. 5, 74, 34 = 28 Page ἔστι κρίνον ῥοδέη τε κάλυξ νοτερή τ᾽ ἀνεμώνη || **142** Nonn. D. 15, 355 μινυνθαδίην ἀνεμώνην || **143** cf. Triph. 669 ἠρέμα λευκαίνουσα || **144** cf. Zon. GPh 3489 ἠρέμα φοινιχθείς; Dion. Per. 1122 ὑπηρέμα πορφυρέουσαν || **145** cf. Ap. Rh. 3, 762 sq. ἀραιὰς / ἶνας || **147** cf. Nonn. D. 37, 574 sq. αἵματι … / αἰόλα πορφύρουσα | Nonn. D. 40, 308 αἵματι κόχλου || **149** cf. S. Soph. 629 | Anon. A.P. 5, 26, 1 = FGE 1062 κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις || **150** cf. SGO 01/19/02, 10 (Didyma, II circiter a. Chr.) βωμὸν λαΐνειον || **152** Procop. Aed. 1, 1, 60 τὸ λευκὸν ἀπαστράπτει || **152** sq. cf. e.g. Procop. Aed. 1, 10, 20 λευκὸν δὲ τῶν πλειόνων τὸ εἶδος (scil. μαρμάρων), οὐ λιτὸν μέντοι, ἀλλ᾽ ὑποκυμαίνει κυαναυγεῖ ὑπογεγραμμένον μεταξὺ χρώματι || **153** cf. Nic. Ther. 328 sq. περὶ χροῒ καρφομένη θρὶξ / σκίδναται (cf. praef. XXVII, n. 59) || **154** cf. Dion. Per. 887 πισύρεσσι ἐπὶ πλεύρῃσι; 1130 π. ἐ. π.

**145** «junge διασχίζουσι» Gr, recte: cf. enim Arat. 334 ἔκρινε διά; 940 ἔζωσε διά; Man. 2, 75 τμήγων μέσσον διὰ Καρκίνον || **149** καλυπτοῖσιν P: Bekk

βωμῷ λαοτύπος χάριν ἔξεσεν, αὐχένα δ᾽ αὐτοῖς
κυκλοτερῆ γλυφάνοισι χάλυψ ἔσφιγξε τορείης,
ὄφρα κεν ἀστυφέλικτον ἀρηρότι νειόθι κίων
ἴχνος ἐφιδρύσειε βαλὼν περιηγέϊ βωμῷ.
ἀγλαΐη δ᾽ ἐγέλασσεν ὅλου κατ᾽ ἐδέθλια νηοῦ
κίονος ἱδρυθέντος ἐϋξέστῳ ἐπὶ βωμῷ,
οἷον ὅτ᾽ ἠελίοιο νέον περάτης ἀνιόντος
λευκὸν ἐρευθομένῃσι νέφος ποικίλλεται αὐγαῖς.
οὕτω μὲν πισύρεσσι περισταδὸν ἥμισυ κύκλου
κίοσιν ἀμφεβάλοντο· τὸ δ᾽ ἥμισυ κίοσιν ἄλλαις
τέτρασι κυκλώσαντες ἐτορνώσαντο χιτῶνα
λάϊνον ἱμερόεντα πέριξ εὐεργέος ἄντρου.
κίοσι δ᾽ ἐν πισύρεσσι μεταίχμια τρισσὰ δοκεύων,
καὶ τάδε τοῖς Ἱερῆς πόλιος θρίγκωσε μετάλλοις
λαοτόρος πολύϊδρις, ὑπὲρ κρηπῖδος ἐδέθλων
βαιὸν ἐπιγναμφθέντα καλὸν περὶ λᾶαν ἑλίσσων·
ἔπρεπε γὰρ καὶ πέτρον ἐς ἱερὸν οὔνομα νεύειν
καλὸν ἀκηρασίοιο πέδον στέψαντα μελάθρου.
ὑστατίῳ δ᾽ ἐνέθηκε θύρην εὐπηγέα χώρῳ
ἠρέμα γυρωθεῖσαν, ὅθεν κατ᾽ ἐδέθλιον ἄντρου
εὐϊέροις βίβλοισιν ἀνειμένος ἔρχεται ἀνήρ.

**157** Nonn. Par. Jo. 18, 48 ὄφρα κεν ἀστυφέλικτον || **158** cf. Opp. Hal. 2, 375 ἀμφιβαλὼν περιηγέι … ὁλκῷ; 4, 251 περιηγέι κύκλῳ || **159** cf. Paul. Nol. 27, 387 *ecce vides quantus splendor velut aede renata / rideat* || **160** cf. Christod. 1 ἐϋγλύπτῳ ἐπὶ βωμῷ; Triph. 445 sq. ἐυξέστων ἐπὶ βάθρων / … πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν || **161** cf. Arat. 241 βορέαο νέον κατιόντος | cf. Ap. Rh. 1, 1281 (ἠὼς) ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, etc. || **161** sq. cf. Ap. Rh. 4, 125 sq. νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ᾽ ἀνιόντος / ἠελίου φλογερῇσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν || **162** cf. Nonn. D. 29, 102 λευκὸν ἐρευθομένου, etc.; Claud. Cos. Olybr. Prob. 90 *album puniceo*, etc. | cf. S. Soph. 754; 805; Amb. 80 || **164** cf. ad Amb. 132 || **165** sq. Hom. Il. 3, 57 λάϊνον … χιτῶνα; cf. et Nonn. par. Jo. 10, 118 πετρήεντι … χιτῶνι || **166** conferre possis Androm. 103 (LXII Heitsch) εὐεργέος ἄρτου || **168** cf. S. Soph. 685 || **171** cf. Nonn. D. 16, 69 sq. ἔπρεπε γὰρ … ἔχειν || **173** Triph. 90 ἐνέθηκε θύρην || **175** cf. Hom. Il. 10, 341 ἔρχεται ἀνήρ; Nonn. par. Jo. 1, 107 ἔρχεται ἀνήρ

**160** bis habet P, ff. 35 et 36 || **163** ἥμισυκύκλου iter. mg. P || **166** εὐερκέος dub. Gr || **172** στέψοντα Gr

σχήματα δὲ σπήλυγγος ὁμοίια πάντα νοήσεις,
ἔς τε νότον Γαράμαντα καὶ εἰς Ἀριμασπὸν ἀήτην
κίοσι καὶ κρηπῖδι καὶ ἕρκεϊ. τοῖς δὲ θυρέτροις
οὐχ ἕνα χῶρον ἔθεντο δαήμονες, ἀλλὰ τὸ μέν που
ἑσπέριον, τὸ δ᾽ ἔπηξαν ἑώϊον· ἑσπέριον μὲν
πρὸς βορέην, νοτίη δὲ πυλὶς φαέθοντα δοκεύει.
ἕρκεα δ᾽ οὐκ ἰσόμετρα πεπηγόσι κίοσιν ἔστη,
ἀλλὰ τὰ μὲν χαρίεντος ὑπερτέλλουσιν ἐδέθλου
ὅσσον ἀποκρύπτειν ὑπὸ κεύθεσιν ἀνέρας ἄντρου·
οἱ δὲ βαθυγλύπτοισι καρήασι κίονες ὀκτὼ
ἕρκεος ἐξανέχουσι, καὶ εἰ βάσιν ἔμπεδον ἄμφω
ἰσοτενῆ κρηπῖδι μιῇ στήσαντο δομαίῃ.
χρυσεοκολλήτοις δὲ περιστίλβουσι καρήνοις
ὄλβια μαρμαίροντες, ἴσα χρυσαυγέϊ δίσκῳ
ἠελίου προβλῆτας ὀϊστεύοντος ἐρίπνας.
πάντα δ᾽ ὑπερτέλλοντα καρήατα κυκλάδι κόσμῳ
δουρατέη στεφάνωσε περίδρομος ὑψόθεν ἄντυξ,
ὥς κεν ἐπιζεύξειε μιῇ στροφάλιγγι δεθέντας
κίονας, εἰ καὶ ἕκαστος ἀπόκριτός ἐστιν ἑκάστου·

**176** cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 16, 25 ὁμοίια πάντα || **179** cf. e.g. Greg. Naz. carm. 1, 1, 4, 56 sq. φῶτες ἔθηκαν / … δαήμονες | cf. e.g. Paul. Sil. A.P. 5, 241, 5 ἀλλὰ τὸ μέν που || **180** cf. Nonn. D. 38, 389 ἑώιος, ἑσπέριος δέ || **181** cf. Jo. Gaz. 2, 77 ἐς Φαέθοντα δοκεύει **|** ft. imit. Const. Rhod. Ss. App. 103 sq. οἱ δ᾽ αὖ φέριστοι κίονες μεσημβρίαν / ἀποβλέπουσι καὶ καλὰς πνοὰς νότου || **184** cf. S. Soph. 1024 | cf. Hes. Th. 483 ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης || **185** sq. cf. sis Ap. Rh. 3, 216 sq. κίονας, οἳ περὶ τοίχους / ἑξείης ἄνεχον || **187** Nonn. D. 37, 99 ἀνεστήσαντο δομαίοις || **189** cf. Nonn. D. 34, 281 ἴσον τροχοειδέι δίσκῳ || **190** cf. Nonn. D. 39, 219 ἀγχιάλοισιν ὀϊστεύοντες ἐρίπναις; Pamprep. fr. 3, 76 Livrea ἤστραψεν ὀϊστεύουσα κολώνας (scil. αὐγὴ …] … ἠελίου) | Nonn. D. 40, 4 προβλῆτος ἐρίπνης || **191** sq. cf. Nonn. D. 41, 302 Ὠκεανὸν κύκλωσε περίδρομον ἄντυγι κόσμου || **192** cf. [Opp.] Cyn. 4, 90 περίτροχον ἐστεφάνωσαν | cf. S. Soph. 472

**177** versum mg. iterum scr. P || **181** βορείην P: corr. Bekk (iam Holst) | νοτίη: ratio «eoum» vel q. sim. requirit, unde ἑτέρη coni. Gr || **186** ἕρκο$^{ε}$ς P | ἄμφω i.e. ἕρκος et κίονες (Friedl): susp. Gr, qui ἀμφίς prop. (contra quidem Nonni artem metricam) || **189** ὄλβια μαρμαίροντες P, β in ras. (ft. ὅλα scripserat): iterum ὄλβια μαρ|μαίροντες mg. P || **194** mg. στίχ(οι) ρ̄

ἧς ἔπι πυρσοκόρυμβα πεπηγότα δένδρεα δήεις
ἀργυρέων στράπτοντα χύδην πυρὸς ἄνθος ὀράμνων.
οὐ μὴν ἧ κε τύχῃσιν ἀπόπλανος ἔδραμεν ὄρπηξ,
ἀλλ᾽ ἀνέχει κατὰ κόσμον ἴσος πολυάντυγι κώνῳ,
βεβριθὼς σελάεσσιν· ἀπ᾽ εὐρυπόροιο δὲ κύκλου
αἰὲν ὑποκλέπτων ἐπὶ λοίσθιον ὀξὺς ἀνέρπει·
ἔνθα δὲ τερμιόεντα καλὸν ζωστῆρα νοήσεις,
πάντοθι σαπφείροιο καταχρωσθέντα κονίῃ
καὶ χρυσέοις κισσοῖο περιστεφθέντα πετήλοις.
πρὸς δὲ δόμον ζεφύροιο καὶ ἐς πτερὸν αἴθοπος εὔρου
δοιοὺς ἐγκατέπηξαν ἐπ᾽ ἄντυγος ἔνθα καὶ ἔνθα
σταυροὺς ἀργυρέους, ὅθι μυρία φάεα πυρσῶν
ἅμμασιν ἀκροέλικτος ὁμιλαδὸν ἧλος ἐέργει
γυρὸν ἐϋγνάμπτοιο καλαύροπος εἶδος ἑλίσσων.
τόσσα μὲν ἀμφικέλευθος ἔχων φαιδρύνεται ἄμβων·
τόνδε γὰρ οὕτω χῶρον ἐφήμισαν ἀμβατὸν οἴμαις
θεσπεσίαις, ὅθι λαὸς ἐπίσκοπον ὄμμα τιταίνει
εἰσαΐων ἄχραντα θεουδέος ὄργια μύθου.
οὐδὲ μὲν οὐ βάθροισιν ἐτώσιον ἔνθεσαν αὔτως

**195** sq. conferre possis Const. Manass. Chron. 4721 sq. Lamps. τὰ κατάχρυσα καὶ τηλαυγοῦντα δένδρα, / χρυσίου τῇ χλωρότητι πυρράζοντα μακρόθεν || **196** v. l. Hom. Il. 9, 212 πυρὸς ἄνθος; Or. Chald. fr. 34, 2 des Places π. ἄ., etc. || **197** cf. S. Soph. 639 || **199** Nonn. D. 24, 82 ἀπ᾽ εὐρυπόροιο δὲ κόλπου || **200** Nonn. D. 6, 78 ὀξὺς ἀνέρπων || **201** cf. S. Soph. 487 || **201** sq. Dion. Per. 1105 καλὴν πλάκα σαπφείροιο | ft. imit. Georg. Pis. Hex. 1211 τὸν χρυσὸν εἰς σάπφειρον ἐμπεπλεγμένον || **202** cf. Nonn. D. 37, 594 περιστρωθέντα κονίῃ || **203** cf. Dion. Per. 573 κισσοῖο … κορύμβοις | cf. Nonn. D. 6, 131 περιστεφθέντα καλύπτρῃ || **204** Nonn. D. 18, 327 et 21, 325 παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου || **205** cf. Nonn. D. 37, 355 et 43, 274 ἐπ᾽ ἄντυγι … πήξας | cf. ad S. Soph. 298 || **206** sq. cf. S. Soph. 883 sq.; 884 sq. || **211** cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 27, 73 ἐπίσκοπον ὄμμα τίθησιν | vd. ad S. Soph. 531, 1009; cf. e. g. Triph. 371 ὄμμα τιταίνει; Nonn. D. 22, 62 ὄ. τ., etc. || **212** cf. S. Soph. 431 | Nonn. D. 41, 382 sq. ὄργια φωνῆς … ἄχραντα || **213** vd. ad Amb. 76

**196** mg. γρ πάρος ἄνθ(ος) || **200** λύσθιον P: corr. Bekk (iam Holst) || **202** πάντοθι$^{εν}$ P || **210** οἴμοις Ludw (cf. S. Soph. 732; 872 et praesertim Amb. 53). at θεσπέσιαι οἶμαι ft. «litterae divinae», cf. Amb. 49 et Nonn. D. 39, 359 θεσπεσίῃ … ἀοιδῇ || **213** οὐδὲ μὲν οὐδὲ P: corr. Friedl

τμῆμα λίθων, λεπτὰς δὲ κατ᾽ ἀργεννοῖο χυθείσας
ἶνας ἐσαθρήσει τις, ἴσον δ᾽ ἁλιανθέϊ κόχλῳ
νήδυμα πορφύρουσιν· ἐπ᾽ ἀτρίπτοισι δὲ πέτροις
ἀνδροδόκων ἀκμῆτα ῥάχιν τρηχύνατο βάθρων
λαοτόρος, στήριγμα ποδῶν ἀμετάτροπον ἴσχων,
μή τις ὀλισθήσαντα καταιβάτις οἶμος ὁδίτην
ὑψόθεν ἁρπάξασα κατ᾽ οὔδεος ἄστατον ἄξῃ.
οὕτω μὲν κατὰ κόσμον ἐπασσυτέρῃσι πορείαις
λᾶας ἐπεμβαίνων ὑποχάζεται ἄλλος ἀπ᾽ ἄλλου,
ὅσσον ἀναθρώσκων τις ἀμοιβαδὸν ἴχνος ἐρείσῃ.
ὡς δὲ θαλασσαίοισιν ἐν οἴδμασι νῆσος ἀνίσχει,
δαιδαλέη σταχύεσσι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ
καὶ θαλερῷ λειμῶνι καὶ εὐδένδροισιν ἐρίπναις·
τὴν δὲ παραπλώοντες ἐπολβίζουσιν ὁδῖται,
ἄλγεα βουκολέοντες ἁλικμήτοιο μερίμνης·
οὕτω ἀπειρεσίοιο κατ᾽ ἔνδια μέσσα μελάθρου
λάεσι πυργωθεὶς ἀναφαίνεται ὄρθιος ἄμβων,
δαιδάλεος λειμῶνι λίθων καὶ κάλλεϊ τέχνης.
ναὶ μὴν οὐδ᾽ ὅγε πάμπαν ἀπόκριτος ἐς μέσον ἔστη
χῶρον, ἁλιζώνοισιν ὁμοίιος ἤθεσι νήσων·
ἀλλ᾽ ἄρα μᾶλλον ἔοικεν ἁλιρροθίῳ τινὶ γαίῃ,

**214** vd. ad S. Soph. 684 || **215** vd. ad S. Soph. 771 || **216** Theodorid. HE 3570 πέτρος … ἄτριπτος || **218** cf. Or. Sib. 1, 139 στήριγμα ποδῶν; Nonn. D. 43, 30 ποδὸς στήριγμα || **219** cf. Nonn. par. Jo. 2, 64 καταιβάτιν οἶμον ὁδεύων || **222** sq. cf. S. Soph. 896 || **223** cf. ad S. Soph. 296; vd. adn. crit. || **225** cf. Nonn. D. 12, 317 ἀμπελόεντι κορύμβῳ, etc. || **226** cf. e.g. Anon. A.P. 9, 788, 10 θαλερῶν πεδίων λείμακες | cf. S. Soph. 525 || **227** cf. Nonn. D. 2, 160 ἐποικτείρωσιν ὁδῖται || **227** sq. cf. Jo. Gaz. 1, 178 sq. ὄφρα βαρυτλήτων ἀχέων ξύσαντες ἀνάγκην / πευκεδανοῦ βιότοιο παραπλώωσι κελεύθους || **228** cf. Agath. A.P. 5, 297, 3 sq. μερίμνης / ἄλγεα (cf. etiam Anon. A.P. 9, 458, 1 ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης) || **229** vd. ad Amb. 50 et cf. S. Soph. 526 || **231** cf. ad S. Soph. 618 | cf. Nonn. D. 5, 56 sq. τέχνης / κάλλεϊ λαϊνέῳ || **232** Nonn. D. 19, 237 εἰς μέσον ἔστη, etc.; Jo. Gaz. 1, 62 ἐς μ. ἔ. || **233** cf. Nonn. D. 48, 37 ἁλιζώνοιο … ῥάχιν ἰσθμοῦ

**214** τιχυθείσας litteris τι puncto deletis P || **216** ὑπ᾽ P: corr. Friedl || **223** ἀναθρώσκοντι ξ, ς in ras. P | ἐρείσει P: corr. Friedl: ἐρεῖσαι Ludw (cf. quidem Greg. Naz. carm. 2, 1, 42, 8 οὐδ᾽ ὅσον … ἴχνος ἐρεῖσαι): ἐρείδει possis, cf. Opp. Hal. 3, 129 ὑψόσ᾽ ἀναθρώσκων κεφαλὴν ἀζηχὲς ἐρείδει

ἣν πολιοῦ προβλῆτα δι᾽ οἴδματος ἰσθμὸς ἐλαύνει
μεσσατίοις πελάγεσσι, μιῆς δ᾽ ἀπὸ δέσμιον ἀρχῆς
ὀχμάζων ἀνέκοψεν ἀληθέα νῆσον ὁρᾶσθαι·
ἡ δὲ θαλασσαίοισιν ἐπιπροθέουσα ῥεέθροις
ἴσθμιον ἀγχιάλοιο καθήψατο πεῖσμα κολώνης.
τοῖος ἰδεῖν ὅδε χῶρος· ἀφ᾽ ὑστατίου γὰρ ὀρούσας
ἀντολικοῦ βαθμοῖο πολὺς διανίσσεται αὐλών,
εἰσόκεν ἀργυρέην περὶ δικλίδα ταρσὸν ἐρείσῃ
μηκεδανῇ κρηπῖδι θυηπόλον ἕρκος ἀράσσων.
τοίχοις δ᾽ ἀμφοτέρωθε διείργεται. οὐ μὲν ἐκείνοις
ἕρκεσιν ὑψιτενεῖς ἔβαλον πλάκας, ἀλλ᾽ ὅσον ἀνδρός
ὀμφάλιον ζωστῆρα παρισταμένοιο χαράξαι.
ἔνθεν ὑποτροπάδην χρυσέην εὐάγγελος ἀνήρ
βίβλον ἀερτάζων διανίσσεται· ἱεμένης δέ
πληθύος ἀχράντοιο θεοῦ κατὰ μύστιδα τιμήν
χείλεα καὶ παλάμας ἱερὴν περὶ βίβλον ἐρεῖσαι,
κύματα κινυμένων περιάγνυται ἄσπετα δήμων.

**235** cf. e.g. [Aristid.] 25, 3 λιμένες … προβλῆσι λίθοις εἰς τὸ πέλαγος ἐξανεστηκότες | cf. Q.S. 3, 588 πολιοῖο δι᾽ οἴδματος | conferre possis Greg. Naz. carm. 1, 2, 1, 278 sq. προΐησιν … δι᾽ οἴδματος || **236** cf. Opp. Hal. 5, 46 μεσσοπόροις … πελάγεσσι || **236** sq. cf. e.g. Max. 544 δεσμοῖσιν … ὀχμάζοιτο | Procop. Aed. 4, 10, 4 Χερρόνησος γάρ, ὡς τὸ εἰκός, ὀνομάζεται, ἰσθμῷ διειργομένη βραχεῖ, μὴ νῆσος παντάπασιν εἶναι || **238** cf. Orph. A. 1080 ἐπιπροθέουσα διὰ … ῥεέθρου || **239** cf. Ap. Rh. 2, 159 sq. δάφνῃ … ἀγχιάλῳ … πρυμνήσι᾽ ἀνῆπτο | Dion. Per. 879 sq. κολώνης / οὔρεος ἀγχιάλοιο | cf. e.g. Greg. Naz. carm. 2, 1, 2, 12 πέτρης … πείσματ᾽ ἀναψάμενος, etc. || **240** cf. sis Jo. Gaz. 1, 335 τοίη μὲν τελέθεσκεν || **241** Opp. Hal. 1, 550 στεινοῖο μόγις διανίσσεται αὐλοῦ (πολύς et μόγις similiter sonabant) | cf. Dion. Per. 39 πολλὸς … αὐλών | cf. Dion. Per. 136 στενὸς ἔρχεται αὐλών; Nonn. Dion. 41, 37 ἕλκεται αὐλών || **242** cf. Opp. Hal. 1, 201 εἰσόκεν εὐερκῆ μεγάρων ὑπὲρ οὐδὸν ἀμείψῃ; [Opp.] Cyn. 1, 513 εἰσόκε τέρμα πόνοιο καὶ εἰς βαλβῖδα περήσῃ | vd. ad S. Soph. 814 || **245** sq. [Opp.] Cyn. 4, 387 ὅσσον ἐπ᾽ ὀμφαλὸν ἀνδρός || **249** cf. S. Soph. 693; Amb. 40 || **251** cf. Greg. Naz. carm. 2, 1, 11, 1327 sqq. ὁ δ᾽ ἀντεπῄει δῆμος οἰδαίνων ἅπας, / – ψάμμος θαλασσῶν ἢ νιφὰς ἢ κυμάτων / κινήματ᾽, etc.

**235** προβλῆτι P: corr. Bekk || **244** ἀμφοτέρωθι Gr || **249** τιμ in ras., γρ μύστιδα τιμὴν mg. P || **251** κινυμένων: υ in ras.

καί ῥ᾽ ὁ μὲν ἀμφιπλῆγι τιταίνεται εἴκελος ἰσθμῷ
χῶρος, ἀπιθύνων πρὸς ἀνάκτορα σεμνὰ τραπέζης
ἄνδρα καταθρῴσκοντα βαθυκρήμνου περιωπῆς·
Θεσσαλικῇ δ᾽ ἑκάτερθεν ὅλην χλοερώπιδι πέτρῃ
ἀτραπὸν ἐφράξαντο. πολὺς δ᾽ ὑπὸ λάεσι λειμὼν
ὄμμασιν ἱμερόεσσαν ἄγει χάριν· ἀμφὶ δ᾽ ἑκάστῃ
Θεσσαλικῇ λάϊγγι παρίσταται οἷά τις ἄλλος
κίων ἰσοτενής, περιηγέσιν οὔ τι κυλίνδροις
εἰδόμενος· φαίη τις ἀνὴρ γραμμῇσι μεμηλὼς
σχῆμα κύβου μεθέπειν περιμήκεος οὐκ ἰσοπλεύρου
κίονας· ἁρμονίην δὲ Μολοσσίδος ἐνθάδε πέτρης
λαοτόροι ζεύξαντες ἀμοιβαδὸν ἄλλον ἐν ἄλλῳ
πέτρον ἐνεσφήκωσαν. ἀπὸ Φρυγίης δὲ κολώνης
λαοτύπος καὶ τούσδε λίθους ἐτμήξατο τέκτων.
ἔνθα δὲ βουκολέοντα μεληδόνας ὄμματα βάλλων
πῇ μὲν ἴδοις καλὴν ὀφιώδεα σύρματα πέτρην
ἀμφιπεριπλάζουσαν, ἐϋγνάμπτοις δὲ πορείαις
νήδυμα κυμαίνουσι· παρ᾽ ἀλλήλας δὲ ταθείσας
πυρσὴν ἀργυφέην τε καὶ ἀμφοτέρων τινὰ μέσσην

**253** cf. Amb. 294 || **255** cf. S. Soph. 388 || **255** sq. conferre possis Ap. Rh. 1, 546 ἀτραπὸς ὣς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο || **256** cf. ad S. Soph. 618 || **257** cf. Thgn. 1319 χάριν ἱμερόεσσαν || **259** cf. SGO 01/20/20, 3 (Miletus, V–VI p. Chr.) κίων ὑψιτενής || **261** Dion. Per. 277 σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῇς ἴσον ἀμφοτέρῃσιν | cf. Nonn. Dion. 7, 243 μεθέπει … μορφήν, etc. || **263** Nonn. par. Jo. 4, 84 ἀμοιβαδὸν ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ; conferre licet et Nonn. D. 26, 223 ἀμοιβάδες ἄλλυδις ἄλλαι; Marian. A. P. 9, 668, 5 ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ; S. Soph. 970 || **266** cf. Greg. Naz. carm. 1, 2, 2, 248 ὄμματα βάλλων, etc. || **266** sqq. Nonn. D. 16, 15 sqq. πῇ μὲν ὀπιπεύων ἑλικώδεα βόστρυχα χαίτης / … / πῇ δὲ … στίλβοντα δοκεύων / αὐχένα γυμνωθέντα, σέλας πέμποντα Σελήνης || **267** cf. Nonn. D. 46, 367 πετρήεσσαν … ὀφιώδεα μορφήν || **267** et **272** cf. Nonn. D. 7, 101 sq. ὡς στέφος ἑρπηστῆρα … ὀφιώδεα μίτρην || **268** Nonn. D. 14, 373 πολυγνάμπτῳ δὲ πορείῃ || **269** vd. ad S. Soph. 847 | cf. Jo. Gaz. 1, 324 αἱ δὲ ταθεῖσαι || **270** cf. S. Soph. 75 sq. et vd. potissim. Hopkinson ad Call. Cer. 5

**253** ἀνάκτορα ex -ου, ut vid. || **256** λάεσσι P: corr. Bekk (iam Holst) || **261** ἰσοπλεύρους P: corr. Gr || **263** ἐπ᾽ Holst || **269** κυμαίνουσι scil. σύρματα, inconcinne quidem; cf. 272 ἑρπυστῆρι δρόμῳ σπείρημα | καθείσας P: corr. Gr

χροιὴν ἀμβολάδην τις ἀμοιβαδὸν ὁλκὸς ἑλίσσων
ἀγκύλον ἑρπυστῆρι δρόμῳ σπείρημα κυλίνδει·
πῇ δὲ σεληνήεντα καὶ ἀστερόεντα νοήσεις
γραμμαῖς ἀλλοπρόσαλλα φύσει σφρηγίσματα πέτρης.
ἀλλὰ καὶ ἐκταδίοις ἐπὶ χείλεσιν ἕρκεος ἄλλην
τῆς αὐτῆς γεγαυῖαν ἐϋπρήωνος ἐρίπνης
μηκεδανὴν λάϊγγα καθήρμοσαν, ὄφρα κεν εἴη
νειόθι μὲν κρηπῖδος ἐνιδρυνθεῖσα θεμείλοις
πέτρης Θεσσαλικῆς βάσις ἔμπεδος, ὑψόθι δ᾽ ἄλλῳ
ἅμματι πετρήεντι κατάσχετος· ἀλλὰ καὶ αὐτάς
πλευρὰς τετρατόμοις ὑπὸ κίοσι δεσμὸς ἐέργων
ἄτροπον ἀστυφέλικτον ἐπ᾽ οὔδεϊ πυθμένα πήσσει.
ὡς δ᾽ ὅτε τις Τυρίοιο πολύχροος ὑψόθι πέπλου
νήματα χρυσοέλικτα περίδρομα πάντοθι βάλλων
πῇ μὲν ὅλην περὶ πέζαν ἀρηρότα κόσμον ἑλίσσει,
πῇ δὲ καλὸν πέπλοιο περὶ στόμα· πῇ δέ γε χειρῶν
ἀμφοτέρων ἔστεψε διήλυσιν· ἀγλαΐη δέ
πάντοθεν εὐλείμων ἐαρόχροα νήματα πέπλου
ἀμφὶς ἔχει, χρυσέου δὲ μίτου σέλας ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ

**271** cf. ad S. Soph. 558 | cf. e.g. Parm. 28 B 1, 19 D.-K. ἄξονας … ἀμοιβαδὸν εἰλίξασαι | Dion. Per. 198 ὁλκὸν ἑλίσσει; 733 ὁ. ἑ.; Nonn. D. 12, 326 ὁλκὸν ἑλίξας || **271** sq. cf. Dion. Per. 123 ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων || **273** ad rhythmum et sonum cf. Nonn. D. 31, 242 οὐρανὸν ἀμπελόεντα μετ᾽ ἀστερόεντα καλέσσω || **276** cf. S. Soph. 636 sq.; Nonn. D. 14, 383 πρηῶνι … ἐρίπνης; 18, 61 πρηῶνα … ἐρίπνης et praesertim Colluth. 102 ὑπὸ πρηῶνος ἐρίπνην || **277** cf. Nonn. D. 11, 325 ὄφρα κεν εἴην, etc. || **280** cf. Nonn. D. 45, 2 χάρματι λυσσήεντι κατάσχετος || **281** cf. S. Soph. 945 || **282** Nonn. D. 45, 295 ἄτρομον ἀστυφέλικτον | [Apolin.] Ps. 47, 15 ἀστυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποιμήν || **283** vd. ad S. Soph. 784; cf. Jo. Gaz. 1, 283 ὑγρόχροος ὑψόθι νώτου || **284** cf. sis Nonn. D. 33, 62 πάντοθι πάλλει || **285** vd. ad S. Soph. 859 | cf. Greg. Naz. carm. 1, 1, 3, 43 κόσμον ἑλίσσων, etc. || **287** sq. cf. SGO 01/12/11, 4 (Halicarnassus, IV/V p. Chr.) πάντοθεν ἠγλάϊσαν | cf. Paul. Sil. A. P. 10, 15, 2 εὐλείμων … χάρις || **287** sqq. cf. Nonn. D. 24, 264 καὶ μίτον Ἀγλαΐη καὶ νήματα δῶκεν ἀνάσσῃ

**272** ἀγκύλῶν ἑρπιστῆρά P || **274** σφραγίσματα P: corr. Gr || **278** νηόθι P: corr. Bekk || **282** ἀστυφέλικτος P: corr. Gr (cf. loc. sim.) | πυθμένα: θ in ras., πυθμένα iterum scr. mg. P || **286** πέ//πλοιο P || **287** πάντοθεν bis scr. P, heic post δέ et initio v. seq.

ὄλβον ἐπανθίζον περὶ κάλλεϊ κάλλος ἐγείρει·
οὕτω ποικιλοεργὸς ἀνὴρ χλοεροῖσι μετάλλοις
μαρμαρυγὴν ἱεροῖο βαλὼν χρυσαυγέα πέτρου
ἀμφοτέροις ἀμάρυγμα φαάντερον εὗρεν ἀνάψαι.
ἀντολικὸν δ᾽ ἐπὶ τέρμα, παρ᾽ ἕρκεα σεμνὰ τραπέζης,
ἰσθμὸν ἀποτμήξαντο, διήλυσιν ὄφρα κελεύθου
ὠκυτέρην τεύξωσι παρερχομένοισιν ὁδίταις.
τοῖα μὲν ἀγλαόδωρος ἐμὸς σκηπτοῦχος ἐγείρει
ἔργα θεῷ βασιλῆϊ. πολυστέπτοις δ᾽ ἐπὶ δώροις
καὶ σέλας ἀστυόχοιο ἑῆς ἀνέθηκε γαλήνης
νηὸν ὑπὲρ πολύυμνον, ὅπως θεοδέγμονι βουλῇ
ἔμπνοον ἱδρύσειε γέρας κοσμήτορι κόσμου,
Χριστῷ παμβασιλῆϊ. σὺ δ᾽ ἵλαος ἵλαος εἴης,
παμφαὲς ἀχράντου τριάδος σέβας, ἄστεϊ Ῥώμης
καὶ ναέταις καὶ ἄνακτι καὶ ἱμεροδερκέϊ νηῷ.

**291** vd. ad Amb. 123 || **293** cf. Anon. A.P. 9, 806, 3 εὗρε τελέσσαι || **294** cf. S. Soph. 420 | cf. Amb. 253 || **296** Anon. A.P. 9, 374, 1 = FGE 2076 παρερχομένοισιν ὁδίταις; Nonn. par. Jo. 9, 50 π. ὁ. || **297** cf. e.g. Nonn. D. 18, 87 τοῖα … σκηπτοῦχος ἐδείκνυε; Christod. 405 τοῦτο … ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος | cf. Nonn. D. 7, 85 ἀγλαόδωρος ἐμὸς πάις, etc. || **300** cf. Nonn. par. Jo. 7, 150 θεοδέγμονι θυμῷ || **301** cf. Anon. A.P. 1, 10, 43 Κωνσταντῖνον, ἑῆς κοσμήτορα Ῥώμης || **302** vd. Sundermann ad Greg. Naz. carm. 1, 1, 2, 455 | cf. S. Soph. 738 || **302** sqq. Opp. Hal. 2, 40 sqq. (δαίμονες) πανίλαον ἦτορ ἔχοιεν / σοί τε, μάκαρ σκηπτοῦχε, καὶ ἀγλαόπαιδι γενέθλῃ / καὶ λαοῖς σύμπασι καὶ ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς et cf. S. Soph. 1028 || **303** cf. Diosc. 11, 41 Fournet ἀχράντου Τριάδος || **303** sq. cf. SGO 02/06/11, 2 (Stratonicea, V p. Chr.) πᾶσιν ὁμοῦ ναέταις ἄστεϊ τ᾽ ἡμετέρῳ; 21/23/04 ἄστει καὶ ναέτῃσι καὶ ἐσσομένοισι πολίταις (Gerasa, 535/6 p. Chr.); M.Ç. Şahin, Ep. Anat. XLI (2008), 66 nr. 32, 7 ἄστει καὶ ναετῆρσι (Stratonicea, V–VI p. Chr.)

**290** ἐπανθίζων P: corr. Keydell (cf. praef., XXXVI, n. 108) || **295** ἀπετμήξαντο Ludw || **299** νέης Gr propter hiat.; ἑῆς deff. Friedl, 118 (coll. Nonn. par. Jo. 19, 13 κοίρανον ἠσπάζοντο ἑῇ), Ludw; adde sis Greg. Naz. carm. 2, 1, 1, 618 ἀσπασίως καὶ χεῖρα ἑήν; Q.S. 1, 468 ἱστὸν ἐπεντύνεσθε ἑῶν, etc. || **304** στίχ(οι) ὁμοῦ ᾱϛ̄ ἡρωικ(οὶ) καὶ ἰαμβικοὶ ρ̄ν̄ P mg.

# CODICIS PALATINI ORTHOGRAPHIA ET MENDA LEVIORA

## DESCRIPTIO SANCTAE SOPHIAE

**8** κινὼν || **31** σοῦ | προ ἀσπίζοντι || **60** πάντ᾽ ἀρίστης || **65** παρὰδράμοις || **73** νεῷ || ὑπὸκειμένων (2 ε s. l.) || **100** ἀπὸ φαίην || **104** τὶς || **105** σὺν ἐξισοῦσθαι | νεῷ || **106** ἐπ᾽ ἀποδύεσθαι || **111** νεῶ || **114** τὶς || **116** φρονὼν || **150** περίπηχυν || **154** ἔστιν || **162** ἐπ᾽ ἀσσυτέροις || **163** δοῦπησε ut vid. || **179** ούας || **200** ἁψίδος || **219** σακεσπάλος || **235** ἐπὶ πνείουσιν || **239** σὲ || **243** ὡς || **251** ὑπὸ κλ- || **258** καταυχένος || **262** σὺν έρρεον || **267** ἐπ᾽ εὐφήμησε || **274** ἀπὸ τμηγέντος || **332** κήρυξ || **334** φωνῆὶ || **345** ἄ͂ιον || **347** αὐλᾶς || **350** κληΐδα || **353** βαλβίδος || **358** ταῶς || **364** σὺν ἕλκει || **368** ἐπ᾽ είλίσσουσι || **394** κατηέρος || **426** πρὸσϊόντας || **447** θάμβὸς || **457** ἐπὶ: cf. praef., XXXIX || **477** ὄφρά κε || **557** ἀπὸ στίλβουσιν || **561** ἐπ᾽ είλιχθεῖσα || **576** περὶ κλύστου || **579** δίκλιδα || **596** κελαδῶν: corr. Ludw (cf. Ludw, op. laud. praef. n. 45, 26 et 31) || **601** ἀπ᾽ ἀγγέλλοντα || **614** αὐλᾶς || **625** ἀπ᾽ ἀστράπτοντα || **627** ἄστρασι (cf. praef., XL) || **656** ἐπὶ σκιάειν || **657** τὰδὲ || **662** περὶστέφει || **668** ψηφίδας || **669** ἀπὸ (cf. praef., XXXIX) || **671** τὶς || **675** ἐπ᾽ ἀρκέα || **691** ἐπὶ (cf. praef., XXXIX) || **703** παρὰ δέδρομεν || **706** ἐφ᾽ ὡμάρτησαν || **717** ἀπ᾽ ἀγγέλλουσα || **729** ὀξὺ κόρυμβον || **735** ὑπὸ κλασθέντα || **747** δ᾽ εἴκελα || **748** ἀπ᾽ ἀγγέλλοντα || **760** ἐφ᾽ ἁπλώσαντες || **766** τίς || **773** ἀπ᾽ ὠλίσθησε || **779** ἀπ᾽ ἀγγέλλουσαν || **788** κληδοῦχος | ἐπ᾽ οὐρανίων || **789** ἐπὶ χθονίοις || **793** ποικιλοεργὸ᾽ς || **795** ἁψῖδος || **799** τὶς || **800** ἱερού᾽ς || **801** ἐπὶ λείβεται || **802** σὺν απτομένους || **804** χερἶ || **812** σειρᾶς || **834** φλὄξ || **835** ἀπ᾽ ἀστράπτουσα || **848** ἐπ᾽ ἀστράπτουσι || **851** τὶς || **873** ἀπὸ στίλβουσα || **876** ὀξὺκάρηνα (qui duo vocabula signo ‿ iung.) || **879** πυρὶσπόρον (duo voc. signo ‿ iung.) || **883** ἥλων || **898** ἀπὸ πλάζει || **900** ἄστρασιν (cf. praef., XL) || **906** ἐπ᾽ αὐγάζει || **912** κατ᾽ ἰθύνησι || **927** ὑπὸσσαίνουσιν || **929** ἁρπ- ex ἀρπ- || **935** ἐπ᾽ ἐμβάδα || **941** ἀπ᾽ αγγέλλουσαν || **943** κατ᾽ εὐνάζεις || **947** κληΐδα || **953** μετὰ στρεφθεῖσαν || **961** κατ᾽ ἴθύνει || **965** ἐπὶ τροχάοντα || **968** ἀπὸ κλίναντες | ἐπὶ τρέψωμεν || **969** αὐτὄς || **978** ὑπὸ στήριξον || **980** σφρὴγῖδι || **983** ἐπ᾽ αὐχήσαντα || **985** σὺν ήλυθον || **989** ψυχῆν || **993** ἐπ᾽ ἀρκέα || **994** κατ᾽ εὐνήτειραν || **1009** ὄμματι ταίνεις || **1013** ἔκχυτὸν || **1016** σᾶς || **1022** τὶς

## DESCRIPTIO AMBONIS

**2** νεῷ || **6** σὺν δημιουργεῖν || **24** νεὼ || **30** ὕπο || **32** δι᾽ ἀγγέλλουσα || **57** ἑοικότα || **58** λᾶ́ας || **64** ἑοικότας || **72** ἀπ᾽ ϊθύνειν || **73** τὶς || **75** σὺν ἀέξεται | ἀπὸ λήγει || **76** λᾶ́ας || **81** δίναι || **83** ἀπὸ πλαγχθέντας | ὑπ᾽ ἐκτανύουσιν || **91** μετ᾽ ἀΐσσει | εἰς ἔτι || **92** χροΐην || **111** ὑποφῆ́ται || **119** ἢ̈ τὶς || **132** ἀμφ᾽ ἐβάλοντο | περὶ τμηγέντι || **146** βαιὂν || **149** ἀπὸ στίλβουσαν || **150** βωμοῦ̂ς || **152** ἀπ᾽ ἀστράπτουσι || **156** κυκλοτέρῆ || **164** ἀμφ᾽ ἐβάλοντο || **170** ἐπὶ γναμφθέντα | λᾶ̆αν || **183** ἑδέθλου || **184** ἀπὸ κρύπτειν || **188** περὶ στίλβουσι || **193** ἐπὶ ζεύξειε || **195** ἐπὶ: cf. praef. XXXIX || **197** τύχησιν || **199** εὐρυπόροιο || **200** ὑπὸ κλέπτων || **202** ἐνθάδε || **203** περὶ στεφθέντα || **204** εὔρου || **208** γῦρον || **209** ἀμφὶ κέλευθος || **212** ὅργια || **215** ἵνας ἐς ἀθρήσει || **220** κατούδεος || **222** λᾶ́ας || **227** παρὰ πλώοντες || **231** δαιδαλέος || **238** ἐπὶ προθέουσα || **242** εἰς ὄκεν | δίκλιδα || **247** ὑπὸ τροπάδην || **254** κατὰ θρώσκοντα || **255** θεσσαλικὴ || **256** λειμῶν || **260** τὶς || **266** ἐνθάδε || **268** ἀμφὶ περὶ πλάζουσαν (tria verba signo ‿ iung.) || **271** τὶς || **283** τὶς || **295** ἀπὸ τμήξαντο || **296** παρ᾽ ἐρχομένοισι

# INDEX LOCORVM SIMILIVM ET IN APPARATV LAVDATORVM

Epigrammata



Griechische Vers-Inschriften. Grabepigramme (Peek)

Paraphrasis S. Evangelii Joannei

# INDEX VERBORVM

(ad LSJ[9] normam semper fere exactus)

asterisco * vocabula coniectura restituta vel suppleta denotantur